3
E
4
1-3

S.S. 252b

Antie Beyers· 2073.

3 E 4
1-3

~~3E6~~ ✓

't Kleyn

Hoorns Liedtboeck,

Inhoudende eenige
PSALMEN DAVIDS,
Lofzanghen, en Geeſtelijcke
Liedekens.

Seer bequaem om in de Vergaderinghe
der Geloovigen geſongen te worden.

Coloſſ. 3: 16.

Leertende vermaent malkanderen met Pſalmen,
Loſſangen en geeſtelijcke Liedekens.

C. Hofstede de Groot.

t'AMSTERDAM,

By Abel van der Storck, Boeckverkooper
op 't Water / over de Nieuwe-brugh / in de
Delfſche Bybel / 1675.

Tot den Chriſtelijcken SANGER.

HIer hebt ghy (aendachtighe en in den geeſt verheughden Sanger, die dit Boecxken ſult mogen komen te door-bladeren) eenighe Pſalmen, Lof zangen, ende Geeſtelijcke Liedekens, uyt verſcheyden Boecken by een vergadert. Wy weten wel datter veele leerachtige ende zangh-waerdige Pſalmen ende Liedekens van ons in deſen zijn voorby gegaen, als die voornamentlijck het ooghmerck daer op hebben gehadt om alhier in 't korte by een te plaetſen de meeſt bekendſte Gezangen, ende die (na onſen oordeel (de bequaemſte Wijſen hadden om een-ſtemmelijck geſongen te worden. Niettemin ſo hebben wy der noch al eenige uytgeſochte oude Liedekens, die in weynigh Boecken te vinden zijn, tot uwe voldoeninge onder gemenght, als oock eenige weynige nieuwen, noyt voor deſen gedruckt. De aenwijſingen op de kant hebben wy hier uyt-gelaten. om een gelijck Formaet en niet de Bieſtkens Teſtamentjens te hebben, by de welcke ſy nu bequaem konnen gebonden worden, op dat ghy alſoo gemackelijck een lees- ende ſangh-boeck by u ſoudt mogen dragen. Ick hoop ghy deſen onſen arbeydt in 't goede ſult aen-nemen, en uws zielen nut met vermaecken hier uyt ſcheppen, het welcke u gunt en van herten toewenſcht

Uwe E. dienſtvaerdighe

Johannes Bouma.

Sangers ende Sangereſſen/
Die het ydel ſingen laeckt/
Die goets moets u geern vermaeckt
Met geſangh vol Hemel-leſſen;

Hier vint ghy/ ſchier ſonder ſoecken/
Pſalmen/ Liedtjens/ die ghy kent/
En te ſingen zijt gewent:
't mergh en pit uyt veele Boecken.

Singht dan vrolijck/ ſinght aendachtigh/
Singht/ en d'Heer in 't herte ſpeelt/
Singht al t'ſamen/ ſinght en queelt
Met Godts volck Godts lof eendrachtigh.

Eenighe Pſalmen Davids.

Den eerſten Pſalm.

DIe niet en gaet in der Godtloſen raedt/
Die op den wegh der Sondaers niet ſtaet/
En niet en ſit by den ſpotters onreyne/
Maer dagh en nacht heeft in Godts wet alleyne
Al ſijnen luſt / jae ſpreeckt daer van eenpaer/
Die menſch is wel geluck-ſaligh voorwaer.
2 Hy ſal gelijck zijn eenen ſchoonen boom/
geplant by eenen klaren water-ſtroom/
Die ſijn vruchten geeft in bequame tijden/
Van welcken geen drooge bladt valt bezijden/
Soo ſal de menſche ſaligh zijn bekent/
Met al ſijn doen / tot welcken hy hem wendt.
3 Maer ſoo en is 't met den Godtlooſen niet/
Die als kaf verſtropt werden daer men 't ſiet/
d'welck van den wint hier en daer wert gedreven/
Soo ſullen ſy in Godts gerichte beven/
En niet beſtaen / maer haeſt vergaen beſchaemt/

met den vromen werden ſy niet genaemt.
4 Godt kent den wegh en der vromen gemoet/
Hy draeght ſorge voor hen end' voor haer goet/
Dies ſullen ſy wel geluckſaligh weſen/
maer naedemael dat onſe Godt gepreſen/
Op der Godtlooſen wegen niet en acht/
Sy end' haer doen werden tot niet gebracht.

Den v. Pſalm.

VErhoort / o Godt / mijn woorden klachtigh/
Laet u ooren op zijn gedaen/
End' wilt doch d'oorſaecke verſtaen
mijns klagens end' ſuchtens eendrachtigh/
O Heer almachtigh.
2 Hebt acht op mijn ſuchten geſtadigh/
mijn Godt end' Coningh groot geacht/
Dewijl ick tot u met aendacht
mijn ſmeecken doe / o Heer genadigh/
Ende weldadigh.
3 Des morgens vroegh voor den dagh-rade/
Sult ghy my verhooren eenpaer/
Want ſeer vroegh ſal ick u voorwaer
Bidden / wachtende vroegh end' ſpade/
Op u genade.
4 ghy zijt een Godt die de boosheden
Niet en bemint / maer wederſtaet ;
By u zijn de boosdaders quaet/
met haren doen end' booſe zeden

Gantſch niet geleden.
5 De dwaſen die nae u niet vragen /
Sullen voor u verſchijnen niet/
Want ghy die hatet / ſoo men ſiet /
Die boosheyt doen ſonder vertſagen/
Jae met behagen.
Pauſe.
6 Ghy ſult uwe gramſchap bewijſen/
Over de leugenaers gemeen :
Dootſlagers / bedriegers met een/
Zijn voor Godt (dien elck menſch moet prijſen)
Een groot afgrijſen.
7 Maer door u goedtheydt hoogh gepreſen/
Die ghy my bewijſt/ ſal ick gaen
Om u/ o Heer/ te roepen aen/
In u Huys / daer ick ſal mits deſen/
Godtvruchtigh weſen.
8 Geleydt my / Heer / en laet doch blijcken
Aen my u goetheyt / dat my niet
Mijn haters brengen in 't verdriet/
Leydt my op u padt deſgelijcken/
Sonder af wijcken.
9 Daer is geen waerheyt in haer monden/
Haer hert is valſch / arghliſtigh / ſtraf/
Haer keel is als een open graf/
Haer tongh is vol ſmeeckens bevonden
Tot allen ſtonden.
10 Verderftſ' end' doet te niet haer namen/
Breeckt haer raedtſlagen en haer doen/

Verſtroyts' om haer hoosheyt ſeer koen/
Want / Heer / ſy ſoecken alle t'ſamen
V te deſchamen.
11 Maer verheught hen 't gemoet en ſinnen/
Die op u vertrouwen altijdt/
Datſ' in u / Heer / werden verblijdt/
Die uwen Naem in 't herte binnen
Trouwlijck beminnen.
12 Want ghy zijt mildt end' overvloedigh/
Den vromen man / Heer / goedertier/
Met uwe gunſt deckt ghy hem ſchier/
Als met den ſchildt / ghy zijt ſoo goedigh/
En ſeer langhmoedigh.

Den vj. Pſalm.

WIlt my niet ſtraffen Heere/
Die misdaen heb ſoo ſeere/
In eenen grammen ſin/
In uwen toorn verbaerlijck/
Kaſtijdt my niet ſoo zwaerlijck/
Als ick wel waerdigh bin.
2 Maer wilt u / Heer / ontfarmen/
End' over my erbarmen/
Ick ben ſeer zwack altijdt.
Wilt my geſontheyt geven/
Want mijn ziel en lijf beven/
In deſen mijnen ſtrijdt.
3 Mijn geeſt hem oock ontſtellet/

Swaer verſchricken my quellet/
Vreeſe maeckt my onvro.
  O Heere hoogh gepreſen/
Hoe lange ſal 't noch weſen/
Dat ick moet blijven ſoo ?
4 Ach wilt u tot my keeren/
Wilt oock van my doch weeren/
Dees benauwtheyt / niet kleyn/
  Seer groot zijn mijn misdaden
Maer uyt louter genaden/
Maeckt my / Heer / daer van reyn.
5 Want in de doodt ſeer wreede/
Wie is 't die daer verbreede
V lof end' eer bequaem ?
  Niemant ſal in der hellen
Vwen prijs ſchoon vertellen/
Noch dancken uwen Naem.
6 Ick ben moed' en verſlagen/
Van gantſch den nacht te klagen :
Ick doe ſwemmen voorwaer/
  Mijn bedde met mijn weenen/
End' mijn leger met eenen/
In mijn tranen eenpaer.
7 Mijn gedaente met allen/
Is nu / Heer / gantſch vervallen/
Door geduurigh geklagh/
  Om dat aen allen zijden/
Mijn vyanden verblijden/
Door my / met groot gelach.

8 Ghy booſe wilt nu wijcken/
Ghy wreede deſgelijcken/
Vertreckt nu haeſt van hier/
Godt heeft mijn treurigh klagen/
Nae ſijn goet welbehagen/
Verhoort ſeer goedertier.
9 Godt en wil niet verachten/
Mijn gebedt noch mijn klachten/
Maer hoort my t'ſijner eer/
Mijn beden hem bewegen/
Ick heb van hem verkregen/
Mijn begeerten en meer.
10 Daerom zijn nu met ſchanden
Bezwaert al mijn vyanden/
Verbaeſt zijn ſy gewis.
Te rugg' moeten ſy keeren/
Met ſchaemten en oneeren/
Want mijn Godt ſoo goedt is.

Den viij. Pſalm.

O Onſe Godt en Heer ſeer hoogh gepreſen/
Hoe heerlijck moet doch uwen Name weſen!
Over 't aerdtrijck ſtreckt u heerlijckheyt ſchoon/
Jae wijder dan daer gaet des Hemels Throon.
2 Men ſiet alſins uwer kracht veel getuygen/
Selfs in den mondt der kinderen die ſuygen/
Daer door maeckt ghy tot niet ende beſchaemt
V vyanden / door u kracht ſeer vernaemt.

3 Maer als ick wil aenſien ende bemercken/
De Hemelen / Heer / uwer handen wercken/
De Sterren / de Mane / die ghy door 't Woort
Maeckt ende ſtelt een yder op ſijn oort.
4 Als dan ſpreeck ick by my verwondert ſeere:
Wat is 't doch van den armen menſch (o Heere)
Dat ghy ſijner alſoo gedachtigh zijt?
End' over hem ſorge draeght t'aller tijdt:
Pauſe.
5 Ghy maeckt hem dat hy Godt ſchier zy gelijcke/
Want ghy maeckt hem overvloedigh en rijcke/
Van heerlijckheyt / die noch naeckt is en bloot/
Ghy maeckt hem vol van veel goederen groot.
6 Ghy laet hem zijn over 't werck uwer handen/
Als een Heer der ſelven in allen landen/
Sonder uytnemen / alles in 't gemeen/
Hebt ghy hem onderdaen gemaeckt met een.
7 Oſſen / Schapen / haer wolle end' haer vellen/
Die ghy op de Bergen voedt ſonder quellen/
En op dat veldt weyden doet over al/
In boſſchen / vergen / en in menigh dal.
8 De vliegende vogelen die wel ſingen/
De viſſchen des meyrs / en oock alle dingen/
Dien ghy haer weſen en den adem geeft/
maeckt ghy hem onderdaen / jae al dat leeft.
9 O onſe Godt / en Heer ſeer hoogh gepreſen/
Ten rechten moet uwen Naem heerlijck weſen/
Vwes Naems heerlijckheyt in overvloedt/
Streckt veel wijder dan den Aerdtbodem doet.

Den ix. Pſalm.

HEer ick wil uyt 's herten grondt
Prijſen / end' over al doen kondt/
V wonderen in alle wijcken/
Die niet en zijn om vergelijcken.
2 In u wil ick weſen verblijdt/
Dat is mijn vreught tot deſer tijdt:
Vwen Naem ſchoon wil ick oock prijſen/
End' u met lof-zangh eer bewijſen.
3 Om dat door uwe groote macht/
Mijn vyandt wijckt en vliedt met kracht/
En dat hy neder leydt geſlagen/
Door u aenſchijn ſwaer om verdragen.
4 Ghy zijt ſoo goet in deſen ſtant/
Dat ghy mijn ſaeck neemt by der hant/
Ghy ſit tot mijn hulpe volveerdigh/
Op den ſtoel als Rechter rechtveerdigh.
5 Mijn vyanden hebt ghy verdaen/
En den booſ' al haeſt doen vergaen/
Ghy hebt haer gedachtenis prachtigh
Te niet gedaen / door u hant krachtigh.
j. Pauſe.
6 Wel aen ghy loos menſch wel bekent/
Hebt ghy u voornemen volent?
En vernielt ons ſteden verheven?
Is haren naem gantſch t'onder bleven?
7 Och neen: want Godt met grooter kracht/

Die eeuwigh heerſchet hoogh geacht/
Is op den Stoel / ſoo 't is gebleecken/
geſeten / om 't recht uyt te ſpꝛeken.
8 Daer ſal hy rechten met beſchept
D' aertrijck dat hier beneden leyt/
Wegende de ſaecken met reden/
Van alle menſchen hier beneden.
9 Dan wert Godt de toevlucht alleyn
Des armen / die men acht ſeer kleyn/
Ja ſijn toevlucht die hem in 't lijden/
Sal verquicken end' doen verblijden.
10 Dies ſy dien ghy Heer u maeckt kont
Sullen op u vaſt ſtaen gegront/
Want die tot u gaen Heer gepꝛeſen/
Sullen hier niet verlaten weſen.

ij. Pauſe.

11 Looft nu met lofzangen ſeer klaer/
Godt die tot Zion woont eenpaer
Vertelt ſijn groote wonder wercken/
Maeckt datſ' alle menſchen bemercken.
12 Hy gedenckt aen der vꝛomen bloet/
End' wꝛeeckt dat met een gram gemoet/
Dat geſchꝛey wil hy niet verachten
Der benauder / noch oock haer klachten.
13 Heer / ghy die mijn Godt zijt in noot/
Siet aen mijn kruys end' lijden groot/
Dat mijn vyanden my op dꝛingen/
Uyt den wech des doots wilt my bꝛingen
14 Dat ick midden in u gemeen/

Vwen lof ſingh' / end' anders geen/
Zijnde verblijdt / end' oock gedachtigh
dat ghy my verloſt hebt waerachtigh.
15 De booſe zijn haeſtelijck al
In haer ſtricken komen ten val/
Haer voeten zijn in 't net gevangen/
dat ſy vooꝛ my hadden gehangen/
ij. Pauſe.
16 Soo is Godt gewoꝛden bekent/
Hebbende dit ooꝛdeel ge-endt/
daer in dat de ſchalck' heeft bebonden/
't Quaet ſijner liſten niet om gronden.
17 Dit 's ſeecker dat de booſe ſaen/
Haeſt ſullen vallen end' vergaen/
Godt ſal die ſtraffen onvertogen/
dis hem niet en hebben vooꝛ oogen.
18 Maer de menſch ootmoedigh / o Heer/
Sult ghy vergeten nimmermeer/
Sijn hope die hier is miſpꝛeſen.
En ſal by u niet ydel weſen.
19 Komt doch / Heer / toont nu u gewelt/
Op dat de menſch hem niet en ſtelt
Tegen u / maer dat alle ſcharen
Vooꝛ u gericht hen openbaren.
20 o Heer / die daer eeuwighlijck leeft/
maeckt dat der booſen herte beeft/
doet hen verſtaen / dit is mijn menſchen/
dat ſy niet zijn dan zwacke menſchen.

Den

Den xiij. Pſalm.

HOe langh' hebt ghy beſloten / Heer/
my te vergeten alſoo ſeer ?
Sal 't altijdt zijn / en nimmer enden ?
Wilt ghy u van my eeuwigh wenden ;
die benauwt ben ſoo langhs ſoo meer.
2 Hoe langh' ſal noch dat herte mijn/
Vol van anghſt en van ſmerte zijn/
En daer toe vol ſorgen met deſen ?
Hoe langh ſal mijn vyandt noch weſen
mijn verwinner tot mijner pijn ?
3 Aenſiet my Godt / ghy zijt mijn kracht/
Trooſt mijn hert 't welck u doet ſijn klacht/
Wilt mijn duyſt're oogen verklaren/
dat ick in den ſlaep niet moet varen/
des doodts / en daer blebe verſmacht.
4 Op dat hy / die my ſterck bevecht/
Niet ſeggh' / hy is neder geleght/
En dat de vreught mijner vyanden/
Niet dobbel werde t'mijner ſchanden/
Siende den val van uwen knecht.
5 Op u / Heer / ſtaet mijn hoop alleyn/
Neemt wech mijn kruys en noot niet kleyn /
Wilt my uwe vreught weder-bringen/
Soo ſal ick u loven met ſingen/
Voor u weldaden in 't gemeyn.

Den xxiij. Pſalm.

MYn Godt voet my / als mijn Herder gepreſen/
Dies ſal ick geenes dinghs behoeflijck weſen/
In 't groene gras ſeer lieflijck hy my weydet/
En aen dat ſoet water hy my geleydet/
Hy verquickt mijn ziel / die ſeer is verſlegen/
om ſijns Naems wil leydt hy my in ſijn wegen.
2 Al waert ſchoon dat ick in 't dal des doots ginge/
End' dat my des doots ſchaduwe ombinge :
Ick vreeſde niet / ghy zijt by my geſtadigh/
En ghy trooſt my met uwen ſtaf genadigh/
ghy maeckt rijck met goeden ſeer veelerhanden/
Mijn tafel voor d'oogen mijner vyanden.
3 Ghy ſalft mijn hooft met rieckend' oly goedigh/
En ſchenckt my den Beker vol overvloedigh/
ghy ſult doen dat u gunſt / o Heere krachtigh/
Mijn leven langh by my ſteets blijft eendrachtigh/
Soo dat ick hoop eeuwighlijck vaſt te woonen/
In Godes Huys / 't welck niet is om verſchoonen.

Den xxiiij. Pſalm.

DE Aerd' is onſes Godts voorwaer/
En wat ſy begrijpt verr' end' naer/
Met den menſchen daer in woonachtigh:
Hy heeft die op 't meyr vaſt gerondt/

Hy verrijckt die allengs in 't ront/
Met veel ſchoone Revieren krachtigh.
2 Sijnen Bergh is een heyligh oort
Wie ſal daer op komen nu voort?
Wie ſal daer woonen ende blijven?
Die ſijn hert en handen heeft reyn/
Die de leugens haet groot en kleyn/
Noch geen meyneet en ſoeckt te drijven/
3 Die menſche ſal zegen ontfaen/
Godt ſal hem oock wel gade ſlaen/
En door ſijn goedigheyt bevryden.
Sulcks is 't geſlaghte t'aller tijt/
Dat Godt ſoeckt met herten verblijt/
O Godt Jacobs / aen allen zijden.
4 Verhooght u groote poorten nu/
Eeuwige deuren verheft u/
Dat ingae de Koningh vol eeren.
Wie is de Koningh ſoo geaght?
't Is Godt d'overwinner met kraght/
Wiens maght niet en is om vermeeren.
5 Verhooght u groote poorte nu/
Eeuwige deuren verheft u/
Dat ingae de Koningh vol eeren.
Wie is de Koningh ſoo geaght?
't Is Godt de Heyrkraghten vol maght/
Die groot is / jae een Heer der Heeren.

Den xxv. Pſalm.

MYn hert hef ick tot u Heere/
Mijn hoop alleen op u ſtaet/
Behoedt my doch voor oneere/
Die my wenſcht mijn vyandt quaedt/
Sy werden Heer/ ſoo 't betaemt/
Niet ſchaemroot die op u bouwen:
Maer ſy ſullen zijn beſchaemt/
Die de vrome hier benouwen.
2 Heer/ wijſt my doch uwe wegen/
Die ghy wilt dat ick ſal gaen.
Tot den ſelven maeckt genegen
My/ en doet my die verſtaen.
Leert en ſtiert my na u woordt/
In uwe waerheyt gepreſen:
Ghy zijt mijn hulp/ dies nu voort
Wacht ick op u in dit weſen.
3 Gedenckt Heer/ aen u goedtheden/
Stelt u voor oogen voortaen
V groote barmhertigheden/
Die ghy voormaels hebt gedaen.
Doch vergeet de ſonden ſwaer,
Mijner jongheydt ſeer lichtveerdigh/
Gedenckt mijns goedtlijck eenpaer/
Tot mijn hulpe zijt volveerdigh.
4 Godt is waerachtigh en goedigh/
Hy is en blijft ſulcks altijdt:
Ten wege/ brenght hy ſachtmoedigh
Den Sondaer vervallen wijdt.
Den ootmoedigen leert hy

Sijn Godtſalige voetpaden/
Hy toont oock ſijn wegen vry
Den armen Menſch en beladen.
j. Pauſe.
5 Goetheyt en waerheyt verheven
Zijn des Heeren wegen al/
Voor hem die daer na ſijn leven
En ſijn gangen rechten ſal.
O Heer door uwen naem klaer
Wilt my goet ighlijck mijn ſonden
Vergeven / want ſeere ſwaer/
Ende groot zijn ſy bevonden.
6 Wie is hy die altijdt ſpoedigh
Onſen Godt vreeſt boven al?
Die wert geleert overvloedigh/
Van den wegh dien hy gaen ſal.
Die ſal beſitten ſijn goedt
Met ſtilheydt ende met vrede:
Sijn Zaet ſal in overvloedt
Het landt oock beſitten mede.
7 De verborgentheyt des Heeren
Is den Menſch geopenbaert/
Die Godt vreeſt end' houdt in eeren/
End' ſijn verbondt wel bewaert.
Mijn hert ende mijn gemoet
Op den Heer hen alleen ſetten:
Want hy maeckt vry mijnen voet
Uyt al der Godtlooſen netten.
8 Siet my aen met goede herten/

Hebt doch med'lijden met my :
Want eenſaem ende vol ſmerten/
Ben ick Heer en gantſch onvꝛy.
  Ick werde ſeere benout/
Daegh'lijcx wert grooter mijn lijden :
Helpt my / Heer / die u betrout/
Vyt den noot in deſen tijden.
9 Mijn jammer wilt doch aenmercken/
mijnen anghſt en noot aenſiet/
mijn ſonden en booſe wercken/
Vergeeft my goedtlijck om niet.
  Siet hoe de vyanden mijn/
moetwillighlijck boven maten/
Die groot van getale zijn/
my ſeer vyandelijck haten.
10 Dooꝛ haer liſt mijn ziel bewaret/
Verloſt my dat ick met ſmaet/
En met ſchand' niet zy beſwaret/
Want ghy zijt mijn toe-verlaet.
  Slechtrecht ben ick/ my behoet/
Want ick ſal/ Heer/ u verwachten.
Iſrael uyt tegenſpoet
Verloſt oock dooꝛ uwe krachten.

Den xxxvj. Pſalm.

Op de Wijſe van den 68. Pſalm.

DEs boos-doenders wille ſeer quaedt/
Getuyght ſekerlijck met der daedt /

Dat hy niet vreeſt den Heere:
  Want hy hem in 't booſe behaeght/
't Welck hy noch hatet noch beklaeght/
Maer ſpot den vrome ſeere:
  Seer ſchaed'lijck is de leere ſijn/
Vol leugen ende fenijn/
En hy laet hem niet leeren/
  Des nachts denckt hy niet dan ſchalckheyt/
Hy wil blijven in der boosheyt/
End' van geen quaet hem keeren.
2 Heer u goetheyt en u woort waer/
Tot der lucht en den Hemel klaer/
Hen ſtrecken na ons wenſchen.
  V oordeel vaſt als een bergh ſtaet/
V recht diep als een af-gront gaet/
Ghy behoet Vee end' menſchen.
  Hoe groot is u goetheyt eenpaer/
Hen die onder u vleugelen haer
Te begeven gedincken.
  Haer begeert vervult ghy met goet/
End' aen uwer welluſten vloet
Voert ghy die datſe drincken.
3 In u is des levens Fonteyn/
End' u klaerheyt geeft ons alleyn
Licht end' verſtant om mercken:
  Over de herten onbevleckt/
V goedigheyt / o Heere / ſtreckt/
Die ſteets ſchijnt in u wercken.
  Dat wy de voet des menſchen wreet/

Niet en vertred'/ end' my geen leedt
En doe / noch ſlae mits deſen.
Hoe de booſe vergaen / doch ſiet
Sy blijven in eeuwigh verdriet/
Sonder verloſt te weſen.

Den xxxvij. Pſalm.

QVelt u daer met niet / ſoo ghy in dit leven/
't Geluck der Godlooſen moet ſchouwen aen/
Den korten voorſpoet die hem Godt wil geven
Miſgunt hen niet / want ſy ſeer haeſt vergaen/
Sy moeten als dat hoy op 't velt verdwijnen/
End' oock gelijck dat gras verdorren ſaen.
2 Vertrout Godt / laet u'goede wercken ſchijnen/
Ghy ſult dat Aerdtrijck beſitten hier naer/
End' gebruycken met vreughden vry van pijnen.
In Godt ſal u blijdtſchap weſen eerbaer/
Hy ſal u al uwes herten begeeren
Laten volgen na ſijn belofte klaer.
3 Werpt de ſorgh op Godt / wilt die van u weren/
Vertrouwt op hem / ende hy ſal ſeer ſnel
Vptrechten u ſaken / end' u generen.
V Vromigheyt ſal hy kond' maken wel/
End' openbaren uwe deught gepreſen/
Gelijck den middagh / die klaer is end' hel.
4 Laet Godt doen/wacht op hem/wilt ſtille weſen/
Zijt onbeſwaert / vergramt u / noch ſorght niet/
Als de ſchalcken door ſpoet zijn hoogh gereſen.

Doet u ſulcx wee / laet varen ſulck verdꝛiet.
Verbint u niet tot boos doen / wat ſy kallen/
Dat ghy haren wil niet doen / wel toeſiet.
5 Want een tempeeſt ſal ſnel over hen vallen/
maer die vaſtelijck verwachten den Heer/
die ſullen erven 't Aertrijck met hen allen/
De booſe ſullen vergaen met oneer/
Soo dat als haer ſtadt geſocht wert na deſen/
daer van en ſal gevonden zijn niet meer.
j. Pauſe.
6 de vꝛome ſullen een landt uytgeleſen
Erven / end' niemant benouwen aldaer/
Sy werden verheught / verquickt / ja geneſen.
De booſe ſoecken / het is openbaer/
den vꝛomen met anghſt end' noot te beladen/
End' bijten de tanden t'ſamen eenpaer.
7 Middeler tijdt / ſoo beſpot Godt de quaden:
Want hy ſeer klaerlijck ſiet ende verſtaet:
dat de ſtont komt ſijns vals end' ſijner ſchaden.
Sy trecken haer ſweerden ſeer obſtinaet/
Ende ſpannen bogen ſonder vertſagen/
Om den vꝛomen te ſchieten daer hy gaet.
8 Maer haer eygen ſweert ſal hen ſwaerlijck plagen
Want haer hert ſal daer mede zijn dooꝛwont/
Haer bogen werden tot ſtucken geſlagen.
dat kleyn goet des vꝛomen is t'aller ſtont/
duyſentmael beter dan 't goet overvloedigh/
des booſen is / die groot is in den gront.
9 De ſterckte des booſen menſches hooghmoedigh/

Werdt gebroken : maer Godt door ſijne kraght/
Sal zijn der vromer onderhoudingh' goedigh :
  De Heere neemt altijdt Vaderlijck aght/
Op der vromen leven die hem behagen/
Haer erf-goet blijft eeuwigh dagh ende naght.
10 Sy werden niet beſchaemt tot geener dagen/
In dieren tijt : Maer ſy werden geboet
Met Broot / als de ander van honger klagen:
  Maer de booſe vergaen gantſch in kleynmoet.
die Godt niet lieven / verdwynen end' falen/
gelijck de roock / end' als de hagel doet.

ij. Pauſe.

11 Haer hant ontleent ſtedes ſonder betalen/
Maer de vromen hebben genoegh altijt/
Om in lief den den naeſten te onthalen.
  Godt maeckt zijn gezegende ſeer verblijdt/
Hy ſal hem een vrughtbaer aertrijck bereyden/
Maer de vervloeckte hy te gronde ſmyt.
12 Den vromen ſal hy in ſijnen wegh leyden/
End' in ſijnen padt die engh is end' ſmal/
Sal hy hen ſijn jonſt rijckelijck uytbreyden.
  Dogh ſoo hy onverſiens komt tot den val/
Hy ſal dan niet tot ſtucken zijn geſlagen/
Want Godts handt hem wel onderhouden ſal.
13 Ick was een jongh / en ben nu out van dagen/
dogh ick ſagh den vromen verlaten noyt/
Noch ſyn kind'ren bedelen ofte klagen/
  Maer hy deelt uyt den armen ſeer beroyt/
Ende leende : dies ſal ſijn zaet verkoren

gezegent ſijn / waer dat het zy verſtroyt.
14 Vliet dan dat quaet / 't goede hebt altijt voren/
Soo ſult ghy blijven in der eeuwigheyt/
Door Godts goetheyt: hy laet doch niet verloren
De goede: Want hy lieft de vromigheyt/
Hy bewaert die / ſy ſullen oock ſteedts blijven/
Hy verderft die doen ongerechtigheyt.

iij. Pauſe.

15 De vrome ſullen groote vreucht bedrijven/
En beſitten d'Aerde met hare vrucht/
Sy ſullen met haer Wooningh vaſt beklijven.
Der vromen mont leert niet dan eer en tucht/
Sijn tonge ſal niet dan wijsheyt verkonden/
En dat goet is en van een goet gerucht.
16 Want Godts Wet is in ſijn herte bevonden/
daerom ſal niet ſtruyckelen ſijnen voet/
Waer dat hy oock gaet tot eenigen ſtonden.
't Is wel waer dat de booſe met hooghmoet
den vromen beſpict / en ſoeckt te doen ſterven:
Hy loert op hem gelijck een Wolf verwoet.
17 Maer Godt ſal hem ſulcx niet laten verwerven
dat hy den vromen benauwe met kracht/
Noch dat hy hem met ſchijn des rechts verderve/
Dies wacht op Godt / en wandelt met aendacht/
In ſijn Wet: hy ſal u in 't goet landt ſtellen/
Ghy ſult ſien vergaen de booſe vol pracht.
18 Ick ſagh dat de booſe met ſijn geſellen
Seer was gevreeſt / ick ſagh hem hoogh opgaen/
Als een Laurier vol tacken niet om tellen.

Maer komende daer ick hem voor ſach ſtaen/
Soo en was hy daer gantſch niet meer te vinden/
Maer hy en ſijn plaets waren gantſch vergaen.
19 Wacht u voor ſchade / wilt u onderwinden
Wel te doen / want die hebben tot loon reyn/
Ruſt en ſtilheyt / als des Heeren beminden.
Maer de boosdaders ſullen groot en kleyn
Vergaen / dat ſal haer betalinge weſen/
Met haren nakomers alle gemeyn.
20 Onſe Godt is de ſaligheydt gepreſen
Der vromen / die oock altijdt weſen ſal
Haer ſterckt / als 't kruys groot ſal zijn opgereſen/
Hy ſal hem verloſſen in ſulcken val/
Verloſſende ſal hy die oock geneſen :
Want op hem hebben ſy betrouwet al.

Den xl. Pſalm.

NA dat ick langen tijdt hebbe verwacht/
Een wille Godts in mijn ellent/
Soo heeft hy hem tot my gewent/
End' heeft verhoort in den noot mijne klacht :
Uyt den ſlijck ſeer onreyne/
En een afgront niet kleyne/
Met kracht hy my uyttoogh/
Hy heeft mijn voeten vaſt/
Tot ſijn wegen gepaſt/
Op een ſteenrotz ſeer hoogh.
2 In mijnen mont heeft hy een Lof-ſangh ſoet/
Gegeven/

Gegeven / dies werdt hy ge-eert/
Daer door dat volck ſal zijn geleert/
Om den Heer te verwachten met langhmoet.
  Wel ſaligh ſal hy weſen/
Die hoopt op Godt gepreſen/
End' op hem vaſt blijft ſtaen/
Latende hen die ſtout
Liegen ſeer menighfout/
Die haeſt ſullen vergaen.
3 Heer Godt / uwe wercken zijn wonderlijck/
Ghy denckt op ons Heer goedertier/
Soo dat niemandt in 't leven hier/
Uwe gaven kan melden ſonderlijck/
  Soud' ick die al t' ſaem loven/
't Getal gaet my te boven/
Slacht-offer nu voortaen/
Laet ick / 't welck ghy niet wilt :
Maer ghy hebt Heere milt/
D'oore my op gedaen.
4 Schult-offer hebt ghy van my begeert niet/
Voor de ſonde : dan ſprack ick vry :
Siet hier ben ick / daer ſtaet van my
Geſchreven in u Wet-boeck / ſoo elck ſiet.
  Dat ick uwen wil hilligh/
Volbrengen ſal gewilligh/
Sulcks doe ick oock mijn Godt/
Al u voor nemen goedt/
Draegh ick in mijn gemoedt/
En houd' oock u gebodt.

Pauſe.

5 Ick wil verkonden u gerechtheyt klaer/
In der Gemeynten overluyt :
Ghy weet uyt wat hert dat ſulcx ſpruyt.
Ick heb uwe daden geroemt eenpaer/
Van u waerheyt ſtantvaſtigh/
En van u hulpe krachtigh/
Spreeck ick tot groot en kleyn.
Ick prijs Heer u goetheyt/
End' u getrouwigheyt/
Midden in u gemeyn.
6 Uwe goetheyt ſult ghy / Heer / nimmermeer
Van my weeren tot gener tijt :
Maer my byſtaen in deſen ſtrijdt :
End' altijdt bewaren tot uwer eer :
't Kruys wil my overvallen/
Ende mijn ſonden allen/
't Geſichte my ontwijckt :
Ick heb meer lijdens ſtijf/
Dan hayren aen mijn lijf/
't Herte my gantſch beſwijckt.
7 O Godt verloſt my nu genadelijck/
Komt my te hulp / o Heer / ſeer haeſt :
Laet doch beſchaemt zijn en verbaeſt/
Al die mijn doodt ſoecken geſtadelijck.
Datſe ſchande be-erven/
Die my willen bederven/
En my beſpotten koen :
Hem toe-kome met kracht/

Datſe hadden bedacht
My liſtlijck aen te doen·
8 Maer in u zijn ſy verheught end' verblijdt/
Die met noodt zijnde ſeer benout/
Op u alleen hebben betrout/
Datſe ſeggen : Godt zy gebenedijt.
Arm ben ick end' ellendigh/
Maer mijn Godt ſeer beſtendigh/
Sorght voor my nu voortaen.
Ghy helpt my door u kracht/
Ghy hebt oock op my acht/
Wilt my altijdt byſtaen.

Den xlij. Pſalm.

ALs een Hert gejaeght/ o Heere/
Dat verſche water begeert :
Alſoo dorſt mijn ziel oock ſeere/
Na u mijn Godt ge-eert.
En ſpreeckt by haer met geklagh/
O Heer / wanneer komt dien dagh/
Dat ick doch by u ſal weſen/
En ſien u aenſchijn gepreſen.
2 Mijn tranen ende mijn klachten/
Zijn mijn ſpijs die my ſteedts voet :
Als men my vraeght met verachten.
Waer is nu u Godt ſoo goet.
Ick ſmelt als ick denck daer aen/
Hoe ick voormaels plach te gaen/

Met een hoop volcx hier te lande/
Om u / Heer te doen offrande.
3 Waerom wilt ghy u ſoo quellen/
En beroert zijn / o ziel mijn ?
Wilt gantſch u hoop op Godt ſtellen/
Van u ſal hy gedanckt zijn.
Als hy door ſijn aenſchijn klaer/
Sal wech nemen u kruys ſ'waer :
Dies / o Godt van my niet wijcket/
Want mijn hert my gantſch beſwijcket.
4 Ick ben uwes ſeer gedachtigh/
Oock aen der Jordanen kant/
En uwer goetheyt ſeer krachtigh/
In Hermon dat koude lant.
En aen Miſar den Bergh bloót/
Daer d'een diepte d'ander groot/
Toeſchreyt / en daer de tempeeſten/
Over my gaen minſt en meeſten.
Pauſe.
5 Al de groote waterſtroomen/
Zijn Heer over my gegaen/
En my over 't hooft gekomen/
Maer ghy hebt my by-geſtaen.
's Daeghs toont ghy my u goetheyt/
En 's nachts u barmhertigheyt :
Dies ſal ick u Heer belijden/
Ghy hoedt mijn ziel t'allen tijden
6 Ick ſprack tot Godt : O Godt krachtigh/
Waerom vergeet ghy my gaer ?

Waerom moet ick weſen klachtigh/
Benaut door de boos' eenpaer?
Ick gevoel haer ſmaden quaet/
D'welck my door de beenen gaet/
Als ſy tot uwer oneere/
Spreken waer blijft nu de Heere?
7 Waerom wilt ghy u ſoo quellen/
En beroert zijn / o ziel mijn?
Wilt gantſch u hoop op Godt ſtellen/
Van u ſal hy gedanckt zijn.
Om dat hy is ſoo men ſiet/
Mijn heyl die my jonſte biet/
Dies mijn ziel wilt u verblijden/
Godt is 't dien ick bid in 't lijden.

Den L. Pſalm.

O Godt die der Goden Heer is / ſpreken ſal/
En t'ſamen roepen dat gantſch aertſche dal/
Van den opgangh tot den nedergangh breet:
Uyt Zion komt Godt die daer is bekleet/
Met heerlijckheyt en ſchoonheyt hoogh gepreſen/
Onſe Godt komt / die niet ſtille ſal weſen.
2 Voor hem gaet een fel verſlindende vier
Een groot onweder komt met hem tot hier/
Hy ſal Hemel en Aerd' aenſpreken wel/
En ſijn volck / ſeggende ſeer ſnel:
Verſaemt my mijn Heyl'gen die met vertrouwen
Offeren / en mijn Verbondt onderhouwen.

3 En ghy Hemels ſult melden overbreyt/
Godts des Rechters groote gerechtigheyt/
Voort mijn volck / ick ſpreeck u aen in 't gemeen/
Ick ben u Godt daer is oock anders geen/
Ick ſal u niet ſtraffen om u Off'randen/
Die ick hebbe ge-eyſcht van uwen handen.
4 Van u yet te nemen heb ick geen noot/
Oſſen noch Bocken 't zy kleyn of groot:
Want al het Vee der Boſſchen dat is mijn/
Oock de Dieren die met duyſenden zijn/
Op de Bergen / jae de Vogelkens kleyne/
En 't gedierte des Veldts is mijn alleyne.
Pauſe.
5 Al hongerde my / ick en ſeyt u niet:
Want d'Aertrijck is mijn / met al dat men ſiet.
Meynt ghy dat ick Oſſen-vleeſch eten moet
Of tot dranck behoeve der Bocken-bloet:
Neen ick: Maer offert danckſegging' met ſingen/
En wilt u beloften doen en volbringen.
6 Roept my aen / en ick ſal u in den noot/
Helpen / en ghy ſult mijn naem maken groot.
Maer Godt ſpreeckt de ſchalcken aen ſeer verſtoort/
Waerom verkondight ghy alſoo mijn woort/
En neemt mijn bondt in uwen booſen monde/
Dewijl ghy mijn ſtraffe haet in den gronde?
7 Na dat ghy oock hebt mijn gebodt verſmaet/
En als ghy noch een dief ſiet / met hem gaet/
Dien zijt ghy gelijck jae oock toe-gedaen/
Van Eebrekers wilt ghy u niet ontſlaen.

Den mondt opent ghy tot ſchenden en ſmaden/
V tonge kan niet dan liegen en ſchaden.
8 Ghy ſit en relt van uwen broeder quaet:
En met achterklap ghy hem ſeer belaet.
Dit doet ghy / en om dat ick ſwijge ſtil/
Ghy meynt dat ick u gelijck weſen wil/
Maer ick ſal u nogh onder oogen ſtellen/
V ſond'/ en u daerom ſtraffen en quellen.
9 Och wilt dit doch mercken en wel verſtaen/
Ghy die Godt gantſch vergeet / hoort dit vermaen/
Op dat ghy niet ſonder hulp haeſt vergaet.
Die danck-offert die eert my metter daet/
Spreeckt Godt / en die deſen wegh gaen en treden/
Sullen mijn heyl over komen in vreden.

Den lj. Pſalm.

ONtfermt u over my arme Sondaer/
Heer / na uwe goetheyt niet om volprijſen/
Wilt my dit mael u genade bewijſen/
En vergeeft my mijn ſonden groot en ſwaer:
Waſcht my / o Godt/maeckt my ſuyver en klaer/
Van mijn leelijcke ſtinckende misdaden/
die my voor u onreyn maken voorwaer/
Reynight my door 't water uwer genaden.
2 Want door veel klagens mijn hert my verflout
Als ick (och arm) gevoel mijn groote ſonde/
En dat meer is / voor my ſtaen t'elcker ſtonde
Mijn ſonden al / dies ick / Heer / ben benout.

Voor u en tegen u heb ick misdaen/
Dies blijft ghy rechtveerdigh in uwen wegen/
Als ghy my ſtraft en te gronde laet gaen/
En maeckt beſchaemt hen die u ſpreken tegen.
3 Ick weet wel / en moet bekennen voortaen/
Dat ick in ongerechtigheyt ben geboren/
Oock ſtaet my dit tot aller tijdt wel voren/
Dat mijn Moeder in ſond' my heeft ontfaen.
Ick weet dat ghy lief hebt en begeert ſeer
Een hert dat geheel is oprecht en goedigh/
't Welck ick niet heb gehadt / dien ghy / o Heer/
Uwe wijsheyt openbaert overvloedigh.
4 Ghy ſult my met Yſop / Heer / maken reyn/
Soo ſal ick geheel ſuyver zijn bevonden/
Ghy ſult afwaſſchen mijn ſmetten en ſonden/
Soo werd' ick witter dan ſnee in 't gemeyn.
Ghy ſult my doen hooren blijtſchap en vreught/
En my van nieuws uwe goetheyt gepreſen/
Bewyſen Heer : dan ſullen ſeer verheught/
Al mijn beenen / en al mijn krachten weſen.

Pauſe.

5 Ghy hebt langh genoegh geſien mijn misdaet/
Wilt doch u toornigh geſicht daer van wenden ;
En vergeeſt my (die nu ben vol ellenden)
Mijn boosheyt al / en oock dees ſonde quaet.
O Godt mijn Schepper / ſchept ſonder verdragh
Een reyn hert' in my en een nieuwe leven/
En op dat ick u wel behagen magh/
Wilt my / o Heer / eenen nieuwen geeſt geven.

6 Ick bid u / werpt my niet van u aenſchijn/
En op dat ick beſluyte mijn begeeren/
Uwen Heyligen Geeſt wilt my niet weeren/
Als hy in my van u vernieuwt ſal zijn.
Doet my oock nu ſmaken de ſekerheyt
Mijner ſaligheyt / Heere / door u genade/
geeft my oock den geeſt der vrymoedigheyt/
Ende ſterckt my daer mede vroegh en ſpade.
7 Dan ſal ick gaen in u wegen bequaem.
Den booſen ſal ick die oock vlijtigh leeren/
Soo datſe hen tot u ſullen bekeeren/
En volgen mijn voetſtappen al te ſaem.
Wilt my / o Godt / Heer mijner ſaligheyt/
Van dees doodtweerdige bloetſchult bevryden/
Soo ſal mijn mont uwe gerechtigheyt/
En u goetheyt ſingen ende belyden.
8 O Heer/ wilt my doch open doen den mont/
Anders kan ick niet goets ſpreken waerachtigh:
Maer als ghy / Heer / dien ſult openen krachtigh
Soo ſal ick uwen lof ſchoon maken kont.
Waert dat ghy ſlacht-offeren hadt begeert
Der Stieren en Oſſen / oft diergelijcken/
Ick hadſe geoffert / maer gantſch niet weert
Is voor u ſulck off'ren / alſoo 't mach blijcken.
9 Een recht offer dat de Heere neemt aen/
is een gemoet benauwt door anghſt en klagen/
Een ned'righ hert / en eenen Geeſt verſlagen:
En ſal Godt niet verachten / maer ontfaen.
O Heer / doet Zion wel na u goetheyt/

En Jeruſalem die op u betrouwet/
't welck is de Stadt / die ghy u hebt bereyt/
Haer mueren dogh genadelijck opbouwet.
10 Dan ſullen ons' herten zijn ſeer bequaem/
Om te offeren na u welbehagen :
Dan ſullen de Kalveren zijn geſlagen/
Die u Heer ſullen weſen aengenaem.

Den lxij. Pſalm.

Op de wijſe van den 24. Pſalm.

HOe ſeer dat mijn ziel is gequelt/
In Godt wert ſy geruſt geſtelt/
Want hy is mijn toevlught alleene/
Mijn trooſt / mijn byſtant in der noot/
Mijn kraght die my voor den val groot/
My wel bewaert en anders geene.
2 Hoe lange ſult ghy alle ſtaen/
om te ſchaden en doodt te ſlaen ?
Ghy wert noch met ſchanden verſteken/
Als een want / die daer valt ſult ghy/
En als een oude muer daer by/
Van ſelfs vergaen / ſcheuren en breken.
3 Sy en gedencken anders niet/
dan om t'onderdrucken met vliet/
Hen dien ghy wilt verheffen Heere :
Leugen behaeght hem met der daet/
Haer woort is ſoet / maer 't herte quaet/

Is vol bloeckens en vol oneere.
4 Maer ghy / mijn ziel / wilt dogh voortaen/
Met gedult op den Heere ſtaen/
Op hem ſtaet mijn hoop end' betrouwen/
Hy is mijn trooſt/ en niemant el/
Mijn Heylant die my bewaert wel/
Geen ſchand' noch leet kan my benouwen.

Pauſe.

5 Godt is mijn eer / mijn heyl/ mijn kracht/
Mijn toevlught / mijn ſterckte / mijn maght.
Ghy volckeren wilt hem betrouwen.
Komt en ſtortet dogh allegaer /
Voor Godt uwe herten eerbaer/
op hem alleen willen wy bouwen.
6 Maer de menſchen machtigh en rijck/
Zijn ydelheyt alle gelijck/
Yeder van hem te feylen pleget/
Weeght ydelheyt en oock met dien/
De menſchen al / ſoo ſult ghy ſien/
Dat ydelheyt veel ſ'waerder weget.
7 Op onreght u dogh niet verlaet/
op gewelt nogh ſtelen niet ſtaet/
Wilt aen ydel dingen niet hangen/
Komt u 't goet toe met overvloet/
Wilt daer med' u hert en gemoet/
Geenſins laten weſen bevangen.
8 De Heer ſpreeckt dickwils in ſijn woort/
Alſoo ick dat hebbe gehoort/
Dat hy alleyne zy almaghtigh :

Ghy zijt / Heer / vol genaden ſoet/
Die den menſche wat recht is doet/
Nae ſijn verdienſt / door u hant krachtigh.

Den lxv. Pſalm. Wijſe : 72.

MEn looft u / Heer / met ſtemmen reyne/
Tot Zion openbaer/
De beloofde gaven gemeyne/
Betaelt men u oock daer/
End' dewijl dat ghy daer wilt hooren
't Gebedt uwes volcks goet/
Soo ſullen daer u uytverkozen/
V vallen Heer te voet.
2 Al mijn misdaden en mijn ſonden/
Waren ſeer groot en ſwaer :
Maer u goetheyt niet om doorgronden
vergaf die al voorwaer.
Wel hem dien ghy hebt uytgeleſen/
Dat hy by u zy / Heer/
Die oock altijdt by u mach weſen/
Sonder te ſcheyden meer.
3 Wy ſullen met d'heerlijckheyt ſchoone
Vwes huys verſaet zijn :
't Rijckdom/ Heer/ van 't huys uwer woone/
Sal ons wel voeden fijn.
Ghy die nae u goetheyt verheven/
ons beſchermt end' bewaert/
Sult ons een goet antwoorde geven/

Na u kracht ſeer vermaert.
4 't Geheel Aertrijck aen u/ Heer / hanget/
Met een vertrouwen reyn :
Al die dat groote Meyr onbanget/
Staen vaſt op u alleyn.
  Ghy maeckt door u ſchrick'lijcke krachten/
Seer vaſt de bergen groot/
Van ſterckheyt en van groote machten/
Zijt ghy / o Heer / niet bloot.
5 Ghy kont oock dat brullen haeſt ſtillen
Des Meyrs alſt is beweeght.
De menſchen oock die woeden willen/
Ghy haeſt te ſtillen pleeght.
  Als de volckeren wel bemercken/
Die omher zijn / o Heer/
Dees groote wonderlijcke wercken/
Sy zijn verwondert ſeer.

Pauſe.

6 Heer / van den Ooſten tot den Weſten/
Nae u goetheyt en woort/
Laet ghy voortkomen ons ten beſten/
Allerley blijtſchap voort.
  Soo haeſt als droogh is ons Aerdtrijcke/
Ghy beſoeckt dat voorwaer/
Met dauw' en regen desgelijcke
Maeckt ghy 't rijck en vruchtbaer.
7 't Water ſpringend' uyt de Fonteynen/
Maeckt dat Aerdtrijcke goet/
Tot tarw' en ander vruchten reyne/

In grooten overvloet.
De geploeghde voren bequame/
Watert ghy t' ſijner tijdt.
Ghy breeckt d'Aertrijck / en ſijn vrught t' ſame/
Ghy ſeer gebenedijdt.
8 Ghy verciert dat Jaer overvloedigh/
Met u goederen ſchoon/
En laet 't vette regenen goedigh/
Boven uyt uwen Throon.
De hutten ſelfs in de woeſtijne/
Zijn vol vrughten met een/
De bergen ſeer vruchtbaer van wijne/
Staen luſtigh groot en kleen.
9 Dan ſiet men in beemden en weyden/
't Vee in groot getal gaen/
't Velt / van den bergen afgeſcheyden/
Siet men vol Koorne ſtaen.
Alſoo ſchijnt dat Aertrijck t'ontſpringen/
En te verblijden ſeer/
Dies moeten wy juychen en ſingen/
In u van herten Heer.

Den lxvj. Pſalm. Wijſe 118.

SInght den Heer in den gantſchen lande/
Met geſangh looft nu ſijnen naem/
Prijſt hem met mondt en met verſtande/
Roemt ſijn goetheyt alle te ſaem/
Spreeckt hoe wonderlijck zijt ghy Heere/

In al u wercken groot en kleyn:
Uwe vyanden beſchaemt ſeere/
Bidden om breed' alle gemeyn.
2 Dat u dan / o mijn Godt gepreſen/
De werelt roeme met ootmoet/
U lof moet oock geſongen weſen/
Alſins met ſtemmen klaer en ſoet.
Komt hier en wilt doch wel aenmercken/
de daden Godts des Heeren mijn/
Hoe wonderlijck dat oock ſijn wercken/
By der menſchen kinderen zijn.
3 Hy verdrooght dat groote Meyr krachtigh/
Dat men drooghs voets kan gaen daer door.
Dies wy ſijn volck in liefd' eendrachtigh
Hem ſeer vrolijck dancken daer voor.
Sijn heerſchappy ſal eeuwigh blijven/
Sijn ooge de wolcken aenſiet:
Wie van hem wijckt ſal niet beklijven/
Maer vernedert werden tot niet.
4 Ghy volckeren wilt u begeven/
Om Godt te prijſen boven al/
dat ſijn naem ſeer hoogh zy verheven/
Van allen in dit Aerdtſche dal.
Hy iſt die ons bewaert ons leven/
die voor ons ſorght tot ons behoet/
Op dat wy niet vallen noch beven.
Ja dat niet ſlibbert onſen voet.
5 Ghy hebt ons doorſoght / Heer genadigh/
Ende beproeft alle gelijck/

Alſoo men door dat vyer geſtadigh/
Dat ſilver louter van den ſlijck.
Ghy hebt ons van den onbekenden
Vyanden laten zijn gevaen/
End' hebt ons / Heer / op onſen lenden/
Met een groot laſt ſwaerlijck belaen.

Pauſe.

6 Men heeft op ons hoofden geklommen,
Soo men beklimt een Kemel-dier:
Als beeſten werden wy al-ommen/
gedreven door water end' vyer.
Daer nae hebt ghy ons / Heere / goedigh
Vertrooſt / dies ick tot u huys reyn/
Wil brengen mijn off'randen bloedigh/
End' mijn beloften groot en kleyn.
7 Mijn beloften ſal ick betalen/
Die mijn lippen hebben gedaen/
Die in den noot end' in mijn qualen
Vyt mijnen monde zijn gegaen.
Ick wil u Heer / veel vett' off'randen
Der rammen op uwen Altaer/
End' der Bocken met vyer verbranden/
Daer toe oock veel runderen ſwaer.
8 Ghy al die Godt vreeſt weeſt doch ſtille/
Komt tot my / hoort en wilt verſtaen/
Want te verhalen heb ick wille/
Dat goet dat my Godt heeft gedaen.
Als ick hem heb gebeden krachtigh/
Hy heeft my haeſt verhooght voorwaer/

Dies heeft mijn tong' oorſaeck waerachtigh/
Hem te loven vry openbaer.
9 Waert dat ick hadd' genomen vooren/
In mijn gemoet eenigh onreght/
Soo hadde Godt niet willen hooren/
Dat gebedt van my ſijnen kneght.
Maer ick mach met rechte wel ſpreecken
Dat my Godt altijdt verhoort heeft/
Mijn ſmeken heeft hy noyt verſteken/
Soo langh' als ick hebbe geleeft.
10 Geloofſt zy mijn Godt vol genaden/
Die mijn gebeden niet verſtoot/
Die van my (met ellent beladen)
Niet afwent ſijn goedigheyt groot.

Den lxviij. Pſalm.

Op de wijſe van den 36. Pſalm.

STaet op / Heer toont u onvertſaeght/
Soo werden verſtroyt en verjaeght/
Seer haeſt al u vyanden/
Die Godt altijdt hebben gehaet/
Sullen voor hem met ſchand' en ſmaet/
Vlieden in allen landen.
Ons Godt met een verdrijven ſal/
Sijner vyanden 't gantſch getal/
Jae als roock doen verſwinden:
gelijck dat Was ſmelt voor dat vyer/

Sal hy allen Godtlooſen hier/
Verteeren en verſlinden.
2 Doch ſullen de vrome verblijdt/
Heer uwen Naem ſingen altijdt/
En haer in u verblijden/
Sy werden van herten verheught
En ſullen voor Godt maken vreught/
Juychende t' allen tijden.
Singht nu vrolick en looft den Heer/
Verbreydt met vreught ſijnes naems eer/
Prijſt ſijn heerlijckheyt t' ſame/
Die op de wolcken vlieght en vaert/
En een Heer is / ſeer wijt vermaert
Eeuwigh Godt is ſijn name.
3 Verblijdt u in Godt met ootmoet/
Hy is der Weſen Vader goet/
En een beſchermer krachtigh/
der Weduwen in billigheyt/
In den Tempel vol hilligheyt/
Heeft hy ſijn woonſt' eendraghtigh.
Hy iſt die den eenſamen geeft/
Een huys dat vol van kind'ren leeft/
Na haer langhwijligh wachten/
de gevangenen hy ontſlaet/
En verſtrickt de boosdaders quaet/
ja laetſ' in 't landt verſmachten.
j. Pauſe.
4 Als ghy u volck / Heer / hebt geleyt/
En ginght voor hem wijt ende breyt/

In de groote Woeſtijne :
Doe beefde dat Aerdtrijck met een/
De Hemelen dꝛupplen gemeen
Heer / vooꝛ uwen aenſchijne.
  Oock deſen bergh Sina ſoo groot.
Vooꝛ u aenſchijn / o Heer / verſchoot/
Godt Iſraëls gepꝛeſen/
Ghy hebt ons den regen vꝛuchtbaer/
Gegeven / en getrooſt daer naer/
V erf deel uyt geleſen.
5 Ghy verquickt u volck goedertier/
En maeckt dat een yegelijck dier/
Daer woont ſonder verderven.
Vwen kind'ren deelt ghy u goet/
in 't kruys geeft ghy hen goeden moet/
Sonder trooſt ſy niet ſterven.
  Ghy hebt na uwe goedigheyt/
den reynen Jonck-vꝛouwen bereyt/
Een ooꝛſaeck / ſoo 't mach blijcken/
Om te ſingen in 't gantſche landt/
Als onſe vyanden met ſchandt/
Velt vlughtigh moeten wijcken.
6 De Koningen ſeer groot geacht/
Zijn haeſtelijck met al haer macht/
Gevloden ſoo wy weten/
Godts huys-genooten hebben ſtil/
't Goedt deſes volcks na haren wil/
gedeelt / en uytgemeten.
  Al iſt dat ghy / die algemeyn/

Godts volck zijt uyt genaed' alleyn/
Hier voormaels hebt geleecken/
Den genen die daer ſitten hart/
Tuſſchen Ketels als kolen ſ'wart/
In oneeren verſteecken.
7 Nochtans als ghy ſult trecken uyt/
In 't velt met Baſuyne geluyt.
ghy wert ſchooner in d'oogen/
Als der duyven vleugelen kleyn/
Zijnde met gout en ſilver reyn/
Verciert en overtogen.
Als onſ' Godt door 't landt henen gingh/
Ende de Koningen aenvingh/
Te roepen uyt haer woone/
Soo wert dat lant reyn / wit en klaer/
gelijck de ſnee is voor en naer/
Op Salmon den bergh ſchoone.

ij. Pauſe

8 Godts Bergh die is ſeer wonderbaer/
gelijck Baſan den Bergh voorwaer/
Staet hy hoogh onbeſ'weken :
Wat iſt dat ghy Bergen rebel/
Met al uwe ſteenrotſen fel/
Godts Bergh ſoeckt te verſteken :
Godt heeft deſen Bergh breet en wijt
Verkoren tot ſijn woonſt' altijt/
Na ſijn goetheyt gepreſen :
Daer hy eeuwigh van nu voortaen
Sal woonen ſonder te vergaen,

Dit ſal ſijn ruſte weſen.
9 Veel duyſent Engelen ſeer ſchoon
Dienen den Heer vooꝛ ſijnen thꝛoon/
En zijn oock ſijn heyꝛkrachten/
Dooꝛ hen doet hy ſeer groot gewelt/
Soo hy tot Sina heeft in 't velt
Vooꝛmaels getoont met machten.
O Heer / ghy zijt gevaren op/
Bꝛekende der vyanden kop/
Nemende die gevangen :
Ghy hebt heerlijcke gaven ſijn/
Ons die verſtropt hier en daer zijn
Rijcklijck laten ontfangen.
10 Ghy hebt u vyanden verjaeght/
Om by u volck ſeer onverſaeght
Te woonen vꝛoegh en ſpade :
gelooft zy Godt die ons met een
Onderhout / en zegent gemeen
Dooꝛ ſijn kracht en genade.
Godt de Heer is ons ſaligheyt/
Hy toont ons ſijn goet jonſtigheyt/
Dooꝛ verloſſingen machtigh.
Het is Godt die ſijn volck vꝛy ſtelt/
En maeckt dat het blijft ongequelt
Van 's doots gewelt ſeer krachtigh.
iij. Pauſe.
11 Het is Godt die in ſtucken bꝛeeckt/
Den kop / ja in den gront verſteeckt
't getal onſer vyanden.

Hy ſal gantſch breken end' verſlaen/
Dat hooft der gener die voortgaen
in haer ſonden en ſchanden.
  Godt ſpreeckt / mijn uytverkoren al/
Vyt Baſan ick verloſſen ſal/
die nu is ſeer hooghmoedigh:
ick wilſe fraey ende geſont
Vyt des Meyrs alderdiepſten gront/
Trecken / met mijn hant goedigh.
12 Ghy ſult dan baden uwen voet/
in al uwen vyanden bloet/
Die ghy ſlaen ſult end' jagen:
Daer ſal lecken een yeder hont/
't Bloet uwer haters / die gewont
Sullen zijn end' verſlagen.
  Men ſagh daer / o mijn Godt end' Heer
Opbreken end' voortgaen met eer/
d'Arck des Verbonts gepreſen.
de Sangers voor haer henen gaen/
End' de ſpeel-lieden volgen aen/
Met geſangh uytgeleſen.
13 De jonge Maeghden loven t'ſaem/
Met geſangh daer des Heeren naem/
Met haer Trommelen reyne/
End' ſeggen: o Iſraël/
Looft den Heer met geſangh end' ſpel/
Onder u in 't gemeyne.
  Daer is Benjamin die nu heeft
Groote macht / om dat ghy hem geeft

Te heerſchen over veelen.
Juda / Zabulon / Nephtalin/
Met haer Vorſten zijn komen in/
vrolijck voor u te ſpelen.

iiij. Pauſe.

14 Iſraël Godt geeft u dat ghy
Sijn Koninghrijck aenſchouwet vry/
Hy regeert al u wercken.
Wilt doch / Heer / ghy die ons bemint/
't Werck dat ghy nu in ons begint/
volvoeren end' ons ſtercken.
Om uwes Tempels wil / o Heer/
Sullen u de Koningen eer
Bewijſen met off'randen :
dies wilt met kracht over al ſnel/
die booſe met haer wapen fel/
t'Samen brengen ter ſchanden.
15 Wilt de wreede ſtieren verdoen/
End' jagen de volckeren koen/
End' haer heyrkrachten dwingen :
Heer brenght de ſtoute tot ootmoet/
Op datſe u vallen te voet/
End' u tribuyt toebringen.
De Heeren Egiptiſeer rijck/
End' de Mooren allegelijck/
Met toegevouwen handen
Sullen hen begeven al t'ſaem/
Tot u end' prijſen uwen Naem/
End' loven met verſtanden.

16 Prijſt dien Godt / die hooger gewis
Opvaert / dan ſelfs den Hemel is/
Dien hy gemaeckt heeft reyne.
Hy iſt die dat donderen maeckt/
Daer van den Hemel beeft en kraeckt/
Van ſijn ſterckheyt alleyne.
Sijn Almachtigheyt doch bekent/
Sijn heerlijckheyt ſchijnt ſonder ent/
In 't Lant Iſraëls binnen :
Hy iſt / die alſins blijcken doet/
Sijn groote kracht in overvloet/
Die niet is om verwinnen.
17 Ghy zijt / o Heer / ſeer wonderbaer/
in al de plaetſen / daer ghy klaer
U heerlijckheyt toont krachtigh.
Iſraëls toeverlaet ghy zijt/
End' uwes volcks kracht is / dies altijt
Looft men u / Heer / almachtigh.

Den lxxxj. Pſalm.

SIngt den Heere bly/
Die ons ſterckt is krachtigh :
Verheught u oock vry/
In Godt Iſraël/
Bewijſt hem met ſpel/
Prijs en eer aendachtigh.
2 Singht Pſalmen ſeer goet/
En lieflijck om hooren/

Op

De Tamboeren ſoet/
Harpen bequame/
En Pſalters t'ſame/
Wilt met vreught oorbooren.
3 Op de nieuwe Maen/
Met Baſuynen ſinget/
En vrolijck voortaen/
Der Loovertenten/
Jaerlijckxſche renten/
Betaelt / en volbringet.
4 Dits in Iſraël/
Een gedruyck geweſen/
Godt en niemant el/
Dit bevolen heeft/
En tot teecken geeft/
Sijns Bondts hoogh gepreſen.
5 Sulcks heeft hy gedaen/
Als 't volck uyt den Landen/
Egypti gegaen
Is: daer 't de talen/
Hoorde verhalen/
Die 't niet heeft verſtanden.
j. Pauſe.
6 Haer laſten aldaer/
Heeft hy wegh genomen/
Van den potten ſwaer/
Laſtigh om dragen/
Zijnſe ontſlagen/
En gantſch vry gekomen.

7 Ghy riept my daer aen/
En ick in u lyden/
Heb u bygeſtaen/
En verhoort in noot/
Als de donder groot/
My deckte ter zyden/
8 Ick proef d' u voorwaer/
Aen 't twiſt-water klachtigh/
En vant u daer naer/
Verhart van ſinnen/
doch ick uyt minnen/
Sprack u aen eendrachtigh.
9 Mijn volck my doch hoort/
mijn Bondt ſal ick maken/
met u van nu voort/
Wilt my doch hooren/
Opent u ooren/
En wilt mijn woort ſmaken.
10 Maeckt u mijn volck vroet/
Geenderley Afgoden/
Geenen dienſt hen doet/
Wiltſe niet eeren/
Noch tot hen keeren/
Want ick hebt verboden.
11 Want ick ben u Godt:
Eeuwigh en almachtigh/
dit Landt tot u lot/
gaf ick u goedigh/
En track u ſpoedigh/

Vyt Egypten krachtigh.

ij. Pauſe.

12 Opent uwen mondt/
Seer wijt onbeladen/
Ick ſal hem terſtondt/
Met goede ſpijſe/
Na mijne wijſe/
Rijckelijck verſaden.
13 't Volck dat ick verkoos/
Is van 't Woort geweecken/
Verſtockt iſt en boos.
Ick hebt gebeden/
't Heeft doch mijn reden/
Gantſchelijck verſteken.
14 Ick in toornigheyt/
gaft over met allen/
Sijner verſtocktheyt/
Om ſelfs ſijn ſaken/
Voortaen te maken/
Nae ſijn welgevallen.
15 Och of 't volck rebel/
My gehoorſaem ware/
En dat Iſraël/
Ware gebleven/
Op den padt even/
Vaſt in 't openbare.
16 Ick ſoud' haeſt verdaen/
Hebben ſijn vyanden/
Mijn hant ſterck in 't ſlaen/

Hadden boven maten/
Haeſt die hem haten/
Al gebraght tot ſchanden.
17 Sijn vyanden al/
Souden druck bedryven.
En komen ten val/
Datſe al t'ſamen
Souden met blamen/
Eeuwigh verdruckt blyven.
18 Tarw in overvloet/
Hadd' ick hen gegeven/
En met honigh ſoet/
't Welck vloeyt uyt ſteenen/
geſpijſt met eenen/
Hadd' ickſ' al mijn leven.

Den xcj. Pſalm.

DIe in Godes bewaring' ſterck/
Begeeft hem onbeſweken/
Die woont in een vaſt bollewerck/
Dies hy ſeer wel mach ſpreken/
  En ſeggen by hem t'aller ſtondt :
Godt is mijn hulpe krachtigh/
Mijn borght end' oock mijn vaſte gront/
Daer ick op hoop eendrachtigh.
2 Van des Jagers valſtricken al/
En van 't gewelt ſeer machtigh/
Van ſchadelijcke peſten ſal

Hy u oock helpen krachtigh.
Hy ſal met de vleugelen zijn/
U decken en bevryden.
Zijn hulp ſal u in noot end' pijn/
Een ſchilt zijn ten allen tijden.
3 's Nachts ſult ghy dat ding' vreeſen niet/
Dat de menſchen doet beven.
Noch de pijlen die 's daeghs met vliet/
Geſchoten zijn daer neven/
Oock voor geen ſterven ſcherp noch groot
Dat 't volck des nachts beſpringet/
Noch voor 't haeſtige / 't welck den doodt
Des menſchen 's daeghs toebringet.
4 Al ſtorven aen u ſlincker zijd'
Duyſent / en thien duyſt t'ſame
Ter rechter / noch zijt bevrypt
Voor ſchaden onbequame.
Ghy ſult onbevreeſt ſchouwen aen
De booſ' in haer verderven/
End' hoe ſy haren loon ſeer ſaen
Ontfangen en be-erven.
Pauſe.
5 Om dat ghy tot Godt ſpreeckt eenpaer/
Ghy vehoort my / o Heere:
En op Godt in alle gebaer
Hoopt / en hem doet dees eere.
Met geen ſchaden wert ghy beſwaert/
Noch geen plagen met allen/
En ſullen u huys wel vermaert/

geenſins van overvallen.
6 Hy geeft den Engelen bevel/
Zijnde tot u genegen/
datſ' op u ſteeds acht hebben wel
In allen uwen wegen.
Sy ſullen in handen / dit 's klaer/
U dragen fijn beſloten/
dat ghy niet vallen ſult daer naer/
Noch u aen den ſteen ſtooten.
7 Jonge Leeuwen en Slangen wreet/
Leeuwen en Draecken mede/
Sult ghy al ſonder ſchaed' oft leet/
Onder den voeten treden.
Want dit ſpreeckt Godt van u voorwaer/
om dat hy my vereeret/
Ick ſal hem helpen uyt noot ſwaer/
Want mijn Naem hy vereeret.
8 Roept hy my aen / hy wert verhoort/
in den noot ſal ick weſen/
By hem t'aller tijdt van nu voort/
Hy wert van my gepreſen:
Ick ſal hem vervullen ſeer goet
met veel vrolijcke dagen/
End' hem oock laten ſmaken ſoet/
mijn hulp naer mijn behagen.

Den xcv. Pſalm.

Op de wijſe van den 24 Pſalm.

KOmt laet ons blijd zijn in den Heer/
End' met ſangh verbreyden ſijn eer/
Hy is ons trooſt end' Heyl alleyne :
Laet ons met danckſegginge gaen/
Voor ſijn aengeſicht en voortaen/
Hem ſingen met vreught Pſalmen reyne.
2 Want hy een groot Godt is geacht/
Een Koningh van veel grooter macht/
Van de Goden zijn : want 't Aertrijcke
Heeft hy in ſijn handt / welcx vrucht al/
Hem toebehoort die bergh en dal
Steedts voortbringen beyde gelijcke.
3 De Zee hem alleyn toebehoort.
Hy heeft die gemaeckt door ſijn woort/
En ſchiep oock 't Aertrijcke bequame.
Komt laet ons al t'ſaem met demoet/
Vallen voor onſen Godt te voet/
Hy heeft ons geſchapen al t'ſame.
4 Hy is een Godt die ons behoet/
Wy zijn 't volck en de ſchapen goet/
Die van hem wel geweydet werden.
Hoort ghy heden ſijn ſtemme klaer/
Wilt doch uwe herten ſoo gaer/
Niet verſtocken noch oock verherden.
9 Soo tot Maſſa en Meriba/
Uwe Vaders voor ende na
In de woeſtijne te doen plagen/
Sy terghden my met herten quaet/
Ende beproefden vroegh end' ſpaet.

Al mijn wercken die ſy daer ſagen.
6 Daer ick veertigh jaren eenpaer/
Met hen veel arbeyts hadd' voorwaer/
Dies klaeghd' ick aldus onverſwegen:
Dit volck is gantſch ſonder verſtant/
Van herten gaer dwalende / want
Sy willen niet leeren mijn wegen.
7 Die als ick van hen wert verſmaet/
Ick was toornigh voor ſulck een daet/
End' heb in mijn gramſchap geſworen/
Dat dit boos en verkeert geſlacht
Nimmermeer ſoude zijn gebracht/
Tot ruſte mijner uytverkoren.

Den C. Pſalm.

Ghy volckeren des Aertrijcks al/
Singht den Heere met bly geſchal/
End' dient hem met herten verheught/
verſchijnt voor ſijn aenſchijn met vreught.
2 Bekent dat hy een Heere zy/
die ons / ſonder ons toe doen vry
Gemaeckt heeft / en verworven ſijn/
Tot ſchaepkens goet der weyden zijn.
3 Wilt tot ſijnen Tempel in gaen/
voet van lof en danck oock vermaen/
In ſijn ſchoone voorhoven ſoet.
End' prijſt daer ſijnen name goet.
4 Want vol van goetheyt is de Heer/

Sijn genade duert nimmermeer/
ſijn Godtlijck woort en ſijn waerheyt/
Blijven tot in der eeuwigheyt.

Den Ciij. Pſalm.

MYn ziele wilt den Heer met loſſangh prijſen/
Al wat in wy is moet hem eer bewijſen/
En ſijnen heyl'gen Naem loven met vliet:
Wilt hem prijſen en roemen onbeladen/
O ghy mijn ziel / looft des Heeren weldaden/
die ghy ontfangen hebt vergeet die niet.
2 Looft hem die door ſijn goetheyt hoogh verheven
de ſonden al / u gantſchlijck heeft vergeven/
End' u geneeſt van u gebreken groot:
Prijſt hem die u heeft vry gekocht u leven
Van der doot / de welck u ſeer heeft doen beven/
Die u nu omringht met genade bloot.
3 Die uwe mont vol maeckt met goet en vreugden/
En u jongh maeckt / en daer toe oock vol jeughden/
Alſoo men den Arent jongh werden ſiet.
Hy is de Heer / die gedenckt t'allen tijden
genadelijck / hen die hier onrecht lijden/
Dat recht is te doen in al haer verdriet.
4 Hy heeft Moſi / dat wy niet ſouden dwalen
ſijn wegen verklaert / en willen verhalen/
Iſraël heeft hy getoont ſijn doen al.
Hy is een Heer barmhertigh en ſeer goedigh.
Hy vergeeſt haeſt / en is tot toorn langhmoedigh/

Volmaeckt in goetheyt 't welck hy blijven ſal.
5 Het is wel waer / dat als wy ongeſtadigh/
Hem vergrammen / ſoo ſtraft hy ons genadigh
Nochtans blijft hy niet verſtoort langen tijdt.
Hy handelt met ons niet na onſe ſonden/
Hy is vriend'lijck / en ſtraft tot geenen ſtonden
Ons nae verdienſt / maer ſchelt ons alles quijt.
6 Soo hoogh als den Hemel ſtaet van der eerden/
Soo groot is ſijn goetheyt / hem die aenveerden
De heylige vreeſe ſijns Woorts voortaen.
Veel wyder dan 't Ooſte klaer is geſtanden
Van den Weſten : ſoo heeft ſonden en ſchanden
Onſ' Godt van ons uyt genaden gedaen.
ſ. Pauſe.
7 Gelijck een Vader hem pleeght te erbarmen/
over ſijn kint / ſoo wil hem Godt ontfarmen
over hen die hem vreeſen in 't gemeyn.
Wat de menſche zy / dat bekent de Heere/
Hy weet oock wel / dat wy vol van oneere/
Niet anders zijn dan ſtof en ſtanck onreyn.
8 Als gras end' hoy is hier des menſchen leven/
die heerlijck bloeyt / zijnd' een wijle verheven
Als een ſchoone bloeme ſtaend' op dat velt:
Maer als de wint eenmael daer over drijvet
Sy vergaet haeſt / ſoo dat niet langer blijvet
Haer plaetſe daer ſy voormaels was geſtelt.
9 Maer Gods barmhertigheyt ſal eeuwig dueren
Hen die hem vreeſen / en tot elcke uren/
over kints kint blijft ſijn gerechtigheyt/

Dien die ſijn bont houden ſonder afwijcken
Die ſijnen wille ſteets doen desgelijcken/
Uyt 's herten gront met alle vlytigheyt.
10 Godt heeft ſijnen ſtoel vaſtelijck bereydet
In den Hemel / end' ſijn rijck uytgebreydet/
Den welcken alles onderworpen is.
Dies looft hem ghy Engelen ſterck in krachten/
ghy die daer uyt recht met vlyt en met machten
Sijn bevel / met haeſt en met vreught gewis.
11 Looft den Heer / alle ghy Hemelſche ſcharen/
En maeckt hem groot ghy ſijn trouwe dienaren/
Die ſijnen wille tot aller tijdt doet:
Wilt al ſijn doen over al heerlijck loven/
End' ghy mijn ziel wilt den Heer van hier boven
Altijdt groot maken met hert en gemoet.

Den cxj. Pſalm.

Op de wijſe van den 24. Pſalm.

DEn lof en prijs gantſch over al/
Met herten vry ick roemen ſal/
Mijns Heeren en Godts van hier boven/
In ſijn gemeynte ſeer bequaem.
daer de vrome komen te ſaem/
Sal ick den Heer dancken end' loven.
2 Godts wercken zijn groot ende goet/
Wie die waer neemt met herten vroet/
die heeft daer in een groot behagen:

Wat hy maeckt / is heerlijck en ſoet/
dies zijn gerechtigheyt ſal en moet
Vaſt blijven ten eeuwigen dagen.
3 Godt heeft door ſijn daden niet ſlecht
Een gedachtenis opgerecht
Sijner goedigheyt ſeer genadigh.
Hy ſpijſt die hem vreeſen eerbaer/
En ſijn verbont dat blijft hier naer
Eeuwighlijck vaſt ende geſtadigh.
Pauſe.
4 Den ſijnen maeckt hy bekent hier
Sijn daden / en geeft goedertier
Tot erfgoet der Heydenen landen:
de waerheyt en gerechtigheyt/
Welcke blyven in eeuwigheyt/
Zijn t'ſaem de wercken ſijner handen.
5 Sijn geboden louter en klaer/
Zijn oprecht / oock is ſijn woort waer/
Die vaſt ſtaen ſullen end' beklyven.
Hy heeft ſijn volck verloſt met kracht/
End' een Bont te wege gebracht/
't Welck beſtendigh en vaſt ſal blijven.
6 Heyligh en heerlijck is ſijn naem/
oock ſal Godes vreeſe bequaem/
't Begin der rechter wysheyt weſen
Hy is wel kloeck ende wel vroet/
Die Godt vreeſt en ſijnen wil doet/
Die wert in eeuwigheyt gepreſen.

Den Cxvj. Pſalm.

Op de wijſe van den 74. Pſalm.

ICk heb den Heer lief / want hy heeft verhoort
Mijn ſtem ende bidden in mijn ſ'waer klagen/
Ick ſal hem bidden in mijn quade dagen/
Om dat hy hem tot my neyght na ſijn woort.
2 De ſtricken des doots hadden my ombaen/
Ick was beladen met anghſten der Hellen/
Ick was in noot in ſuchten end' in quellen/
Doch ick riep des Heeren naem alſoo aen :
3 O Heer / verloſt mijn ziel uyt deſen noot/
En ick bevont dat hy was ſeer weldadigh/
Seer vriendelijck en oock ſeere genadigh/
Die wel behout d'eenvoudige ſeer bloot.
4 Want als ick ter neder lagh onder voet/
Geholpen heeft my onſe Godt almachtigh/
dies weeſt te vreden / o mijn ziele klachtigh/
Nae dien dat de Heer u dees weldaet doet.
5 Ghy hebt Heer / mijn ziel bevrypt van den doot/
Mijn oogen van tranen / mijn voet voor vallen :
Dies wil ick wandelen mijn dagen alle/
Vromelijck voor u / o mijn Godt ſeer groot.

Pauſe.

6 Ick geloove dies ſpreeck ick in 't gemeen
Doch wert mijn ziel ſeer jammerlijck geplaget :
Dies ſprack ick met een gemoet gaer verſaget/

Alle menſchen zijn leugenaers met een.
7 Hoe ſal ick doch Godt zijn weldaden al
Vergelden? Ick ſal den beker heylſame/
Nemen in der hant end' des Heeren name
Met danckbaerheyt ick verkondigen ſal.
8 Ick wil mijn beloften in 't openbaer/
Betalen in Godts gemeynte gepreſen.
De doodt der Heyligen voor Godt ſal weſen/
Een dingh dat koſtelijck is en dierbaer.
9 Heer ick ben u knecht / jae ick ben u knecht/
En een Sone van uwer dienſtmaeght kleyne:
Mijn banden hebt ghy gebroken alleyne
Dies wil ick u danck-offeren oprecht.
10 Dat is: ick wil uwen naem maken kont/
Die heerlijck is / end' ſeer hooge verheven:
Ick wil den Heere mijn beloften geven/
Midden onder ſijn volck tot deſer ſtont.
11 In den voorhoven des Heeren ſeer reyn/
Wil ick van herten hem lof-ſangen ſingen/
Ick wil tot Jeruſalem hem toe-bringen
Sijnen prijs / looft hem met my in 't gemeyn.

Den cxxviij. Pſalm.

SAligh is hy bevonden/
Die Godt vreeſt en dient recht/
Die oock gaet t'allen ſtonden/
in ſijnen wegen ſlecht:
Door 't werck 't welck ghy ſult dryven/

Werdt ghy hier wel gevoet /
U doen ſal wel beklijven/
Spoedigh met overvloet.
2 U wijf ſal gelijck weſen
In u huys ſeer verblijdt/
Den wijnſtock uytgeleſen /
Die vrucht draeght t'ſijner tijdt.
Aen den diſch in een kroone
Sullen u kinders ſtaen/
Als Olijf-ſpruyten ſchoone /
Nae malkand'ren voortaen.
3 Deſe ſchoone weldaden
Ontfanght hy in 't gemeyn/
Die met quaedt niet beladen
Is / maer vreeſt Godt alleyn.
Godt uyt Zyon gepreſen/
U dees genade doet /
Dat ghy ſult ſien nae deſen
Jeruſalems voorſpoet.
4 Ghy ſult uyt uwen zade
Kindts kind'ren ſien ſeer wel/
Ende door Godts genade
Veel vreeds in Iſraël.

Den Cxxx. Pſalm.

Uyt de diepten / o Heere/
Mijner benauwtheyt groot/
Roep ick tot u gaer ſeere/

In mijne anghſt en noot.
Heer wilt mijn ſtem verhooren/
Want het nu tijdt ſijn ſal/
Laet komen tot u ooren/
Mijn klachtigh bidden al.
2 Wilt ghy met ernſt de ſonden/
Toereeckenen voortaen/
Wie kan t'eenigen ſtonden/
In u oordeel beſtaen ?
Maer ghy wilt / Heer / vergeven/
De ſonden minſt en meeſt :
Dies zijt ghy in dit leven
Seer bemindt en gevreeſt.
3 Den Heer wil ick verwachten/
Mijn ziel ſtaet altijdt voort
Op hem / met gantſcher krachten/
Hoop ick vaſt op ſijn woordt.
Mijn ziel verwacht langhmoedigh/
van d'een nachtwaecke ſwaer/
Tot dat d'ander komt ſpoedigh/
En de dagh opſtaet klaer.
4 Dat Iſraël vaſt bouwe/
Op Godt de hope zijn :
Want vol genaed' en trouwe/
Is de Heer en Godt mijn.
Hy is die onbeſweken/
Iſraël gantſch bevrijt/
van ſonden en gebreken/
Die hy met een ſchelt quyt.

Den Cxxxj. Pſalm.

Op de wijſe van den 100. ende 142. Pſalm.

MYn hert is/ Heer/in groot eenvout/
ootmoedigh : oock en zijn niet ſtout
Mijn oogen / ick derf niet beſtaen/
Dingen die my te boven gaen.
2 Heb ick mijn booſe luſten wilt
Niet overwonnen en geſtilt.
Heb ick my alſoo niet verkleent/
Als een kindt dat de Moeder ſpeent?
3 Heb ick my niet gelijck / o Heer/
geacht als een kindeken teer?
Jae als een geſpeent kindt ſeer fijn :
Met recht mach ick verſtooten zijn.
4 Iſraël ſal van nu voortaen/
op den Heer ſijnen Godt vaſt ſtaen/
End' hopen op zijn goedigheydt
van nu tot in der eeuwigheydt.

Den Cxl. Pſalm.

Op de wijſe van de thien Geboden.

O Mijn Godt wilt my nu bevryden
voor den Menſchen ſeer boos en quaedt/
Behoet my nu / en t'allen tijden/

Voor der liſtigen raedt en daedt.
2 Die dagelÿcks met haers gelÿcken
Tegen my dencken ſchalckheyt loos/
Ende my ſtrydt in allen wÿcken/
Van nieuws aen doen met herten boos.
3 Haer liſtige tongen hooghmoedigh
Scherpen ſy als ſlangen ſeer fÿn/
Onder haer lippen overvloedigh/
hebben ſy adderen fenÿn.
4 Bewaert my voor der booſen handen/
En mÿn gangen tot deſer ſtont
Voor den moetwilligen vyanden/
die my willen brengen te gront.
5 De grootſche hebben nu met liſten
Mÿner zielen ſtricken bereyt/
op datſe my te vangen wiſten/
In den wegen daer ghy my leyt.
6 Doe ſprack ick met vaſten betrouwen/
Ghy zÿt / o Heer / mÿn Godt alleyn/
Verhoort my in mÿn ſ'waer benouwen/
Hoort de ſtemme mÿns gebedts reyn.

Pauſe.

7 Heer ghy zÿt mÿn wapen ſeer krachtigh/
Mÿn helm / als my den noot beſ'waert :
Als ick in 't veldt benauwt was klachtigh
Hebt ghy my 't hooft gedeckt bewaert.
8 Wilt den booſen / Heer / niet toelaten/
't Volbrengen haers voornemens fel/
Anders ſouden ſy die my haten/

hooghmoedigh en ſtout werden ſnel.
9 Dat den Overſten onder deſen
Die my quelt / toekome met kracht
dat lijden end' ellendigh weſen/
dat hy my te doen was bedacht.
10 Dat hem kolen op den kop vallen
En gantſchelijck te gronde gaen/
Slaetſe met tempeeſt over allen/
Soo datſe niet meer op en ſtaen.
11 De quaet-ſpreeckende menſch alommen
Sal niet lange blijven in ſtaet/
Op den moetwilligen ſal kommen
Sijn eygen aenſlagh en ſijn raedt.
12 Godt ſal ſijn getrouwheyt verklaren
Hem / die met onrecht is gequelt/
Sy die den vromen hier beſwaren/
Werden voor Godts oordeel geſtelt.
13 De vrome ſullen uwen Name/
die heerlijck is / prijſen / o Heer/
d'Oprechte ſullen eeuwigh t'ſame
By u woonen in aller eer.

De thien Gheboden des Heeren/ Exod. xx.

Op de wijſe van den 140. Pſalm.

HEft op u hert opent u ooren/
Ghy hart volck end' traegh in 't verſtaen/

Wilt uwes Godts ſtemmen nu hooren/
End' zijn geboden gade ſlaen.
2 Ick ben (ſeyt hy) u Godt end' Heere/
Die u hebbe gemaeckt gantſch vry
van 't jock / 't welck u beſwaerde ſeere/
Hebt geen and'ren Godt neven my.
3 Laet u geen beeld' maken noch ſnijden/
van eenigh dingh in 't Aertſche dal/
Soo ghy die eert t'eenigen tijden/
Uwen Godt ſeer jeloers zijn ſal.
4 Ydelijck ſijnen naem gepreſen/
Sult ghy niet nemen in den mont/
Want hy ſal niet onſchuldigh weſen/
Die dien misbruyckt t'eeniger ſtont.
5 Arbeyt ſes dagen end' niet luſten/
viert den ſevenſten / Godts woort ſmaeckt :
Want Godt wild' op dien dagh ſelfs ruſten/
Van 't werck dat hy hadde gemaeckt.
6 Vader en Moeder ſult ghy eeren/
op dat ghy langh in voorſpoet leeft/
End' op Aerden ſeer meught vermeeren/
Die u Godt tot een herbergh geeft.
7 Doodtſlagh en toorne ſult ghy myden/
Al onkuysheyt vliet en afbreeckt :
Steelt niet al moſt ghy gebreck lijden/
geen valſch getuygheniſſe ſpreeckt.
8 Van begeeren ſult ghy u wachten/
Des naeſten huys en wijf nu voort :
Nae zijn knecht oft vee wilt niet trachten/

Noch nae al dat hem toebehoort.
9 O Godt u woort ſeer groot van machten/
Luyt klaerder dan eenigh metael/
geeft ons die genad' en de krachten/
Om die te houden altemael.

Eenige Lof-ſangen.

Den Lof-ſangh Zachariæ
Luc. 1. 68.

DAt doch de Heer zy gemaeckt groot/
Iſraëls Godt zy gepreſen/
Die zijn volck heeft in anghſt en noot
Beſocht en verloſt uyt deſen/
End' den hoorn des Heyls opgerecht/
In 't huys van Davidt zijnen knecht /
Soo hy hadde te voren/
Door ſijner heyligen Propheten mont/
Wel voorſeyt tot meniger ſtont
Den Vaderen van hem uytverkoren/
2 Dat wy ſouden weſen bevrijdt/
van der macht onſer vyanden/
En los gemaeckt zijn nu ter tijdt/
Uyt der ongunſtiger handen.
Op dat hy toonde zijn goethneyt/

Onſen Vaderen toegeſeyt :
dat hy oock is gedachtigh
Zijns verbonts / en oock ſijnes Eets voortaen/
dien hy Abraham heeft gedaen.
Onſen Vader in 't geloove krachtigh.
3 Dat wy vry zijnde van der hant
der gener die ons ſeer haten/
Hem ſouden ſonder vrees oft ſchant
dienen en ſijn woort recht baten.
Gerechtighlijck en heylighlijck/
Als ons leven gewillighlijck/
daer toe zijnde genegen/
En ghy mijn Soon ſult een Prophete zijn/
Voor dat aenſicht des Heeren mijn/
Om voor hem te bereyden ſijn wegen.
4 Dat ghy den volcken vroegh en ſpaet
Zijn ſalighheyt meught verkonden/
dewelck inſonderheyt beſtaet
In vergevingh' ſijner ſonden.
Door Godts goetheyt die ons alleyn/
Heeft als een Sonn' uyt 't Ooſte reyn
Beſocht end' niet vergeten :
op dat hyſe mochte verlichten klaer/
die in de duyſter ſchaduw' zwaer
des doots dus lange hebben geſeten.
5 Op dat hy ons voeten met vreught/
End' onſe voetpaden mede/
Rechten mochte in aller deught/
Tot ſijnen wegen in vrede.

Den

Den Lof-ſangh der Jonckvrouwen Marie/ Luce 1.46.

MYn ziel maeckt groot den Heer/
Mijn geeſt verheught hem ſeer/
In mijnen Godt vol trouwen :
Hy is mijn ſaligheyt/
En wil oock de kleynheyt/
Sijner dienſtmaeght aenſchouwen.
2 Siet hierom ſullen wy/
Alle geſlachten vry/
Wel geluckſaligh achten :
Want onſe Godt ſeer goet/
Groote dingen nu doet
door ſijn hant ſterck in krachten.
3 Heyligh is ſijnen naem/
En ſijn goetheyt bequaem/
Sal eeuwighlijck beklijven
Van kints kind'ren voortaen/
Voor hen die recht wel gaen/
End' in Gods vreeſe blijven.
4 Een ſchoon end' heerlijck werck/
door ſijnen arm ſeer ſterck/
Heeft gedaen Godt almachtigh.
Hy heeft de ſtoute quaet/
End' hares herten raet/
Tot niet gemaeckt ſeer krachtigh.
5 Die ſtout zijn in hooghmoet/

Vol van eer en van goet/
Heeft Godt neder gedreven :
En die arm zijn en kleyn/
Heeft ſijn goetheyt alleyn/
Seer heerlijck nu verheven.
6 Die arm zijn na den Geeſt/
Den welcken hongert meeſt/
verſaet de Heer gepreſen.
Die rijck zijn vol en groot/
Heeft hy ledigh en bloot/
van hem vry afgeweſen.
7 Hy verheft Iſraël
Sijn Soon / en gedenckt wel
Aen zijn groote genade/
Soo hy heeft Abraham/
En 't volck dat na hem quam/
Toegeſeyt vroegh end' ſpade.

Den Lof-ſangh Simeonis.

Luc. 2. 19.

NV laet ghy / Heer / oprecht /
gaen in vreed' uwen knecht/
Nae u beloft' geſtadigh/
Nae dat mijn oogen klaer/
Hebben geſien voorwaer/
uwen Heylandt / genadigh.
2 Een Salighmaker reyn/
Aller volcken gemeyn/

die aennemen zijn leere.
Een licht ſchijnende klaer/
den Heydenen eenpaer/
End' oock Iſraëls eere.

Dat Ghebedt onſes Heeren Jeſu Chriſti / Matth. 6. 9.

ONſe Vader in Hemelrijck/
Die ons heet kinders al gelijck/
En wilt dat wy u roepen aen/
Als wy met noode zijn bevaen:
geeft dat niet bidt alleen den mont/
Maer dat het gae van 's herten gront.
2 Gheheylight uwen name zy/
u woort ongevalſcht blijft ons by:
Dat wy oock leven heylighlijck/
Nae uwen name weerdighlijck/
Behoet ons Heer / voor valſche leer/
Dat arm vervoerde volck bekeer.
3 U Koninghrijck kom' / o Heer goet/
Hier end' hier na den Trooſter ſoet/
geeft ons dien Chriſtus ons toeſey/
Met zijn gaven menigerley:
Breeckt Satans toorn end' groot gewalt/
voor ſijn ergheyt u Werck erhalt.
4 U wil geſchiet / o Heer / gelijck
op Aerden als in Hemelrijck:
geeft ons gedult in lijdens pijn

Ge

Gehoorſaem alle ſins te zijn.
Neemt van ons wegh vleeſch ende bloet/
dat tegen uwen wille doet.
5 Geeft ons huyden ons daegh'lijcks broot/
En ons behoefte tot lijfs noot/
Behoet ons Heer voor twiſt en ſtrijt/
Voor peſt en oock voor dieren tijdt/
dat wy in goede vrede ſtaen/
doet ſorghvuldigheyt van ons gaen.
6 Onſe ſchulden vergeeft ons Heer/
dat ſy ons niet bedroeven meer/
Soo wy oock die ons ſchuldigh zijn
Haer ſchult vergeven dit termijn/
Tot haren dienſt maeckt ons bereyt/
In rechter liefd' en eenigheyt.
7 Leyt ons / Heer / in bekoringh' niet/
Als ons de booſe geeſt ſtrydt biet/
Ter rechter of ter ſlincker handt/
Helpt ons te doen ſijn wederſtant/
In recht betrouwen onbevreeſt/
door den trooſter den heyl'gen Geeſt.
8 Van alle quaet verloſt ons meer/
In deſe quade tijden / Heer/
Vrijt ons van den eeuwigen doodt/
En trooſt ons in den laetſten noot:
doet ons altijdt goet onderſtant/
Neemt onſe zielen in u hant.
9 Want u / o Vader / is dat rijck/
En de kracht over al gelijck/

V is oock alle heerlijckheyt/
Van nu tot in der eeuwigheyt/
Met Chriſto uwen Soon alleyn/
End' den heyligen Geeſt gemeyn.
10 Amen / dat is het werde waer/
Sterckt ons gelove wanckelbaer/
Op dat wy niets twijf'len daer aen.
Wy ſullen dit alles ontfaen/
Nae uwen wil om Chriſti naem/
door welcken ons beed' is gedaen.

Van de Verijſſeniſſe Chriſti.

Nae de wijſe: Van den xxiiij. Pſalm.

RYſt op mijn ziel met al u kracht/
Looft u Verloſſer met aendacht/
die door ſijn ſterven heeft verſlagen
V vyanden / hel / duyvel / doodt/
En heeft door ſijn opſtandingh groot
Haer Heerſchappyen ten toon gedragen.
2 Chriſti wy loven u te ſaem
Door ſulcken liefde aengenaem/
dat ghy onſe verwinners woedigh
door uwe ſtramen hebt gewont/
door u banden haer krachten bont/
En ſmoort haer door u wonden bloedigh.
3 Lof / die om onſe ſond' alleen

Den bitt'ren doodt / ſoo hebt doorſtreen/
Die ons met eeuw'ge ſmart verwachte:
Lof / die om ons gerechtigheyt
Verreſen zijt met heerlijckheyt/
En opgeſtaen met grooter machte.
4 Daer door ghy al te ſamen meed'
verworven hebt den heyl'gen vreed'
Met uwen en met onſen Vader/
En ons nu hebt verſamelt bly
Tot een verkoren Borgery
Met 't Hemels geſelſchap te gader.
5 Ons Heer / Ziel / en inwendigheyt
Looft u met grooter vrolijckheyt/
Kracht/ Raedt/ Heldt/ en eeuwige Koningh
Geeft ons oock te verryſen meeſt
voortaen met ons gemoet / en geeſt
Tot u en tot u heylige woningh.
6 Dat d'oude Menſch mach t' onder gaen
In ons / en weer de Nieuw opſtaen
In een vernieuwt gemoet / en leven:
Dat wy die ſoo verryſen hier
Oock mogen namaels goedertier /
verryſen tot u Rijck verheven.

Van de Hemel-vaert Chriſti.

Op de wijſe:

Van den viij. Pſalm.

Verblijdt u t'ſaem en juyght ghy Chriſten ſcharen/
Siet t'Hemel-waert u Vorſt en Heylandt varen/
Die onlanghs daelt in 't graf / nae ſoo veel ſmaerts/
En heerlijck nu gaet nemen d'hooghſte plaets.
2 Klimt op / klimt op / ghy Godt end' 's menſchen Sone!
verſmadet kruys / de ſpeer / de doorne kroone/
En 't boos geſlacht dat met een grimmigh oogh
ontſinnigh u in 't heyligh aenſchijn ſpoogh.
3 Doet open ons u glory-rijcke troonen:
En baent den padt / ten leven Adams ſoonen/
ontſluyt ons weer 't geſloten Paradijs/
Salight u volck tot uwes naems lof end' prijs.
4 Hoogh-prieſter die onſtraflijck zijt bevonden/
En hebt u bloedt gheſtort voor 's Wereldts ſonden/
Klimt op / klimt op / in 't alderheylighſt Choor:
Godts ſtrengheyt komt met u verdienſten voor.
5 O die van Godt geſalft zijn tot een Koningh/
Aenſiet u Kerck / uw' Bruydt uyt 's Hemels wooningh/
Die hier verſtroyt kent ander trooſt / noch hooft.
Send haer den geeſt en trouringh langh belooft.
6 Soo mach ſy ſteedts in 's Bruyd'goms liefde blaecken/
So mach haer kroon noch ſond noch werelt ſchaken
Soo blijft haer liefd' veel ſtercker als de doodt/
En erft te loon haers lieven minnaers ſchoot.

Op Pincxteren.

Na de wijſe: Van den C. Pſalm.

Komt / komt o drie-mael heyl'ge Geeſt!
Gebenedyt ons Pincxter-feeſt/
Komt Tortel-duyf van 's Hemels dack/
En brenght ons den Olijven-tack.
2 Vertrooſter brengt ons Chriſti vree/
End' neemt in onſe herten ſtee/
Geeſt Godts maeckt onſen geeſt gewis/
dat Godt ons aller Vader is.
3 O vinger Godts! dit ſteenen hert
Vermorſelt / dat het weecker wert/
En Chriſti wet / die eeuwigh blijft/
In ons gemoet en ſinnen ſchrijft.
4 O die ghy onbegrijp'lijck zijt!
ons hert tot uwen Tempel wijt/
En ons inwendigheyt herſchept/
die luſt by ons te woonen hebt.
5 Komt Hemel-dou en overſtort
't Gemoet / onvruchtbaer en verdort/
O ſtroom des levens! o Fonteyn
Bevochtight ons en waſcht ons reyn.
6 Komt Godtlijck Vyer en ſteeckt voortaen
ons koude ziel met vyer aen/
Komt heyligh vyer verteert / verſlint

Al wat in ons noch 't vleeſch bemint.
7 Ghy wint des Heeren weeſt doch mee
ons zielen ſchip in 's werelts Zee/
op dat wy vry van ſchip-breuck dan
Landen in 't Hemels Canaan.

Na de wijſe:

Van den 100. Pſalm. Ghy volckeren des aerdtrijcks al.

GOdt onſen Heer u loven wy/
End' dancken dy met moede bly/
Want u genade en goetheyt/
duert nu en in der eeuwigheyt.
2 Vwen heyligen name / Heer/
Singen wy lof/ prijs ende eer/
Heyligh / heyligh / heyligh ghy zijt/
ghy onſen Godt gebenedijt.
3 Soo langh wy hier zijn in dit dal/
Sullen wy met vrolijck geſchal/
Met der Eng'len en Chriſten ſchaer/
V loven / prijſen allegaer.
4 Want ghy alleen eenige Godt/
Zijt onſe toevlucht / borgh en ſlot/
V gunſt / genade / en goetheyt/
Hebdy over ons uytgebreydt.
5 Des wy u ſingen al te ſaem/
Lof / prijs / ende eere bequaem/

V onſen Godt / vriend'lijck en ſoet/
voor alle u weldaden goet.

Nae de wijſe:

Een aerdigh trommelaerken, &c.

GHebenedijt / o mijn ziel altijdt den Heer/
Looft hem / o alle mijn inwendigheyt/
Prijſt hem met blijde Lof-ſangen altijdt meer
Die u in ſijn wegen leydt/
Door ſijn genadigheydt/
Sijn beloften toeſeydt.
2 Maeckt groot/o mijn ziel/den Heere uwen God/
Die u uyt Egypten / tot Zion heeft geleyt/
Die u leyt tot Chriſtum / van Babels Herders ſot/
In Iſraëls groene weyt/
van Babels dorre heyt/
O ziel' ſijn lof verbreyt.
3 Hoe ſout ghy / o ziel / niet loven ſulcken Heer/
Die u van den doodt tot den leven heeft gebrocht/
Die u geleyt heeft door dat roode Meer/
Doen ghy dwaelde / wederſocht/
Met ſijnen bloedt gekocht/
Doen Pharao u beſocht.
4 Looft onſen Godt met Moſe / o mijn ziel/
Die u tot ſijn heylige wooningh' heeft gebracht/
Die Pharao met ros ende wagens oververviel/

In 't rood' Meyr omwierp met kracht/
Doen hy vervolghd' onſacht/
Dat Iſraëls geſlacht.
5 Mijn ziel looft den Heere al u leven langh/
Looft hem met harpen ende met ſnaren ſpel/
De heyligen in Zion loven hem met ſangh/
oock ghy borgers Iſraël/
Want in 't helſche gequel/
Hem niemandt loven ſel.
6 Looft deſen Godt/ o ghy herders van Zion/
Looft hem/ o alle ſijn knechten groot en kleyn/
Looft hem/ o alle ſijn handtwercken ſchoon/
Principael o Zion gereyn/
Ghy zijt Godts bruydt alleyn/
O kleyn vergad'ringh reyn.
7 O Godt u lof is in u gemeynte alleen/
Ten is niet ſchoon in der ſondaren mondt/
u Woordt is alleen in Jeruſalem reen/
u Wet men in Zion vondt/
Quytſcheldinge van ſond'/
Als men van 't quaedt afſtondt.
8 Wie ſoude al ſulcken Godt niet loven bro/
die Daniel verloſt heeft uyt den leeuwen mont:
Die met Sadrach/ Meſach/ en Abdenego
In den gloeyenden oven ſtondt/
Dat de vlamme haer niet verſlondt/
geen brandt men aen haer vondt.
9 Prijſt Godt o Jeruſalem en Zion teer/
Die u deuren vaſt met grendelen bewaert/

die u mueren opbouwt / die daer lagen neer/
die den verſtroyden vergaert/
die om ſijn naem vermaert
Te Babel gevaen waert.
10 Looft Godt die in ſijn heyligen Tempel woont
Hy is een al te vriendelijcken Heer/
Looft hem / die ſijn uytverkorene kroont/
die haer vroom ſtelden ter weer/
Een eeuwigh triumpheer/
geeft hy die hout ſijn leer.
11 Gy Hemelen/gy aerde/Godt doch den prijs geeft
Looft hem ghy Heydenen / die op der aerden zijn/
Het love hem alle wat adem heeft/
Sonne / Mane / Sterre fijn
Lovet Godt met helder ſchijn/
dat zijn de wercken dijn.
12 O Godt/ laet mijn ziel leven/ datſ' u loven magh
Laet u lof van mijn lippen zijn vertelt/
op dat ick mach ſtaen blyven in den booſen dagh
Als dat Elemente ſmelt/
Heyligh moeten wy zijn geſtelt/
geen onſchult daer en gelt.
13 Ghy Princen en Heeren/ Regent der duyſternis /
Lovet God die u 't zweert der juſtitien heeft gedaen
Lovet hem / die een Heer over u Vorſten is/
Leert den goeden voor te ſtaen/
Straft den quaet-doenders ſaen/
daerom hebdy 't zweert ontfaen.
14 O Prince Godt / Heer aller Heeren Heer/

geve

gebenedyt moet ghy in der eeuwigheyt zijn/
die 't licht in duyſternis laet ſchijnen neer/
die waren in doodes pijn
gaeft ghy dit helder ſchijn/
Looft Godt / o ziele mijn.

Nae de wijſe : Van den 116. Pſalm.

Ick heb den Heer lief, want hy, &c.

LAet ons al t'ſaem / wy die hier zijn by een
Den Heere onſen Godt van herten pꝛijſen/
Laet ons hem dancken en eere bewijſen/
Seer lieffelijck ſijnen naem loven reen.
2 Ghy alle die van herten lieft den Heer/
Soo lange als ghy hier ſult zijn en leven/
Wilt onſen Godt lof / pꝛijs / en eere geven/
Laet uwe ziele ſtil zijn nimmermeer.
3 Den lof der vꝛomen is ſeer aengenaem
By den Heere Iſraëls Godt gepꝛeſen/
des laet ons niet ſwijgen / maer danckbaer weſen
Godt onſen Heere / wy die hier ſijn t'ſaem.
4 Verheft u hert / u ziel ende gemoet/
En wilt den Heere een nieuw' liet toe ſingen/
Al wat in u is / laet hem nu toebꝛingen
Lof / pꝛijs en eere / lieflijck ende ſoet.
5 Juychet al t'ſaem maeckt een vꝛolijck geſchal/
In den Heere zijt verblijdt / end' met vꝛeughden/
Slaet de Harpe / end' verkondight zijn deughden/

Singht ende ſpeelt hem lof in 't herte al'
6 Groot is ſijn gunſt / genade end' goetheyt/
Die hy aen ons bewijſt uyt lief den reyne/
Hy is ons Godt / Heer en toevlucht alleyne/
Dies moet ſijnen lof werden ſeer verbreyt.

Pauſe.

7 Als wy in noodt / in druck / in lyden ſwaer
Hem aenroepen / bidden en ſmeecken yverigh/
Als een Vader vriendtlijck en goedertierigh/
Soo toont hy ons ſijn hulpe openbaer.
8 Want hy de Heer is lieflijck ende ſoet/
En vertrooſt die gebroocken zijn van herten/
die hem klagen haer lijden ende ſmerten/
Tot hare hulpe hy hem ſeer ſnel ſpoet.
9 In den Heere is hulpe / trooſt en raet/
Verloſſinge uyt noodt en alle lijden/
In hem is vreught end' een eeuwigh verblijden/
Sijn genade hier altijdt open ſtaet.
10 Godt is by ſijn heyl'gen in allen noot/
En verlaet niet die op ſijn hulpe wachten/
Die hem vreeſen uyt alle hare krachten
Bewijſt hy ſijn trouwe en liefde groot.
11 Sijn ſchaduwe ende vleugelen ſterck/
Sijn Engelen geweldigh ende machtigh/
Heeft hy uyt-gheſtreckt door ſijn Handt ſeer krachtigh
Rondtom ſijn heyligen als een bolwerck.
12 Dies laet ons al van herten met aendacht/
vreeſen den Heere onſen Godt verheven/

Laet ons hem lieven ende eere geven/
Loven en dancken uyt al onſe kracht.

Na de wijſe:

Wat hebt ghy my te vraghen.

LAet ons den Heere loven/
van al dat hy ons doet/
Want wy verwachtent al van Godt hier boven
Het zy geluck oft tegenſpoet/
van hem komt anders niet dan goet.
2 Wy mogen hem wel eeren/
Want groot is ſijnen naem/
Doen wy lagen in des doodts verſeeren/
Heeft hy ons in genaed' ontfaen/
Als hy hem liet aen 't kruyce ſlaen.
3 Het kruys heeft hy gedꝛagen/
vooꝛ onſe ſonden ſnoodt/
Hy was veracht / beſpot / verſmaet / geſlagen/
Gekroont / gekruyſt / geſmaeckt de doot/
Dit leet hy al uyt liefden groot.
4 Hoe ſouden wy uytſpꝛeecken
Sijn groote liefde ſoet/
die hy bewijſt aen ons vol van gebꝛeecken ?
dus laet ons nu met ſin en moet/
gaen doen nae ſijnen wille vꝛoet.
5 Uyt liefden is hy gekomen
Al uyt ſijns Vaders Rijck/

En heeft hel / duyvel / doot/ haer macht benomen/
Dus laet ons hem alle gelijck/
Van herten volgen blijdelijck.
6 De liefde heeft hem gedrongen/
Dit mach elck mercken wel/
Want van ſijn eygen volck wert hy gedwongen/
Sy vielen hem alſoo rebel/
Al met tormenten wreet en fel.
7 Die perſſe heeft hy getreden
Met grooten arbeyt ſwaer/
Ende voor ons heeft hy den ſtrydt geſtreden/
Dit was de wil van ſijnen Vaer/
Om ons te verloſſen allegaer.
8 O vrienden uyt verkoren
Laet ons ſonder reſpijt/
Malkanderen liefhebben nae 't behooren/
Al tot onſes naeſten profijt.
Elck ſie wel toe dat hy hem quyt.
Pauſe.
9 Laet liefde altijdts blijcken/
O vrienden groot en kleyn/
Waer dat ghy zyt in landen / ſteden / of wycken/
dit leert ons Chriſtus algemeyn/
Lief te hebben van herten reyn.
10 De liefde kan 't al verdragen/
Al doet men haer verdriet/
de liefde blijft eeuwighlijck ſonder vertragen/
de liefd' en ſoeckt haer ſelven niet/
Godt is de liefde nae Schrifts bediet.

11 Hoort alle Chriſten ſchapen/
Doet al na Godts ſermoen/
Dan zijn wy noch altemael onnutte knapen/
Want wy 't al ſchuldigh zijn te doen/
Dus laet ons al tot deughden ſpoen.
12 O vrienden allegader/
Danckt / looft / prijſt Godt de Heer/
Want hy is een barmhertige Vader/
Iſt dat wy doen nae zynder leer/
Hy is alleen weert prijs end' eer.
13 Wy moeten ſijn woordt beleven/
Die nauwe poorte ingaen/
Geen menſchen vreeſen / ſoo daer ſtaet geſchreven/
Hoe ſy ons dreygen ofte ſlaen/
Soo ſullen wy de kroon ontfaen.
14 Laet ons liefde bewyſen/
Aen die zijn ſieck en kranck/
Den naeckten kleeden / den hongerigen ſpyſen/
Verſoecken des kerckers ſtanck/
Geerne herbergen ſonder bedwanck/
15 Soo ſullen wy mogen hooren :
Komt in mijn rijcke hier/
Maer op de Bocken / ſal hy hem verſtooren
Als hy tot haer ſal ſpreken ſchier :
gaet van my in het eeuwigh vyer.
16 Hier met ſoo wil ick 't laten/
Wilt dit in danck ontfaen/
De liefde wilt vaſt in u herte vaten/
En willet al in 't goede ſlaen/

uyt rechter liefden iſt gedaen.
17 Ick wil hem eeuwigh dancken/
Den Prince triumphant/
oft ick mocht zijn bequaem tot ſijner rancken/
Biet my daer toe / o Heer / de handt.
Bewaert u volck aen elcken kant.

Na de Wijſe: Alſt begint.

VAder ons in Hemelrijck/
daer is geen Vader uws gelijck/
Men vint op aerden niet een man/
die ſulcke gaven geven kan/;
Als ghy u kinders geeft gewis/
Al die op uwe betrouwen fris.
2 Wat meughdy dencken / Heer bemint/
Ick heet u Vader als een kindt/
En ſiet doch niet mijn ſtoutheyt in/
Want ick doch niet eens weerdigh bin/
Te ſijn u Soon oft kint bequaem/
oft te voeren een ſulcken naem.
3 Lof noch kints eer en hoort my niet/
Noch oock te heten u kint ſiet/
Want ick dus langh u goeden al
Hebbe verteert met Babel mal/
dus ben ick niet meer u ſoon / och!
Maer kent my voor een huerlingh doch.
4 End' ick heb my met verckens draf
Lange vervult / en met vuyl kaf.

Met valſch ſuerdeech den Duyvels leer/
d'Welck my verſade nimmermeer/
End' altoos ſeer mijn Vaders faem
gelaſtert / end' zijn heyl'ge naem.
5 Och weenen/ huylen mach ick wel/
Dat ick geweeſt heb dus rebel/
Vader ick heb geſondight ſwaer/
voor u end' in den Hemel klaer/
Ick bidd' u Vader t'allen tien/
Wilt my doch voor u knecht aenſien.
6 Wat danck ſal ick dees Vader doen?
Hy neemt my aen met een kindts ſoen/
Met een trouringh hy my ontfanght/
Een bruylofts kleet hy my aenhanght/
Sijn lam liet hy voor my doodt ſlaen/
End' voor ſijn kindt neemt hy my aen.
7 Eer / lof / en prijs ſoud' ick dan niet
u geven / als een goet kint ſiet?
Want ghy my met kindts goet vervult/
End' hebt my vergeven mijn ſchult?
Soud' ick nu ſulcks verſwijgen plaen/
De ſteenen mochten roepen gaen?
8 Mijns Vaders lof / prijs ende eer
Wil ick beſwijge nimmermeer
Wat in 't hert is de mont uyt geeft/
Een vat geeft uyt ſulck alſt in heeft/
Hoe kan een vloet bedwingen hem/
Als ſy eerſt loopt ſonder getem?

Pauſe.

Pauſe.

9 Ick noem u Vader als een kindt/
Want ghy my een goede Vader vindt/
Al ben ick niet meer dan een knecht/
Ghy geeft meer dan my toekomt recht/
Ghy Vader geeft my een kindts loon/
Al ben ick ſulcks niet weerdigh ſchoon.
10 Ick dencke dickwils Vader mijn
Op de groote genade dyn/
dat ghy ons ſoo lief hebt gehadt/
En toont ons u verborgen ſchat/
d'Welck de werelt verborgen is/
dat geeft ghy ons te kennen fris.
11 Gegeven kan ick nimmermeer
V prijs genoegh / mijn Godt / mijn Heer/
Ick lagh dorſtigh end' hongh'righ kranck/
Nu heb ick ſpijs genoegh en dranck/
Ghy doet mijn oogen op gewis.
Nu ſie ick 't licht uyt duyſternis.
12 Mijn Godt waert niet een leelijck dingh/
Dat ick u daedt verſwygen gingh;
De vogels end' dierkens kranck/
die Loven u met lof-geſanck/
Hoe ſoude u niet loven fris/
die met verſtant geſchapen is?
13 Vader mijn hert dat leydt gewondt/
om dat myn mondt niet kan doen kondt/
V goedtheyt / die ghy in my prent/
Kan ick voorwaer niet doen bekent)

Die ons de ſonden maecket quyt/
Door dat ghy geeft 't geloven/
In dijn eenigh geboren Soon/
Soo dat wy / met hem in den throon/
Op eeuwigh prijſen/ Amen.
  Eer zy den Vader en den Soon/
En oock den Heyligen Geeſte/
Die geweeſt is van aenbegin/
En eeuwigh d'aldermeeſte/
Hy help ons wandelen algelijck/
Dat wy komen in 't Hemelrijck:
Wie dit begeert ſpreeck / Amen.

Gheeſtelijcke Liedekens.

Op de wijſe:
Orpheus droef van ſinnen.
Oft:
Het Nachtegaelken kleyne, &c.

AL die daer zijn beladen
Met hare ſonden ſwaer/
door leetweſens gepijn/
Te gaen wordt haer geraden/
Tot Chriſtum / want hy haer

Roept / als goede medecyn :
Komt in mijn jock end' lyn/
End' in mijn ſchoole leeren/
Sachtmoet ende ootmoet/
Soo ſal dan t'uwaert keeren
Der Zielen ruſte ſoet.
2 Neemt op 's Heeren geboden/
't goet jock door onderſchept
der kenniſſen / als die
Nu te recht zijt ontvloden/
's Werelts onſuyverheyt/
der ſonden ſlavernye/
Laet die geen heerſchappye
Meer over 't lichaem dryven/
verwinnet quaet met 't goet/
Soo ſal in u beklyven/
Der zielen ruſte ſoet.
3 Niet en hebben ſy vrede
Die daer woeſt ende wilt/
Godtloos leven rebel/
gelijck de Zee / ſy mede
Niet konnen zijn geſtilt/
Maer die Godt vreeſen wel/
End' houden ſijn bevel/
Vrede komt haer beneven/
Als eenen water vloet/
Soo dat haer wort gegeven/
Der Zielen ruſte ſoet.
4 Als 't herte gantſch is veyligh

Van boosheyt in 't gemeyn.
En daer in is geplant
Godts woordt suyver end' heyligh.
Soo wort dat herte reyn/
Jae gemoet end' verſtant/
Door het geloove/ want
Die 't woort oprecht bewaren/
Worden daer door gevoet/;
Godts geeſt ſal in haer varen
Der zielen ruſte ſoet.
5 Uwen luſt zy/ o menſchen/
Aen den Heere minjoot/
die u dan geven ſal
Wat u herte mach wenſchen/
dus uwe wegen bloot
Wilt hem bevelen al/
End' ſonder veel geſchal/
Zijt ſtille ende wachtet
op hem wat dat ghy doet/
op dat ghy ſoo betrachtet
der zielen ruſte ſoet.
6 Als door een Luydigh waepen/
Van dat nieuw' Teſtament/
't Herte ſcheurt ende beeft/
Met een yverigh doorlaepen/
's Heeren geeſt daer omtrent
geerne ſijn plaetſe heeft/
dan komt de Heer end' geeft/
Een ſtille ſachte ſuygen/

Daer ſiet men den geeſt broet/
Met ſijn vruchten betuygen
Der zielen ruſte ſoet.
Pauſe.
7 Niet meer leeren oorlogen
En ſal het volck nu voort/
Maer vryen onververt
Sal een yegelijck mogen
Woonen met goet accoort
Onder ſijnen wijngaert/
End' Vijgeboom vermaert/
Die ſoecken mogen vinden
Vrucht/ en ſchaduw' behoet/
Onder Spons beminden/
Der zielen ruſte ſoet.
8 Ghy dochteren ydone/
Van Jeruſalem ſiet/
Den Bruydegom die ſeyt:
En wecket niet mijn ſchoone
Bruydt/ noch en roertſe niet/
Die in mijn armen leyt/
En in de rooſen weyt/
Gedurende de quale
Van tribulacy gloet/
Op datſe niet en fale
Der zielen ruſte ſoet.
9 Hagel wert in den woude/
Soo ſpreeckt de Heere/ maer
Mijn volck ſal woonen vry

In des vreeds huyſen houdt/
In ſtoute ruſt alwaer
Eeuwige ſtilte zy/
Onſe vrede is hy/
Die vrede heeft verkregen/
Aen 't kruyce met ſyn bloedt/
In hem is gantſch gelegen
Der zielen ruſte ſoet.
10 Eenen geeſt ſtil ende ſachtigh/
Daer meed' moet zijn verciert/
Nae 's Heeren wil end' luſt/
De menſche / die eendrachtigh.
Onſienelijck logiert/
In 't herte wel geruſt/
Daer gerechtigheyt kuſt
Den vrede / en daer trouwe
Goetheyt komt te gemoet/
Daer ſpruyt in die landouwe
Der zielen ruſte ſoet.
11 Noch een ruſte bequame
Is voor Godts volck preſent/
Beter als in Canaan/
Maer in des Heeren name
Soo wie hem recht bekent/
Sonder wijcken daer van/
Zijn hope worden kan
Levendigh ende krachtigh/
Met 's Heeren vrede goedt/
Namaels te zijn deelachtigh

Der zielen ruſte ſoet.
12 't Is recht/ by onſen Prince
druck te vergelden fel/
die u bedroeven ſaen
Hier in 's werelts Province/
Maer ghy die lijdt gequel
Hoort Paulus ſoet vermaen/
Ghy ſult (ſeydt hy) ontfaen/
Met ons ruſte gepreſen
In Godts rijcke met ſpoet/
dit 's in volkomen weſen
der zielen ruſte ſoet.

Een is noodigh.

Op de wijſe:

Te Mey als alle de vogelen ſinghen.

AEnhoort een liedt ghy Adams ſaet/
Siet dat ghy hem niet na en gaet/
Maer volght Chriſtum gepreſen/
En doet altijdt nae ſijnen raet/
Soo ſuldy ſaligh weſen.
2 Wat van den vleeſche is gebaert/
dat 's vleyſch / ſoo ons Chriſtus verklaert/
Alſoo wy mogen hooren.
O menſchen bedwinght uwen aert/
Wort uyt den Geeſt geboren.

3 Want vleeſchelijck geſint te zijn/
Dat's Godts vyantſchap / hoort wel mijn/
Menſchen neemt dit voor oogen.
Weet dat wy in al ſulcken ſchijn
Godt niet behagen mogen.
4 Die vleeſch'lijck zijn / alſoo men vint/
die zijn oock vleeſchelijck geſint/
Men leeſt van deſer ſaecken/
Een vleeſch'lijck menſch is ſoo verblint/
Godts Geeſt kan hy niet ſmaecken/
5 Die wijsheyt Godts / ſoo wy verſtaen/
In geen quaedtwill'ge ziel wil gaen/
Noch in geen lichaem mede
dat der ſonden is onderdaen/
Hierom ſtaet na den vrede.
6 't Boeck der wijsheyt geeft klaer bediet/
dat Godts Geeſt den geveynſden vliet/
dus wilt / nae Petri ſeggen/
Geveynſtheyt en liſt nu ter tijdt
Beginnen af te leggen.
7 Treckt uyt den ouden menſch onklaer/
Met ſijn quae wercken allegaer/
En wilt daer op niet ſlapen/
doet aen den nieuwen menſch eerbaer/
die na Godt is geſchapen.
8 Leght af dis onreynigheyt nu/
End' van alle boosheyt weeſt ſchuw'/
Wilt u hert niet verherden/
Met ſachtmoedigheyt laet in u

Godts woordt geplantet werden.
6 O menſchen al / vaet dit bediedt.
Ontfanght uyt liefden doch dit Liedt/
Want liefde dedet dichten/
En dat uyt ſulck een meynen ſiet/
Of 't yemandt mochte ſtichten.

Nae de wijſe:

Sy lieten my daer alleyne ſtaen.

AEnhoort uwen roep al t'ſamen/
Lieve Broeders en Suſters gemeyn/
Niet veel rijcke nae 't betamen/
Noch edel van ſtate reyn/
En zijnder geroepen in 's Hemels pleyn/
Die luſt hebben in de werelt/
En Godts woort achten ſeer kleyn.
2 Niet veel wijſe na den vleeſche/
En zijnder geroepen voorwaer/
Maer die arme zijn van geeſte/
Die ſullen verblijden hier naer/
Al zijnſe vervolght hier ende daer/
Godt heeftſe al uytverkoren:
Dus vreeſt niet ghy kleyne ſchaer.
3 Denckt hoe veel datter waren/
Bevrijdt en behouden voor ſchae/
Doen Noe zijn achtſter gingh varen/
En de werelt vergingh om die quae/

En als de vijf ſteden van Sodoma/
Met den vyere vergingen/
En waſſer maer drie door Godts genae.
4 Van ſes hondert duyſent perſonen/
En quamender maer twee in 't Lant
Van beloften / ſeer ſchoone/
d'welck was ſeer triumphant/
dat is een figuer / vaet dit verſtant/
Al op dat eeuwigh leven/
dat lieflijck is ende playſant.
5 Sy waren niet al aengename/
die met Gideon ſouden ſlaen
van drie hondert eerſame/
die uyter handt leckten ſaen :
die bevreeſt waren hiet men t'huyſwaerts gaen/
Want ſy niet zijn bequame
Om tegen de vyanden te ſlaen.
6 Zacharias (wilt dit mercken)
Schrijft in ſijn derthiende klaer
dat het volck in drie percken
Sal geſtelt zijn / en de twee voorwaer
Werden uyt-geroept/ maer de derde ſchaer
Wert als goudt door den vyere/
Geloutert / dit is openbaer.
7 Een ſtadt vol alder goeden/
Wees den Engel Eſdras goedertier
Wiens wegh (wilt dit bevroeden)
Is maer eens menſchen voet breed ſchier/
Op d'een zijde water / op d'ander vyer ;

Hoe kondt ghy daer in geraecken/
ghy en doorgaet dat nauwe eerſt hier.
8 Noch ſchrijft Eſdras gepreſen/
In 't vierde boeck in 't achtſte ſeer klaer/
Datter veel ſchapen ſal weſen/
Maer weynigh behouden hier naer/
En gelijck dat men vint veel aerde ſwaer/
Om aerden vaten te maecken/
Maer luttel om gouden / 't is openbaer.
9 Gelijck die groote vloeden al/
Meerder ſijn dan een druppel ſoet/
Soo is der Godtlooſer getal/
Meerder dan Godts kinderen goet.
och hoe klaegelijck iſt / zijt dies wel vroet/
menſchen wilt u bekeeren/
Ende niet meer ſonde en doet.

Pauſe.

10 Oock ſpreeckt Chriſtus verheven/
Dat de wegh is ſmal en kleyn/
Die daer leyt tot den leven/
En luttel vinden hem certeyn/
Dus wilt u maken van ſonden reyn/
en leven nae 't woort des Heeren/
Op dat ghy komt by Chriſtum gemeyn.
11 De wegh is groot en wijde/
Die ter Hellen leydt / wilt dit verſtaen/
Sy gaen derwaerts aen alle zijde/
Soo de Schrifture ons doet vermaen/
Want de Helle heeft haer wijt open gedaen/

Soo wy in Eſaias leſen/
En veel zijnder die daer in gaen.
12 Noch ſtater klaer wilt hooren/
Datter veel geroepen zijn/
Maer weynigh uytverkoren/
Spꝛeeckt Chꝛiſtus / verſtaet wel mijn/
Want ſy niet en trecken al eene lijn/
Maer beminnen de duyſterheden/
Meer dan het klare Sonne ſchijn.
13 Schickt u na de behooꝛte/
Spꝛeeckt de Heere / verſtaet dit al/
Dat ghy al dooꝛ de pooꝛte
In gaet die daer is ſeer ſmal/
Want menigh daer na arbeyden ſal/
En hy ſal daer niet in komen/
Om dat hy niet en is van 't getal.
14 't Is tijdt (heeft Petrus geſchꝛeven)
Dat 't ooꝛdeel ſal komen aen/
Al die gerechtelijck leven/
gelijck kinderen Godts onderdaen/
Iſt dat de rechtveerdige nauw' en ſal ſtaen
In 't boeck des levens gepꝛeſen/
Hoe ſal 't met den ongeloobigen gaen?
15 Bꝛoeders en Suſters reene/
Bidt vooꝛ my ſoo doen ick vooꝛ dy/
Op dat wy algemeene
Mogen gaen dooꝛ deſen wegh vry/
Soo ſullen wy hier naemaels weſen bly
Als wy by een vergaren/

Daer niet dan eeuwighe vreught en zy?

Nae de wijſe: Ick ſegh Adieu.

AEnhoort een liet // ick ſal 't gaen openbaren/
Chriſtus brengt ſiet // een gelijckenis in 't klare/
Van thien Maeghden hy dat beduydt/
Met haer lampen ſoo de Schrift luydt/
Geeſtelijck hy 't ſluyt // van ſijne Bruydt/
Sy gingen tot haer Bruydegom uyt.
Vijf dwaes daer was // die geen oly mee namen/
Alſoo ick las // daer ſy niet in quamen/
De wijſe namen oly pleyn/
Die ſy in hare vaten reyn
Deden certeyn // acht dit niet kleyn.
Laet ons ſpiegel nemen gemeyn.
Verſtaet wel my // haer Bruydegom vertoefde/
Vaeck kregen ſy // den ſlaep ſy wel behoefden/
Sy vielen in ſlaep allegaer/
Te middernacht geſchiede daer
Een geroep klaer // tot haer eenpaer :
V Bruydegom die komt hier naer.
Te gemoet gaet hem // doen ſtonden al dees Maeghden
Op nae die ſtem // maer de dwaſe wat klaeghden
Dat haer Lampen wilden uyt gaen/
Dus ſpraecken ſy de wijſe aen
Vry onbelaen // wilt ons by ſtaen
Met uwer oly / was haer vermaen.

Neen alſoo niet // was daer der wijſer ſpraecke/
Vaet dit bediet // oft ons en u gebraecke/
Spraecken de wijſe onvertſaeght/
Tot den verkoopers daer nae vraeght/
Soo 't u behaeght // ons niet meer klaeght/
De dwaſe hebben dat gewaeght.
Sy gingen heen // voorwaer ten zijn geen dromen/
Niet lang iſt geleen//haer Bruydegom is gekomen:
Alle die daer waren bereydt/
Verciert met een nieuw Bruylofts-kleydt/
(Hoort dit beſcheyt // Chriſtum verbeydt)
Die ſijn ter Bruyloft in geleydt.
Ende die deur // gingh men terſtont toe ſluyten/
Daer quamen veur // die noch waren daer buyten/
En ſy ſpraecken al met ootmoet:
Heere / Heere / ons open doet.
Weeſt dit wel vroet // al metter ſpoet/
Soo was hare antwoort onſoet.
Hy ſprack tot haer // dat hyſe niet en kende/
En ſy voorwaer // vrienden aenmerckt dit ende:
Daerom waeckt ende bidt met vlijdt/
Want ghy en weet dagh / uyr / noch tijdt/
Wie dat ghy zijt // den Heere belijdt/
Want hy ſal komen heel ſubijt.
Vrienden verſtaet // en laet u niet beleyden/
De tijdt is quaet // wilt u Lampen bereyden/
Weet dat der dwaſer Maeghden geen
Oly in haer Lampen en deen/
Gaet ſoo niet heen // och vrienden neen/

Maer wacht u Bruydegom gemeen.
  Hier is dat ent // de liefde deed' my dichten/
Uyt liefden jent // oft yemant mochte ſtichten/
Vrienden weeſt hier op wel bedacht/
De dwaſe maeghden niet en ſlacht/
Hebt hier op acht // u Bruydegom wacht/
By dage ende oock by nacht.

Aen M. D. C. L. A. A. M. A. tot Hoorn.

Nae de wijſe:

Te recht mach ick wel zijn verblijt.

AEn u mijn Suſters in den Heer
  Moet ick een Liedt gaen dichten/
't geſchiet uyt lief d' nae u begeer/
Oft u oft my mocht ſtichten / oft verlichten;
  't Is nu wel een bedroefde tijdt
Soo wy nu mogen beſpeuren;
De liefde by veel Menſchen ſlijt/
Iſt niet wel te betreuren // dees erreuren ?
  Waer 't mogelijck ſoo Chriſtus ſeydt/
Godts uytverkoren leden
Souden in dwalingh' worden geleydt/
Want veel twiſt en onvreden // hoort men heden.
  Doch elck ſal voor hem ſelven ſtaen/
Daerom laet ons moedt houwen/

En Chriſtum vromelijck nae gaen/
In liefde niet verkouwen // noch verflouwen.
  Want ſonder liefde iſt al niet/
Seydt Paulus / wilt dit vaten/
Dat men ſijn lichaem branden liet/
En deed' veel caritaten // 't ſou niet baten.
  De liefde hoort / verdraeght en lijdt/
Sy keert all' dingh ten goeden/
Beſiet of ghy te ſamen zijt
Aldus oock van gemoeden // als die broeden.
  Gegort weeſt metter liefden bandt/
En haeckt altijdt na de vrede/
't Is een ſeer koſtelijcke pandt
Want ſiet/ die Chriſten leden // moeten heden.
  Daer wel vaſt mee gebonden zijn/
Sullen ſy vroom deur treden
door dees prijckelooſe Woeſtijn/
Hier moet veel zijn geſtreden // en gebeden.
  Weeſt geſchoept aen u voeten wel/
om den wegh te paſſeeren/
Vol diſtelen en doornen fel/
Vreeſt niet al zydy teere // ſeydt die Heere.
  Laet ons aenhouden in 't gebedt/
dagh ende nacht geſtadigh/
Afleggende wat ons beſmet/
Want Godt is ſeer genadigh // en weldadigh.
  Voor die den Heere te recht vreeſt/
En dat van gantſcher herten/
Want hy vergeeft / minſt ende meeſt

Al die haer ſonden ſmerten// 't zijn geen perten.
Hy ſal oock een ſtrengh rechter ſijn
Voor die hem niet en achten/
Sy hebben niet dan d'eeuwige pijn
Om daer in te verſmachten // te verwachten.
Soo wie Godt hier niet recht en dient
Uyt een reyn hert gepreſen/
En het met ernſt niet en mient
Wort erreger in deſen //ſoo wy leſen.
Hierom ſoo laet ons neerſtigh zijn
Al om den Heer te dienen/
Ick hoop Godt ſal ons naemaels ſijn
Sijn eeuwigh rijck verlienen // rijck verlienen.
Dat gun' ons Godt door ſijn goetheyt/
Op dat wy mogen t' ſamen
Verſchijnen in der heerlijckheyt/
Door Jeſum Chriſtum / Amen / Chriſtum Amen.

Op de wijſe:

O Bruydegom verheven.

AL ſtaen wy nu als bloemen
En bloeyen op het velt/
Een ander tijdt ſal komen
Dat wy worden verſtelt.
Want alle vleeſch vermelt/
Vergaet gelijck het gras/
Vrienden 't zy u vertelt/

'tKomt

Komt menigen t'onpas/
Recht als den wint door 't waeyen
ie bloem verderft ſubijt/
oo ſal al ons verfraeyen
ergaen in korten tijdt/
Niemant en krijght reſpijt/
Alſt Godt den Heer behaeght/
Die doodt behoudt den ſtrijdt/
't Herte zy ons doorknaeght.
  Jeughd' / geſontheyt ende 't leven/
Komt ons van Godt den Heer/
Hy heeft het ons gegeven/
Te bruycken t'ſijner eer/
Naer ſijn heylſame Leer
Wil hy hebben gedaen/
Of men ſal nimmermeer/
voor hem mogen beſtaen.
  Aen 't geen dat wy bevinden
Mogen wy mercken fier.
Waer ſijn ons lieve vrienden/
Die voor ons leef[illegible]ier?
Van wermen [illegible]eten ſchier/
Al in het aerdtſche dal/
't Is die oude manier
Wy moeten ſterven al.
  Geneughten 's werelts weſen
Seer haeſtelijck vergaet/
Die luſt hebben in deſen
Sal 't niet komen te baet/

Als haer kranckheyt aenſtaet
En men hier ſcheyden moet/
Valt het dickwils te laet/
Te doen oprechte boet.
By dit en ſal 't niet blijven
dat wy geſtorven zijn/
Wy moeten met den lijven/
Komen voor Godts aenſchijn/
Om op dennen termijn/
Een recht oordeel t'ontfaen/
dan moetenſ' in de pijn
die 't quaet hier deden ſaen.
Al die naer 't vleeſch beſeven
Nu leven / ſterven dan
Een quade doodt met beven/
Niemant en komt daer van
dus elck een nu hy kan/
Neemt ſijnen tijdt wel waer/
die Tarw blijft in den wan/
Het kaf verſtuyft te gaer.
Recht wilt doch nu opwaken
Het geldt u ziel en lijf/
En wilt geen onſchult maken/
Om 't wereltſche bedrijf/
Maer door Chriſtus motijf/
En ſijn voorbeeldt aenſchouwt/
Wie dat nu navolght ſtijf/
Sal hebben vaſt gebouwt
Te laten nu het quade

Dat heeft hy ons geleert/
En worden broogh en ſpade
Al geheele verneert/
dats 't geen dat hy begeert/
En ons te voren leydt/
O jeughdigh hert u keert/
Tot der ootmoedigheyt.
Met Maria wilt treden
Tot Chriſti voeten vaer/
Sy weenden ſeer beneden/
Wieſch die met tranen klaer:
den droogh doeck was van hayr/
En heeftſe doen gekuſt/
En die geſalft / daer naer
Nam ſy daer op haer ruſt.
Van Chriſto deed' ſy hooren
Myn Dochter zijt getrooſt
Ghy hebt my uytverkoren/
En ick heb u verloſt:
Gaet in vreden altooſt/
V ſond' vergeven is/
Vergeet u ſ'waer propooſt
Ghy zijt geſondt gewis.
Soo ſal hy oock ontfangen
V / zijt ghy ſoo bedacht
Want hy heeft groot verlangen
Naer 't Menſchelijck geſlacht:
Dit doch voor al betracht:
En dees Werelt begeeft/

Seght haer doch goeden nacht/
Na Godts wille leeft.

Volherdende verwintmen.

Nae de wijſe:

Edel Karſou. Of: Adam natuer.

ALs men vergaet
daer vreughde ſchijnt voor handen.
Soo ſchept het herte luſt.
En alſmen paert
Door kracht van liefdes banden/
Soo iſt gemoet geruſt:
Maer 't wert gebluſt
Al het vreughdigh vermaecken/
En de ſinnen druckigh branden/
Als 't ſcheyden komt naecken.

2 Geen vreucht ſoo groot
En iſſer hier op aerden:
Daer men op bouwen kan/
Met nauwer noot/
Siet men hier yet aenvaerden/
Of men moet haeſt daer van:
Dat ſtrack began
Is haeſtigh weer ten enden/
Niet en blijft by eender waerden
Maer al ſiet men 't wenden.

3 Wy zijn by een/
Wy moeten haeſt weer ſcheyden/
En kieſen elck ſijn padt/
't Waer oock geen reen
Dat wy hier ſtadigh beyden :
Want elck wordt moe en mat ;
Maer ick wenſch dat
Wy t'ſaem mochten vergaren
In 's Heeren lieflijcke weyden/
Daer hoop Trooſt doet baren.
4 Want of wy al
Ons ſelſchap hier verlaten/
Als hoop ons weer geeft moet/
Dat men nae ſal
Weder tot onſen baten
By een vergaren goet/
Soo is gevoet
Al onſe ſcheyden druckigh :
Want met vreughden boven maten
Schept men dan geluckigh.
5 Och of alhier
Ons ſcheyden mocht geſchieden
Van Vleeſch / werelt en Sondt/
En dat wy ſchier/
Als de vrome Krijghslieden/
Al uyt ons herten grondt,
Tra en in't verbandt
Met die Godt hert'lijck minnen ;
En Chriſto ons trouwe bieden/

Om zijn gunſt te winnen.
9 Soo mochten wy
Hier nae by een verſamen/
Daer geen ſcheyden werdt meer/
Vrolijck en bly
Bevrydt van alle blamen
Door Chriſtum onſen Heer:
't Is ſijn begeer
Dat wy al hier na ſterven/
En ſpreecken van herten Amen:
Heer/ wilt het ſoo geven.

't Miſt wel meer.

Nae de wijſe:

Dieu vous garde belle Bergiere.

BRoeders/ vrienden/ generale/
En laet doch u ſinnen niet
Wijcken van het principale
Om yet/ dat ghy hoort oft ſiet:
Maer wilt blijven // om beklijven/
By den Heer/ ende zijn woordt/
Tot den ende // met de bende
die den Heere/ toebehoort:
dat u wandelinge vry/
't Euangelium weerdigh zy.
Wilt in 't hert altijdt logieren.

't Onverganckelijcke zaet/
Soo ſult ghy van ſonden vieren/
dꝛagen haet // tot alle quaet/
Laet u ſinnen // oock van binnen
Blijven in 't vooꝛnemen goet/
Godt ſal ſtercken // mede wercken/
En vertrooſten u gemoet/
dat ghy vꝛuchtbaer weſen ſult
Van gerechtigheyt vervult.
Maer en wilt u niet funderen
Op het vleeſch / want 't is maer hoy/
Sijn glory / zijn domineren
Haeſt vergaet / als 't bloemken moy/
En de Werelt // ſchoon beperelt/
Wie haer volght en beter weet/
't Sal ten laetſten // hen ten quaetſten
Vergaen / ende weſen leet/
Als den loon der ſonde komt/
En den Werelt woꝛt verdomt.
Vooꝛ de Rechter-ſtoel des Heeren
En ſal geen excuſe zijn/
Want ſijn woozt heeft hy doen leeren
Over al de Werelt ſijn/
Sijn dienaren // doen verklaren
Boete / tot vergevenis/
Want oozdeelen // den geheelen
Aerdtbodem ſal hy gewis :
Daerom heeft hy hier in 't pleyn
Doen waerſchouwen groot en kleyn.

Want hy ſal een yegelijcken
Na ſijn wercken geven loon/
't Zy den armen of den rijcken/
Niet aenſien eenigh perſoon/
Hy ſal geven // 't eeuwigh leven
Al die goet hebben gedaen/
Doen de booſe // Goddelooſe/
In d'eeuwige pijne gaen/
Waer haer worm niet en ſterft!
Noch haer vyer niet en bederft.
Een groot onderſcheyt / o vrienden/
Sal dan zijn te mercken wel/
Tuſſchen die den Heere dienden/
En die hem waren rebel:
Dus ſlaet gade // Godts genade/
Verſuymt niet de ſalighheyt.
Die Godt ſone // door den Sone/
ons uyt liberaliteydt:
want om in 't leven te gaen/
Iſt Chriſtus / de deur ontdaen.

Een is noodigh.

Van den Pincxſter. Op de wijſe: Van Jonas.

CHriſtus zijnde verreſen/
Heeft veertigh dagen hy
Hem levendigh beweſen
Den Apoſtelen vry/

op eenen Bergh te Bethany/
Jeruſalem by/
D'opvaert Chriſti
Ten Hemel openbaer daer ſagen sy.
Van den bergh der Olijven
wedergekeert in d' Stadt/
Maria met de Wijven
oock by hen-lieden ſat/
Vergadert op eenen ſolder / dat
Elck deughdigh bat
Neerſtelijck vat/
om te ontfangen den beloofden ſchat.
Een Apoſtel verkoren
Hebben sy voor Judas
wiens bisdom was verloren/
't Lot viel op Mathias/
En als nu Pincxſter vervult was/
Snellijck en ras
Een windt geblas
Quam uyt den Hemel daer op 't ſelve pas.
't Huys werdt vervult van deſen/
Gedeelde tongen klaer
Quamen vyerigh gereſen
op yegelijck van haer/
Vol des Heyligen Geeſt eerbaer
werdt al die ſchaer/
wy leſen / maer
ontrent hondert en twintigh waſſer daer.
Sy predickten en ſpraecken

Met ander tongen eeſt/
En ſeyden ſulcke ſaken
Als haer in gaf den Geeſt/
Veel Joden die Godt hebben gevreeſt.
die quamen meeſt
door dit tempeeſt
Om weten van deſen den rechten keeſt.
  Van onder 's Hemels wolcken
Woonden op dat termijn
Aldaer uyt alle volcken/
Elck ſijn tael hoorde fijn/
Den eenen ſprack uyt vreſens pijn/
Wat wil dat zijn/
d'Ander in ſchijn
Van ſpot ſeyden / ſy zijn vol ſoete wijn.
  Petrus hem excuſeerde
Van dronckenſchap ter noot/
Dat Joel propheteerde/
Sprack hy / geſchiet nu bloot/
Jeſum van u gekruyſt ter doodt/
Dien heeft Godt groot
Verweckt minjoot/
Deſen op ons den heyligen Geeſt groot.
  Doet boet alle te ſame/
En laet u doopen vroet/
In Jeſu Chriſti name/
Tot vergevinge ſoet
Van uwe ſonden overvloet/
Soo ghy die doet/

De gave goet
Des Heyligen Geeſts ontfanght ghy met ſpoet.
Petrus heeſt met zyn preecken
En krachtigh goet vermaen
Haer-lieder hert ontſteecken/
Sy lieten haer beraen/
die zijn woordt geerne namen aen
Hebben daer ſaen
den Doop ontfaen/
Haer werter by drie duyſent toegedaen.
Deſe loofden den Heere/
Bleven met goedt opſet
In d'Apoſtelſche leere/
In die gemeynſchap met
Broodt-breeckinge / na Chriſtus Wet/
End' in 't gebedt/
End' oock quam het
Een breeſe over alle Zielen net.
Haer goet was al ten beſten
Elcken ter noodt gemeyn/
de Heer om te beveſten
't Evangely certeyn/
dede wonder dingen niet kleyn
Openbaer pleyn
Geſchien alleyn
door zijn lieve Apoſtels handen reyn.
's Geeſts vruchten nu in ſteds
T'Onſer opvoedigheydt/
Zijn liefde / vreughde / vrede/

Ende langhmoedigheyt/
Vriendelijckheyt en goedigheyde
't Geloofs beſcheyt/
Sachtmoedigheyt/
Matigheyt / tot der zielen ſpoedigheyt.
Broeders dit zijn de vruchten
Daer men den boom aen kent/
of daer met ſoete luchten
's Heeren Geeſt is ontrent/
In den Olijfboom excellent
Geplant / ge-ent/
Blijft ongeſchent
Op Chriſtum / Syons eenigh fundament.

Een is noodigh.

Op de wijſe:

Ick peyns om een perſoone, &c.

CHriſten Broeders verkoren/
Die door dat eeuwigh zaet
wederom zijt geboren/
Bevrijdt van 't ſondigh quaedt/
Ghy ſtaet /en gaet in 't licht eerbaer :
Volſtandigh zijn // en kleen termijn
Voortaen behoeft u maer.
Ghy ſmaeckt des Heeren gaben/
Boven uyt 's Hemels pleyn/

om mijn ziel te laven/
Dat goede woordt Godts reyn/
Als een fonteyn / vloeyende klaer:
Volſtandigh zijn // een kleen termijn
Voortaen behoeft u maer.
  Des Heeren Geeſt verheven
Ghy oock deelachtigh zijt.
De kracht van 't eeuwigh leven
Die ſmaeckt ghy met jolijt/
Ghy neemt den tijdt / van gracy waer:
Volſtandigh zijn // een kleen termijn
Voortaen behoeft u maer.
  Dat geduerigh geſtade
Eeuwigh nieu Teſtament/
Ja Godts rechte genade/
Daer in ſtaet ghy preſent/
Dus tot den ent / wijckt niet van haer:
Volſtandigh zijn // een kleen termijn
Voortaen behoeft u maer.
  Ghy leyt een wandelinge
Godtlijck na Chriſtus zee/
Sonder veranderinge
In liefden / vrede / en vree/
Soo deed' Noe veel hondert Jaer:
Volſtandigh zijn // een kleen termijn
Voortaen behoeft u maer.
  Ghy houdt vaſt aen den ghenen
Die onſienelijck is/
Alwaer hy hier verſchenen/

Ende ſaeght hem expres/
Soo ded' Moyſes / ghy volght naer:
Volſtandigh zijn // een kleyn termijn
Voortaen behoeft u maer.
't Is maer ghy moet hier dragen
Het kruys op veel manier/
Maer om ſoo weynigh dagen
Als men moet leven hier
Zijt goedertier / al vallet ſwaer:
Volſtandigh zijn // een kleen termijn
Voortaen behoeft u maer.
V droefheyt kort en lichte
Die brenght tot uwen loon/
Boven maten gewichte
Een heerlijckheyt ſeer ſchoon/
des levens kroon / o kleyne ſchaer:
Volſtandigh zijn // een kleen termijn
Voortaen behoeft u maer.

Een is noodigh.

Nae de Vermaninghe.

Op de wijſe:
Van den 5. Pſalm. Verhoort o Godt, &c.

CHriſtus Godts Soon ſeer hoogh gepreſen
Leerd' niet / dat ſaligh waren die
Alleen 't woordt hoorden: maer ſoo wie
Recht-geloovigh / Godts woort by deſen

Aenneemt met-vreeſen.
2 Voor die 't woort hooren en bewaren/
Wert ſaligheyt / als die vayljant/
't Huys op den ſteen / niet op het ſant
Timmeren / vry van den zeebaren/
Oft wints te bezwaren.
3 Al had Iſ'rël/Godts woort veelvuldigh/
Van de Propheten wel verſtaen/
En nochtans niet daer na gedaen/
't Maeckt hen voor God (die 't ſag geduldigh)
Dies te meer ſchuldigh.
4 Naem-of ſchijn-heyligh kan niet baten/
Goe vruchten moet men mercken // bloot/
't Geloof is ſonder wercken // doodt/
Alſt lichaem van den geeſt verlaten/
Wilt dit wel vaten.
5 't Is ons geſeyt / dat Godt de Heere
Eyſcht onderhoudigh ſijns gebodts/
Liefds oeff'ningh / en voor d'aenſchijn Godts
Oormoedigh zijn / hem t'elcken keere/
Dus geven eere.
6 Oock en dient dit hier niet vergeten/
Dat die des Heeren wille goedt/
Wel wetend' nochtans niet en doet/
Met ſeer veel ſlagen werdt geſmeten
Wat baet ſulck weten.
7 Nadien dat dan voor Godt alleens
't Geloove geldt / dat dadigh is
Door liefd' / die alle kentenis

Verr' overtreft / ja deughden geene/
Soo groot ick meene.

Pauſe.

8 Geen menſchen oock voor Godt rechtveerdigh
Zijn ſullen door 't gehoor der Wet/
Dan dieſe doen / dus ſulck opſer
In ons doch zy en blijft volherdigh
Van ſond' boetveerdigh.
9 Exempel aen den vijghboom groene/
Hoe wel hy was ſeer ſchoon geblaert/
Maer vruchteloos / dies ongeſpaert/
Wert hy vervloeckt: te dien ſayſoene
verdorde koene.
10 Recht laet ons dees en diergelijcke
Schriften tot leerlingh' nemen waer.
't Geloof en mach niet onvruchtbaer
Blijven: op dat hier na Godts rijcke
Ons niet beſwijcke.
11 Loon na werck / elck wert gegeven/
Prijs / eer / end' onvergancklijckheyt
Dien / die ſtaen met verduldigheyt
In goede wercken na 't eeuwigh leven/
Worden verheven.
12 Contrary ſal d'ongehoorſame
Des Euangelijs gebeuren // ſiet
't Geſegh wert dan met treuren // vliet/
d'Eeuwigh verdervens pijn vol blame
Krijght ſulck lichame.
13 Dit al te ſeer groot onderſcheyden

ons te bewegen wel behoort/
Altijdt ons hert met 's Heeren woort
Kaſtijdigh voor hem te bereyden/
Sonder verbeyden/
14 O Prince Godt uws geeſt regieren
ons ſwackheyt doch behulpigh zy/
In allen nooden ſtaet ons by/
Wilt door u vreeſ' van ſond' purgieren/
Tot deught ons ſtieren.

Ægloga. Nae de wijſe:

Och lighdy nu en ſlaept ſchoon lief, in
uwe eerſten droome. Den derden
reghel ſinght als den eerſten,
den vierden als den
tweeden.

DAer was een Herder wijs vermaert
Eens ongebaert in 't leven/
Die dieren 't zy hoe vreemt van aert
Kond' hy al namen geven/
Maer niet te min
Een Herderin
Daer door quam hy in ſneven.
Een bode valſch met ſoeten ſanck
Deed' haer onachtſaem ſlapen/
Soo dat een Wolf door ſulck toeganck
Benam haer beyder wapen/

Veel ongevals
Quam op den hals
d'Arme verſtropde Schapen.
'tWas jammerlijck in 't velt geſtelt/
't Waren al yſer tijden/
d'Een broeder deed d'ander gewelt/
't Quaedt wies aen allen zijden/
Nae veel onſpoet
Quam groote vloet/
Om 't boos gewas affſnijden.
Weynigh ſchaepkens behouden / dach
Is Wolven aerdt als vooren/
Al metter tijdt vermeerdert noch/
De Schaepkens tot verſtooren/
De werelt ver
Al vol gewer
Was opt tegen 't behooren.
De Schaepkens namen haren gangh
In 't duyſter rijck te lande/
Om weyden ſoecken door bedwangh/
Daer men 't grouwel en ſchande
Hielt ſonderlingh/
Als men omgingh/
Met Schaepkens goederhande.
De Schaepkens waren daer benouwt/
d'Herder den Heer der Heeren
Verhoord' haer ſtem / en heeft aenſchouwt
Haer lijden en verſeeren/
Een Herder gaf

Hy met den ſtaf
Haer t'zijnder kop te keeren,
  Tot ſchaepkens doorgangh wijt ontſloot
De Zee haer woeſte golven/
Den Herder ſangh met vreughden groot
Over 't vergaen der Wolven/
Soo deed' de ſchaer/
Aenſiende haer
Vyanden als gedolven.
  Maer wat verblijdt ghy u ſoo vroegh/
O Schaepkens / die met pijne
Door reyſen moet vol ongevoegh
Soo groot en ſwaer woeſtijne/
Daer niet en ſchuylt
Dan grouſaem huylt/
En vreeſ'lijck is te zijne.
  Doch dit en waer al geenen noot/
Maer 't ongeloovigh weſen
Dat is alleen u wederſtoot/
Dus ghy weynigh voor deſen
Zijnd' uytgegaen/
Maer hebt ontfaen/
Die weyde goedt gepreſen.
  't Land daer melck en honigh vloeyt in/
Doch 't is maer en voorbeelde/
Want als of men op ſulck en ſin
Tot aenwijs yet wat ſpeelde/
Is reys en landt
En ſchaduw' van 't

Eeuwigh leven vol weelde.
In 't ſchaduwige landt geleydt/
In doodts ſchaduws benouwen
Noch ſittend' / een helder klaerheyt
Liet haer te leſt aenſchouwen
d'oprechte Son/
In Sabulon
En Nephtali Landouwen.
Dit groote licht dat daer verſcheen/
Is den Herder der kopen/
Die zijn Schaepkens al roept by een/
Dat ſy niet en verſtroyen/
Maer komen wis/
Daer hy ſelfs is/
In 't Hemelſche vervropen.
Tot Bethlehem in Davids ſtadt
Hy weſende geboren/
De Herders by haer Kudden dat
Te weten eerſt verkoren :
Noyt meerder vreught/
Sonder ſijn deught
Wy waren al verloren.
Seer lieflijck nu om hooren blaeſt
Des Evangelijs pijpe/
't Rijcke Godts ſal genaecken haeſt/
Elck ſie dat hy 't aengrijpe/
In deſer tijdt
Met grooter vlijt/
Den Oeghſt ſtaet wit en rijpe,

Den Pꝛincelijcken Herder ſal
Sijn ſchaepkens van hier leyden/
Seer vꝛeughdigh is d'eeuwige ſtal/
In d'alderbeſte weyden/
En laven ſoet
Met 's levens vloet/
En meer van haer niet ſcheyden.

Een is noodigh.

Nae de wijſe:

Ick gingh noch huyden morgen, ſoo
heymelijck op een oort.

DEn ſchoonen lichten moꝛgen
Is elck geopenbaert/
Den dagh ſeer onverboꝛgen
Den nieuwen Hemel klaert/
De Son is vꝛolijck en ſnel ter vaert/
Verblijdt volcken aen elcken kant/
't Nieuw Jaer is vooꝛ de handt.
Komt al ter Bꝛuyloft-feeſten/
Dit is 's Bꝛuydegoms wooꝛdt/
Mijn vett' Oſſen en Beeſten
Geſlacht zijn / komt al vooꝛt/
Den Geeſt en Bꝛuyt woꝛden gehooꝛt /
Sy roepen met gelijck verſtandt/
't Nieuw Jaer is vooꝛ de handt.

Den Bruydegom uytverkoren
die en heeft doch geenen ſin/
dat yemandt gaet verloren/
Maer vint 's levens gewin :
Hy roept / eer de deure ſluyt / haeſt u in/
Wie komt / ick verwerpe niemant/
't Nieuw Jaer is voor de handt.
Waer loopt ghy in u neeringh/
Naer Acker / en ſulck beſlagh ?
Hoe ſtreckt dus u begeeringh/
Na dat niet dueren en magh ?
Verſuymt ghy dus der genaden dagh ?
Haeſt u nae 't nieuw beloofde landt/
't Nieu Jaer is voor de handt.
Hoe ſoeckt ghy daer te blijven
In al dat aerdtſch verdriet/
daer nijdigh ſtrijt en kijven/
En allen druck geſchiedt ?
Ay ſiet doch toe dat ghy ontvliet/
Ontſtervigh woorm / d'eeuwige brant/
't Nieuw Jaer is voor de handt.
Meent ghy met ſuypen en braſſen
daer nemen al u verquick ?
Als ghy der minſt op ſult paſſen/
En zijt ſonder verſchrick/
Werdt mijnen dagh u een valſtrick/
Schouwt Babel en haer plagen / want
't Nieuw Jaer is voor de handt.
Ons Bruyloft / om behagen/

Wert luſtigh ongetreurt/
En geenderhande plagen
En werden hier geſpeurt/
Ons Stadt is gout / en vaſt bemuurt/
dus komt/bouwt daer niet meer op 't zant
't Nieuw Jaer is voor de handt.
Eynden ſal mijn ſoet nooden/
Haeſt ſal ick doen bevel/
Brenght hier / en laetſe dooden/
die my waren rebel :
Maer ſaligh wert die vaſt en wel
In mijn geloove blijft geplant/
't Nieuw Jaer is voor de hant.
Nu laet de deure sluyten/
Mijn Bruydt / ruſt u nu vry/
Vuyl honden blijven buyten/
Niet weerdt ons Feeſt zijn ſy :
Ghy werdt voortaen eeuwigh by my/
Ghy werdt niet meer gedoodt / gebant/
't Nieuw Jaer is voor de hant.
Dit Princelijck verſamen
In 't eeuwigh Nieuw Jaer ſoet/
Moeſt hier eerſt nae 't betamen/
Zijn aengevangen vroet/
Genoode dan u beſte doort/
En ſijnen roep niet wederſpandt/
't Nieuw Jaer is voor de handt.

Een is noodigh,

Na de wijſe als 't begint: Oft/ O Zyon wilt u vergaren.

DE Winter is vergangen/
Ick zie des Meys vitruypt/
Ick zie de lovers hangen/
de bloemkens ſtaen in 't kruydt
Seer wijdt dat ſy ontluycken/
Sy ſtaen in haer ſayſoen/
de kruyden luſtigh ruycken/
de Mey ſtaet ſchoon en groen.
2 Ick meyn de Mey mits deſen
die de wereldt niet en ſiet/
dat is 't geloof gepreſen/
Gras / kruydt en meyn ick niet/
Maer alle vruchtbaer rancken/
In Chriſtum den Wijngaert/
die Godt loven en dancken/
dat zijn druyven vermaert.
3 De Vijghboom ſtaet ontloocken
Met botten uytgebloeyt/
de Wijnſtock ſoet van roken
Seer vruchtbaer dat hy groeyt/
Godts uytverkoren ſongen
daer een ſeer ſoet accoort/
Met nieuw geloov'ge tongen/
Soeter ſanck was nooyt gehoort.

4 Mijn geeſt verjubileerde
Van deſen lof-gezanck/
Mijn hert hem ommekeerde/
En gaf Godt prijs en danck/
doen ginck ick my vermeyen
In Zyons hof playſant/
En ſocht mijn Lief met ſchreyen/
dien ick te Jeruſ'lem vandt.
5 Ick gaf hem mijne trouwe/
De Bruydegom triumphant/
Hy nam my tot ſijn vrouwe/
Stack een rinck aen mijn handt/
Wie ſoude grooter vreughde
doch mogen ſpreecken uyt ?
Hy riep / dies ick verheughde :
Komt dochter / lieve Bruyt.
6 Komt hier mijn Bruyt / mijn ſchoone/
Aenſiet nu dees contrey/
Ontfanght nu uwe kroone/
En maeckt niet meer geſchrey/
Ghy moet / o ſchoone Rooſe/
Onder de doornen fel
Waſſen een kleyne pooſe/
En lijden groot gequel.
7 Van boven uyt den hoogen
Wert ghy mijn Bruyt beſproept/
Hoe kan den boom verdroogen/
daer de Fonteyn op vloeyt ?
Windt / koude / vyer / nach hetten

En grijpt aen hem geen ſtadt/
Geen dinck en mach hem letten:
Van hem en valt geen bladt.
Pauſe.
8 Op ſeven bergen pleyne
Stonden roosen en leyen goet/
En oock ſeer veel fonteynen
Vol melck / en honigh ſoet/
Ick hoorde boven Muſijcke
Singen / met ſoet geluyt/
de edel Bruydt Cantijcke/
dat Tortel-duyfken ruyt.
9 Mijn tong' mach 't niet vermonden/
't Verſtant is veel te kleyn/
Geen menſch en mach doorgronden/
die ſchoone vreught gemeyn
Als wy mijn lief ontmoete/
die ſchoone vreught gemeyn
Seer lieflijck hy my groete
Met eenen kus des vree.
10 Een druyven koffer pleyne/
Is mijn vriendt delicaet/
Een buſſel Myrrhen reyne/
Een Appel-hof granaet/
Sijn oogen als duyven oogen
Ons bedde groenet fijn/
't Huys / Balcken / ſonder droogen/
Ceder / en Cypreſſen zijn.
11 Een Saron was een blomme/

Een roos in 't ſoete dal/
De wreede doorens kromme
Steecken haer over al/
De Sonne quam haer pijnen/
Steecken als brandt en gloet/
Maer ſchaduw' door 't omſchijnen/
Maeckte haer ſmerte ſoet.
12 Sijn aenſchijn is ſoo ruſtigh/
Als krupt-hof vol beplant/
Sijn lippen als rooſen luſtigh
Van Myrrhen bloeyt vaylant/
Sijn handen / wilt dit hooren/
Als gouden ringen jent/
Vol turkoyſen / als yvooren
Is ſijn lichaem pertinent.
13 Hy is in [illegible]ijnder herte/
Gedruckt als een zegel bloot/
Noot / anghſt / pijn / druck / of ſmerte/
Sweerdt / honger / vyer noch doodt
En ſal my mogen ſcheyden/
Als hy my byſtandt doet.
Dus wil ick hem verbeyden/
Bewaert Heer mijnen voet.
14 Prince Godt van hier boven/
Vader / Soon / Heylige Geeſt/
't Is recht dat wy u loven/
Ghy die ons ziel geneeſt/
O Heere wilt my ſtercken/
In alle lijdens noodt/

O Godt wilt in my wercken
Volſtandigheydt ter doodt.

Nae de wijſe:

Die na ſint Jacob wandelen wil.

DIe wil nae dat nieuwe Jeruſalem/
die ſtae vroegh op / en maecke hem
Al op de rechte ſtrate/
Hy neme waer des Heeren ſtem/
Soo en komt hy niet te late.
2 Verduldigh en lijdtſaem in druck en pijn
Moet hy / en van ſonden wel gebetert zijn/
Al worden wy hier verſteecken/
Want bleven wy in 's wereldts ſchijn/
Soo mocht ons Godts genade gebreecken.
3 Daer leydt eenen wegh in der woeſtijnen landt/
daer zijn wy pelgrims ſoo qualijck in bekandt/
Van bergen en van dalen/
Broeders / die willen nae Canaan playſant/
't Vleeſchs luſten ſullen ons falen.
4 Eerſt komen wy door dat roode Meyr/
daer volght ons Pharao met ſijn heyr/
Wy en weten waer heenen glieden/
Wy en hebben pantſier / zweerdt / noch geweyr/
Maer tot den Heere moeten wy vlieden.
5 Als wy door 't water zijn in de wildernis/
dan gebreeckt ons ſpijſe / och Heere / dat is

V woort / daer moeten wy by leven/
En daer tot een recht geloove gewis/
Wilt ons / Heere / dat altijdts geven.
6 Wy moeten oock door Raphidin/
Gebreeckt ons dat water ſoo wilt ons geven in
dijnen Geeſt ons te vermaecken/
Wy moeten door de woeſtijne Sin/
Souden wy door-by Amaleck geraecken.
7 Van daer onder den bergh Syna/
daer krijgen wy de leere door ſijn gena/
die mach men niet overtreden/
Noch te Paran en Kades Bernia
Niet volgen Iſraëls zeden.
8 Moeten wy dan weder te rugge krom/
Soo wandelen wy om 't geberghte Edom/
daer mach van Amaleck niet over blijven/
Maer vromelijck ſtrijden / tegen den Koningh
Zyhon/
Ons wachten van buytenlandtſche wijven.
9 Dan komen wy over de beecke Arnon/
Soo is 't om een kleyn wijlken te doen/
Wy en mogen voor de Jordaen niet flouwen/
Maer Jericho in-nemen/ als vrome Ridders koen/
dan is 't geloove behouwen.
10 Broeders / Suſters / verſtaet de meynigh wel
End' neemt een exempel aen Iſraël/
't is tot onſer leeringe geſchreven :
Want die doen Gode waren rebel/
Zijn in de wilderniſſe gebleven.

11 Die dit liedeken heeft geſtelt/
Was mede voor dat roode Meyr getelt/
Hy hevet dus moeten ſingen/
Wilde Godt hy quam door Jericho in 't velt/
Dat hem dat mocht gelingen.

Nae de wijſe:

Van den 145. Pſalm.

DE jonckheyt wenſch ick Godts vrees/ geloof/
Wijsheyt / en vaſt fondacy/
Om niet te worden des Duyvels roof
Al met de booſe nacy/
Voor wien gemeyn / bereydt is pleyn
Eeuwigh te branden / en knerſen der tanden
Weeningh der oogen / acht dat niet kleyn.
2 Soo wie hier voor wil zijn behoet
die moeten worden herboren/
Aflaten van 't quaet en doen dat goet/
Wilt David / en Chriſtus hooren/
Wie niet en werdt / herboren expert/
die is in 't verdommen / en mach niet kommen
Al in Godts rijck / is dit niet hert ?
5 O jonckheyt wilt doch hier op ſien/
En wilt den Heer vroegh ſoecken.
Hier na ſal geen genade geſchien
Strijdt vromelijck / als de kloecken/
V woorden bedenckt / met zout wel melight/

Wilt vriendelijck ſpreecken/ u aerdt wilt breecken/
Eer dat ons Godt voor 't oordeel brenght.
4 Dit ſal geſchieden doch een reys/
Al weten wy ure noch ſtonden/
Een yegelijck ſal dan in ſijn vleys
Ontfangen / wilt dit doorgronden
Na zijnder daedt / het zy goet ofte quaet/
Verſtaet te degen / met geen twee wegen
't Landt men doch niet in en gaet.
5 Laet ons doch treden Godts paden recht/
Aenmercken goe voorbeelden:
En niet als Ham / een onnut knecht/
Sijns Vaders ſchand' niet heelden/
Maer ſijn Broeders geleert / die hebben ge-eert/
Haer Vader gedeckt / waer door hy correct
Haer goet toeſeyde / Ham verneert.
6 Dit was al voor de Wet / denckt doch/
Al eer Godt hadt geboden
Vader en Moeder te eeren noch/
Soo worden geſtraft de ſonden/
Gebenedijt / Sem / Japhet / die tijdt/
Ghy kinderen wilt achten / en neerſtelijck trachten
U Ouders te eeren wie dat ghy zijt.
7 Iſaac / Joſeph ſeer bequaem/
O jonckheydt / wilt dit mercken/
Sy waren haer Ouders gehoorſaem/
Gedenckt Abſalons wercken/
Hy die ſijn Vader vervolghde ſwaer/
Hy is gebleven / en liet ſijn leven

Aen een boom hangende met ſijn haer.
8 Maer Jephthas dochter was ſeer fijn/
Sy wilde haer Vader niet maecken
Meyneedigh / maer liever gedodet zijn/
O jonckheyt wilt dit ſmaecken/
Nu neemt het meer // ter herten ſeer/
den goeden nae gaet // het quade haet/
't is al geſchreven tot onſer leer.
9 De kinderen Jonadabs / merckt hier/
Hoe ſy haer Vader hoorden/
de Joden beſchaemden in die manier/
Na Jeremias woorden/
Siet dat geſlacht // gedenckt de kracht/
Soud' niet ſoo vallen // en van haer allen/
Sout altoos voor Godt ſtaen / dit acht.
Pauſe.
10 Doen Chriſtus by de Leeraers ſat/
Zoo men leeſt / in den Tempel/
Maria quam daer / men vindt het plat/
Aenmerckt Chriſtus exempel/
Hy die Godt was // gingh op dat pas/
Met haer ootmoedigh // vermaende haer goedigh
Al van de dingen ſijns Vaders ras.
11 Die Godt vreeſen / al zijnſe grijs/
Eeren haer ouders met namen/
Gelijck de Heer / na Syrachs bewijs/
Met woorden en wercken t'ſamen/
dit leert ons Godts Wet // te eeren haer net/
Wilt niet vertragen // ſoeckt Godt te behagen/

Ons is hier uyꝛe noch tijdt geſet.
12 De kinderen komen ſeer wel toe/
Wiens Ouders niet ſchuldigh en blijven
De kinderen weder te baren in 't goe/
Als vleeſchelijck' Ouders kijven/
Veel zijn daer wel // die wꝛeedt en fel
Haer huyſen regieren // met quae manieren/
Verwachten hier namaels noch de Hel.
13 Die Godt wil vꝛeeſen / in deſen tien/
Moet neerſtigh de Schꝛift aenſchouwen/
Geenſins op de Menſchen ſien/
Daer zijn veel ongetrouwen/
Daer iſſer heel // geroepen veel/
Maer weynigh wy leſen // verkoren hooꝛt deſen/
Den vꝛomen komt Godts Rijck te deel.
14 Nu wil ick u den Almachtigen Godt
Op deſen tijdt bevelen/
Die wil ons bewaren / dit is het ſlot/
Zijn gracy meede delen/
Dit ſlecht vermaen // ten goeden neemt aen/
Tot danckbaerheyt ſiet het//uyt liefden geſchiet het/
Vooꝛ dat my onweerdigh / hier is gedaen.

Nae de wijſe als 't begint.

DE Wereldt is geheel in roere/
Het volck is over al bedꝛeeſt/
dat doet de Babyloniſche Hoere/
die noch ſit op 't gekroonde Beeſt/

Wy zijn hier in een wilt foreeſt / voorwaer
Als wy vervolght zijn aldermeeſt/
Laet ons niet weſen wanckelbaer.
Hierom mijn Broeders al te ſamen/
En leeft niet in de ſonden blent/
Wilt u het Euangelie niet ſchamen/
Maer blijfter by tot in den endt/
Al wordt 't lichaem geheel geſchent / gedoodt/
Vrienden en vreeſt voor geen torment/
Strijdt voor de rechte waerheydt bloot.
Want Chriſtus heeft ſelve geleden/
En alle die Propheten ſoet/
Hierom mijn Broeders in dit dal beneden
Vreeſt niet des Werelts tegenſpoet
Al moet ghy laten lijf en goedt / met pijn/
Denckt dat d'een vleeſch het ander doet/
't Sal hier namaels vergolden zijn.
O Heere Godt van Hemelrijcke/
Aenſiet doch neder in 't Aerdtſche dal/
Vertrooſt u Kinders al gelijcke/
Die hier vervolght zijn over al:
Elck wilde wel ſijn van u getal / certeyn/
Die poort' is enge / den wegh is ſmal/
Die daer leydt tot den leven reyn.
Maer veele geroepen weynigh uytverkoren
Dacht ick (eylacen) ſullender zijn
O Heere en ſtraftſe niet in uwen toóren/
Maer ſterckt ſe met u woordt divijn/
Dat is oprecht ende fijn / alle man/

Ghy zijt alleen de Medecijn/
die alle menſchen helpen kan.
Veel menſchen leſen de Schriftuure/
Maer laey de liefde en iſſer niet/
En laten Chriſtus die rechte deure/
Die wegh / ende die waerheydt ſiet/
Veel menſche zijn u gelijck een riedt / dat waeyt/
Wanneer daer eenigh verbolgh geſchiedt/
Sy zijn terſtondt geheel ontpaeyt.
Ezechiels Prophecie al voren
Die denckt my by nae zijn vervult/
De Herders ſiet men vreught oorbooren/
Sy hebben 't vette Schaep geſmult.
Het verſtroyde Schaepken heeft geduldt / och ja 't/
Het wordt geſlagen met onſchult
Aldaer 't in de Woeſtijne gaet.
Die om des Heeren Name lijden/
En vroom bekennen die waerheydt/
die ſullen blincken in witte zijden/
Een bruylofts-kleedt is haer bereydt/
dat is Godts kinderen toegeſeyt / oprecht/
Siet dat u niemandt en verleydt/
Maer blijft Godt een getrouwe knecht.
Hier om mijn Broeders doet u beſte/
Al om te leven nae Godts woordt/
Godt ſal zijn volck vpſtaen in 't leſte/
En ſterckheydt geven alſoo 't behoort/
Waer dat wy zijn Zuydt ofte Noordt / zijt onverſaeght/

Al om te gaen door de enge poort/
Hierom / mijn Broeders / ſorge draeght.

Nae de wijſe:

Als nu mijn ſtondt voor handen is, &c.

DEwijl de tijdt voor handen is/
dat wy hier moeten ſcheyden/
Zoo wil ons Godt alſoo gewis
Genadelijck geleyden/
Op dat wy dat betrachten voort
En ons mogen bereyden.
Op dat wy dan ſoo in dien dagh/
Staen aen zijn rechte zijde/
Als Chriſtus ſal maecken gewagh/
Komt gy gebenedijde/
Beſit het Rijck dat u bereydt
Is / van begin in eeuwigheydt/
Verloſt van allen lijden.
Hierom ſoo laet ons neerſtigh zijn.
Met bidden ende waecken/
Op dat wy hier uyt deſe pijn/
Tot ſulcker vreught geraecken/
By Godt en ſijn Engelen ſchoon
Hier boven in des Hemels throon.
Der Eng'len ſpijſe ſmaecken.
O Godt / daer nae ſtaet ons begeert/

Laet ghy ons dat gelingen/
Dat uwen Naem worde ge-eert/
Wat wy ſpreecken en ſingen/
Dat het geſchiede met aendacht
En met der daet oock werd' volbracht/
En ons brooſch vleeſch bedwingen.
Dat het den Geeſt gehoorſaem zy/
Vwen vree wilt ons geven/
Met uw'r genaden woont ons by/
Dit kort verganck'lijck leven/
Houdt ons in rechter eenigheyt/
Bewaert u volck tot aller tijdt/
Tot ghy ſe ſult verheven.
En voeren in u eeuwigh Rijck
Met der Hemelſcher ſcharen/
Hier meed' wilt ons genadelijck/
Godt al t'ſamen bewaren/
Op dat wy mogen geſchickt ſtaen
Als Hemel en aerd' ſal vergaen/
En Godt ſal openbaren.
Ons ziel en lijf in uwe handt/
doen wy / o Heer / bevelen/
Blijft ghy by ons tot aen het endt/
Zoo mogen wy niet felen/
dewijl het moet geſcheyden zijn
Willen wy Godt lof-ſingen fijn
Eenmoedigh uyt der kelen.
V Vader / Soon en heyl'ge Geeſt
Eenige Godt met namen

Al dat ghy hebt geſchapen meeſt/
Soud' u loven te ſamen/
Nu wy ſcheyden aen deſen kant/
Hout ons in uwer lief den bant/
Door Jeſum Chriſtum / Amen.

Volherdende verwint men

Na de wijſe:

Van den xx. Pſalm.

EManuel die is uytgetogen
Uyt zijns Vaders rijck in 's werelts pleyn/
Jeloerſche liefde heeft dat vermogen/
Sijnen luſt was te weſen by 's menſchen greyn.
Om hem ſoo wil ick wagen
Mijn lijf en alle mijn goet/
Mijn lijf en alle mijn goet/
En verlaten vrienden ende magen/
En ſchencken hem mijn lijf / hert ende bloet.
Deſe Bruydegom heeft my verkoren
Uyt des werelts quaedt fenijnigh abuys/
In ydelheyt ſoo was ick geboren/
Ick wil met hem ſoecken een ander huys/
Adieu Vader / Moeder / Suſter / Broed'ren
Adieu vrienden allegaer/
Adieu vrienden allegaer/
Adieu al 's werelts goed'ren/
Deſen Bruydegom die neemt my waer.

Tot Syon wil ick my gaen keeren/
Daer is hy woonachtigh mijns herten lief/
En dienen hem daer met grooter eeren/
die my aldus hooghweerdelijck verhief/
Hy is al waert een ſegel
Gedruckt op mijn herte vaſt/
Gedruckt op mijn herte vaſt/
Och Bruydegom ghy zijt mijn ſpiegel.
Ick en weet ter werelt geen liever gaſt.
Ick hebbe hem mijn trouwe gezworen
Aen zijne eerweerdige rechterhant/
Te voren liep ick geheel verloren
Verdwaelt in het Babiloniſche landt.
Nu wil ick hem trouwelijck by blijven/
Sijn woorden ſullen my voen/
Sijn woorden ſullen my voen/
Geen hoerdery en wil ick bedrijven/
Als ander Babelſche dochteren doen.
Lof Princelijcken Vader verheven/
Lof almachtigh Godt alder Heeren Heer/
Zyon die looft u alle haer leven/
dat ſuyver ende reyn Maeghdeken teer.
Jeruſalem dat wort opgetimmert.
door u ſchoon Emanuel/
door u ſchoon Emanuel/
O krachtige hant is niet vermindert
Al houdet de werelt voor u apen ſpel.

Nae de wijſe:

Wel ſaligh zijnſe hier op aerden levende.

EEn yegelijck boom die geen goede vruchten voort en brenght/
die wort de bijl ſoo ras al tot den boom geſent/
Om hem af te houwen / jae houwen/
En in 't vyer te werpen ſonder ent/
dus wilt te recht gaen bouwen.
Laet ons al oprecht zijn in der liefden goet/
Chriſtus die is de ſtam die ons wel waſſen doet/
Wel haer die dit verſinnen // ja ſinnen/
de vreught des Geeſts is alſoo ſoet/
Wilt die te recht beminnen.
En laet geen vuyl geklap uyt uwen monde gaen/
Wandelt als kinderen des lichts / 't wort u geraen/
Wilt u nu bekleeden // ja kleeden/
Met de waerheyt aengedaen/
Omgordet uwe leden.
En trecket nu aen den kreeft der gerechtigheyt/
Geſchoeyt aen uwen voeten/ hoort na mijn beſcheyt/
Op dat ghy wel meught loopen // jae loopen
Al om den prijs / 't wert u geſeyt
de deure ſtaet nu open.
Boven alle dingen grijpt nu aen den ſchilt/
daer ghy de vyerige pijlen met uytbluſſchen wilt.
des vyandts liſtige lagen // jae lagen/

Den helm der ſalicheyt / ſoo Schrift vermelt/
Soo wert ghy niet verſlagen.
Godts woordt dat moet ghy nemen voor u ſweert
gemeen/
Dat daer de Bocken en Schapen ſcheyt van een.
Gelijck men noch ſal hooren // jae hooren/
Gaet ghy vermaledijde heen/
Komt ghy mijn uytverkoren.
Hout goede wacht op ſijne komſt en ſtaet bereyt/
Op dat ghy met de Bocken niet wert uytgeſcheyt/
Al daer geſchrey ſal weſen // jae weſen/
d'Eeuwige pijne is haer toegeſeyt/
Dus wilt den Heer recht vreeſen.
's Vleeſch wercken die zijn openbaer alſomen ſiet
Wel hem die van den Afgodiſchen wegen vliet/
Geen overſpel bedrijven // jae drijven/
Noch gierigheyt die wel beſpiet/
Soo meught ghy eeuwelijck blijven.
Wellustigheyt en dronckenſchap / hier wel op ſiet/
Nijdigheyt en achterklap oock wel verniet/
Alſoo daer ſtaet geſchreven // jae ſchreven/
't Rijcke Godts en verkrijgen ſy niet/
Den tweeden doodt ſy aenkleven/
Och Broeders en Suſters gemeen ons Prins be-
mindt/
Hy ſoeckt de arme ſchaepkens / die hy dolende vint/
Soo ſy haer willen bekeeren / jae keeren/
En hy heeft ons lief als ſijn kindt/
Hy is een Heer der Heeren.

Nae de wijſe:

Van Andries Keſpe.

EEn vaſt geloove met ootmoet/
Is de Heer aengename/
Als men mach leſen overvloet
Byſonder een exempel goet
Leert ons Lucas bequame.
In 't ſevenſte Capittel bloot/
Van Centurio expeerdigh/
Wiens ootmoet en geloove was groot/
Daer lach in ſijn huys kranck ter doodt
Eenen knecht by hem ſeer weerdigh.
Binnen Capernaum de ſtadt
Tot Jeſum hooge gepreſen
Sandt hy de oudtſte der Joden / badt
Den Heer als dat hy quam / en dat
Hy den knecht wilde geneſen.
Dus quamen ſy tot Jeſum ſoet/
Baden neerſtigh / en ſpraecken/
Hy iſt weerdigh dat ghy 't hem doet/
Hy bemint ons volck t'onſer ſpoet/
En ginck ons de ſchoole maecken.
Den Heere ginck ter ſelver tijdt
Met die hem uit aendienden/
Als hy van 't huys niet en was wijt/
Den Hooftman ſandt tot hem met vlijt/

En liet ſeggen door zijn vrienden.
  Vermoeyt u niet met ongemack/
O Heer / met tot my te komen
Hier in mijn huys onder mijn dack/
Ick arm ſondigh Menſche ſwack
Niet weerdigh kan icks my roemen.
  En midts ick my onweerdigh vont
Ben tot u niet getogen/
Maer ſpreeckt een woort/ſo wert terſtont
Mijnen knecht wederom geſont/
Het is wel in u vermogen.
  Want ick ſelve oock een Menſche zy
Der Overheydt onderdanigh/
Krijghs-knechten heb ick onder my/
Den eenen / ſegh ick / gaet / en hy
Gaet / alſoo ick ben vermanigh.
  Segh ick den anderen komt hier/
Stracx komt hy/ na mijn gebieden :
Seg ick / doet dat met ſnel beſtier/
Mijn Knecht die doet / op dees manier
En ſpreeckt maer / 't ſal geſchieden.
  Den Heer door dit aenhooren / ſiet/
Verwondert ginck oorkonden/
't Volck dat hem volghd' hy hooren liet/
Ick ſegh u / ſulck geloof ick niet
In Iſraël en hebb' gevonden.
  Nu als hy t'huys zijn komen ſnel
Die uytgeſonden waren
Den krancken Knecht vonden ſy wel

Te pas / en vry van zijn gequel/
Tot des Heeren lofs verklaren.
Oorlof Broeders / laet ons door kracht
Des geloofs vlijtigh treffen/
In woord / in werck/ en in gedacht
De recht ootmoet / die Godt groot acht/
Hy ſal ons namaels verheffen.

Een is noodigh.

Na de wijſe:

Vrouwen wacht u Hennekens wel, &c.

EEn Cananeetſche Vrouwe minjoot
Is uytgegaen tot Jeſum ſoet/
Zy riep tot hem in grooten noot/
O Heere ghy Davids Sone goedt/
Wilt over my // ontfermen ghy/
Den booſen mijn Dochter veel lijden aendoet/
O Heere wilt haer beſchermen vry.
Maer hy en antwoorde niet een woordt/
Zijn Jongeren traden tot hem aldaer/
Zy baden / en ſpraken / o Heere verhoort
Dit Vrouken / het roept ons ſoo jammerlijck naer /
Chriſtus ſprack mijn // ſeydinge fijn
En is tot den verloren Schapen maer/
Die van den huyſe van Iſraël zijn.
Doen quam dat Vrouken met groot ootmoet

Tot Chriſtum yverigh / ſonder verlaet/
En ſprack voor hem gevallen te voet:
O Heere my in den noot byſtaet/
Niet goet en iſt // ſprack daer Gods Chriſt/
dat men den kinderen 't broot nemen gaet/
En dat men dat voor de honden verquiſt.
  Al was dit woort om hooren ſwaer/
Het vrouken in 't bidden bleef even ſnel/
En ſprack / jae Heere / dat is wel waer/
Nochtans eten die hondekens wel
de kruymkens kleyn // die daer in 't pleyn/
Vallen beneden van haers Heeren tafel/
die zijn haer doch tot ſpijſe gemeyn.
  Den Heere vol genaden milt/
Sprack / o Vrouwe u geloof is groot.
Gaet / u geſchie / alſoo ghy wilt/
Zy en bleef niet van troeſte bloot/
Haer dochter vondt // ſy fraey geſondt
Uyt 't gewelt van Sathan ſonder aenſtoot/
't Huys op haer bedde ter ſelver ſtondt.
  In 't bidden moet men volherden / ſiet/
Gelijck dit Vrouken heeft gedaen/
Om datſe aenhiel/ en niet af en liet/
Heeft ſy genade van Godt ontfaen/
dus in verdriet // tot Chriſtum vliet/
Hy ſal u gebedt wel gade ſlaen/
Alſt in den Geeſt en waerheyt geſchiet.

Een is noodigh.

Nae

Nae de wijſe:

Broeders en Suſters en vreeſt doch niet.

EEn Liedt wil ick beginnen/
Ter liefden de bedꝛuckte herten en ſinnen/
Die daer nu zijn ſoo veel/
Het goet is te verwinnen
Al benouwet u dat heel.
2 't Goet is te verwinnen / hooꝛt deſen/
Maer na dees tijdt ſal geen genade weſen/
O lieve menſchen fijn
Is u ziel al geneſen/
Wilt dit gedachtigh zijn.
3 Ghy ſeght meeſt allegaer/
Chꝛiſtus heeft ons verſoent met zijnen Vader/
Maer acht doch op ſijn wooꝛdt/
Dat ghy moet komen nader
De rechte nieuwe herbooꝛt.
4 Johannes die wilt hooren/
't En zy dat yemant woꝛt van nieus herboren/
Hy en mach Godts Rijck niet ſien.
En wilt u niet verſtoren
Dat ick dit ſegh u lien.
5 Ghy Mannen ende Vꝛouwen
Verſtaet waerom u dit woꝛt vooꝛ-gehouwen/
Het geſchiet uyt liefden puur/
Wilt ghy op Godt betrouwen/

Soo leeft na de Schriftuer.
6 Aenſchout Godts wonderdaden/
Godt ſpijſde veertigh jaren met kleyne ſaden
Jacobs geſlachte pleyn/
De Heer vol van genaden
Gaf dranck al uyt den ſteyn.
7 Doe men de ſevenſte jaren
Dat Landt moeſt vieren / na Schrifts verklaren/
Dat ſeſte jaer/ verſtaet/
Liet Godt de vruchten vergaren
Voor drie jaren / dit wel vaet.
8 Elias heeft veertigh dagen
Geleeft al met een brootken / hoort gewagen/
Dat den Engel hem wees ras/
Soo ſober konde hy hem dragen
Den man Godts op dat pas.
9 Hoe ſendt de Heer' zijn gaven/
Elias is geſpijſt al van een Raven
Al in den tijdt der noot/
De Heer kan voeden en laven
Seer wonderlijcken groot.
10 Chriſtus heeft ſpyſe gegeven
Een groote menighte / ſoo daer ſtaet geſchreven/
Van weynigh broodt en vis/
Daer zijn noch overgebleven
Alſoo veel korven wis.
11 Soo wie na Chriſtus reden
Dat Rijcke Godts ſoeckt/ met zijn gerechtigheden/
Weet dat haer worden ſal

Gewor

Geworpen toe beneden/
Dat ſy vehoeven al
Pauſe.
12 Al die den Heere vreeſen
Die en hebben geen gebreck / alſoo wy leſen/
Aen geenderley goet/
Bekeert u nu tot deſen/
Die Ziel en Lichaem voedt.
13 Waer al u ſchaed' verwonnen.
En dat nieuwe leven niet begonnen
Als de Heere komt ſubijt/
Wat ſal 't dan baten konnen
Als all' de Wereldt krijt.
14 Den dach komt / wilt het gelooven/
Die branden ſal / gelijck als eenen Oven/
Hoort Petrus oock net/
De Elementen boven
Sullen ſmelten van der het.
15 Na Malachias ſchryven
Daer ſal tack / noch wortel overblyven/
Ghy ſaecht hier al wat vry/
o Mannen ende Wijven/
't En gelijcket daer noch niet by.
16 Daer is knerſinge der tanden/
Haer worm ſal niet ſterven / of verbranden/
Noch haer vyer niet uyt-gebluſt/
de Werelt ſal haeſt tot ſchanden
van zijn / met al haer luſt.
17 Godts volck ſal triumpheren

In grooter vreught / met witte zijden kleeren/
O menſchen wilt opſtaen/
Keert tot den Heer der Heeren/
Hy en ſal u niet verſmaen.
18 Wilt doch uyt Babel ſcheyden/
Tot de nieuwe vech ort u bereyden
Waeyt niet met alle wint/
Laet u niet langer leyden
Al van de Leytſluy blint
19 Dit Liedt moeſt ick u ſchincken/
Of yemant hier door kreegh een achterdencken/
Dat is mijn wenſchen ſiet/
dat ghy hier na meucht blincken/
Want my jammert u verdriet.

Nae de wijſe:

Daer ick my leſt leden gingh vertreden.

EEn heerlijcke Kroon is nu te winnen/
Elck mach hem wel bereyden hier toe/
Ende met grooter neerſtigheydt beginnen
Af te leggen dat hem maeckt moe/
Want niemandt en machſe ontfangen/
Ten zy dat hy vroom ſtrijdt
Ende Chriſtum belijdt/
dies acht wel op u gangen.
2 Het vleeſch moet ghy te buyten treden/
En vlieden de luſten der jonckheyt al/

Tegen Koningen en Princen mede/
Moet ghy ſtrijden groot ende ſmal/
Egypten moet ghy verlaten/
Ende worden Pharaos vyandt/
Wilt ghy komen in 't goede landt/
Druck ende armoed' moet ghy aenvaten.
3 Onder Chriſtus banier moet ghy u begeven/
En trecken vrywilligh met hem in 't velt/
Stelt voor de waerheyt / lijf / goedt en leven/
Neemt ſoo het rijck Godts in met gewelt/
Want wie verwint / wilt hooren/
Die ſal de Kroon ontfaen/
In de eeuwige vreughde gaen/
Al met Godts uytverkoren.
4 Peynſt om de vreught die eeuwigh ſal duren/
Die Godt ſijn uytverkoren heeft bereyt/
En om die Goutſtadt / met Jaſpis muren/
Die met twaelf fondamenten leyt/
En na de vrucht in deſen/
Die geen oore en heeft gehoort/
Soo Paulus oorboort/
Alle druck ſal ſijn geneſen.
5 In deſe vreught wilt door 't geloove verblyen/
En niet achten op 't gene dat ghy ſiet
Want het kan ſoo haeſt gedyen
Dat des werelts vreught omkeert in verdriet/
Wat ſal doch profiteren
Al des werelts hooge moet/
Met haer weelden ſchat en goet.

Als ſy verſchijnen voor den Heer der Heeren:
6 Laet toch ſulcks niet van u zijn bedreven/
Dat ghy de dwaſe maeghden ſlacht.
Die in haer dwaesheyt zijn gebleven/
En hebben niet op den Heer gewacht/
Siet hoe ſy zijn verlaten/
End' bleven buyten ſtaen/
Al klopten ſy ſtout'lijck aen/
Ten mocht haer al niet baten.
7 Die dit Liedeken eerſtmael dichte/
Zijn wenſchen is (dat weet de Heer)
Dat hy een yegelijck ſoo mochte ſtichten/
Dat ſy van boosheyt keerden weer/
En oprechte boet beweſen/
Alſoo de Schriftuer leert/
Van 't quaedt tot 't goedt bekeert/
In een nieu wandelingh verreſen.

Na de wijſe:

T en is niet langh geleden dat ick
gingh by nachte.

EN wilt wy niet beſchamen/
Ick wil u een Liedt ramen/
Ghy menſchen al te ſamen/
Dat wil ick u gaen ſingen/
Wie leeft daer nae 't betamen/
Als wy met ſchrift voortquamen/

Zy voeren geen quaey ſamen/
Al die haer vleyſch bedwingen.
De wereldt end' de Heer/
Die zijn verſcheyden ſeer.
O menſch neemt eenen keer/
Leeſt d' Apoſtoliſche leer/
Die ſal u klaerlijck togen/
Hoe dat ghy u moet pogen/
Daerom ſoo houdt u oogen/
Op die ſonde / end' niet op ſchand' of eer.
2 Keert ghy u af van ſonden/
Soo en wordt ghy bevonden/
Beſchaemt tot geenen ſtonden/
O menſch wilt hier op achten/
Wilt de Schriftuer doorgronden/
En leeft niet als de honden/
Christus heeft met ſijn wonden/
Geheelt alle geſlachten/
Wie nae ſijn woorden doet/
Door het geloove ſoet/
Sal worden met ter ſpoet:
Deelachtigh Chriſti bloedt/
Och of wy hier op ſagen/
Men mach Godt niet behagen/
Nu noch tot geenen dagen/
Sonder geloof/ menſchen zijt des wel vroet.
3 Wilt u van ſonden keeren/
Soo ſal 't geloof vermeeren/
Want op de oude kleeren/

Setmen geen nieuwe lappen/
Wilt neerſtelijck ſtuderen/
Want dat is ſijn begeeren/
Dus vermaent Chriſti leeren/
Gelooft niet yegelijcks klappen/
Wijsheydt is verr' van dien
Die noch na boosheydt ſien/
Maer die de ſonden mie'n/
Haer luſten willen vlie'n/
Die haer tot goedt-doen geven
Al wat ſy opt bedreven
In haer ſondige leven/
Daer en ſal geen wraeck meer af geſchien,
4 Oft bedocht dees nacy
't Is nu geen tijdt van gracy/
Maer na deſen eylacy/
En ſal daer zijn geen ander/
Noch oock geen excuſacy/
Verſtaet dees informacy/
De booſe generacy/
Sal lijden met malkander/
Den tijdt van haer ellent/
Sal weſen ſonder ent/
Godts uytverkoren ſent/
Gaen in des Hemels tent/
Zy ſullen vrolijck ſingen/
Als meſt-kalveren ſpringen.
Bedenckt doch deſe dingen/
Neemt een keer / en u van ſonden went,

5 Wilt ghy zijn Godts verkoren/
Soo wort van nieuws geboren/
Of ghy ſult / ſoo wy hooren/
In 't Rijcke Godts niet komen/
En leeft niet als te voren/
Leght af haet / nijt / en tooren/
Doet goet of 't is verloren:
Want all' onvruchtbaer boomen/
Sal men af-houwen klaer/
En in 't vyer werpen haer/
Al achtmen dit niet ſwaer/
Godts woorden die zijn waer/
Dus wilt van 't quaet aflaten/
Geeft u tot Charitaten/
't Is niet te doen met praten/
Laet u licht lichten vry in 't openbaer.
6 Oorlof hier mee van deſen/
Gelijck Godts Soon gepreſen
Is van der doodt verreſen
Verweckt van ſijnen Vader/
In een ſterck perfect weſen/
Soo moeten die Godt preeſen/
Oock mede ſoo wy leſen/
Verrijſen allegader.
Wy moeten mee opſtaen
In een nieuw leven gaen/
Soo Paulus doet vermaen/
Laet ons daer acht op ſlaen/
Soo zijn wy niet meer dooden/

Maer Hemelſche genooden/
Als wy na Godts geboden
Wandelen / ſoo ons die Schrift doet vermaen.

Na de wijſe:

Adam ons Vader wel.

EEn oorlof-liedt aenhoort/
Dat ick u ſingen ſal/
V vermanende voort
Te gaen op den wegh ſmal/
Om den genaden tijdt/
Seer koſtelijck beſeven/
Verſuymelijck niet quyt
Te worden in dit leven.

2 Levendigh na den geeſt
Wedergebooren ſijn/
Moeten wy aldereerſt
Worden op dit termijn/
Want niemant ſonder dat
En ſal Godts Rijck be-erven/
Willen wy in de ſtadt/
's Vleeſch luſt moeten wy ſterven.

3 Sterven 's vleeſchs luſten quaet/
En verrijſen oprecht/
Als een Goddelijck ſaet.
In een goet leven ſlecht/
Soo moet een Chriſten kint/

Als ſijn Vader gepꝛeſen/
Geaert ende geſint
In alle dingen weſen.
4 Ten mach ons baten niet/
Dat wy dus zijn genaemt/
Als van ons yet geſchiedt/
Anders dan het betaemt/
Daerom laet ons voldoen
Onſen name ten fijne/
Dat wy na dit ſayſoen
Niet en komen in pijne.
5 Laet ons altijdt vooꝛtaen
Gedachtigh zijn / waerom
Dat wy genaemt zijn / van
Het vꝛye Chꝛiſtendom/
Bꝛoeders en ſuſters goet/
Met noch namen ſeer ſchoone/
Vꝛuchtbaer wijnrancken ſoet/
't Zout der aerden ydoone.
6 Aen u mijn vꝛienden lief/
Schenck ick dit liedt pꝛeſent/
Als een memory-bꝛief/
Om te maecken bekent/
Hoe dat mijn hope ſtaet
By u noch te vermeyden/
Daer niemant dooꝛ ſijn daet
Voꝛſaecken weert tot ſcheyden.
7 Nadien alle dingh nu
Heeft ſijnen tijdt / dooꝛ lijdt/

daer.

daerom vermaen ick u/
In hopen zijt verblijdt
Wy ſullen noch hier naer
Weder by een verſamen/
daer geen ſcheyden valt ſwaer/
In 't eeuwigh leven / Amen.
8 Ten laetſten en vergeet
Ons niet / nadien dat ghy
Van ons eenſdeels wel weet
Ons goet gemoet tot dy.
Oorlof ick ſegh adieu/
Godt die wil u bewaren/
Tot dat wy op een nieu
Weder by een vergaren.

Nae de wijſe :

Het Jaer is langer dan den dagh.

EEn goet nieu liedt heb ick bedacht/
O Broeders al te ſame/
dat laet ons ſingen met eendracht/
Tot prijs van Godes name.
2 Als wy nu by den ander zijn
Vergadert in den Heere/
Soo is het ſchier den tijdt hoort [illegible]/
dat wy nu ſcheyden weere.
3 Och het ſcheyden en is geen noot/

Al moeten wy verſtroyen/
Als wy hier namaels werden groot/
Verſaemt in eender koyen.
4 De Heere ſal ſijn Schaepkens fijn/
Vergaderen ſeer blijde/
Van alle hoecken waer ſy zijn :
Komt ghy gebenedijde.
5 O wat een liefd' is ons vertoont/
Wilt dit gedachtigh werden.
Siet hoe wy ſullen zijn gekroont/
Iſt dat wy hier volherden.
6 Hierom ſoo laet ons houden vaſt
Aen ſijn beloften ſchoone/
op dat wy niet worden verraſt/
Verlieſen onſe kroone.
7 Niemant wort gekroont / aenhoort/
Ten zy dat ſy verwinnen/
End' ſetten in des Heeren woort/
Nacht ende dagh haer ſinnen.
8 Ons is betrouwt alſulcken ſchat/
Al in ons aerden vaten/
Laet ons getrouw' bewaren dat/
ons leven daer voor laten.
9 Al iſt dat wy een kleyne tijdt/
Als pelgrims moeten ſ'werven/
Met vreugden laet ons zijn verblijdt/
Verlangen na ons erven.
10 Chriſti zijn wy deelachtigh ſoet/
och vriendekens vol trouwen

Soo wy 't begin ſijns weſens goet/
Tot in 't eynde behouwen.
11 Iſt dat wy nu al in den geeſt/
Aldus hebben begonnen/
Laet ons niet van 't gekroonde beeſt
Wederom zijn verwonnen.
12 Laet ons malkander in 't gebedt
Altijdt gedachtigh weſen/
En laet ons met een vaſt opſet/
Den Heer van herten vreeſen.
13 O Broeders ende Suſters mijn/
Laet ons altijdt vermeeren/
op dat wy met malkander fijn/
Eeuwelijck triumpheren.

Na de wijſe:

In bitterheydt der zielen.

FRaey en geſont by maten
Lichamelijck geſpijſt/
Godt die ons krancke vaten
Barmhertigheyt bewijſt/
En geeſtigh verholijſt/
Hoogh ſijnen Name rijſt/
Men mach op hem verlaten/
och 't is weert dat men hem prijſt:
Nu laet ons luſtigh haercken
Nae 't broode der zielen ſoet/

Om daer mede vermaecken
Inwendigh ons gemoedt
En loven / die ons doet
Weldaden overvloet/
Hy is / die hem genaecken/
Seer vriendelijck en goet.
Wijſlijck heeft Godt byſonder
Sijn wercken al gedaen/
Soo wel boven als onder
Waer wy ons oogen ſlaen/
't Zy Sterren / Son oft Maen/
't Landt met der Zee ombaen/
Hy doet ſoo meenigh wonder/
Men kan 't niet al verſtaen.
Het wacht op Godt den Vader/
Al wat op aerden ſweeft/
Wy mogen wat te gader
Brengen / als hy wat geeft/
Op dat men daer by leeft/
Maer als hy 't aenſchijn heeft
Verborgen / ons verſader/
Elck is verſchrickt en beeft.
Hy zy vrolijck gepreſen/
Met ſchoonen lofſangh fijn/
Geen hulper is als deſen/
In allen noodts gepijn/
't Hert hy met broodt en wijn/
Doet ſterck en vrolijck zijn.
Met oly uytgeleſen

Verſchoont hy ons aenſchijn.
Lof die ons heeft geſonden
't Waerachtigh Hemels broodt
Chriſtus voor ons gedonden/
Ons banden hy ontſloot/
Maeckt ons door kleynheyt groot/
Gaf 't leven door ſijn doodt/
Ja heelde door ſijn wonden
Ons arm ſondaren bloot.
  Den Wijnſtock al vol deughden
Is hy / en elcke ranck
Aen hem / kan hy ver zeughden/
Den Wijn / den blijden dranck/
Sijn bloedt hy voor ons ſchanck/
Als ſchoon Olijf boom lanck/
Geeft hy oly der vreughden/
des zy hem eeuwigh danck,
de Salvinge des Heeren/
den Geeſt heyligh / die klaer
Ons alle dingh kan leeren/
En wat hy leert is waer/
Wy moeten blijven daer
Vaſt by onwankelbaer/
Van ſijn gebodt niet keeren/
Want ſijn jock is niet ſwaer.
  Ter werelt noyt verſtander/
Noch beter wet verſint/
Als dit gebodt / dat d'ander
Al in een woordt vaſt bindt/

Hebt lief / hebt lief / bemint
't Welck eerſt aen Godt begint/
En reyckt voort aen malkander/
Dits wijsheyt / die verwint.
  Ydel is werelts ſingen/
Wat ſy van liefde ſeght/
't Reynhertigh mildt volbringen
Geldt maer / elck Christen knecht
Moet oock ſachtmoedigh ſlecht
Wel doend' uyt lief d' oprecht/
Sijnen vyandt bedwingen/
Sonder wraeck oft gevecht.
  Saligh zijn ſy / die weten
En doen ſoo Christus ſprack/
Ter tafel zy geſeten
Werden daer noyt gebrack/
Met Abraham / Iſack/
En Jacob / vry niet ſwack/
En met alle Propheten/
In eeuwigh ſoetgemack.

Een is noodigh.

Nae de wijſe:

Ick arm ſchaep aen der heyden.

EEn Godtvreeſende helden/
Waren in Iſraël

Die haer dapperlijck ſtelden/
Tegen 's vyandts gequel/
Als Jephtha gepreſen/
Een ſtrijdtbaer man // genomen an/
om een rechter te weſen.
  Als die ſel Ammoniten/
Seer ſterck waren in 't velt /
om Iſraël te ſmijten/
Soo wert Jephtha ontſtelt/
Welck dreef de geeſt des Heeren/
En heeft Godt ſaen // beloft gedaen/
Tot ſijnen ſwaer verſeeren:
  Waert dat Godt ſijn vyanden
Gaf onder ſijnen voet/
Wat hem eerſt quam ter handen
Vyt ſijn huys te gemoet/
Dat wild' hy doen van 't leven/
En in den brandt // tot offerhandt
Den Heere overgeven.
  Godt gaf hem de victory/
Quam t'huyswaert van den ſlagh/
Sijn Dochter quam met glory/
Tot hem / als hyſe ſagh/
Scheurde hy ſijn gewaden/
Met droeven ſchijn // ach Dochter mijn/
Sprack hy met druck beladen.
  Ick heb tot mijnder qualen
Godt opgedaen mijn mondt/
Ick machs niet weerom halen.

Vader / ſprack ſy terſtondt/
Hebt ghy u mondt ontloocken
Tot den Heer Godt // ſoo zy mijn lot.
gelijck ghy hebt geſproocken.
Maer Vader wilt toelaten.
Dat ick twee maenden lanck
Noch gaen mach mijnder ſtraten/
op bergen ſonder dwanck
Met mijnen geſpelinnen
Beweenen daer / mijn maeghdom klaer.
gaet heen ſprack hy uyt minnen.
Als twee maenden om waren/
Haer jonge jeught beſchreyt/
gekeert weer tot den haren/
Stondt ſy ter doodt bereydt/
De Vader moeſt ten brande
Zijn eenigh kint // van hem bemint/
geven tot offerhande.
Daer na om te beklagen
Gingen in Iſraël/
De dochteren vier dagen
Jaerlijcx na den bevel/
om des Gileaditen
Dochterken reyn // des Capiteyn/
Welck ſloegh die Ammoniten.
O menſch tot u verſtercken/
Vreeſt Godt uyt al u kracht/
Dit voorbeeldt wilt aenmercken/
En geeft u woorden acht/

om die recht te beleven/
Want van elck woꝛt/ uyt u gehooꝛt/
Moet ghy reeckenſchap geven.

Na de wijſe:

Jeruſalem hoort uws Koninghs woort.

FOnteyne ſoet //alleyne goet
om ons te waſſchen ſchoons
In Chꝛiſtus bloedt // waer dooꝛ men moet
Woꝛden volmaeckt ꝑdoone/
Al die ſondigh belaen
Haer in dit water baen/
Sullen reyn woꝛden ſaen/
Dus komen wy geſtadigh
Tot u / wilt ons ontfaen/
Want ghy zijt ſeer genadigh/
Een klaer Fonteyn // zijt ghy alleyn/
Levendigh water fijn // als wijn/
Die 't herte reyn // verheught certeyn/
End' oprecht Medecijn.
2 Dit water klaer // is openbaer/
Gepꝛeſenteert te dꝛincken/
Al die daer naer // doꝛſten vooꝛwaer/
om niet wil hy dat ſchincken/
Al die komen tot hem/
In 't nieuw Jeruſalem/
Hoorende na ſijn ſtem/

End' haer ſelven verſaken/
Sullen als ſchaepkens tem
Van dien goeden dranck ſmaken/
In eeuwigheyt // wert haer bereyt/
Te zijn in zijne vreught // verheught/
Dit al voorſeyt // met goet beſcheyt/
Doet ons dit water deught.
3 Maer Iſraël // verliet rebel/
Die goede water-ader/
En graefden ſnel // vuyl putten fel/
Waterloos allegader/
Veel vreemde vonden zijn
Gebruyckt op dit termijn/
Buyten Chriſtum divijn/
om ſalighheyt verwerven/
Maer eylaes Godts aenſchijn
Sullen ſy moeten derven/
Want alle die afgoderye
End' ſulcke ſonden doen / ſeer koen
Godts heerſchappype/ ſal ſtraffen wie
Sy ſijn naer dit ſayſoen.
4 Godts ſtraffe ſal // die ſondaer al
Treffen / end' niemant ſparen/
op den wegh ſmal // ſonder af-val/
Wilt ons o Heer bewaren/
Laet ons met des geeſts dranck
Want wy inwendigh kranck/
Moeten ons leven langh
V hulpe zijn deel achtigh.

om gaen den rechten ganck/
Anders zijn wy niet machtigh/
Wat ons geſchiet // verlaet ons niet/
Hier noch nimmermeer / o Heer/
Als ghy ons ſiet // in zwaer verdriet/
Draeght onſe ſwackheyt teer.
5 Prince ghy zijt // tot aller tijdt/
Die ons helpt 't veldt behouden/
Ghy voor ons ſtrijdt // als wy met vlijt
Operigh ſonder verkonden
Orpmoedigh blijven ſtaen/
Sonder u af te gaen/
Met 't harnaſch aengedaen/
Bereyt om kloeck te vechten/
Doende nae u vermaen
Als goe getrouwe knechten:
O Prince Godt // ick bidd' in 't ſlot/
Mijn gebedt doch verhoort / en voort
Nae u gebodt // leyt ons recht tot
's Levens fonteyn accoort.

Nae de wijſe:

Iek was een Klercxken, ick lagh, &c.

GAbriel was van Godt geſonden
In eene ſtadt van Galileen/
Nazareth geheten / nae Lucas vermonden
Tot een ſuyvere Maghet reen.

Die ondertrouwt was een man ydoone/
Den welcken die men Ioſeph hiet/
Van Davids huys / en de maeght ſchoone
Hiet Maria / vaet dit bediet.
Den Engel quam tot haer met vrede/
En ſprack: weeſt gegroet / vol gracy ſiet/
De Heer is met u / gebenedijt mede
Zijt ghy onder alle vrouwen ſoet.
Als Maria den Engel aenſchoude
Verſchrickte ſe haer in ſijn reden fijn/
Maer op den Heer ſy vroom betroude/
En dachte / wat een groete mach dit zijn?
De Engel ſprack / en wilt u niet verbaren
Ghy hebt genade vonden by Godt.
Ghy ſult ontfangen en vrolijck baren
Een Sone in u maeghdelijck ſlot.
Ieſus ſult ghy heten ſijnen Name/
Hy ſal weſen van machte groot/
Des alderhooghſten Sone bequame/
Wert hy geheeten / zijt des wel vroet.
Godt de Heere die ſal hem geven/
Davids ſijns Vaders ſtoel excellent/
En hy ſal over Iacobs huys verheven/
Regneren met een Rijcke ſonder endt.
Maria ſprack / hoe mach dit weſen
Want ick en bekenne geenen man?
De Engel antwoorde na deſen:
De Heylige Geeſt ſal u komen an.
De kracht des Hooghſten ſal oock te voren

Om ſchaduwen u / alſoo 't betaemt/
Daerom het Heyligh / d'welck woꝛdt geboren/
Sal woꝛden Godes Sone genaemt.
  Onvꝛuchtbaer was Eliſabeth u nichte/
En ſy heeft ontfangen een knapelijck kint
In haer ouderdom / het is Godt al lichte
Om doen / dies hy hem onderwint/
  Maria liet haer van den Engel leeren/
En ſy geloofde met een verblien
En ſpꝛack / hier is de dienſtmaeght des Heeren/
Na uwen wooꝛden moet my geſchien.

Nae de wijſe:

Van den 61. Pſalm. Of den Koningh van Averne.

Ghenade vꝛede t'ſamen
Nae 't betamen/
Wenſche ick den Chꝛiſten aert/
Die haer van Godt niet enſchamen/
Want haer namen
Zijn in 't boeck des levens bewaert.
2 Die van nieus zijn geboren/
Niet als voren/
Uyt water / vyer ende geeſt/
Dat zijn Godts uytverkoren/
Sijn ſtem ſy hooren/
En volgen hem onbevꝛeeſt.

3 Want ſy in haer herte binnen/
Seer beminnen
Godes Woort / 't welck haer geeft raet/
Dat ſy eer ſy het beginnen/
Wel verſinnen/
En aflaten van het quaet.
4 Die van alle boosheyt keeren/
En Godt eeren
In een nieuwe leven ſijn/
Sullen van des werelts Heeren/
Na Godts leeren/
Gehaet en verdreven zijn.
5 Hoewel dat ſy boven maten/
Wilt dit baten/
Seer prijſen Chriſtum eerbaer/
Ende al dat ſy beſaten
Hier verlaten/
Om Godts woort de waerheyt klaer.
6 Want na die waerheyt ſy haecken/
Ende waecken/
Soo dat men oock dickwils ſiet/
Dat ſy aen palen end' ſtaecken
Moeten raecken/
Om Godts woort lijden verdriet.
7 't Woort was in 't eerſte aenkleven
By Godt verheven/
Ende Godt was 't woort voorwaer/
In hem ſoo was oock het leven/
't welck gegeven

Is den menſch tot een licht klaer.
8 Alſoo ſeer heeft Godt Almachtigh/
't Is waerachtigh/
Deſe wereldt oock bemindt/
Dat hy heeft uyt lief den krachtigh/
Zijt gedachtigh/
Voor haer gegeven ſijn lief Kindt.
9 Chriſtus die quam op de Aerde/
Groot van waerde/
Van zijnen Hemelſchen Vaer/
En het vyer / dat ons verteerde/
Hy van ons weerde/
Ons verloſtend' allegaer.
10 Alle die in Chriſto reene/
Groot en kleene/
Gelooft / ende hoort wel daet/
Die en laet hy niet alleene/
Noch in weene/
Maer maecktſe Godts kinders ſoet.
11 Men en kan doch niet doorgronden/
Noch vermonden
Die reyn' liefde Chriſti groot/
Dat hy ons door zijne wonden
Heeft ontbonden/
End' bevrijdt al van den doodt.
12 Dus al ghy Adams geſlachte/
Kleyn van wachte/
Looft Godt ende prijſt hem ſeer/
Met hert / met daet / en met krachte/

Metgedachte/
Door Chriſt' onſen lieven Heer.
13 Ende aen ſijn woordt wilt houwen/
Met betrouwen/
Vaſtelijck tot in den ent/
Soo ſal hy in het benouwen
U bedouwen
Met ſijnen Geeſt excellent.

Op de wijſe:

Och Godt van Hemel ſiet daer in.

Ghy kleyne Chriſten hoopken (och!)
Moet waſſen en vermeeren
Ghy zijt ſoo kleyn een ſchare doch/
Wilt Godt met wercken eeren/
Siet niet op werelt / vleeſch noch bloet/
Noch op dit kleyn verganckelijck goet/
Maer ſlechts op 't woordt des Heeren.
2 Lieve Chriſten vergaderingh
Ghy zijt van kleynen hoope/
Vermaent malkander ſonderlingh/
Dat niemant 't ruym door loope/
Slaet altoos op malkander acht/
Wacht dat niemandt van ons geſlacht
Sijn eerſt' geboort' verkoope.
3 Chriſten ghy heyligh Prieſterdom/
Gaet niet op duyſter wegen/

Siet niet met Loths huysvrouw weerom
Daer ghy uyt zijt geſtegen.
Wie aen den ploegh-houdt en omſiet/
Die en is nu totter rijck' Godts niet/
Dus wandelt doch ter degen.
4 Kinders Godts neemt u tijdt wel waer/
't Is ſchier de laetſte ſtonde/
Wort nu niet mat noch wanckelbaer/
In Godes woort gebonden/
En laet de lief d' niet werden kout/
Maer waeckt / bidt / altoos jonck en out/
Yverigh uyt 's herten gronden.
5 Oock ſticht malkander dagh en nacht/
Vermaent den een den ander/
Wacht dat niemandt van ons geſlacht/
In 't ongeloof verander/
Geeſt altoos goet exempel voort.
wacht dat men niet quaets van u en hoort/
Maer leert / ſtraft / dreyght malkander.
6 Eert Godt met liefde ſonder ſmert/
Met herten / tongen / monden/
wacht dat niemant in een boos hert/
Des ondeuchts wort gebonden/
't welck treedt van Godt en ſijn Gemeent/
Siet toe dat niemant wort verſteent/
Door 't valſch bedrogh der ſonden.
7 Godt wilt alleen navolgen ſijn/
Toont in als een nieu leven/
Laet Godts woort niet gelaſtert zijn

Wilt goet exempel geven/
Weeſt ghy een Spiegel alle man/
Dat men van u niet ſeggen en kan/
Dat ghy quaedt hebt bedreven.
8 Met wercken wilt volbringen wel/
Dat ghy met u tonge ſpreecket/
Wilt met der daedt volbrengen ſnel,
Dat u van Godt wort ondecket.
Wilt met den mont belijden niet/
En loochenen 't met de wercken ſiet/
goet te doen niet en vertrecket
9 Met werck en daet wilt bewijſen jent/
Dat ghy zijt rechte Chriſten/
De boom men aen ſijn vruchten kent/
Dus hebt geen argeliſten/
Volght oprecht nae u Heer u Godt/
Hebt hem lief/ en hout zijn gebodt/
Schouwt alle Antechriſten.
10 Dat niemant Gods genade verſuymt/
Op datter niet een quade/
Een bittere wortel uyt en ſchuymt/
En doet ſoo u zielſchade/
En geeft laſter noch ergernis/
Noch oock geen quaet getuygenis/
En wijckt ſoo van Godts pade.
11 Leven wilt na Godts woort en leer/
Wilt in all's gelijck weſen
V Vader/ Meeſter ende Heer/
Volght recht in als na deſen

Bewijſt met wercken en daedt altijdt/
Dat ghy oprecht herboren zijt/
En dat ghy Godt gaet vreeſen.
12 Doch wilt Godt u Prince / u Heer/
Met werck en daedt belijden/
Soeckt meer Godts eer // dan 's menſchen leer/
wilt voor de waerheyt ſtrijden/
Met oogen traen // ick u vermaen/
wijckt geenſins van de rechte baen/
wanckt niet aen beyde zijden.

Nae de wijſe:

Van den Coninck van Denemarck.
Ofte den linden Smit.

GHy Chriſten hoort dit kleyn vermaen/
En wilt dit Liedt in danck ontfaen/
De Schrift doet het ons oorboren/
Dus wilt dit wel te recht verſtaen/
Den arbeydt is anders verloren:
2 Wy ſouden geerne weſen genaemt/
Godts kinderen / ſoo 't wel betaemt/
Soo moeten wy / hoort na deſen.
Omgordet zijn met der liefden bant/
En onſen Godt aen herten vreeſen.
3 Sijn woort doet ons vermanen fijn/
Oetmoedigh van herten te zijn/
Dat quaet met goet te betalen/

ons woorden met zout gemenght te zijn/
Ende wegenſe in ſchalen.
4 En wachtet u voor ſonde en ſchant/
waer dat ghy zijt aen alle kant/
En wilt de Schriftuere doorgronden/
op dat u licht niet duyſter en brant/
En weeſt niet lichtveerdigh van monde.
5 Aenhoort doch wat ons Paulus ſeydt/
Hoe klaerlijck dat hy 't ons uytleyt:
Quaedt geklap verderft goede zeden.
Dus wandelt als uwen roep betaemt/
En hebt wel acht op uwe reden.
6 Dit is alleen een ſimpel bediet/
Met korte woorden verhaelt in dit liet
of daer yemandt met waer behangen/
want het en betaemt den heyligen niet/
Die hebben wel acht op haer gangen.

Na de wijſe:

Looft en verblijdt in 's Heeren werck.

GOdts kinderen ghy meught wel zijn verheught/
Als ghy Godts beloften te recht in ſiet/
U is bereyt een eeuwige vreught/
Al die met Chriſto lijden/ druck en verdriet/
O vrienden en verachtet niet/
Alſt u geſchiet/ om Chriſtus leere/
Ghy ſult verblijden ſeere/

Van den Heere ontfangen een heerlijck rijck/
End' hem worden gelijck/
Iſt dat ghy tot den eynde / blijft ſonder afwijck.
2 Die getrouwe blijven totter doodt/
Die ſullent al beſitten / ſoo de Schriftuer ontbindt
En eten verborgen Hemels broodt/
och willet wel bedincken vrienden bemint/
Want wie dat al te mael verwint/
Als liefſte kindt ſal weſen/
Van Godt hooge gepreſen/
By deſen / gedenckt hoe ghy ſult zijn geloont/
Alſoo Eſdras was getoont/
op den bergh van Zyon daer ſult ghy zijn gekroont.
3 Groot is den loon die 't overdinckt/
Die Godt ſijn volck ſal geven in eeuwigheyt/
En ſullen als de Sonne blinckt
Blincken / alſoo ons de Schrifture ſeydt/
In 't rijcke 't welck haer is bereydt.
En zijn geklept met witte zijde/
En ſullen weſen blijde/
t'Allen tijde blincken als voncxkens in 't riet/
En verloſt zijn van verdriet/
En met vreughden ſingen dat ſoete nieuw liedt.
4 Dan ſal vol lachens / zijn haer mont/
Als ſy ſullen aenſchouwen haer blijſchap ſchoon/
En ſullen weſen ter ſelver ſtont/
Gelijck Godts Engels puer in 's Hemels throon/
och denckt altijdt op deſen loon/
Als ſy u doo'n / ſeer ſchandigh/

Maer ſtrijdt altijdt vayljandigh/
Die volſtandigh / blijven tot den endt
Die ſullen blincken jent/
gelijck de ſterren klaer in des Hemels firmament,
Pauſe.
5 Dan ſullen ſy weſen ten dien ſayſoen/
gelijck de Cederboomen die luſtigh ſtaen/
En maecken des Heeren voorhoft groen/
Als meſt kalveren ſult ghy weſen en nemen aen/
ghy ſult uyt en inne gaen/
Niet en mach u ſchaen / des doodts verſeeren/
ghy ſult eeuwigh triumpheren/
Regeeren met Chriſto op ſijnen ſtoel/
Die ſal u na mijn gevoel/
Ontfangen / als een boelinne ontfangen wordt van
haren boel.
6 Hoe ſouden wy mogen zijn bevreeſt/
Als wy overdencken ons Bruydegoms deught/
Hoe hy tot ſijnen Bruylofts-feeſt/
Sal dienen al ſijn vrienden met grooter vreught.
Och lief ! hoe ſult ghy zijn verheught/
Als ghy meught jonſtigh hooren :
Komt hier mijn uytverkoren/
Mijn treſooren / beſit die voor u ſijn bereyt
Al van der eeuwigheyt/
Dan ſuldy vrolijck lacchen/ al iſt dat ghy nu ſchreyt.
7 't Lam ſal af-waſſchen u tranen ſoet/
En lieflijck leyden aen die fonteyn/
Om dat ghy u kleederkens al in ſijn bloet/

gewaſſchen hebt uyt grooter liefden reyn/
Dan ſullen de geteeckende gemeyn/
groot ende kleyn / veel vꝛeught ooꝛbooren/
geenen dꝛuck en komt haer te vooren/
Noyt oore en hooꝛde / noyt ooge en ſagh/
Noch in noyt herte en lagh
De vꝛeught die Godt ſal gheven in deſen blijden
dagh.

8 Deſen blijden dagh vꝛienden die naeckt/
Vooꝛ die recht leeren treden den engen padt/
Vooꝛ welcken pade dat men geraeckt/
In die autentijcke ſchoone vercierde ſtadt/
Die den Engel metter maten / mat/
Koſtelijcke ſchat / is de muragie/
Sy is ſchoon van cieragie/
Met couragie / over de muren ſpꝛinght/
Om des Lams goeden dinck/
Die ghy ſult genieten/als Godt u daer inne bꝛinght.

9 Ooꝛlof notable compagny
Volght 't geloofs Hertogh als getrouwen helt/
En denckt op de ſchoone melody/
Als ghy moet lijden dꝛuck en gewelt/
Die hayren uws hoofts zijn al getelt/
Woꝛdy gequelt / 't ſal omme dꝛaepen/
Al ſiet men u ſchandelijck ſaepen/
In 't maepen / ſal dat men nu ſchandelijck hieu
Heerlijck zijn / ende nieu
Ooꝛlof reyn uytverkoren / hier mede ſegh ick adieu.

Nae de wijſe:

Ick klage u, o Heere al mijn noot.

Ghy die Chriſtum hebt aengedaen/
Zijt ghy met hem op geſtaen/
En hebt dat voorgenomen
Niet weder in 't oude leven te gaen/
Soo laet ons worden als volkomen/
Vruchtbaer Boomen.
2 Een yegelijck boom dit overdenckt/
Die geen goe vruchten voort en brenght/
Sal worden afgehouwen/
Neemt waer de gaven die Godt u ſchenckt/
En wilt die oeffenen getrouwen/
Sonder rouwen.
3 Chriſtus die ſpreeckt / hier wel op ſiet/
Sonder my en vermeught ghy niet/
Laet ons ſijn gaven verwachten/
Op dat hy ons niet af en ſnijdt/
Als wy geen vruchten voort en brachten/
Door ſijn krachten.
4 Als wy ons voor het quaet behoen/
Soo moeten wy tot 't goede ſpoen/
Wy mogen niet ledigh weſen/
Daer ſtaet die Godt vreeſt ſal goet doen/
Eccleſiaſticus gepreſen/
Tuyght van deſen.

5 Doet nu aen alle menſchen goedt/
Voor allen die geloovige voedt/
Spreeckt Paulus / wilt dit vaten/
Voort maeckt ons Chriſtus Jeſus vroet/
Dat wy moeten komen te baten/
Die ons haten.

6 Wie goet kan doen t'eenigen ſtont
Doet hy dat niet dat is hem zondt/
Laet ons doch niet vertragen/
Dat ons de Heere ſlapende vondt/
Wy ſouden ſeker ſeer veel ſlagen
Moeten dragen.

7 Hierom zijt neerſtigh in de weer/
Hebt altijdt acht op Chriſtus leer/
Laet u daer af niet leyden/
Den Vorſt des levens een groot Heer/
Wie ſoude ons van dien voorſeyden/
Mogen ſcheyden?

Pauſe.

8 Laet ons doch hooren na ſijn ſtem/
't Woordt des levens dat is by hem/
Joannes heeft dat geſchreven/
Laet ons houden ons lichaem tem/
Op dat wy daer na mogen leven/
Zijn verheven.

9 Verheven hier naer / dat 's ons begeert/
Wie hem hier verheft / wort verneert/
Godt haet hoveerdige geeſten/
Die hem de minſte hier ordineert/

Die ſal in des Hemels foreeſte
Zijn de meeſte.

10 Hierom en laet de hovaerdy
geenſins hebben de heerſchappy/
In woorden of gedachten/
Dit leerde Tobias ſijn Soon / hoort my/
ghy moet hier oock ſeer wel op achten/
ghy geſlachten.

11 Ghy die Chriſtenen zijt genaemt/
Wandelt ſoo uwen roep betaemt/
't Welck ons na ſijn vermogen/
Paulus tot den Epheſen raemt
Wilt u om de Schrift te vernoegen/
Alſoo voegen.

12 Noch vinden wy geſchreven daer/
Van een gemeynte alſoo klaer/
gepreſen boven geſteente/
Chriſtus die is het Hooft van haer/
Vleeſch ende been van ſijn gebeente/
Die gemeente.

13 O Godt Prince der Princen ſijn/
Wilt haer doch een beſchermer zijn/
Wilt daer den dief uytkeeren/
Wy ſtaen op 't levende Woordt van dijn /
ghy weet dat wy niet en begeeren
Valſche leeren.

Na de wijſe :

Godts glory ende heerlijckheyt.

Ghemaeckt door Pieter Claeſſz. van Teſſel.

GHy Memelijckers met namen/
Broeders / Suſters playſant/
U Brief end' 't Liedtjen quamen
Op Teſſel ons ter handt/
Waer door ons lief d' ſoo brandt/
Dat wy u ſeynden weeren
Een Liedt / na u begeeren/
Al is kleyn ons verſtandt.
2 Uyt liefden wy u ſchencken
Nu weer een kleyn vermaen
Dat ghy altijdt wilt dencken
Op den dagh / die haeſt komt aen/
Als Godt oordeelen ſal gaen/
End' de Sentency ſluyten/
Gaet van my / blijft daer buyten/
Al die quaet heeft gedaen.
3 Deſen dagh / wiltet gelooven/
(Soo Malachias ſchrijft)
Sal branden als een oven/
Wie quaet end' onrecht ſtijft/
Oft goddeloosheyt bedrijft/
Worden by ſtroo geleecken/
Dien dagh ſalſe aen-ſteecken/

Datter niet over en blijft.
4 Wilt dit gedachtigh weſen /
Waer dat ghy gaet by ſtraet/
En denckt oock dat wy leſen/
Wie niet afſtaet van 't quaedt/
Zal roepen om genaed'
In 't vyer / dat eeuwigh ſal branden/
Met knerſinge der tanden/
Maer 't ſal dan ſijn te laet.
5 Vrienden 't ſal dus gebeuren/
Dus ſiet hoe dat ghy 't maeckt/
Dat ghy tot gener uren
De eeuwige pijne ſmaeckt/
Dus bidt doch ende waeckt/
Wilt u altijdt vercieren/
Met deught end' goe manieren/
Want deſen dagh genaeckt.
6 Deſen dagh ſal aenkomen/
Als men daer minſt op acht/
Dus ſtelt u / als den vrouwen/
Tegen des Duyvels macht/
Blymoedigh op de wacht.
End' wilt u lampen bereyden/
U Bruydegom verbeyden/
By daegh end' oock by nacht.
7 Al die wacht met verlangen
Na dees Bruydegom ſoet/
Sullen de ſtem ontfangen/
Ghy uytverkoren goet/

Komt haeſt'lijck met der ſpoet/
V Bruydegom ſal verklaren/
In de wolcken openbaren/
Treckt hem nu te gemoet.
8 Dan ſullen mede trecken/
de dwaſen / na Schrifts bediet/
die haer booshepdt bedecken/
End' geern een Chriſten hiet;
Maer Godt / die 't al doorſiet/
Sal haer tot antwoort geven/
Ghy hebt booshepdt bedreven/
Gaet wegh ick ken u niet.
9 Dan ſullen ſy verſuchten/
dat Goddelooſe getal/
End' weten niet waer vluchten/
daerom ſullen ſy al
Roepen met groot geſchal/
Bergen wilt ons bedecken/
de Rechter komt hier trecken/
die ons verdoemen ſal.
10 Dan ſullen d'uytverkoren
Van vreughden end' jolijt
Haer ſtem oock laten hooren/
Nu mogen wy zijn verblijdt/
Wy hebben na deſen tijdt
Gehadt ſoo groot verlangen/
Nu ſullen wy ontfangen
de Kroon gebenedijt.
11 Vrienden / neemt dochter herten

Dit groote onderſcheydt/
Als d'een met pijn end' ſmerten/
Eeuwigh huylt ende ſchreyt/
Als dan Godes volck ſeydt/
Wy hebben den ſtrijdt geſtreden/
ons geloove vroom beleden/
De Kroon' is ons bereydt.
12 Oorlof/ dit 's 't concluderen/
End' ons Liedts fondament/
Peynſt in al u hanteren
op dees vreught end' ellendt/
Dus denckt altijdt om 't endt/
Ghy ſult (na Schrifts bedieden)
De ſonden dan wil vlieden/
Als een Slangh' of Serpent.
13 Oorlof vrienden in 't leſten
Soo bidden wy u ſeer/
Houdt ons dit Liedt ten beſten
End' ſeyndt ons een Liedt weer/
Dit is noch ons begeer/
Bedenckt u zwacke leden
Ock in uwe gebeden/
Ick beveel u den Heer.

Nae de wijſe:

Het is huyden een dagh van vrolijckheyt,
al in des Konings Hove.

GHenade / vrede / wenſch ick u/
Mijn liefſte Broeder met namen/
Want ghy met uwen gaven nu
Verquickt hebt ons te ſamen/
Daer van moet zijn gedanckt de Heer/
Ende u goetwilligheyt ſeer :
De Heer wil ons bewaren/
Te blijven in de heylſame Leer/
Dat wy in goede wercken meer/
Neerſtigh / vroom voort varen.
2 O Broeders/ghy ſpraeckt my van een Liet/
Het welck' ick niet af en ſeyde/
Ick ben alſoo lichtveerdigh / ſiet/
Dat ick 't niet over en leyde/
Dat ick behoefde van u veel bet
Te hooren u begeerte net :
Een Liedt moet ick u ſchencken/
Tot danckbaerheyt / dat ghy uyt Godts Wet
ons veel goe puncten hebt voorgeſet/
Wy mogen daer wel om dencken.
3 Wy hebben de Baſuynen gehoort/
Wy mogen toeſien in deſen/
Gaen wy na dat geluyt niet voort/
ons bloedt ſal op ons weſen/
De wachters zijn wel wijs end' vroet/
Dat ſy haer wachten van het bloet/
End' de Baſuyne blaſen/
Wat haer de Geeſt geeft in 't gemoet/
Die geeſtelijck arm is dunckt et goet/

de rijcke mogen vaſen.
4 Den rijcken / die Godt ydel laet/
Meen ick / vaet wel mijn reden
End' met de rijcken van goet / verſtaet/
die haer verneederen heden/
dat ſy niet hoogh van moeden zijn/
Gemeynſaem / geerne geven ſijn/
die broederen hier beminnen/
deſe zijn ontvloden de helſche pijn/
Sy ſullen noch ſien Godts klare aenſchijn/
End' al die hier verwinnen.
5 Wat is Godts volck toe geleyt?
Och wat verwacht den vromen?
Een eeuwige vreught is haer bereyt/
de Chriſtenen zijn gekomen
Al tot de menighten openbaer/
Van veel duyſent Engelen klaer/
die daer zijn in geſchreven
In den Hemel: wat blijder maer
dit moet wel zijn een vrome ſchaer/
die klaer licht vam haer geven.
6 Biſſchoppen / Dienaers / moeten doch
Neerſtigh zijn in goe wercken/
Wy moeten haer na treden noch/
Wat ſtaet ons vry/ wilt mercken/
dat Biſſchop oft Dienaers is verboon?
de doodt / dat is der ſonden loon/
Chriſtus wil een Gemeente/
Heyligh / onſtraffelijck / heerlijck / ſchoon

Een puere Bruydt / hoort mijnen toon/
Van zijn vleeſch end' gebeente.
Pauſe.
7 Men vindt al van de laetſte tien/
Laet ons niemandt verergen/
dat men des Heeren huys ſal ſien/
Hoogh boven alle Bergen:
Veel heydenen ſullen / na ſijn vermaen/
daer toe komen heb ick verſtaen/
Elck laet hem hier in vinden/
Van Zyon ſal de Wet uyt gaen/
Vroom moeten wy wand'len op Gods baen/
Niet waeyen met alle winden.
8 Wy moeten neerſtigh weſen meeſt/
dat wy doch mogen houwen
Accoort / met eenigheyt in den geeſt/
Soo ſullen wy niet verkouwen
Geheelijck / ſoud ick hopen wel/
Van ſwackheyt hebben wy al gequel/
dat wy ons kruys verdragen/
Als wy hier vromelijck ſtrijden ſnel
Gehoorſaem zijn / en niet rebel/
de ſlappigheydt beklagen.
9 Ick mach wel klagen ſeer / met reen/
Van herten tot Godt ſuchten/
In Chriſtus ordinantie gemeen
Vinde ick ſoo weynigh vruchten
By my / dat klaegh' ick Godt / dit raemt
die daer een Vader is genaemt/

Heer / werckt in my dees tijden/
Ick hoop met u te zijn verſaemt/
Werckt in my 't geen mijn roep betaemt/
Alſoo ghy my wilt lijden.
10 Nu Broeder ghy hoort wel mijn propooſt /
Ick wil mijn Liedt haeſt eynden/
Ick hope / ghy ſult my weer tot trooſt/
Wel een groot-briefken ſeynden/
Ghy ſout my groote vrientſchap doen/
Ende oock mijn ziele voen/
Dus iſt met my gelegen/
Ick weet my weynigh tot deught te ſporn/
Te helpen met mijn lijf of goe'n /
Wat vruchten kan ick plegen ?
11 Ick groet u / Broeder / met dit gedicht/
Na u begeeren geſchoncken/
Ick hoop hier door te worden geſticht/
Dat my dat ſal ontſoncken :
De Heer wil ons bewaren al/
Soo waer wy zijn in 't aertſche dal/
Dat wy ons mogen hoeden
Na der Baſuynen klaer geſchal/
Die een vroom wachter wel blaſen ſal/
Nu houdt my dit ten goeden.

Na de wijſe:

Wel hem die ſijnen tijdt orboort.

GHy die den ouden Adam fel
Gehoorſaem zijt in ſonden/
Eer dat Godts toorne komt rebel/
Betert u ſnel
En wilt Gods woort doorgronden//t'allen ſtonden.
Leght af den ouden Adam ſwaer/
Met al zijn quade ſeden/
En doet den nieuwen aen ſeer klaer/
Chriſtum eerbaer/
op dat ghy komt in vreden // met ſijn leden.
Niemandt en mach twee Heeren groot
dienen / 't is klaer beſchreven/
Wie de ſonde valt in den ſchoot/
dat is de doodt/
Maer 't goedt doen ſonder ſneven // is het leven.
Laet de ſonde als haet en nyt
V vleeſch niet meer be-erven/
Maeckt u van alle booſheyt quyt/
't Is meer dan tijdt/
Laet ſe in u verſterven // en bederven.
Gelijck dat ghy der ſonden placht
Te leven / die u verteerde/
Wilt nu anders worden bedacht/
Met geeſte ſacht/
Leyt een leven van weerde // hier op d'eerde.
En gaet met 't vleeſch doch niet terae/
of het ſal u doen beven
Maer bidt den Heere om ſijn genae
Vroegh ende ſpae/

Wilt hem alleen aenkleven // hy ſal geven.
  Wandelt voort in den geeſt oprecht/
Wilt u vleeſch niet verſinnen/
Maer hem altijdts dat quaet ontſeght/
Want het beleght
De Ziel en geeſt van binnen // om verwinnen.
  Zijt vaſt gegront op de Schriftuer/
Wilt daer na doen en hooren/
En wort een nieuwe Creatuer
Van herten puer
Door 't geloove verkooren // nieu geboren.
  Want Chriſtus ſprack / alſoo men leeſt/
Tot Nicodemus ſchoone:
Soo ghy niet uyt water en Geeſt
Herbooren weeſt/
Ghy en hebt niet te loone // 's Hemels throone.

Pauſe.

  Neemt Chriſtum vry tot een voorbeelt
En wandelt op ſijn paden/
En grijpt zijn woordt tot eenen ſchilt/
Niet toeven wilt
Hy ſal u wel ontladen // en beraden.
  Want ghy en meught u ſelven niet
Meer leven / maer den Heere/
Die uyt liefden / die wel inſiet/
Zijn leven liet/
En wijckt in geenen keere // van zijn leere.
  Maer iſt dat ghy uyt u gepijn
Van Godts geeſt zijt gedreven/

Soo ſult ghy van zijn kinders zijn/
t'Allen termijn
Met hem in d'eeuwigh leven // zijn verheven.
Dies moet ghy eerſt hier in dit wout/
Als na Petrus vermonden/
Geproeft worden menighvout/
Beter dan gout/
Moet u geloof zijn vonden // t'allen ſtonden.
En breeſt niet voor eenigh torment/
Chriſtus ſal u geneſen/
Belijdt hem voor de werelt blent
Tot in den ent/
Soo ſult ghy ſaligh weſen // ſoo wy leſen.
Die dit Liedt eerſt voort heeft gebracht/
En dedet niet om roemen.
Hy bidt elck een te houden wacht
Met alder kracht/
Dat ſy in 't helſch verdoemen // niet en komen.

Nae de wijſe:

Waerom zijt ghy ſoo droeve.

GOdt proeft ſijn uytverkoren
Als het gout in 't vyer gedaen/
Lijden komt haer te voren/
Al die op ſijn wegen gaen.
2 Abraham wordt geboden
Van Godt uyt des Hemels Throon/

dat hy ſou gaen om dooden
Iſaac ſijn eygen Soon.
3 Abraham ſtont niet tegen/
Maer hy bereyde hem ſnel/
op reyſ'' is hy geſlegen/
om volbrengen Godts bevel.
4 Hy ſagh den bergh verheven
op den derden dagh van veer/
daer hy moſt overgeven/
Sijnen liefſten Soon den Heer.
5 Hy beval ſijnen knechten
Hem te verbreyden aldaer/
En gingh voort uyt te rechten
't Werck als gehoorſaem dienaer.
6 Abraham wel beraden
Nam vyer en mes in de handt/
Iſaac was geladen
Met houte tot offerhandt.
7 Aldus gaende te gader/
Sprack 't kint : vyer en hout is hier/
Maer waer iſt ſchaep mijn Vader :
Hy ſprack : Godt ſal toonen 't dier.
8 Dus quamen ſy ter ſtede
dien Godt hem hadde voorſeyt/
daer maeckten ſy gereede
Een Outaer met Hout planteyt.
9 Iſaac onderweſen
door ſijns Vaders goedt vermaen/
Ter eeren Godts gepreſen

Is bereyt ter doodt gegaen.
0 Die Vader heeft gebonden
Sijn Soon en op 't hout geſet/
Maer d'Engel werdt geſonden
En heeft hem dat werck belet.
11 Als Abraham uytgeſteecken
Hadt ſijn handt / en vatte 't mes
Om ſlaen ſijn Soon / 't is bleecken
Wat die Engel riep expres:
2 Abraham / Abraham / houdt ſtille/
Slaet u handt niet aen den knecht/
Nu weet ick uwen wille/
Als dat ghy Godt vreeſt oprecht.
3 Dus wert Abraham verhindert
'Offeren ſijn koſtelijck pant/
Godts eer werdt niet vermindert/
Want daer was een ſchaep ter handt.
4 Want in dien ſelve dage
Hadt Godt voorſien een Ram/
Verwerret in die hage/
Dien offerde Abraham.
5 Wilt dit voorbeelt aenſchouwen/
Vrienden als ghy wordt beproeft/
Op Godt hebt een vaſt betrouwen/
Hy laet de ſijne niet bedroeft.

Na de wijſe:

Godt ſprack in voorleden tijden.

HAdd' ick een vloedt van tranen/
Om met weenen planteyt/
O Heer / u te vermanen
Wat in mijn herte leyt.
O Chriſtus / heyligh teecken bereydt/
Suyver waerheyt // men wederſeyt/
U noch ter wereldt met groot onbeſcheyt.
Een ſpijtigh wederſpreken
Werdt dagelijcks gehoort/
Belials wreede treken
Komen ſeer fel aenboort/
Och Heer / en waer u ſoete woordt
My geen confoort // ſeere geſtoort
Lage ick in mijn ellende verſmoort.
Niet goedts / maer veel ellende/
Vind' ick /o Heer / in my/
Dies ick my t'uwaerts wende/
Want ghy woont geerne by
Die verſlagen van herten / ghy
Maeckt los en vry // in 't kruys Chriſti/
By u trooſt overvloedigh vinden wy.
Dat uwen trooſt mijn Ziele/
Niet en verblijde ſeer/
Ick ſtruyckeld' ende viele
Te neder / want ick ben teer:
Sterckt my / dat ick van uwe lee
Geenen afkeer / en doe / o Heer /'t
Maer toeneem in 't geloove meer en meer.
Recht geloove waerachtigh

Dat behaeght u altijdt/
t Woordt ons gemaeckt deelachtigh/
Met lijden ende ſtrijdt:
Maer u verſmaetheydt en verwijt
Is meer profijt // dan al 't jolijt/
Wellust en rijckdom / hier in 't aertſche krijt.
  In 't aertſche krijt gereſen
t Kaſtijden hier preſent/
Dunckt ons geen vreught te weſen/
Dan een treurigh torment:
Maer een vreedtſame vreught bekent
Geeft ghy ten endt // die in ellendt
En lijden geoeffent zijn patient.
  Kort is 't lijden en lichte/
t Welck een heerlijckheydt klaer
Boven alle gewichte
Ons brenght eeuwigh hier naer:
Op die op 't ſichtbaer niet ſien / maer
Op 't onſichbaer // want ſoo wat daer
Met oogen ſichtbaer is / vergaet all' gaer.
  Sichtbaer dingen voor oogen/
Daer op ſtaet vleeſch en bloedt/
Maer Godd'lijck treuren doogen
Werckt eenen rouwe goet
Ter ſaligheydt / vol vreughden vloet:
Maer ſeer onvroet // treurigh gemoedt
Deſer werelt / dat werckt de doodt ontſoet;
  Kinderen deſer werelt
Menighmael droevigh zijn/

Om d'Aertſche goet bepeerelt.
Tegenſpoet oft gepijn :
Maer Heer / u kinderen devijn
Zijn elck termijn // deur hope fijn
Vrolijck / hoewel geacht droef in 't aenſchijn.
  En laet my niet bedroeven
Als my kaſtijdt u handt/
Geeft my na dit beproeven
Verve triumphant :
Bidd' ick ſoo Achſa dede / want
Caleb vailjant // na 't Zuydigh landt /
Gaf haer oock noch een waterigh playſant.
  Na dit ellendigh leven
Vol druck en ongeval/
Werdt eeuwigh trooſt gegeven
Door die nu treuren al/
dat haren mondt van lachen geſchal
Vol weſen ſal // deur vreught niet ſmal/
Want naer het lijden trooſt ghy u getal.
Pauſe.
  Dat eerbaer wijf Suſanna
Is trooſt door u geſchiet/
En die bedroefde Hanna/
Wiens man Elkana hiet ;
Sy ſangh een vrolijck Lof-ſangh-liedt/
O Heere ſiet // in al 't verdriet/
Geenen trooſt als ghy zijt en iſſer niet.
  O Godt ghy zijt alleene
der vromen toeverlaet/

die over al de kleene
Vertrooſt ende byſtaet :
Sara leedt van een Dienſt-maeght quaedt/
Verwijt en ſmaet // ſonder misdaedt/
Op haer gebedt ontfangh ſy trooſt en raedt.
  Eylaes / om trooſt t'ontfangen
dat vrouken tot u vloodt
Van Cana met verlangen/
In ootmoedigheydt groot/
Sonder u ben ick naeckt en bloot/
Onweerdig/ ſnoot // kruymkens van 't broot
Vwer genaden deelt my doch ter noot.
  Sonder uwe genade/
En kan ick niet gedoen/
Aen de Wijnſtock geſtade
Bewaert my elck ſayſoen :
Maeckt my een vruchtbaer rancke groen/
Strijdt voor my koen // ſterck Campioen
Almachtigh Koningh als van Zyon.
  Een Koningh der koningen
Zijt ghy almachtigh Heldt :
Ghy hebt ſoo veel wooningen
In u Rijcke beſtelt/
O Heer mocht ick door u gewelt
Behouden 't velt // want hoe gequelt/
t Volherden tot der doodt toe / voor u geldt.
  Laet my weſen volheerdigh/
dat ick met goet verdraegh
Tot u Rijcke zy weerdigh/

Met een blijde gelach :
Dat ick vrymoedigh weſen mach/
In uwen dagh // ſonder geklagh
Aenſien u aenſchijn / dat ick noyt en ſagh.
  Sluytende / mijn begeeren
Is / met Ziel en Lichaem/
My eeuwigh te geneeren
Aen u tafel bequaem/
Met Abraham van goeder faem/
En al te ſaem // die ten betaem
Hier gepreeſt ſullen hebben uwen Naem.

Een is noodigh

Van het Feeſt van Paeſſchen.

Na de wijſe :

Van den 24. Pſalm : Die aerd' is onſes
Godts voorwaer.

HEt Paeſſchen-Feeſt in Iſraël
  Moſt werden onderhouden wel
Na het bevel van Godt gegeven/
Het Lammeken dat was gedoodt/
Moſt elck genieten kleyn en groot
Met broodt dat niet en was geheven.
  Wy hebben nu oock een Paeſch-Lam/
Geoffert aen des Cruyces ſtam.

Met ſ'waer verdriet / ende doodts lijden/
Die gedaelt is uyt 's Hemels Throon/
't Welck is Chriſtus Godts eenigh Zoon/
Om ons van ſonden te bevrijden.
Dus laet ons Paeſſchen houden wel/
Niet met Zuer-deegh / en doots opſtel/
Maer reyn ſuyver en in der klaerheyt/
Vagende alle Zuerdeegh uyt/
Dat uyt ons booſe luſten ſpruyt/
Op dat wy 't houden in der waerheyt.
Ons Lenden moeten zijn omgordt/
En ons gemoeden op-geſchort
Om den wegh des Heeren te treden/
Met ſtocken in ons handt geſet/
Geſchoept aen onſe voeten net/
Tot in den Euangelij des vreden.
Wy moeten houden deſe Feeſt/
Niet nae den vleyſch / maer nae den geeſt/
Dat men zijn kracht in ons ſie blijcken/
Beſtreecken met het Lamkens bloedt/
Inwendigh aen onſe gemoedt/
En gaen ſoo uyt Egypten ſtrijcken.
Dit Paeſch-Lam en magh in 't gemeyn
Niemandt genieten / die onreyn
Ofte onſuyver wordt bevonden.
Dus laet ons t'ſamen metter ſpoet
Met vaſt geloof / en ware boet
Verlaten en af-ſtaen de zonden.
Soo mogen wy dan onbeſmet

Dit Paeſch-Lam na des Heeren Wet
Met een oprecht gemoet aenvaerden/
Als een ſpijs onſer Sielen fijn/
En door 't geloof verſekert zijn/
Dat het een Offer is van waerden.

j. Pauſe.

Wie niet tot deſe Paeſch-Feeſt gaet/
En 't vieren van dees Sabbath laet/
Sal 't hier na eeuwigh'lijck beklagen/
Want Godt ons in ſijn Woort gebiet/
Dat men dit moet verſuymen niet/
of men ſal des doodts ſmarte dragen.
Dus elck nu doch wel neerſtigh paſt
Deſe Paeſch-Feeſt te houden vaſt
Geſtadelijck al met malkander/
Niet eenen dagh / maer altijdt
Want ſoo ons de Schriftuer belijdt/
Komt nu d'eene Sabbath aen d'ander.
Deſe Feeſt moet hier zijn geviert
Met geloof / liefd' en deughd' verciert/
En ſtadige ruſt van quae wercken/
Want geen boosheyt mach ſijn volbracht
Met woort / wil / werck ofte gedacht/
Dus laet ons vlijtigh hier op mercken.
Och of elck wel ter herten nam/
Waer toe Chriſtus van boven quam
En den doodt willighlijck gingh ſmaken/
't Was ſoo dees Vaders wil en luſt/
op dat den Duyvel wert geſuſt/

En door 't geloof ſaligh te maecken.
Soo wy dan in hem hopen vaſt/
En dat ons druckt der ſonden laſt/
Met leedtweſen / druck / en benauwen/
Soo helpt hy ons als Middelaer
Gewilliglijck / alſt valt te ſwaer/
Tegens den vyandt 't veldt behouwen.

ij. Pauſe.

Dus laet ons alle tot hem treen/
Hy is ons hulp / en anders geen/
Ons Paeſch-Lam / en ons offerhande/
Die van boven is neergedaelt
En heeft de ſchult voor ons betaelt
Aen 't Kruys / met pijn / ſmaet / ende ſchande.
Hy quam na 's Vaders wil en raet
Als een Menſch in ſoberen ſtaet
Hem hier ter Wereldt openbaren/
En heeft ons met ſijn bloedt gekocht/
En doen hy 't al hadde volbrocht/
Is hy weder opwaert gevaren.
Maer als hy weder komen ſal/
Met der Baſuynen groot geſchal
Heerelijck / en ſeer groot van machte/
om zijn oordeel te houden dan/
Dat niemant hier ontvluchten kan
Van al 't menſchelijcke geſlachte.
Och! mochten wy dan zijn bereydt/
Aengedaen met het Bruylofts-kleydt/
En van hem met vreught mochten hooren:

Ghy gebenedijde gelijck
Komt en beſit mijns Vaders rijck
Met alle Godes uytverkoren.
Hoe heerlijck ſal het zijn geſtelt/
Als wy door hem behouden 't velt/
En den ingangh tot 't eeuwigh leven/
Daer wy dan met volkomen vreught/
Eeuwighlijck ſullen zijn verheught/
Och vrienden! laet ons hier na ſtreven.
O Prince alder Princen goet
V Schaepkens hier toe byſtant doet
Op dat ſy u genaed' verwerven/
En ſoo voortaen in eeuwigheydt
't By-weſen van u Majeſteyt
Met d'uytverkoren te be-erven.

't Miſt wel meer.

Nae de wijſe:

Die oogen om ſien hebben, mogen aenſchouwen.

HOe ſoud' ick ſwijgen ſiet
Van den Bruydegom te ſingen/
Een nieuwe vreughden-liedt/
Mijn geeſt dunckt my t'ontſpringen/
Wanneer ick peys
Om ſijne liefde groot/
Het Woordt werdt vleys/
En ſterf den doodt.

2 Door Adams ſonde quaet
Lagen wy in Godts tooren/
Maer Godt ons toeverlaet
Sandt ſijn Soon uytverkoren/
Ons Middelaer/
Ja Broeder ende Vaer/
Voorſpraeck eenpaer/
En Herder klaer.
3 Hy daelde uyt 's Vaders throon.
De Heere groot van machten
Hy quam een Bruydt ydoon
Roepen uyt veel geſlachten/
Hy trock haer an
Reyn witte zijde jent/
Hy wordt haer man
Seer pertinent.
4 Christus ſeyt voorwaer/
Ick en ben niet gekomen/
Om dat ick den ſondaer
Soud' ſtraffen en verdoemen/
Bekeert hy hem/
Soo ſal hy ſaligh zijn/
Volght hy de ſtem
Der woorden mijn.
5 Verloren ſchaepkens dom/
Die ſal ick weder ſoecken/
En brengen wederom
Uyt al dees werelts hoecken
In mijnen ſtal/

By mijn Schaepkens al/
Daer ick 't getal
Selfs weyden ſal.
6 't Vlas noch 't gekroockte riet
Wil ick bluſſchen noch breken/
Oft oock den armen niet
Verlaten noch verſteken
Sieck en gewont
Wil ick maecken geſondt/
Met haer terſtondt
Maecken verbondt.
7 De blinden ſullen ſien/
De kreup'le ſullen treden/
En oock de ſtomme lien
Spreecken van mijner vreden
De doove ſ'waer
Mijn woorden hooren klaer/
Van dooder ſchaer/
Leven neemt waer.
8 Ick ſal verloſſen uyt
Die daer liggen gevangen.
Ja houden voor mijn Bruyt/
En wijſen mijne gangen/
Met mijner handt
Leyden / noyt ſoo playſant/
In 't Vaders landt/
Seer triumphant.

Pauſe.

9 Ick predick allegaer/

Die arme zijn van geeſte/
En gulden vrye jaer/
Sabbath en lover feeſte/
In 't openbaer
't Evangeli eerbaer/
Voor ver en naer
Een blijde maer.
10 Nu komt alle tot my/
Die zijt met laſt beladen/
Ick ſal u maecken vry
Door mijn rijcke genaden/
Mijn jock is ſoet/
Mijn laſt is kleyn gewicht/
Doet rechte boet/
Wandelt in 't licht.
11 Ick ben het Hemels broodt
Gedaelt om u te geven
Van uyt mijns Vaders ſchoot/
Wie daer af eet ſal leven/
Gelooft in my/
Dat ick van boven zy/
Niet van bene'en vry/
Gelijck als ghy.
12 Een levende fonteyn
Ben ick tot deſer ure/
De wegh de waerheydt reyn/
Een voorſpraeck / licht en deure/
Een fondament/
Een hoeckſteen excellent/

Davids wort jent/
't Begin end' endt.
13 Weeſt Heyligh/ ſeydt de Heer/
Als ick/ dits d'informacy/
En blijft in mijner leer/
Soo ſult ghy door mijn gracy
Verwinnen bloot
Hel/ ſonde/ duyvel/ doodt
Vyanden ſnoot/
Kleyn ende groot.
14 Broeders en Suſters fijn/
Laet ons verjubileren/
't Sal noch een weynigh zijn
dat ſy ons tribuleren/
Volſtandigh blijft/
Als rancken ingelijft
Godts Geeſt beklijft/
Waer hy u drijft.
15 Lof Godt ons Prince reyn/
Lof moeten wy u geven/
Lof onſe Capiteyn/
Lof Hopman hoogh verheven/
Lof Heer bequaem/
Lof zy dijn groote Naem/
Lof nae 't betaem/
Vader eerſaem.

Nae de wijſe:

Met vreughden willen wy ſingen, en loven dat Roomſche Rijck.

Hoort toe ghy menſchen op der aerden/
die van Godt geſchapen zijt/
En wilt Godts woordt aenvaerden/
Houdt op van ſonden / 't is meer dan tijdt.
Hoort wat Chriſtus ſijn Jongeren gingh bedien/
Als ſy begeerden te weten/
Wanneer den Jongſten dagh ſoude geſchien.
2 Hoort wat Chriſtus haer beſcheyde/
En ſprack met woorden bequaem:
Siet dat u niemandt en verleyde/
daer ſalder veel komen in mijnen naem/
Seggende dat ſy Chriſtus zijn/
Siet toe dat u niemandt en bedriege/
Sprack Chriſtus tot ſijnen Apoſtelen fijn.
3 Wanneer dat ghy ſult hooren/
datter gerucht der oorlogen geſchiet/
dit ſpreeckt Chriſtus van te vooren:
Siet-wel toe en verſchrickt u niet.
Want dit moet geſchieden / verſtaet wel my/
Maer verblydt u dan ghy uytverkoren/
Want u verloſſinge is na by.
4 Peſtilentie en diere tijden
Sullender weſen / doet Chriſtus vermaen/

D'een Koningh ſal tegen d'ander ſtrijden,
Dat Kindt ſal tegen den Vader opſtaen/
En de Vader ſal 't leveren in de doodt/
Want ſy ſullen u benijden/
Om mijnen naem ſpreeckt Chriſtus bloot.
5 Hoort wat ons Mattheus laet weten/
In 't vyer-en-twintighſte doet vermaen
Hoe datter veel valſche Propheten
In de laetſte tijden ſullen opſtaen/
Veel ſullenſer verleyden / ſoo 't is aenſchijn/
Maer die volſtandigh blijft / wilt hooren/
Tot den eynde / die ſaligh zijn.
6 d'Euangelie des rijcks gepreſen/
Sal de Werelt over al
Den volcke verkondight weſen/
Eer den dagh des Heeren komen ſal/
Maer veel valſche Propheten ſullen opſtaen
Om dat ſy in dwalinge ſouden leyden
Godts uytverkoren / doet Chriſtus vermaen.
7 De Sonne ſal niet meer ſchijnen/
Noch de Mane zijt dies wel vroet/
De Sterren ſullen oock verdwijnen
Van den Hemel met der ſpoet/
De menſchen ſullen weenen voorwaer geſeyt /
Dan ſal den Soon des menſchen komen
Met grooter kracht ende heerlijckheyt.
8 Als dan ſoo ſal hy ſcheyden
De Schapen uyt de Bocken voorwaer.
Dus elck wil hem bereyden

dat hem dien dagh niet en valle te ſwaer/
dus waeckt en bidt wie dat ghy zijt/
Ende wilt den Heere verbeyden/
Want wy en weten ure noch tijdt.

Nae de wijſe:

Daer ick giſter avont quam, daer ſcheen
De Maen ſoo klaer.

HOort vriendekens gepreſen/
Ick ſchenck u een nieu liedt/
Ghy dit daer zijt geneſen
Van dat eeuwigh verdriet/
Leeft doch in ſonden niet/
Want ſy worden begraven
In de doodt Chriſti ſiet/
Door Doopſel / alſt geſchiedt/
Soo ons Paulus bediedt.
2 Gelijck als hem ſijn Vader
Heeft van der doodt verweckt/
Soo moeten wy allegader
Verrijſen oock correckt/
Soo de Apoſtel ſpreeckt/
In een nieu leven wandelen/
Het vleeſch aen 't Kruys geſtreckt
Een yegelijck hem vreckt
Van 't quaet dat in hem ſteckt.
3 Laet ons ſtrijden als kloecken/

Tot allen tijden ſnel/
De mont Godts heeft geſproocken/
Dat des menſchen opſtel
Sijns hertſen / vatet wel/
Boos is / van ſijn jonckheydt op.
Och vrienden / hoe rebel
Is ons naturs gequel/
Och ſiet op Godts bevel.
4 Daer moeten wy na leven
Elck neme hem ſelven waer/
Wy die ons hebben begeven
Te volgen Chriſtum naer/
Hy was ſijnen Hemelſchen Vaer
Gehoorſaem / tot der dood des kruys/
Dat blijckt in 't openbaer
Dus laet ons allegaer/
Sien op de Schrift eenpaer.
5 Sy en ſal ons niet bedriegen/
Daer is wel op te ſtaen/
Ons eygen vernuft mach liegen/
Wy en hebben ſoo vele niet aen
Uyt ons ſelven / wilt dit verſtaen/
Als yet wat goets te dencken/
Na Paulus vermaen/
De Geeſt Godts moet ons raen/
Oft wy miſſen de baen.
6. Dus laet ons wel uſeren
De Schrift op dit termijn/
Ende niet diſputeren/

Maer Godts navolgers zijn/
Als lieve kinderen fijn/
Weeſt oprecht in der liefden/
Doorſoeckt dat herte dijn/
Daer gelt geen ſchoonen ſchijn/
Alſt binnen is fenijn.

7 Godt die heeft ons geroepen
In vreden algemeyn/
Eenen kamp te loopen/
Door gehoorſaemheydt pleyn/
Siet doch op Chriſtum reyn/
deſen Herder wilt na volgen/
Sijn ſtemme hoort alleyn/
Sijn Schaepkens kennen geyn
Vreemde ſtemmen certeyn.

8 Sijn Schaepkens uytverkoren/
die hebben ſulcken aert/
Sijn ſtem altijdt te hooren
Hoort wat de Schrift verklaert/
Godt heeft een volck vergaert/
dat moet zijn in de werelt een licht/
daer toe heeft hyſe gebaerd/
Souden die dan eenpaer
Lichtveerdigh zijn / wat waert?

9 Oorlof mijn lieve vrunden/
Ick groet u / waer ghy zijt/
Laet ons doch de ſonden
Schouwen met grooter vlijt/
Of de Heere quam ſubijt/

Blijft in de vryheydt ſtaende/
Daer u mede heeft bevrijdt
Christus gebenedijt/
Sijn ſtemme hoort altijdt.

Na de wijſe:

Van Meynert van den Ham.

HOort vrienden al te ſamen
Ghy die daer vreeſt den Heer/
Wilt u ſijn woort niet ſchamen/
Nu nochte nimmermeer/
Al ſtelt hem het Beeſt tegen u te weer/
Ghy hebt een ſulcken machtigen Heer/
Hy ſal u niet verlaten/
Maer komen haeſt te baten.
Het zijn de laetſte tijden
Al na Schriftuers vermaen/
Waeckt en bidt / zijt vroom in 't ſtrijden/
Soo meught ghy loon ontfaen/
Die uyt den ſtrijde wijcken ſiet/
Die hebben van de kroone niet/
Die daer is opgehangen/
Loopt vroom om die t'ontfangen.
Al ſchijnet nu voor oogen/
Dat hy u verlaten ſal/
Niet boven u vermogen
Laet hy u temteren al/

Hy was met Daniël in de kuyl/
Den Leeu hielt hy wel toe den muyl/
Den brand' kont hy bewaren/
Den ſijnen niet te beſwaren.
Het is oock klaer beſchreven/
Dat hy al heeft getelt
V hayren in dit leven/
Dus vreeſt voor geen gewelt/
Maer geeft u over in ſijnder handt/
Hy ſal u bevryen / bewaren voor ſchant/
Hy is ſoo lieven Vader/
Hy beſchermt ſijn kinderen te gader.
Sy meynen met ons te uytroden/
Te verſmoren ſijn heylige woort
Maer als ſy ons doen dooden/
Soo ſalder veel komen voort/
Siet aen de kinderen van Iſraël/
Als Pharao die bezwaerde fel/
Vermeerden ſy te meere/
Sulcx dede Godt de Heere.
Veel leden die Chriſten ſcharen/
Als Saulus haer bonde vaſt/
Doen hyſe gingh beſwaren/
En deedſe groot overlaſt/
Maer doen het Godt behaeghde ſaen/
Doen koſt hy hem wel neder ſlaen/
Dat hy niet mochte volbringen/
Den ſijnen te bedwingen.
Weeſt vroom ende onverſlagen/

Ghy Chriſten algemeyn/
Sy mogen 't lichaem wat plagen/
Maer de ziele / Godts Bruydt certeyn/
Die mogen ſy doen doch geenen noodt/
Weeſt onvertſaeght tot in der doodt/
Ghy Bruydt / ghy Coninginne/
't Lam ſal den ſtrijdt doch winnen.
  Met onſen Godt vol trouwen/
Soo laet ons ſpringen ſiet/
Ten ſal ons niet berouwen /
Al over die mueren met vliet/
Aenſiet de mueren van Jericho/
Die moſten vallen ter neer / vylo/
Met Godt is 't goet om ſtrijden/
Treckt aen al ſonder mijden.
Pauſe.
  Men ſiet nu in allen Landen
Hoe dat 't gekroonde Beeſt/
Fel knerſt op ſijne tanden/
Over hem die Godt hier vreeſt :
De Schriftgeleerden die ſluyten raedt/
Om ons te dooden al nae 't Placcaet/
Die niemandt yet misdeden/
Maer leefden in Godts vreden.
  De Prince der Prieſteren alle/
Die geleerde ter wereldt breedt/
Eylaes tot haren misvalle/
Die zijn op ons dus wreedt/
Pilatus wijſt ons tot Cayphas/

Om ons te helpen in 't morras/
Den onnooſelen moet men kruyſſen/
Om haer begeerten te bluſſchen.
O Heer van grooter krachten/
V handtwerck niet verſmaedt/
Ghy kondt u voet wel wachten/
Van die bedrijven het quaedt/
O Heer aenſiet doch dit ellendt/
Ontfermt u over dees Heeren blendt/
Die ons nu perſequeren/
O Heer / dat 's ons begeeren.
Wy bidden oock alle Staten/
Maer Heeren en Vorſten meeſt/
of ſy 't wouden toelaten
Dat Godts kinderen onbevreeſt
By haer mochten woonen/ al ſonder noot/
om wijf en kinderen te winnen haer broot/
Als Chriſtus heeft bevolen/
oft ghy ſult ſwaerlijck dolen.
Hy die dit Liedeken dichte/
O Heer wilt hem by ſtaen/
Laet hem voor Sathan niet zwichten
Als hem de doodt komt aen/
O Heer helpt ons behouden het veldt/
Dat wy niet vreeſen voor haer geweldt/
op u ſtaet ons betrouwen/
och helpt ons uyt benouwen/
Dit is eerſtmael geſongen
Van Joriaen en Clement hoort/

Den ſtrijdt zijn ſy ontſpꝛongen/
Zy ſtoꝛven al om Godts woꝛt/
Zy ſpꝛaken met blijtſchap onbevꝛeeſt
Heer in u handen beveelen wy ons geeſt/
En hebben heel onbezweecken/
Haer halſen uytgeſteecken.

Nae de wijſe :

Adieu quaedt regiment.

HOoꝛt menſchen een Nieuwe Liedt
Tot uwer lief den ſingen/
Verſuymt u ziele doch niet/
Maer wilt met grooter vliet
Dooꝛ d'enge pooꝛte dꝛingen.
2 Deſe werelt is dooꝛ vele gemaeckt/
Maer de toekomende / waerlijck
Dooꝛ weynigh o menſchen ontwaeckt/
Dat ghy deſe reden wel ſmaeckt/
De Engel ſpꝛack dit klaerlijck.
3 De werelt gaet grovelijck mis
Al van Godts waerheydt verde/
Der gerechtigen wegh woꝛt wis
Geacht dooꝛ verderffenis/
Sapientie leeſt in 't derde.
4 Seer enge ſoo is de pooꝛt/
Die daer leyt tot den leven/
Weynigh vinden deſe / hooꝛt/

In den ruymen wegh gaeter veel voort/
Wy vinden 't klaer beſchreven.
5 O menſchen / maeckt u af-ſcheyt
Uyt de ruyme paſſagie/
Want ſy tot de verdoemenis leyt/
Op dat ghy niet eeuwigh en ſchreyt/
Werdt een Chriſten perſonagie.
6 Ghy Chriſtenen algemeen/
Strijdt vroom in deſer uren/
Wilt dat enge padeken treen/
Alſt hier is deur geſtreen/
Soo ſal de blijdtſchap dueren.
7 De rechtvaerdige zielen zijn
In de handen Godts / hoort reden/
Het heeft voor den onwijſen een ſchijn /
Of ſy ſtorven / verſtaet wel mijn/
Maer ſy gaen heen in vreden.
8 In de werelt ſult ghy hebben druck/
Maer in vreden ſult ghy ruſten/
Spreeckt Chriſtus / verſtaet wel dit ſtuck /
Dat is ſijn volcks geluck/
Nat 't Lichaem geen welluſten.
9 De werelt ſal haer verblien/
Ghy ſult weenen ende ſchreyen/
Maer u droefheyt / wilt hier opſien/
Sal veranderen / na Chriſtus bedienſ
In blijdtſchap / die 't verbeyen.
10 Die vreught ſal zijn boven al/
Soo ons Chriſtus houdt voor oogen/

Hy ſprack / aenhoort dit geſchal/
Dat niemandt die blijdtſchap en ſal
Van haer nemen mogen.
11 Hoe haeſt is het hier gedaen/
Al dat men magh aenſchouwen/
Dat is tijd'lijck nae Paulus vermaen/
Al dat tijd'lijck is moet vergaen/
Wilt u daer niet ſeer aen houwen.
12 Werckt ſpijſe / die niet en vergaet/
Wilt in den Hemel ſchat vergaren/
Doet Koopmanſchap of gy 't niet beſaet/
Na dat onverganckelijcke ſtaet/
De wereldt laet doch varen.
13 Verblijdet u / na Paulus leer/
Anderwerf / wilt u verblijden/
Ende dat al inne den Heer.
Acht op dit woordeken ſeer/
Wilt ydel glory mijden.
14 Nu / menſchen / wie dat ghy zijt/
Wilt op de Schriftuer achten/
De Heere ſal komen ſubijt/
Hebt u ſoo in deſen tijdt/
Dat ghy 't leven meught verwachten.

Aen Trijn Jans tot Medenblick.

Na de wijſe:
Ick heb geſien den tijdt.

HEt ſcheyden is naeby/
Seer gelief de vriendinne/
daerom ſoo moet ick dy
Noch wat ſchencken uyt minne/
Laet ons met hert en ſinnen
Staen na volmaeckte deught/
om in Godts rijcke binnen
Namaels te zijn verheught.
Met hert / ſin en gemoedt
Laet ons doch hier na haecken/
Al valt het tegenſpoedt
door qua buyen en kaecken/
Laet ons bidden en waecken/
om niet worden verraſt/
dat wy niet quyt en raecken
Ancker / roer / touw / zeyl/ maſt.
Al om te varen voort
door golven ende baren/
Moet men met goedt ackoort,
dit tuygh ſeer wel bewaren/
En oock niet drae vervaren
Al komet ſtormen groot/
Als een Bootsman ervaren/
Betrouwt op u Piloot.
Want hy ons in der noodt
Kan bevryen van ſneven/
Soo wy ons naeckt en bloodt
Vrywilligh overgeven/
En hem alleen aenkleven

Die ons gekocht heeft dier/
Men magh hem ſelfs niet leven/
Dit valt mijn vleyſch ſeer ſuer.
Hier over hadt ick wel
Te ſuchten en te klagen/
Want mijn vleyſch ſeer rebel
Gaet my ſoo dickwils plagen/
Den geeſt wilt niet verdragen/
Dus hoef ick in den ſtrijde
Te weſen alle dagen/
Adieu / ſchelt my nu quijt.

Na de wijſe:

Van den 23. Pſalm.

IN mijnen geeſt // moet ick verjubileren/
Noyt ſoeter Feeſt // dan den Sabboth des Heeren/
Wie hem met luſt // viert van ſijne quade wercken/
Van ſonden ruſt // in Godt die hem kan ſtercken
Die heeft ſeer pleyn // den Sabboth recht gehouden/
Godt heeft hem reyn // ſijn ſonden quyt geſchouden.
2 Oock ſaligh dan // is hy tot allen ſtonden/
Al ſulcken man // en reeckent Godt geen ſonden/
In wiens geeſt fris // geen bedrogh noch qua perten
Bevonden is // oock niet dobbel van herten/
Maer als Godts knecht / de vrome Job gepreſen/

Slecht ende recht / volheerdigh in Gods vreſen.
3 Oock die geen gelt / op woecker heeft gegeven
Noch geen gewelt // aen yemandt heeft bedreven/
Maer leent met vlijt / den arme t'elcker ure/
Sonder profijt // alleen uyt lief den puere/
En geeft haer all // die hem niet konnen loonen/
Dien ſulcken ſal // in Godes Tempel woonen.
4 Soo wie met vliet // uyt luſt hier in beklijven/
Zy ſullen niet // ledigh onvruchtbaer blijven
In kentenis // van Godts volmaeckte leere/
Die heylſaem is // in Chriſto onſen Heere/
Godt die vermeert // de gaef ſijns geeſts beſeven/
Wie hem verneert // die wort van Godt verheven.

j. Pauſe.

5 't Is wel geviert // die ſoo den Sabboth ruſten
Sulck een verciert // Godts leeringh ſoet met luſten
Die weeskens kleyn // beſchermt gelijck een Vader
Voor 't geweltpleyn // en die als wijs berader
Hem neerſtigh keert // dat weeskens onbedrogen
Geſchickt / geleert / in Godts woort opgetogen.
6 Is een in noot // die hem dan trooſt van herten/
En breeckt ſijn broot // een ziel vol hongers ſmerten/
Die niet en kan // ruſten eten noch drincken/
Als hy een man // nootdruſtigh kan bedincken/
Maer hem eerſt ſpijſt // uyt lief den na en verre/
Zijn licht dat rijſt // op als de morgen-ſterre.
7 Als hy beſorght // de Weeukens reyn van zijde/
Geeft / leent / en borght // elck na gelegenthede
Die haer ſoo kan // voorſtaen in alle ſaecken/

Recht als haer man // raet tot bidden en waecken/
Geeſtigh geſint // ſacht ſtilt tot allen tijden/
dat ſy verwint // haer druck en 's vyants ſtrijden.
8 Niemant en kan // tot deſen Sabboth komen
oft ten zy dan // dat hy tot ſijnder vromen/
Gantſchlijck verſaeckt // de wereldt met haer luſten
En niet en ſmaeckt // dat aertſch vol van onruſten/
Maer ſijn gemoet//gantſch draegt in God verheven
In ſuer en ſoet // danckbaerlijcken te leven.
9 Seer onbeſmet // is hy voor Godt eerweerdigh/
die niet en ſit // by de ſpotters lichtveerdigh/
In haren raet // noch in haer kromme wegen
Geenſins en gaet // maer contrari daer tegen
Al ſijnen gangh // heeft in het Hemelſch weſen/
Met lof en danck // als een met Godt verreſen.

ij Pauſe.

10 Soet ende fijn // moet 't eynd' aller geboden
de Sabboth zijn // daer men een is van noden/
dits 't eenigh een // ſtil-houden Godt gelaten/
Als Magdaleen // die koos tot haerder baten/
't Beſt eenigh goet // 't welck haer by is gebleven.
d'oprechte vroet // en is geen wet gegeven.
11 O Godts geeſt net // ghy kont ons wel regeeren/
Ghy zijt de wet // niemant heeft u te leeren/
Godt heeft u voort // den heyligen gegeven/
En nae ſijn woort // in haer herten geſchreven/
Ghy zijt een licht // lanteerne 't haerder voeten/
Nae Davids dicht // 't welck ſy naevolgen moeten.
12 Och liefden graet // ghy bandt aller ſecreten/

In u beſtaet // de Wet en de Propheten
Ghy zijt niet ſmal//het eynd' end' de hooft-ſomme/
Der wetten al // haer oorſpronck en waeromme/
Na Schrifts uytlegh // groot boven alle gaven/
De hooghſte wegh // de ruſt-dagh aller ſlaven.
13 Nu Prince Godt // die 't alles werckt in allen/
Ghy zijt mijn lot // laet my van u niet vallen/
Werckt nacht en dagh//wilt al mijn kracht regieren
Op dat ick magh // in u den Sabboth vieren/
U jock is ſoet// u laſt is licht om dragen.
Wie leert ootmoet // ſijn ziel ruſt t'allen dagen.

Den 34. Pſalm. Nae de wijſe:

Het ſat een ſnee wit Voghelken, al op
ſijn eerſte pluyme.

ICk wil den Heere gebenedijdt
Loven prijſen tot allen ſtonde/
Sijnen lof ſal ick tot aller tijdt
Uyt ſpreecken vry met mijnen monde.
2 Mijn ziele ſal van den Heere groot
Haer ſeer hoogelijck beroemen/
Soo dat die 't hooren / zijnde in noodt/
Blijdtſchap en vreught daer af ſal komen.
3 Laet ons den Heere met groot ootmoet
Loven end' prijſen al te ſamen/
Hooge verheffen ſijn Name ſoet/
Hy gaet te boven alle namen.

4 Wanneer ick den Heere ſochte ſiet/
Antwoordende ſprack hy ſeer ſachte/
End' hielp my uyt vreeſe end' verdriet
Door ſijnen geeſt die in my wrachte.
5 Alle menſchen die op hem ſien
Sal hy ſeer wonderlijck verlichten/
Geen ſchande ſal haer mogen geſchien/
't Wert al goet en recht wat ſy ſtichten.
6 Doen den ellendigen menſche riep/
De Heere ſijn ſtemme verhoorde/
En hielp hem uyt ſijn lijden diep/
Vertrooſtende met ſijnen woorde.
7 De Engel des Heeren Leger maeckt/
Rontom die hem vreeſen en eeren/
Hy helptſe uyt noot ende hy waeckt/
Voor menſchen die Godts lof vermeeren.
8 Wilt ſmaken en met oogen aenſchout/
Hoe vriendelijck dat is de Heere/
Wel den menſche die op hem betrout/
End' van hem ſchept nimmermeere!
9 Vreeſt hem ghy ſijne heylige al/
Want die hem vreeſen en beminnen/
Geen gebreck haer overvallen ſal/
Noch geen gewelt ſalſe verwinnen.
10 De rijcke hongert en leyt gebreck/
Maer die den Heere neerſtigh ſoecken/
Worden geholpen uyt allen dreck.
Bevrydt van ſchaed' in allen hoecken.

Pauſe.

Pauſe.

11 Komt herwaerts / kinders hoort na my/
de vreeſe Godts ſal ick u leeren/
Al die begeeren te leven vry/
Geruſt van herten en met eeren.
12 Behoedt u tonge voor alle quaedt/
Maeckt dat u lippen niet en ſpreken
Eenigh bedrogh of valſchen raedt/
d'Welck doet den bandt der lief den breken.
13 Laet af van 't quade en doet dat goet/
Soeckt vrede en wiltſe vermeeren/
Want ſoo wie dat gerechtigheyt doet.
Op hem ſien de oogen des Heeren.
14 Ende ſijn ooren oock open ſtaen/
Om ſijn bedinge te ontfangen/
Maer met den quaden ſal 't anders gaen/
die de booſheyt altijdt aenhangen.
15 Want ſeer vreeſlijck ſal Godts aenſchijn
Aenſien den booſen / en uytroeyen/
Soo dat nu noch op geenen termijn/
Haer gedachteniſſe ſal groeyen.
16 Als die oprechte roept / Godt die hoort/
En verloſt hem uyt ſijn ellende/
door ſijn genade met goet accoort
Maeckt hy ſijn lijden een goet ende.
17 Die Heere is den menſche na by
Al die gebroken zijn van herten/
Ende den ſachtmoedigen helpt hy
Uyt angſt / noot / lijden ende ſmerten/

18 Den rechtveerdigen ſeer vele hert/
Maer Godt bevrijdt hem van miſvalle/
Soo datter niet een gebroocken werdt
Van ſijnder gebeenten alle.
19 't Ongeluck ſal doo'n den booſen man/
En al die den gerechten haten
Sullen haer beſchuldigen daer an/
Hoe hooge dat ſy zijn van ſtaten.
20 Godt die verloſt uyt alle gepijn
De zielen van alle zijn knechten/
En die op hem betrouwende zijn/
Sal hy genadelijcken rechten.

Nae de wijſe:

Van den achſten Pſalm.

IN mijnen noodt // roep ick tot u / o Heere/
Laet my niet bloot // want ick ben zwack en teere
Want ick doch niet // ſonder u en vermagh
In dit verdriet // trooſt my/ Heer / nacht end' dagh.
2 Trooſt my / o Heer // en wilt my niet verlaten/
In dit verſeer // komt my Heere te baten.
op u alleen // betrouw' ick Heere mijn:
Wie magh ons ſcheen // van u lief d' op dit termijn?
3 Vw' liefde ſoet // bewijſt Heere geduerigh/
Wat men ons doet // dat wy niet weſen treurigh.
Door uwen Geeſt // o Heer / Daniel by ſtaet/
In Babel meeſt // is hy by die Leeuwen quaet.

4 Die Leeuwen fel // zijn oock in de woeſtijne/
En ſoecken ſnel // ons te brengen in pijne.
En ſlangen fier // die ſpouwen vyerigh fenijn:
O Godt zijt hier // onſen rechten Medicijn.
5 Geen kruyden ſoo goet // die men ſou mogen leſen
Noch plaeſter ſoet // en kan ons niet geneſen/
Maer Heere ghy // die Iſraël by ſtondt
Door Chriſtum vry // maeckt ons zielen geſondt.
6 Ons zielen kranck // ſijn altijdt in dangiere
Door peſte kranck // en ſieckt' menighertiere /
Soo dat hier vergaet // menigh met jammer groot/
Die haer geen raet // ſoecken tegen den doodt.

Pauſe.

7 Sy beminnen meer // dat tijdelijcke leven/
En 's werelts eer // dan vleeſch en bloet gedreven/
Sy zijn eylaes // ſeer jammerlijck verblendt/
Als die Maeghden dwaes // die door liefden zijn geſchendt.
8 Sy zijn in der nacht // oock ſlaperigh bedegen/
Als die geen acht // op 't licht hebben gedregen/
Als den Koningh haer // ſal opwecken ſubijt/
Dan ſullen ſy daer // kloppen / maer ter ontijdt.
9 Dan ſullen ſy // beſchaemt daer buyten blijven/
Dat ſoecken daer by // en ſal haer niet beklijven/
't Wert dan te ſpae // om nae oly te ſien/
Haer ſal geen genas // van den Bruyd'gom geſchien.
10 Och vrienden gemeen // wilt bidden ende waken/
Omgort u leen // laet u licht vierigh blaken/
V ſedigheydt // laet weſen openbaer

Weeſt ſoo bereyt // als wijſe maeghden eerbaer.
11 Als een reyne Bruyt u alſoo vercieren/
Toont overluyt // u licht in all' manieren/
Want 't is nu d'uur // van den ſlaep op te ſtaen/
voor Chriſtum puer // tot den Vader te gaen.
12 Prinſlijcke Godt // in eeuwigheyt verheven/
dit voor een ſlot // mijn vriendekens verheven/
die van 't getal // zijn weergeboren nieuw/
dit ſchenck ick u al // voor een vriendelijck adieu.

Na de wijſe :

Chriſtelijcke Broeders van herten liberael.

ICk roepe tot u met hertelijcke verlangen/
O Heere / wilt doch verhooren mijn gebedt/
Komt neyght u ooren / en wilt dat doch ontfanghen/
drijft wegh van ons alle boosheyt die ons let/
Op dat wy onbeſmet // met een vaſte opſet/
Bidden tot aller ſtont // uyt een yverigen gront.
2 Als ghy u Heer tot mijn roepen ſult neygen/
End' my ſult waſſchen van alle ſonden reyn
dan ſal 't gebedt als een reuck voor u op ſteygen/
dat door de wolcken ſal dringen krachtigh pleyn :
dus helpt ons gemeyn / o eeuwige fonteyn/
dat wy u mogen ſaen // van herten roepen aen.
3 Nae ons o Heer / wilt uwe oogen wenden/

Aenſiet u Schaepkens / o Godt van Iſraël/
Wilt rechte Herders in u gemeyne ſeynden/
dien lieve Schaepkens van herten weyden wel/
Want ſiet den draeck ſeer fel//en den wolf ſeer rebel
den Leeuw gaet om met luſt// te verſlinden ſonder ruſt.
4 Komt ſiet u wijngaerdt ſeer ſchoon in haeren bloeyen/
Aen alle kanten ſtaetſe wijt uytgebreyt/
De wilde ſwijnen wilt daer uyt roepen/
Vanget oock de Voſkens die daer in doen groot leyt
O wijngaert uytgeſpreyt / bewaert in reynigheyt/
Recht op haer Thuynen goedt // voor alle quaet gebroet.
5 O Heer den ooghſt die is ſeer groot en wijde /
Maer arbeyders die zijnder weynigh voort/
Rechte arbeyders ſeyndt ons in deſen tijde/
Die ons te rechte voor houden u heyligh woort/
O Heer/ ons nu verhoort // op dat doch met accoort
In liefden en eenigheydt // uwen naem mach zijn verbreyt.
6 Recht weder op / aen uwen heyligen Tempel/
Timmerlieden goet / o Heere bequaem voor dy/
daer van de Schrift ons geeft een goet exempel/
't Sweert in de handt ende oock op haer zy/
En timmerden ſoo vry// ſoo oock begeeren wy/
dat wy opwaſſen meeſt// tot een woonſtadt in den geeſt.
7 Noch bidd' ick u voor Princen ende Heeren/
Voor alle Koningen en alle Overheyt/

opent haer de oogen / dat is al mijn begeeren/
Stiert doch haer herten tot de gerechtigheydt/
op dat wy niet met beſcheyt // in alle Godtſaligheyt
Geruſtigh en ſtil // beleven mogen uwen wil.
8 Eylaes / o Heer / met dat wy daer na haecken
Geruſtigh te leven en weſen ſonder kruys/
Maer dat ſy doch te recht op mochten waecken/
Al die ons hier vervolgen met gedꝛuys /
Want dat gerechtige Huys // moet lijden veel confuys :
O Heer / o Heer van dien // uwe wille laet geſchien.

Pauſe.

9 Laet u kinderkens, o Heer/ doch niet in ſchanden
Alle die daer lijden om u getuygenis/
In dꝛuck / in noodt / in pijn van zware banden/
Bewaert haer met Jonas in den buyck des walvis.
Die met Daniel gewis // in den kuyl der leeuwen is/
O Heer/bewaertſe wel/vooꝛ der leeuwen tanden fel.
10 Joſeph die woꝛdt al van de booſe vꝛouwe
By ſijnen mantel getrocken / wel te recht/
Maeckt doch dat ſy den mantel liever houwe/
Dan dat u kinderkens gaen buyten haren echt/
O Heer/bewaertſe ſlecht/ met Joſeph uwen knecht/
dat ſy dooꝛ u genae // verwinnen vꝛoegh en ſpae.
11 Siet doch / o Heer / waerom ſy ons vernielen/
O heylige Vader / hoe ſijnſe ſoo verblindt ?
Ick bidd' u uyt dat binnenſt' mijner zielen/
Vooꝛ all' de gene die ons aen doen zwaer toꝛment/
Vergeeft haer angeſchent // haer ſonden onbekent/
O Heer/

o Heer / weeſt haer verſoen // want ſy weten niet
wat ſy doen.

12 Slangen voor viſſchen / o Heer / door u genade/
Noch ſteenen voor broodt wilt ghy ons geven niet/
Gedenckt doch niet al ons voorleden miſdaden/
oock dat onwetende van ons noch wel geſchiet/
't Is mijn herte verdriet // wie kan 't bemercken ſiet
Hoe dickwils dat hy faelt / als David ons verhaeldt.

13 O Heer / beproeft mijn hert en mijn gedachten/
Wilt onderſoecken mijn Nieren in den gront/
Ghy weet / o Heer hoe kleyn wy zijn van krachten/
Sterckt ons geloove ſoo werden wy geſont /
En reynight mijnen mont/door uwen geeſt terſtont/
Dan ſullen wy met vreught // t'allen tijden zijn verheught.

14 Eeuwigen prijs / o Heer / van grooter waerden/
Lof / eer / en danck ghy alleen waerdigh zijt/
Want ghy hebt ons verkoren van der aerden/
En ons verhoort in den aengenamen tijdt/
Daerom zijn wy verblijdt // o Heer / gebedijdt/
Mijn hert en mijn gemoedt // van vreughden ſingen doet.

15 Nacht en dagh / o edel Prince verheven/
Kan men u lof doch niet geſpreecken uyt/
o liebe Bruydegom / wilt ons doch niet begeven/
Gedenckt aen Zyon / u alderliefſte Bruydt/
Dat ghy u ſchat ontſluyt // en uwen wil beduydt/
o Heer des Hemels wijs // u geſchiet lof en prijs.

Na de wyſe:
Nu looft mijn ziele den Heere.

ICk ſal u een liedt verbreyden/
't Welck Mattheus in 't vijffſte verklaert/
Van de acht Saligheyden/
Soo Christus ons ſelven openbaert/
Gelooft ſijn woordt alleene/
Verblijdt dat herte dijn.
Zaligh zijnſe gemeene
die arme van geeſte zijn/
Hier naer ſullen ſy niet weenen/
dat Hemelrijck hoort haer ſijn/
Zaligh zyn de bedroef de reene/
Sy ſullen vertrooſtet zijn.
2 Christus ſprack noch ter ſtede/
dat oock ſaligh zijn/ hoort zijn belijdt/
Al de ſachtmoedige mede/
Sy beſitten d'aertrijck in vreden altijdt/
Zaligh zijnſe die honger lijden /
End' dorſten na Godes woordt/
Godt ſal haer noch verblijden/
End' hy ſalſe verſaden hoort.
Zaligh zijnſe in deſe tijden/
de barmhertige voort/
Barmhertigheydt komt haer bezijden/
Een eeuwigen dage aenboort.

3 En:

En bedroeft u niet te ſamen/
Ghy die daer houdt Godts eeuwigh verbont/
Chriſtus heetſe ſaligh by namen/
Die ſuyver van herten zijn in den gront/
Zy ſullen Godt aenſchouwen/
Dit zijn Godts woorden klaer.
Zaligh zijnſe wilt dit onthouwen/
De vredemaeckers voorwaer/
Al die dees reden behouwen/
End' volgenſe vromelijck naer/
Dat zijn Godts kinders vol trouwen/
Spreeckt Chriſtus in 't openbaer.
4 Zaligh zijn ſy en uytverkoren/
Spreeckt Chriſtus tot ſijn Diſcipel fijn/
Die om de gerechtigheyt wilt hooren/
Gehaet / vervolght en verſmaet zijn.
Zaligh zijn uyt genaden/
Alle die doen rechte boet/
Als u de menſchen verſmaden/
Om Chriſtus name goet/
Sijn beloften laet u verſaden/
Dat Hemelrijck hoort u ſoet/
Ghy Chriſtenen laet u raden/
Zijt deſe reden wel vroet.
5 Te rechte mocht hy wel verheugen/
Daer men van is ſprekende booſheydt/
Ende dat met valſche leugen/
't Geſchiedt al tot der ſaligheydt/
Zijt in vreughde geſeten/

Het werdt u wel geloont/
Godt ſal u ſijn Rijck uyt-meten/
Schoonder dan hy 't heeft vertoont/
Want alle Godts Pꝛopheten/
Zijn niet in lijden verſchoont/
de wereldt heeftſe verbeten/
daerom zijn ſy gekroont.

Nae de wijſe:

Geeft my te drincken na mijnen dorſt.

JOhannes ſpꝛack met woorden ſoet
Soo in Mattheo dꝛie ſtaet geſchꝛeven:
Gaet doet oprechte vꝛuchten der boet/
die tot ſ'ijn Doopſel quamen gedꝛeven/
Jae Chꝛiſtus ſelve / dat Hooft verheven/
Spꝛack hier beneven // verſtaet wel my/
doet boet en beteringh in leven/
Want 't Rijcke Godts is ſeer na by/
2 En vertreckt niet te woꝛden vꝛoom/
Stellet niet uyt van jaer tot jaren/
Maer ſiet hoe Chꝛiſtus den vijgeboom/
die ſchoone ſtondt verciert met blaren/
om datter geen vꝛuchten op en waren/
Nae Schꝛifts verklaren/heeft hem vervloeckt/
Siet toe / en wacht u vooꝛ ſulck bezwaren/
dat hy ter ontijdt u niet beſoeckt.
3 Den bijl is aen den boom geſtelt/

Gaet ons Johannes oock gewagen/
En wordt ter ſchanden neder gevelt/
die in weldoen altijdts vertragen/
Sy ſullen 't noch jammerlijck beklagen/
t'Eeuwigen dagen // in zwaer dangier/
Boomen die geen goe vruchten dragen
die zijn gecondemneert in 't vyer.
4 Daer den boom valt 't zy zuydt oft noordt/
Waer hy valt daer ſal hy liggen moeten/
End' als hy light na des Heeren woordt/
En is daer geenen tijdt meer der boeten/
doet eenen rechten loop met uwen voeten/
't Sal u verſoeten voor Godt hier nae/
En laet de werelt in haer ſonden wroeten/
En treckt met Loth uyt Sodoma.
5 Wilt ghy met Joſua en Caleb fijn/
Verlaten al Pharaos Treſoren/
Soo moet ghy ſtaen in de woeſtijn/
Tegen u vyanden achter en voren/
V eygen vleeſch luſt moet ghy verſmoren/
Godts ſtemme hooren // ſeer vayljant/
End' als een kindt van nieuws herboren/
om komen in 't beloofde Landt.
6 Wilt ghy den engen wegh treden ſchoon/
om in den nieuwe Stadt te geraecken/
Ghy moet u aerdtſche leven doo'n/
Wilt ghy u wooninge daer in maecken/
de vreught des Geeſts moet ghy oock ſmaken/
In goede ſacke / gewillig zijn/

V eygen leven moet ghy verſaecken/
Voor Godt en baet geen heyligh ſchijn.
7 En bedrieght doch u ſelven niet/
Wilt alle heylige ſchijn mijden/
Neemt exempel aen Sichem / ſiet/
Die hem om Dina liet beſnijden/
Maer 't ſmerte hem in korten tijden/
Hy quam in lijden / en doots tempeeſt/
De Heer ſal u wel bevrijden?
Indien ghy hem van herten vreeſt.
8 Meenet van herten / end' met der daet/
Of ghy ſoudt u ſelven onteeren/
Want wat hebet die vrient gebaet/
Die daer in quam ſonder Bruylofts kleeren/
Hier meughdy goet exempel leeren
In ſwaer verſeeren is hy gedaelt/
Die onboetveerdigh in 't huys des Heeren
komen / die worden alſoo betaelt.
9 Maer af te laten van ſonden quaet/
Dat is voor Godt ſchoon offerhande/
Doet neerſtigheyt / na Paulus raet/
Recht op u knien end' u trage handen/
Dat ghy met 't onkruyt tot uwer ſchanden
Niet en moet branden / dus wilt toeſien/
Een eeuwigh weenen / knerſſen der tanden/
Dat ſal den quaden hier naer geſchien.
10 Prince / u niet als de wereit ſtelt/
Verandert u door nieuwe ſinnen/
Al wordt ghy hier in 't vleeſch gequelt/

Met eenen ſtrijdt gheduerigh van binnen/
Om wel voleyden des loops beginnen/
Moet men uyt minnen / Chriſtum na gaen/
Die werelt / vleeſch / duyvel / verwinnen/
Sullen die eeuwige kroon ontfaen.

Nae de wijſe:

Het licht der wereldt is opgeſtaen.

Ick roep u o Hemelſche Vader aen/
Wilt mijn geloove ſtercken/
Op dat ick mach vromelijck blijven ſtaen/
Met u waerheyt aengedaen/
Al ſonder af te gaen / och Godt wilt in my wercken.
2 O Heer in den noot doet my byſtant/
Geeft mijn mondt om te ſpreecken/
Ick ben hier in mijn vyanden handt/
In der wreeden Leeuwen tandt/
U heyligh woort playſant / doet my uytbreecken.
3 Mijn kracht is ſeer kleyn / u Heer bekent/
Wilt my doch aenveerden/
Uwen geeſt der waerheyt in my ſendt/
Ghy zijt mijn fondament/
Weeſt my altijdt ontrent/ dat ick't mach volheerden.
4 De Heer ſpreeckt tot my / en weeſt niet bevreeſt/
En wilt oock niet beven/
Al vindt ghy u hier in een wilt foreeſt/
By den draeck en oock dat beeſt/

Ick ſal u mijnen geeſt tot trooſte geven.
5 Hoe komt dat ghy u voor menſchen vervaert/
Die doch moeten ſterven ?
Ick hebbe u uyt verre landen vergaert/
Als mijn oogh-appel bewaert/
Ghy zijt van mijnen aert // ghy en ſult niet bederven.
6 Keert u tot my mijn leden teer/
Soo meught ghy ſaligh weſen/
En vreeſt noch en beeft voortaen niet meer/
Ick ben alleen u Heer/
En wijckt niet van mijn leer // mijn volck gepreſen.
7 Komt al tot my die hier arbeydt/
Belaſt ſijn en beladen/
Een eeuwige vreught is bereydt/
Al door genadigheydt/
Ick ſal u met klaer beſcheyt // uyt lief den verſaden.
8 Ghy zijt mijn vrienden / is't dat ghy doet
Al dat ick u gebiede/
Ick late voor u mijn leven goet/
och mijn uytverkoren vroet/
Uyt grooter lief den ſoet // dat dit geſchiede.
9 O Zyon om uwent wille / hoort/
Heb ick ſoo veel geleden.
Ick heb u gegeven mijn Goddelijck woordt/
om te brengen in accoort/
Als ghy daer laeght verſmoort // in u booſheden.
10 O Zyon mijn alderliefſte ſchoon/
En wilt u niet vreeſen
Voor die 't lichaem perſequeren oft dood'n/

Ick ſal u in mijn Throon
Geven des levens kroon // om vreught vermeeren.
11 O Zyon mijn alderliefſte Bruydt/
Boven alle vrouwen/
Mijn Goddelijck woordt in u herte ſluyt/
En laet het van u niet uyt/
Mijn alderliefſte ſpruyt // ick ſal u my [illegible]uwen.
12 Weent ende ſchreyt noch een weynigh tijdt/
Ghy ſult haeſt verblijden/
Een eeuwige vreught / noyt ſulcken jolijt/
Is voor hem die my belijdt/
Voor de menſchen vol van ſpijt // tot eeuwigen tijden.
13 Blinckende als der Sonnen ſchijn
Boven alle klaerheyt/
En kleederen wit van zijde fijn
Sullen d'uytverkoren mijn
Aendoen / en blijde zijn // en ruſte van zwaerheydt.
14 Een troostelijck woort elck hooren ſal/
Die hier nu treuren/
Als de Baſuyne ſal geven geſchal/
Komt hier mijn lief getal/
Ick ſal u geven al // mijn Rijck te beuren.
15 Gedenckt den gevangen / als mede gevaen/
Ghy mijn uytverkoren/
En bidt den Heere dat hy my ſaen/
In ruſten wil ontfaen/
En afwaſſchen al mijn traen // hy ſal u verhooren,
16 Oorlof aen broeders en ſuſters gemeen/
Wy moeten nu ſcheyden/

Tot dat wy komen by Chriſtum alleen/
Ons Hooftman / en anders geen/
Wilt u daer toe bereen/ daer wil ick u verbeyden.

Nae de wijſe:

Ick roep u, ô Hemelſche Vader aen.

ICk bidt u Hemelſche Vader mijn/
Wilt mijn gebedt ontfangen/
Wilt mijner doch genadigh zijn
Al door de goetheydt dijn/
Toont my u klaer aenſchijn/
Na u ſtaet mijn verlangen.
2 Mijn ſonden/ o Heer / berouwen my ſeer:
Och wiltſe my vergeven/
En vernieut my noch altijdt meer/
dat ick my heel omkeer/
dat waer wel mijn begeer/
Na uwe woort te leven.
3 Maeckt my doch weerdigh o Heere jent/
Een ſteen tot uwen Tempel/
Gefondeert op het fondament/
Chriſtum u Zoon bekent/
dien ghy hier hebt geſent/
Ons tot een exempel.
4 Den wegh die hy is voorgegaen/
dit valt mijn vleeſch ſeer bange/
dus wilt my Heer altijdt byſtaen/

In geenen noot verſmaen/
Houdt my op de rechte baen/
Dat bidt ick u door ſange.
5 Komt my te hulpe o Vader goet/
Wilt mijn geloof vermeeren/
Een bloeyende ranck uws Wijnſtocks ſoet
Maeckt my al metter ſpoedt/
Die na u wille doet/
Dat is al mijn begeeren.
6 Wilt my hier oock maecken bequaem/
O Heere der heyrſcharen/
Een lidt te zijn aen u lichaem/
Ghy dat hooft / ſoo ick raem/
Door u heylige naem
Wilt my van 't quaedt bewaren.
7 In ſonden ben ick ontfangen hier/
End' oock daer in geboren/
Mijn booſe vleeſch en heeft geen tier/
Het houdt geern ſijn manier/
Helpt my dat ick 't beſtier/
Of 't is met my verloren.
8 O Heer / nu wilt my geven raet/
Wat ſal ick doch beginnen ?
Mijn vleeſch is genegen tot quaet/
De geeſt dat wederſtaet/
Ick roep tot u om baet
Dat ick 't mocht overwinnen.
9 Weeſt niet verſlagen / leden teer/
Ick ſal u haeſt ontladen/

Al ſteldt hem u vleeſch ſeer hart te weer/
Drucket doch altijdt neer/
En ſchickt u na mijn Leer/
Ick ſal u niet verſmaden.
10 Van 't vleeſch u niet verwinnen laet/
Nu noch tot geenen tijden/
Ick ſal u haeſt komen te baet/
Mijn woordt ſtelt u de maet/
Beſiet wat daer in ſtaet/
Vat ſal u doen verblijden.
11 Merckt wat haer wert belooft gewis/
Die hier 't vleeſch overwinnen/
Sy ſullen ontfaen de kroon geris/
Dus weeſt blijde en fris/
Daer vreught ſonder eynd' is/
Die geen menſch en kan verſinnen.
12 Dus ſtrijdt volherdigh tot der doodt:
Ick ſal u niet verlaten/
Maer helpen u uyt aller noodt/
Uyt rechter lief den bloot/
Door barmhertigheyt groot/
Wilt dit in u hert vaten.
13 Ick ſal cieren met kleeders wit/
Die hier volherdigh ſtrijden/
Dus door 't geloof waeckt ende bidt/
U ſal gebeuren dit/
Dat ghy op mijn ſtoel ſit/
Sonder eynde noch tijden.
14 Trooſt u met dees beloften reyn

o ghy mijn uytverkoren/
Myn goet ſal u worden gemeyn/
En acht doch dit niet kleyn/
In mijn Rijcke certeyn/
daer ſult ghy vreught oorhooren.
15 Die dit Liedeken heeft geſtelt/
Ende eerſtmael gingh dichten/
Wordt van ſijn vleeſch ſeer gequelt/
den geeſt doet het oock gewelt/
Sijn luſt ter neder veldt/
O Heer / door u verlichten.

Nae de wijſe:

O Godt wy dancken dijner goedt.

ICk dancke Godt Almachtigh van ſijn ghenade ſoet/
End' lobe hem van vreughden met ſange/
Sijn barmhertigheyt blijft in der eeuwigheyt goet/
dies en ben ick niet treurigh noch bange/
Want ick weet dat mijn Godt mijn Heer
My verlaten ſal nimmermeer/
Hope en trooſt beyde t' ſamen
Laten my niet beſchamen.
2 Chriſtus is mijn hope trooſt en mijn ſaligheyt/
die my verloſt heeft met ſijnen bloede
Van duyvel/ ſonde/ helle / doodt / en heeft my bereyt
den wegh / die leydt my ten eeuwigen goede/

My

Hy is ſmal ende ſeer benout/
Maer die de beloften betrout/
Geſchoncken van Godt des vreden/
Hy ſal hem wel doortreden. (ſiet/
3 Als Chriſtus Rijcke was is hy arm ghewórden
om ons (die arm zijn) rijcke te maecken/
Hy is verloſt van al ſijn ſmerte ende verdriet/
om wederom ſijn glory te ſmaecken/
En ſit in grooter heerlijckeyt/
Sijn uytverkoren hy verbeyt.
Die met hem ſullen regneren/
Eeuwelijck triumpheren.
4 Chriſtus / als een onſchuldigh end' onbevleckte
Lam/
Is voor ons arme ſondaers geſtorven/
Waer door hy de vriendtſchap van ſijnen Vader die
gram
op ons was / wederom heeft verworven/
Hy heeft den wegh open gedaen/
Waer door wy tot den Vader gaen/
Een genade niet om gronden/
Heeft hy voor ons gevonden.
5 Maer deſe genade komt alle menſchen niet toe/
Hoe wel ſy haer daer af hoogh beroemen/
Joannes die beſchrijft ons klaerlijk van Chriſto/hoe
Dat hy in ſijn eygendom is gekomen/
Maer de ſijne /ſeght hy voortaen/
En hebben hem niet ontfaen/
Maer die hem ontfingen alle/

Gaf hy t'haren gevalle.
6 Macht om te worden kinderen Godts / die in
ſijn naem
Gelooven / ende niet zijn geboren (ſaem/
Uyt den bloede/noch uyt des vleeſchs wil ongehoor-
Noch uyt den wil des mans / die verloren
End' verdoemt is door Adam al/
Daerom wie ſaligh weſen ſal/
Moet uyt Godt geboren weſen/
Door Chriſtum nieuw verreſen.

Pauſe.

7 Voorwaer/voorwaer/ſpreeckt Chriſtus tot Ni-
codemum klaer/
Wie niet en wordt geboren van boven/
Hy en mach Godts rijcke niet ſien / dat 's openbaer/
Die anders leert wort van Godt verſchoven/
Voorwaer / voorwaer ſeydt Chriſtus noch/
Wie niet en wordt ſonder bedrogh
Omgekeert als een kindt kleene/
Hy miſt Godts Rijcke reene.
8 Chriſtus heeft ſelve geſproken deſe woorden plat
Men machſe met geen glooſen verdraeyen/
Paulus ſeydt oock/ ſo wie op het vleeſche ſaeyet/ dat
Hy van 't vleeſch het verderven ſal maeyen/
Wat uyt vleeſch geboren is
Dat is vleeſch / maer wat gewis
Geboren is uyt den Geeſte/
Dat 's geeſt / ſmaeckt dit ten keeſte.
9 Die na den vleeſche levet ſal ſterven/maer ſo wie

Door den Geeſt doodet des vleeſchs wercken/
Die ſal leven / maer wie des vleeſchs wercken doet/ die
En ſal Godts rÿcke niet aenmercken.
Vleeſchelÿck te zÿn geſint/
Dat is de doodt / na Schrifts bevindt/
Geeſtelÿcke geſinthede
Dat is 't leven end' vrede.
10 Een vleeſchelÿck menſche van Godts Geeſte niet ſmaeckt/
Ende ſoo wie niet en heeft verkregen
Den geeſt Chriſti / door welcken dat men om weldoen haeckt/
Die is met Chriſto niet / maer hem tegen/
Geen Chriſten maer een Antechriſt/
Die al Godes genaden miſt/
Om dat hy hem laet bedriegen
Door 't Serpents liſtigh liegen.
11 Deſe woorden ende meer ander gheven klaer uyt/
Dat niet al / die dragen Chriſtus name/
Chriſten werden bevonden / maer alleen Chriſtus Bruyt
Sal door hem daer toe weſen bequame/
Dats dat nieuw' Jeruſalem/
Hy woont in haer / en ſy in hem/
Buyten ſÿn toovenaers / honden/
Doodtſlagers / leugen-monden.

t' Samen-ſpraeck-liedt / Nae de wijſe: Warent alle mijn vrienden, &c.

Huys-vader, Knecht, Genooden;

ICk heb een uytgeleſen
groot Avondtmael berept/
En veel gaſten tot deſen
genoodt uyt minſaemheydt/
D'uur om ter tafel weſen
Is gereſen.
O ghy onderdanen
Knecht / gaet nu het getal
Der genoode vermanen
Te komen / ſeght 't is al
Berept / dat ſy en hoeven
Niet en toeven.

Knecht.

Komt al wel beraden/
o Menſch / wie dat ghy zijt/
Berept is uyt genaden/
's Levens ſoets maeltijdt/
't Is nu de uur om komen
Uyt 't verdoemen.

Eerſt Ghenoode.

Eenen Acker ſchoone
Heb ick gekocht / en dien
Moet ick ſelf in perſone

Nu noodigh gaen beſien/
My iſſer wel ter degen
Aen gelegen.
Dat heerlijck landt bouwen/
't Veldt vol vruchten verciert
Is laſtigh om aenſchouwen/
Vee / menigh ſchoon gediert/
Daer my profijt van allen
Magh toevallen.
Ick bidd' u wilt beloven
My t'excuſeren ſchier/
Van die weertſchap daer boven/
Want mijn hert is doch hier/
Te leven overbloedigh/
En hooghmoedigh.

2. Genoode.

Ick hebbe vijf jock Oſſen
Gekocht / dus bidd' ick u/
My met onſchuldt te loſſen/
Want henen treck ick nu/
Om te beſien die Beeſten/
Niet ter Feeſten.
Want ick moet nu ſeer yverigh
Den tijdt waer nemen eel/
Sy en zijn al niet gierigh
Die geeren hebben veel/
Men moet voor d'oude dagen
Sorge dragen.

3. Ghenoode.

En ick hebbe uyt minne
Genomen nu een Wijf/
Die my voor al ſtaet t'ſinne
Om haer ſchoon jonge lijf.
My en konnen geen ſaecken
Soo vermaecken.
Liefde onkuyſch van zede
Is oorſaecke hier van/
Dat ick nu oock niet mede
Gaen en wil / noch en kan/
Want my noyt gaen te gaſte
Erger paſte.

Huys-vader.

Te rechte heb ick tooren/
Ick noode blijdelijck
Mijn Rijck elcken te vooren/
Maer al tot tijdelijck
Streckt meeſt der yd'le menſchen
Sin en wenſchen.
Gaet ſnel op alle ſtraten
En ſteeghſkens van der ſtadt/
Brenght ſonder achter laten
Dat arme volck / en wat
Voor kreup'len / lam en blinden/
Ghy ſult vinden.
Hier inne komen laetſe.

Knecht.

O Heer / het is gedaen /

Noch iſſer ruymer plaetſe :

Huys-Vader.

Soo wilt te landen gaen/
Aen tuynen daer gelegen/
En op wegen.
Engh y ſultſe dwingen
In te komen bevreeſt/
Met mijn Woort / dat door-dringen
Kan / tot dat ziel en geeſt
Scheydt / en oock met eenen
Mergh en beenen.
Sulck volck laet vervullen
Mijn huys / want generael
Geene ſmaecken en ſullen
Mijn vreughdigh Avondtmael/
Van die daer te vergaren
genoodt waren.
't Avondtmael waerachtigh/
't Hemelſche weſen ſoet/
Om daer te komen krachtigh/
Broeders / u beſte doet/
Den Heere ſal u ſtercken
In ſijn wercken.

Een is noodigh.

Nae de wijſe :

O Godt ick moet u klagen. Ofte :
Mijn ziel die looft &c.

IN blijdtſchap boven maten/
Soo is mijn hert verheught/
Als ick denck (wilt het vaten)
Op de eeuwige vꝛeught:
die Godts volck gebeuren // ſal/
Jn des Hemels mueren // ſmal/
Daer vergaet het treuren // al.
Aenmerckt des Menſchen leven/
Hoe dat hier is geſtelt/
Vol onruſten omgeven/
Met moeyten ſeer gequelt:
Al te met een kleyn jolijt/
Maer treuren komt haeſt ſubijt/
Sterven naeckt hem alle tijdt.
Niemandt en is op eerden/
die niet en hoopt eenpaer/
Wie magh bevonden werden/
die niet en ſoꝛght? vooꝛwaer/
daer en is niemandt die leeft/
die geen verlangen en heeft/
dit alle Menſchen aenkleeft.
Ghy vꝛiendekens gepꝛeſen/
die van Godt beroepen zijt/
V hoop laet geſtelt weſen/
Jn Godt gebenedijdt
Want de Heere is getrou/
Sijn beloften houdt hy jou/
Timmert vaſt op deſen bou.
En wilt u hoop niet ſtellen/

Op 't geen dat ſienlijck is/
Noch u gedachten quellen
Hier / om het ongewis:
Loopt op dat gewiſſe padt/
Yverigh na de rijcke Stadt/
Wordt niet moede nochte mat.
  Niemandt en kan met ſorgen
Sijn leven maecken lanck/
Spreeckt Chriſtus onverborgen/
Weeſt in 't geloof niet kranck/
Sorght niet wat ghy eten ſult/
Weet dat Godt all' dingh vervult/
Laed' op u geen quade ſchult.
  Gaet ſiet eens aen de Raven/
Die Vogels groot en kleyn/
Sy wercken noch en ſlaven/
Noch voedtſe Godt gemeyn:
Want ſy niet en ſaeyen // ſiet/
Daerom ſietmenſ' oock maeyen // niet/
Nochtans Godt haer noyt verliet.
  En de bloemen wilt mercken/
Die op 't veldt ſtaen bereydt:
Sy en ſpinnen noch en wercken/
Nochtans zijnſe bekleydt/
Schoonder dan Salomon was/
Die ſeer rijck en heerlijck was/
Denckt hoe Godt bekleedt het gras.
  Ruſt ghy u / laet den Heere
Voor u ſorgen ſeer vroet:

En ſorght doch ghy niet meere/
Want het u ſchade doet/
Want daer door wordt Godes woort
Jammerlijck verſtickt / verſmoort/
Het en brenght geen vruchten voort.
In 's Hemels Throon verheven
Is u een huys geſet /
Verlanght daer nae met beven/
Op dat ghy 't onbelet
Eeuwelijck meught nemen in/
Neemt dit doch in uwen ſin/
Denckt het is een groot gewin.
Te huys verlanght te komen /
By uwen Vader fijn :
Daer wordt al wegh genomen
De zwaerheydt en de pijn/
Die den vromen hier ontmoet :
't Suer werdt daer verkeert in 't ſoet/
Na dat Hemelſch haeſtigh ſpoedt.
Zijt Godt den Heer bevolen/
Dit neerſtelijck bewaert/
En houdt doch niet verholen
Dat ick hier heb verklaert/
Maer volbrenghet met der daedt/
Dat ghy niet komt te laet/
Spoedt / de deur noch open ſtaet.

Volherdende verwintmen.

Na de wijſe:

Een Meysken by een revierken ſat.

ICk roep tot u / o Schepper mijn/
Waer ſal ick zijn/
Ick waer ſoo geern in 't beloofde landt/
In u rijck playſant.
Het landt heb ick van verre geſien/
Mocht icker in vlien/
Dat waer mijn luſt by u te zijn/
o Heere mijn!
De vrucht des landts / alſoo men leeſt/
Al in den Geeſt/
Komt laet ons eten onbevreeſt/
In des Heeren feeſt.
Een eeuwige vreught met blijden geſanck/
Een eeuwigen danck/
Sal daer opgaen een vrolijck geklanck
In der eeuwigheyt lanck.
Veel vreught en blijtſchap blijdelijck/
In 't Hemelrijck/
Sullen ſy aenſchouwen eeuwelijck/
By den Heere gelijck.
Mijn hert verlanght alſoo ſeer/
o Lieve Heer/
Houdt mijn doch vaſt al in u leer/
Dats mijn begeer.

Als ick denck om het eeuwige goet/
Dan heb ick moet/
Als ick gedenck Godts lief de ſoet/
Wat hy ons doet.
De wille des Heeren moet geſchien/
Aenhoort goe lien/
Alſoo 't de Heere heeft voorſien/
Wilt daer in verblien.
Al die volſtandigh blijven ſchoon/
Die ſullen Godts Soon
Aenſchouwen in des Hemels Throon/
Dat is haer loon.
Adieu mijn alderliefſte Vrou/
En maeckt geen rou/
op dat ick by u den Heer aenſchou/
En blijft getrou/
Wil yemandt ſingen dit ſimpel Liedt
Die moet met vlijt/
Al na den geeſt oock zijn verblijdt
oft ten is al niet.
Noch eens beveel ick u den Heer/
op dit pas niet meer/
Houdt u vaſt aen Chriſti leer/
Dat is mijn begeer.

Nae de wijſe:

Terwijl de tijdt voorhanden is, dat wy hier moeten ſcheyden.

Ick moet u lieve jonge Jeught
Als noch een weynigh ſchincken/
Op dat ghy my dan te met meught
Hier by een reys gedincken/
Als ick geen meer // by u verkeer/
Maer hoop in ruſt al by de Heer
In eeuwigheydt te blincken.
Laet mijn hoop / Heer niet ydel zijn /
Ontfanght my in genaden/
Al door de groote goetheydt dijn/
Wilt my doch niet verſmaden/
Al ben ick / Heer / onperfeckt/
Mijn ſonden kleyn en groot bedeckt/
Roep ick vroegh ende ſpade.
Beminde Jeught neemt waer u tijdt
Dewijl ghy zijt in 't leven :
Want namaels heeft men geen reſpijt/
Dus met vreeſen en beven
V pelgrimagie overbrenght/
En u woorden met ſout beſprenght/
Reeckenſchap moeten geven.
Van ons woorden en wercken al /
Na dat men heeft bedreven/
Als Godt ten oordeel komen ſal/
Alſoo men vindt geſchreven/
Dan ſal elck een ſijn loon ontfaen/
Na dat men hier dan heeft gedaen/
Dus wilt na 't goede ſtreven.
Eeuwigh dat is ſoo langen tijdt/

Te zijn in vreught oft treuren/
och het verſcheel dat is ſeer wijdt/
o Jeught gaet niet heen ſleuren.
Leuy / ſlaperigh / noch achteloos/
Maer neerſtigh bidt en waeckt altoos/
Dat men aen u gaet ſpeuren.
Een Chriſtelijcke wandel goet/
En een Godtſaligh leven/
Daer toe oprechte ware boet/
Al door den Geeſt gedreven/
Als kinderen Godts nieuw gebaert/
Bedwinght / betemt u ouden aert/
Dient Godt met vrees en beven.
Vliedt doch de luſten der jonckheyt/
En al des werelts vreughde/
Dat ghy van haer niet wordt verleydt/
Maer hebt luſt en geneughde
Geſtadelijck in Godes Wet/
Tot bidden wordt doch niet belet/
o lieve jonge Jeughde:
Wat ghy hanteert ofte uſeert/
Godts prijs ſpreeckt t'allen tijden/
Ydele eere van u weert/
Hovaerdy wilt vermijden/
oock jocken / boert' / en ydel kout/
Y vleys bedwinght en onderhoudt/
Wilt u den Heer beſnijden.
Godts oogen als vyer vlammen zijn/
Hy weet ons doen en laten /

Voo

Voor hem geldt geen uytwendigh ſchijn/
Leſen / ſingen noch praten
Alſt metter daet niet wordt volbrocht/
Godts eer daer in niet wordt geſocht/
Soo mach het al niet baten.
O Jeught waer ghy u keert of wendt /
Wilt het te recht betrachten/
En peynſt geſtadigh om het endt/
Van ſonden wilt u wachten/
dat ghy haer niet te na en komt/
Maer voor haer vreeſt verſchrickt en ſchroomt/
Houdt die in u gedachten.
Oorlof jonckheyt op deſen tijdt/
Waer dat ghy zijt woonachtigh/
ghy alle die my bekent zijt /
Weeſt my hier by gedachtigh:
Ick ſegh u alhier mee adieu/
Tot wy weder by een op nieu
Komen by Godt almachtigh.

Nae de wijſe:

Uyt dieper noot ſchrey ick tot dy , Heere
Godt verhoort mijn roepen.

ICk roep' tot u uyt dieper noot/
O Heer wilt my verhooren/
Siet doch eens aen/dit lijden groot
Van uwe uytverkoren/

die als ſlacht ſchaepkens worden geleydt
Ter doodt / gelijck als David ſeydt :
Tot ons / o Heer / neyght u ooren.
Al die van ſijn booſheyt aflaet/
die moet haren roof weſen/
En die niet meer tot Babel gaet
Jy roept de werelt over deſen/
Maer die booſheydt en overſpel doet/
En die vergieten 't onſchuldigh bloedt/
die woonen over al ſonder vreeſen.
Komen wy Ooſt / Zuyd ofte Weſt/
Wy ſien u Bruydt moet ſwerven/
de vogelkens hebben haren neſt/
Maer haer ſtoot men uyt haer erven/
Ter poorten uyt met grooter ſchandt/
Met Abraham in vreemde landt/
Haer Vaders landt moeten ſy derven.
O Godt ontmaeckt ons u erf deel niet/
Wy en begeeren hier ſchat noch gelde/
Wy gaen / als oft ghy ons verliet/
Ter ſtadt uyt / op den velde/
O Heer ons niet altemael verſtoot/
Want tranen zijn dagelijcx onſe broodt/
En vreughde gebeurt ons ſelde.
Pijne voor vreught geeft ghy / o Heer /
droefheyt voor blijdtſchap meeſte/
Verſlagen herten zijn u begeer/
En oock gebroken van geeſte/
Want ghy kaſtijtſe die ghy wilt ontfaen /

Als 't goudt in 't vyer / ſoo wy verſtaen /
Dus moet dit nu zijn ons Feeſte.
  Hier in verblijden wy ons weer/
Dat ons droefheyt ſal verkeeren
In vreught ende blijdtſchap na Chriſtus leer/
Is Godt met ons / wie magh ons deeren ?
Die niet en ſpaerde ſijn eenigen Soon/
Maer liet hem voor onſe ſonden doon/
Wie magh ons van hem weeren ?

Pauſe.

  Een kleyne tijdt hebben ſy noch/
Die ons hier branden en drincken/
Eylaes / dan ſullen ſy roepen / och !
Wat mochten wy bedincken/
Wy hebben Godts uytverkoren begeckt/
Hierom / o bergen / ons doch bedeckt
Voor Godt / oft hy ſal ons krincken.
  In ſteenrotſen en holen meed'
Sullen ſy vluchten van vreeſen/
Voor Godts verſchrick'lijck oordeel wreedt/
Bewijſen groot leedt-weſen/
Maer lacy / 't ſal dan zijn al te laet /
Hierom doet goet en laet het quaedt/
Soeckt vreed' ende ſtaet na deſen.
  Neemt waer / o menſch / 't is nu de uur/
Van ſonden op te breecken/
Het valt u zwaer / o Creatuer/
Tegen 't prickel te ſteecken/
Wilt doch verbeyden den Hooghſte goedt,

En ſtort niet meer onſchuldigh bloedt/
't Recht hoort Godt toe / hy ſal 't wreken.
Reynight u handen / O Rechters ghy
Van 't bloet des Lams / en doet boete/
Verlaet den roof / dat bidden wy/
Niet om ons / want wy lijden moeten/
Maer om dat ghy onſe dagen verkort/
En onſe bloedt als water uytſtort/
Maeckt u een oordeel onſoete.
Ja lieve menſch / wie zijt ghy doch/
Dat ghy u tegen Godt dorſt ſetten ?
V ſal veel tijdts gebreken noch/
Als ghy ons meynt te verpletten/
Ons zielen zijn in de handen Godts/
Haer ſal niet roeren de pijne des doodts/
Oock honger/ dorſt / kout noch hetten.
Kondy ons trecken uyt ſijn handt/
Hy is van allen den ſtercken/
Ghy meught ons vangen / ter werelt ſchant/
Maer niet om dievery / noch quaey wercken/
Denckt wie Godts uytverkoren aentaſt/
Dat hy ſijn oogh-appel raeckt / hier op paſt/
Heer doet haer oogen op dat ſy 't mercken.
Schelt doch (o Heer) haer booſheyt quijt/
Sy weten niet wat ſy doene/
Maeckt ons ſlechts ſterck in deſen ſtrijde/
Dat wy ontfanghen de kroone/
Al breken ſy dan onſe aerden vat/
Als ghy ons ziele dat ſchoone ſchat/

Behoudt in uws Vaders Throone.

Nae de wijſe:

Met eenen droeven ſanghe.

IN bitterheydt der zielen/
Klage ick dit jammer groot/
Dat men dus ſiet vernielen/
Die Godts woordt belijden bloot/
Veel hebben 't Hemels broodt
Betaelt met bloede roodt/
De Phariʒeeuſche Fielen/
Brengenſe meeſt ter doodt.
Een Broeder goedt van natueren
Heb ick na den geeſt gehadt/
Die moſte den doodt beſueren
Te Dueren binnen der ſtadt:
Godts woordt beleedt hy plat/
Daer hy gebangen ſat/
't Rijck Godts ſal my gebeuren/
Want hy belooft ons dat.
Hoe ſy my trecken en teeſen/
En quellen met verdriet/
En wilt daerom niet breeſen
Die dat lichaem dooden ſiet/
Mijn ziel / alſoo Godt riedt/
Daer aen en hebben ſy niet:
Godt ſal ſijn arme Weeſen

Trooſten wat haer geſchiedt.
Sijn vrouwe die hy beminde/
Trooſte hy met woorden ſoet/
Sy was bevaen met kinde/
Hy vreeſde voor haer onſpoet/
En ſprack / mijn vleeſch mijn bloet/
En acht niet wat men my doet/
En ghy Godts geeſt verſinde/
dat waer met u al goedt
Aen al ſijn Broeders t' ſamen
Hy lieflijck oorlof nam/
Hy wilde hem 't woordt niet ſchamen /
Als hy 't ſchabot op klam/
Als een onnooſel Lam/
Ootmoedigh dat hy quam/
Maer de wolven die daer quamen
die bleven al even gram.
Met ſeven wreede ſlagen
Heeft hy de doodt ontfaen/
Noch moeſt men het hooft af ſagen/
Eer de martelerye was gedaen/
Alle die dit ſagen aen/
die worden al eenen traen/
Hoe kondy Godt verdragen
die uwen geeſt dus wederſtaen ?
Sijn arme bevruchte vrouwe
die maeckte groot misbaer/
Sy ſterf van grooten rouwe/
Ende oock de vrucht met haer/

Dit bitter lijden zwaer/
Moet men aenſchouwen daer/
O Godt ghy zijt getrouwe/
Ghy wreecket wel hier naer.
Och Broeders uytverkoren/
Dit doet 't Serpents fenijn/
Sydy van Godt geboren/
En vreeſt geen ſulck gepijn/
Al tooght dat helſche zwijn/
Op ons een toornigh ſchijn/
Het woordt Godts moet al voren/
Met bloedt beſegelt zijn.
Al worden wy miſpreſen/
Vervolght in d'aertſche dal/
En moeten een gaepſpel weſen/
Ter werelt groot en ſmal/
Als ſchaepkens uyt den ſtal/
Verſtropt zijn over al/
Godt ſal ons wel geneſen /
Alſt hem believen ſal.
Broeders die 't woort betuygen/
Den vrede en 't nieuw gebodt/
En wilt geen knien buygen/
Voor Baal den afgodt/
Al zijn wy des wereldts ſpot/
Gheheeten dwaes en ſot/
Wilt trooſt in 't woordt Godts ſuygen
Dat bidt ick u in 't ſlot.

Nae de wijſe:

Den tijdt is hier, dat men &c.

Ghemaeckt door Hendrick Hendrickſzoon Schoolmeeſter / een Dienaer der Ghemeente Chriſti in 't Woort op der Schellingh

Aen drie jonghe gheſellen tot Hoorn / ghenaemt Pieter Janſz. Claes Corneliſſz ende Pieter Willemſz.

IOnckheydt den tijdt is hier
Wilt u doch nu opmaken/
Als Pelgeroms ſeer fier/
Nae 't nieuwe Jeruſalem/
Haer wachters menigertier/
Neerſtigh over haer waken/
Men hoortſe in elck quartier
Roepen met luyder ſtem/
Rijſt uyt den ſlaep ſubijt/
ghy die geroepen zijt/
De baſuynen zijn geſlagen al/
Men verwacht de Heer die komen ſal
Tot ſijne Bruydt eerbaer/
Al in dat Nieuwe Jaer.

2 Sijn Bruydt eerbaer
Sal hy komen beſoecken/
Maer hem maeckt lijden zwaer
Die hy ſlapende vindt/

Dus neemt u tijdt wel waer/
Ontſteeckt aen alle hoecken/
V licht in 't openbaer/
Voor de wereldt ſeer verblindt/
V Lampen ſoet/
Ontſteecket niet der ſpoet
de dwaſe maeghden niet en ſlacht/
Sy wandelen in de duyſtere nacht
En ſy brachten geen oly met haer/
Al in dat Nieuwe Jaer.

3 Geen oly goet/
Hadden ſy onbedachtigh/
In haer Lampen ſeer onſoet/
Quamen ſy in 't gepijn/
Tot de wijſe maeghden vroet
Hoord' menſe roepen klachtigh/
ons van u oly doet/
of wy komen niet met u in:
de wijſe maeghden jent/
Antwoorden excellent/
Van onſe oly krijght ghy niet/
Wilt loopen tot den verkoopers ſiet/
En koopt u oly daer/
Al in dat Nieuwe Jaer.

4 Sy zijn gegaen aldaer/
om oock oly te koopen
Maer vonden korts daer naer
de deur geſloten toe/
Sy klopten luyd' eenpaer/

En riepen Heere doet open.
Maer hy ſprack tot haer voorwaer/
Ick kenne u niet in 't goe/
Eylacy dit was voor haer/
Een bitter antwoort ſwaer :
Maer de wijſe maeghden delicaet/
Hebben geleeft al in voorraet/
Haer Lampen branden klaer
Al in dat Nieuwe Iaer.
5 Haer Lampen branden klaer/
Sy hebben oock verkregen
Een vrolijck nieuwe maer
Al in des Koninghs Hof/
't Gemeſte kalf voorwaer
Is voor haer al geſlegen/
o Bruydt eerbaer
Singet u Bruydegom lof/
Met lof-ſangen ſchoon/
Seer lieflijck van toon/
Looſt hem / o al wat Adem heeft/
Want hy iſt die ons 't leven geeft/
En hy ſal ſijn Bruyt hier naer/
Schencken dat Nieuwe Iaer.
6 O Prince groot/
Mijn ziele moet u loven/
Ghy verloſtſe van der doodt
Die daer lagen in doodts pijn :
Die drie Iongelingen bloot
In den vyerigen oven/

Loofden u uyt dieper noot/
O Godt met helder ſchijn/
Want niet een nop onſacht
Verbrandende door u kracht/
ghy verloſt / o Godt / tot aller ſtont/
Daniël uyt der Leeuwen mont/
Son / Maen /en Sterren klaer/
Looft Godt in 't Nieuwe Jaer:

'**t Aenhanghſel mede aen drie jongh geſellen.**

Peynſt altijdt om 't eynde / o jeught wat u geſchiet/
In der eeuwigheyt / ſoo Sprach ſeyt/
Sult ghy ſondigen niet.
Cort is des menſchen tijdt / gelijck een vogel ſeer/
Comt vliegen door / de lucht / een ſpoor
Sult ghy niet vinden meer.
Princelijcke jeught / u die in deught / altijt verſamen/
Wenſch ick hier naer / een ſaligh Nieuwe Jaer/
Zijt Godt bevolen / Amen.

Na de wijſe: Alſt begint:

ICk hoorde der baſuynen geluyt/
Ick dacht / o Godt gepreſen/
Wat magh daer weſen/
My docht het was / der boden geluyt/
Van Godts vercierde Bruyt/
De Bruyloft daer wy af leſen/

Is ons geweſen.
2 Ick hoorde daer een groote ſtem/
Des Heeren boden ſeyden/
En wilt niet beyden/
Ter Bruyloft des lams ick geroepen ben/
In 't nieuwe Jeruſalem/
Daer wil ick my gaen bereyden :
Met Bruylofts kleyden.
3 Adieu Vader en Moeder / ſaen/
Ick wil de gemeente des Heeren/
Nu gaen vermeeren/
Met vleeſch noch bloedt/ my niet beraen/
Maer altijdt wederſtaen/
Naer de gemeente des Heeren/
Wil ick my keeren.
4 Al heeft my de werelt haer vryheyt ontſeyt/
Om dat ick my in haer bende/
Niet meer en wende/
De Heere heeft my een woonſtadt bereyt/
Een erfdeel toegeſeyt/
Iſt dat ick den wegh volende/
Al ſonder wenden.
5 Den wegh daer ick ben opgeſtaen
Die wil ick houden voren
Al ſonder ſtoren/
Die de Propheten hebben gegaen/
En Godts Apoſtelen ſaen/
Alle Martelaren Godts verkoren/
Die zijn nu voren.

6 Het is beter dat ick na Chriſtus vermaen/
Huys / hof / vrienden / verlate /
En al 't geſaten/
Dan met de booſe wereldt in vrede beſtaen/
En tot Babel in te gaen/
Veel eer gae ick een ander ſtrate/
Eer 't woordt te late.
7 Chriſtus heeft ſelfs deſe wegh gegaen
Den ſelven was Godts Sone
In 's Hemels Throone/
Dus wil ick hem altydt volgen naer/
Al met de kleyne ſchaer/
Om te ontfangen de kroone/
Tot mijnen loone.
8 De vier-en-twintigh ouders playſant/
Die Godes ſtoel omringen/
En Lof-ſangh ſingen/
Met Palme-tacken in haren handt/
Seer triumphant/
Den ſelven wegh ſoo gingen/
Dees Ouderlingen.
9 Die daer liggen onder den Outaer/
om Godes Woordt verſlagen/
Ick moet gewagen/
Die hebben haer kleed'ren gewaſſchen klaer/
In 't bloedt des Lams eerbaer/
Door deſen wegh gingen ſy treden/
Nae Chriſtus ſeden.
10 Die dit Liedeken eerſtmael ſanck/

Hy hoopte den wegh te treden/
Al met vroomheden/
Al waſt dat hem ſ'yn vleeſch noch dwanck/
Als hy nam / aen den ganck/
Al na de Stadt vol vreden/
Met Chriſtus leden.

Aen de Hoorenſche Jeught.

Nae de wijſe:

Ick peynſe om een perſone. Ofte:
Chriſten Broeders verkoren.

JOnckheyt wilt 't Hemelſch ſoecken
Boven het aerdtſche goet.
Wiltu eerſt'lijck verkloecken
Te doen oprechte boet/
Met waer ootmoet / in laegheyt leeft.
Een heeft geen faem / maer 't is bequaem/
Die hem tot Godt begeeft.
Die Godt van herten minnen/
En ſoecken boven al
Het Hemelſche te winnen/
Achten geen aerdſch misval/
Al ſchijnt hy mal / in 's werelts ſtaet/
Als 't niet geluckt / hy onder duckt/
En ontfanght geen ſmaet.
Die alleen heeft voor oogen

Een onverganckelick Rijck.
Hoe kan / hoe ſal hy pogen
Na het verganckelijck ;
Dit goet is ſlijck / haer ſchoonheyt dreck
't Is maer een ſchijn //een kleyn termijn
Weeſt vry des werelts geck.
Godt wil u van 't hoogh ſtoten/
Om u met leyt en ſpot
Door kleynheyt te vergrooten.
's Werelts wijſen zijn ſot/
Haer luſte tot / die ydelheyt
Zy u verdriet / haer weſen vliedt/
Tot ootmoet u bereyt.
Wijckt en keert van het hooge/
Nu ghy in 't lage zijt/
Daelt neder voor Godts ooge/
ghy wordt namaels altijdt
Verhooght / verblijdt / waer na toeft ghy:
Daelt altijdt neer / tot Godes eer
En verheft ſijn glory.
Ghy mooght niet 't evens minnen
't Aertſch en 't Hemelſche goet/
Alleen uw' hert en ſinnen
Tot Godt opheffen doet/
't Wort al verſoet//die 't aertſch verſaekt.
Laet 's werelts tol / rollen haer rol/
Alleen het Hemelſch ſmaeckt.
Is eer-ſucht uw' bedrijven/
Te ſotter is uw' oogh.

Die gaern in 't laegh wil blijven/
Komt mackelijck in 't hoogh
Maeckt geen proloogh/uyt ſchijn-gelaet/
Maer toont uw' ſchijn / ſoo ghy wilt zijn
Oprecht'lijck metter daet.
  Ootmoet lieft boven allen/
Want die op 't laeghſte leyt/
Heeft niet om af te vallen/
Sijn ruſt is hem bereyt/
Hier gelt hooghеyt / noch gift / noch gaef/
Wie niet vermeert te veel hanteert/
Is van ſijn goedt een ſlaef.
  Wilt ghy weſen een Heers/
Een Meeſter over al/
Soo wilt u ſelfs beheeren/
Bedwinght uw' ſinnen mal/
Hebt geen geval / in 's werelts ſtaet
Schouwt ydel ſpel / doet altijdt wel
Voert een Chriſten gelaet'
  Dit liedt moet ick u ſchencken/
Lieve Hoorenſche jeught,
My hier by te gedencken/
Als ick ben in de vreught/
Ick heb my vreught / wel veertigh jaer
U door Godts woort / te leyden voort/
Neemt die leeringh wel waer.

Na beter.

Na de wijſe:
De werelt is geheel in roere.

ICk bid u Heere laet my dichten
Een liedt tot uws Naems eer en prijs/
Om mijn naeſten daer mee te ſtichten/
Soo wilt mijn herte maecken wijs/
En geeft ons doch der zielen ſpijs/
Al t'ſaem/
Dat niet dan lof voor u oprijs/
Een reuck des geeſts aengenaem.
Geeft ons / o Heer / hier toe u ſegen/
En ons met uwen geeſt begiet/
Want ſonder die daer toe verkregen
En mogen wy volbrengen niet/
Dus met u oogen op ons ſiet/
En maeckt
Dat uwen wil in ons geſchiet/
En 't aertſche van ons wert verſaeckt:
Want 't wijs verſtant druckt daer deur neder/
Dus leert ons doch voorſichtigheyt/
Beneemt ons 't quaet / geeft ons 't goet weder/
Ons herte ſoo voor u bereyt/
Dat 't nimmermeer van u af-ſcheyt/
Maer blijft
By u tot in der eeuwigheyt
Door uwen geeſt / die ons verſtijft.

O Jeught / ick wenſch u nieuwe ſinnen/
Met liefde tot des Heeren woordt/
Wilt door ſijn vrees uw' vleyſch verwinnen/
op dat men recht aen u beſpoort
Dat ghy wilt door die enge poort/
En 't padt
Met luſten te betreden voort/
om komen in die ſchoone ſtadt.
Maer ſullen wy hier in geraecken
Het vleyſch dat moet beſijden ſtaen/
En noch daer toe geheel verſaecken.
Dus ſpruyten wilt u wel beraen/
Eer ghy dit padt gaet inne ſlaen/
Men moet
Daer op vaſt blijven ſonder af-gaen.
Bidt dat de Heer u gangen ſpoedt.
Och! waſſet wel alſt is begonnen/
Ick ſout ſeggen beydt niet een uur/
Van dien de kroon ſal zijn gewonnen/
Gaet niet ſoo los op 't avontuur/
Maer weet het moet u worden ſuer/
In Godt
Vereyſt een nieuwe creatuer/
Wie ſulck is krijght dit ſaligh lot.
Een prijs iſſer wel op gehangen/
Maer in het eynde van den loopbaen/
Wil yemant deſen prijs ontfangen/
Hy mach in 't midden niet blijven ſtaen/
Maer moet al ſtadigh dringen aen/

Om 't vleys
Te krupcen / en ſijn raedt af-ſlaen/
Benemen hem ſijn quaden eys.
  Want ſoo wy ſijn raedt conſenteeren/
O ſoete jeught ſoo moeten wy
Dien ſchoonen prijs by Godt ontbeeren/
Dus levert ſtrijt u weerparty
Met vaſt geloove / op dat hy
Afwijck.
Hout vaſt aen 't woort dat ons maeckt vry/
Johannes acht is blijckelijck.
  Wilt doch die luſten der jonckheyt vlieden/
En ſtaen na die gerechtigheyt/
Soo Paulus u klaer gaet gebieden/
Om te gelooven maeckt u bereyt/
Hebt liefde in u hert planteyt/
En vree/
Die Godt aenroepen in reynigheyt
Met dien moeten wy 't houden mee.
  Niet in een ſchijn die men kan maecken/
Maer 't moet beſtaen in ware daet/
Want ſullen wy tot Godt genaken/
Die 't nauſte weet hoe 't met ons ſtaet/
Soo houdt goe regel en de maet/
O jeught/
Dat hy ons dan niet afen ſlaet/
Als wy meynen te gaen in vreught.
  Wilt uwen Prince recht aenkleven/
O jonckheyt dat is mijnen bee/

Van hem niet wijcken / maer naſtreben/
Tot wy komen in 's Hemels ſtee/
Dus geeft u tot gehoorſaemhee/
Voor 't ſlot/
Soo wenſch ick u des Heeren vree/
En blijft hier mee bevolen Godt.

Nae de wijſe:

Van den ſeſten Pſalm.

LEert my / o Heer / bedincken
Hooghmoet te laten ſincken/
Dat ick moet ſterven haeſt.
De doodt komt my beſtrijden/
Haer wreedtheyt moet ick lijden/
Verſchrickt en ſeer verbaeſt.
2 Kort is des menſchen leven/
Een handt breedt hier beneven/
Vol moeyt' / en jammer groot/
Altijdt ſtrijdt ſonder ende/
Waer ick my keer oft wende/
Ontmoet my veel aenſtoot.
3 Wie ſal konnen vertellen/
Het menighvuldigh quellen/
Dat hier den menſch aenkleeft?
Gantſch onvolmaeckt bevonden
Is hy geneyght tot ſonden/
Van ſelfs niet goedts en heefts

4 Ja niet een goet gedachte/
Den menſch uyt eygen krachte/
En is bequame niet :
Hoe veel meer onbequame/
Goet te doen / naer betame/
Sonder Godts hulpe / ſiet ;
5 Godt alleen / goet // gepreſen
In 't gemeen // moet // by deſen/
Alles in allen zijn.
Maer wat is doch den menſche ?
Niet byſonders ten wenſche/
Aerde voor Godts aenſchijn.
6 Als een gras bloeme ſchoone/
Verciert ſtaende ten toone/
Af-valt/ haeſt moet vergaen/
Sulcx is des menſchen weſen
Gelijck / maer ſoo wy leſen
Godts woordt ſal blijven ſtaen.
7 Godts woordt beleven goedigh /
Barmhertigh / en ootmoedigh
Chriſtum volgende naer
Moeten wy al te ſamen/
En ſchouwen 't quaedt by-namen/
Gierigheydt / hooghmoedt ſwaer/
8 Wortel van alle quaden/
Gierigh niet om verſaden/
En hooghmoedt / drijft altijdt/
Tot ſonden overvloedigh/
Daerom moet men ſeer ſpoedigh

Hem daer van maken quijt.
9 Alles als boven ſchreven/
Door Godts hulpe verheven/
Die in ons werckt met macht/
Den wil en dat volbringen/
Nae 't gemoedts goeder dingen
Voornemen dagh en nacht.
10 Ghy welbedachte ſinnen/
Ick ſchenck uyt goeder minnen
U dit Liedt / kort geſanck/
Van gierigheydt verlaten/
Hooghmoedt te leeren haten.
Oorlof neemt dit in danck.

Na de wijſe :

Sal ick noch langer met heete tranen.

LEerd' my / o Heer / u Wegen kennen/
U waerheydt in mijn herte prendt.
Want nae u woordt wil ick my wennen/
Om vroom beleven tot den end'/
Uyt al mijn kracht // heb ick bedacht
By u te blijven heel vaſt getrou
In al dat ghy toe-ſchickt blijdtſchap of rou.
Met David magh ick oock wel ſpreken:
Hoe heb ick Heer u Woordt ſoo lief?
't Heelt en geneeſt al mijn gebreken/
En het bewaerd' my van miſgrief.

U Woordt is ſoet // tot mijn behoedt/
Mijn voet-padts lichte Lantaerne klaer/
Om niet in 't duyſter te verdwalen zwaer.
Maer eenderley heb ick gebeden/
Dat wil ick eyſſchen van den Heer/
Dat ick mijn leven langh in vreden/
In 's Heeren huys magh blijven meer/
Om ongebluſt // den ſchoonen luſt
Des Tempels reyn / te aenſchouwen vry/
Slecht ende recht / bid ick bewaert doch my.
Doet my byſtant / o Heer / geſtadigh/
Want ick heb u verkoren net/
My ſaligh maeckt / mijn Godt genadigh/
Ick hebbe luſt aen uwe Wet.
Heer / mijn ellendt // is u bekendt/
Mijn toevlucht neem ick tot u beleeft
Die Hemel / Aerd' / en Zee geſchapen heeft,
Bewaert my / Heer / tot allen tijden/
Voor tongen valſch / ergh-liſtigh / fel/
Dat over my niet en verblijden/
Al mijn vyanden / met gequel/
In eenigh druck // of ongeluck/
Dat my yet mochte verbaren hier/
Dit 's mijn begeerte : o Godt / goedertier.
Geeft my gebroocken herte zedigh/
Met een gewiſſen nieuwen Geeſt/
Dat ick voor u mach leven vredigh/
Ter wereldt hier by minſt en meeſt.
Na u gebodt // wil ick o Godt/

My nu gaen ſchicken geheel met vlijt/
En maecken my al 's wereldts luſten quijt.
  Johannes gingh ons klaer beſchryven:
Bemint de luſt des wereldts niet/
Wat daer in is / dat moet hier blijven/
Maer na ſal 't eeuwigh dueren ſiet.
't Moet nu wel pijn // geſtreden zijn/
Al gaet het toe ſeer verdrietigh ſuer/
Geſtadigh tegen onſe quae Natuer.
  Bewaert my / Heer/ voor duyvels ſtricken/
Dit is oock mijn begeeren bloot/
Dat ick my niet en derf verſchricken/
Vermeerdert mijn geloove groot/
Dat mijn gebedt // mach onbelet
Voor u op-klimmen in 's Hemels Throon/
Op dat ick heylighlijck voor u vertoon.
  Hier meed' ick wil tot mijnder baten/
My mijnen Prins bevelen voort/
Geveynſtheyt en den hooghmoet haten/
En houden aen ſijn trooſtigh Woordt.
Die ons toeſeydt // in eeuwigheydt
Te helpen dan aen het ſaligh lot;
Dat moet geſchieden / Heer / bid ick in 't ſlot.

J. P.

Nae de wijſe:

Ick klam op eenen boom, die my, &c.

LIeve vrienden eenpaer
Gelijck wy in Godts naem/
Eenmoedelijck vergaren
Soo iſt oock ſeer bequaem/
Dat wy nu wederom in zijn naem ſcheyden.
De Heer wil ons geleyden/
Waer dat wy hene gaen/
En in zijn groene weyden/
Van 't Goddelijck vermaen
Ons in 't af-weſen geeſtelijck regeeren.
Op dat wy in zijn leere
Weder komen by ien
Al met veel deughde meere/
Dan voormaels is geſien
En met veel minder ſonde in het enden.
Waer dat wy heene wenden
In 't ſcheyden vrienden mijn/
Onder vreemde bekenden/
Laet ons toch een licht zijn
In als ons wandel/leven/wercken/woorden.
't Gene dat wy hier hoorden/
En wilt vergeten niet/
Waert dat het woordt verſmoorde/
Soo ſouder groot verdriet
Seer klagelijck na onſe ſcheyden komen.
Al met vreeſen en ſchroomen/
Elck ſijn ziele bewaert/
By gerechtige en vromen/
Alle tijden vergaert/

Met den Lichame of met den gemoede.
  De Heer wil ons behoeden
In zijn Godtlijcke vreen/
En deurt geloof op voeden/
Werwaerts wy keeren heen/
Terwijle het nu moet geſcheyden weſen.
  Oorlof vrienden gepreſen
Ick beveel u Godt den Vaer/
Die wil ons al na deſen
By den Hemelſche ſchaer/
Eeuwigh in ſijn vreughd'lijcke rijck vergaren.

Na beter.

Nae de wijſe:

Waer mach ſy zijn, de liefſte mijn.

Myn Godt waer ſal ick henen gaen?
Wilt my op uwe wegen ſtueren/
De vyandt komt nacht en dagh om my te ſtaen
End' wilt mijn ziele verſcheuren/
o Heer laet my uwen geeſt ontfaen
Soo blijf ick op uwe wegen ſtaen/
dat ick uyt het boeck des levens niet worde gedaen.
2 Doen ick noch in Egypten ſat vaſt/
Den ruymen padt gingh ick treden/
Doen was ick geſien end' een weert gaſt/
Van de wereldt was ick doen in vreden
Doen was ick vaſt in 's duyvels ſtrick/

Mijn leven was afgrijſſelijck/
Den duyvel diend' ick ſeer vlijtelijck.
3 Doen ick my tot den Heer begaf/
End' my van der wereldt ginck keeren.
End' lieten my helpen uyt dat boos geſlacht
End' verſaeckte Antechriſts leeren/
Doen wierd ick begeckt/ end' ſeer verſmaet/
Om dat ick verachte Babels raedt/
De gerechtige worden altijdt gehaet.
4 Als men oock leeſt van Abel fijn/
Sacharias wilt het niet vergeten/
Daniël worde met valſche ſchijn
In den kuyl der Leeuwen geſmeten/
Soo hebben ſy de Propheten gedaen/
En Chriſto ſelve / wilt dit verſtaen/
De Apoſtelen zijn niet vry gegaen.
5 Veel liever kies ick ongemack/
Al met Godts kinderen te lijden/
Dan ick van Pharao ontfangh zijn ſchat/
Om een kleyne tijdt met hem te verblijden/
Pharaos Rijck is tijdelijck/
Chriſtus Rijck duert eeuwelijck/
Hy ontfanght ſijn kinders ſeer blijdelijck.
6 In de werelt wert ghy verſmaet/
Wilt u daer inne verblijden/
Want Chriſtus die wert oock gehaet/
Om ons daer door te bevrijden/
Hy heeft dat handt-ſchrift wegh gedaen/
't Welck de vyandt hadde ontfaen.

Wildy ghy meught in 't leven gaen.
7 Als ghy door 't vyer wert onderſocht/
Een ſmallen padt begint te treden/
Verbreydt als dan des Heeren lof/
Blijft vaſte op ſijn reden/
Is 't ſaeck dat ghy volſtandigh zijt/
Sijn woort al door de menſchen belijdt/
Hy geeft u de kroon ſeer blijdelijck.
8 Komt hier mijn Bruydt ontfanght u kroon/
Een hals-bandt roodt van goude/
Treckt aen dat kleet ſeer wit en ſchoon/
V jaren ſullen niet verouden/
Door den doodt zijt ghy in 't leven gegaen/
De tranen werden van u oogen gedaen/
V en ſal geen leet meer komen aen.
9 Nu ſtaet ghy Zyon ſeer wit end' ſchoon/
De kroon is u gegeven/
den naem mijns Godts en des nieu Jeruſalem
Heb ick op u geſchreven/
Ghy waert miſmaeckt end' ſeer ontdaen/
Nu hebt ghy het blinckende kleet ontfaen/
End' zijt tot mijner ruſten in-gegaen.
10 Dan ſullen de Godtlooſe ſien/
End' uwe heerlijckheyt aenſchouwen/
Dit zijn ſy / waer ſullen wy vlien?
Wiens leven dat wy hebben gehouwen/
Voor ſotterny ende geckheydt/
Wy meynden dat ſy waren verleydt/
Maer nu leven ſy in der eeuwigheydt.

11 Die ons dit Liedeken heeft geſtelt/
Ter eeren Godes geſongen/
Van den Adam was hy gequelt/
Daer toe ſoo ſeere gedrongen/
Bidt Godt dat de liefde in hem ontfenght.
Dat hy hem met Babel niet en vermenght/
Soo mach hy med' komen in 's Hemels tent.

Na de wyſe:

Van drie Bruggelinghen.

Myn ziele looft den Heere/
Want hy heeft ſoo heerlijck gedaen/
Looft ende prijſt hem ſeere/
Die u in ſijn genade heeft ontfaen/
Die u dede ſijn woort verſtaen/
Die u leyt op de rechte baen/
Tot den eeuwigen leven aen.
2 Ick ſocht hem in duyſterheden/
Die mijn ziele ſoo ſeer bemindt/
Ick en vant hem tot geener ſteden/
Doen ick vleeſchelijck was geſint/
Als ick was des wereldts vrindt/
Ende volghde de leyders blindt/
Na den wille van 't verloren kindt.
4 Och waer ſal ick hem gaen ſoecken/
Die my ſoo lief heeft gehadt?
Ick en vinde hem in geenen hoecken/

van der Babyloniſcher Stadt/
want haer Herders zijn dronken en mat
Sy verlaten den rechten padt/
End' ſoecken al des werelts ſchat.
4 O ghy hooghſte Herders verheven
Boven alle Herders fijn/
wilt my doch te kennen geven/
waer u welluſtige weyden zijn/
o Hemelſche Medicijn/
Labet my met uw' klare wijn/
Plant u liefde recht in 't herte mijn.
5 Tot der Schrift dat ick my keerde/
Seer verblindt was mijn verſtandt/
Maer de Geeſt Godts die my leerde/
Die leyde my met der handt
Tot in des Vaders landt/
Daer ick Christum den Heere vandt/
Een ſoo lieflijcken jongelingh playſant.
6 In Eſdre vant geſchreven/
Hoe dat deſen Jongelingh fijn
op Zyons bergh verheven
Kroonde d'uytverkoren ſijn/
Doen dacht ick: o ſoet aenſchijn/
Mocht ick oock deelachtigh zijn/
Dat goedt der uytverkoren dyn.
7 Soeckt my/ ghy ſult my vinden/
uyt deſe woorden verſtont ick dat
Die Godts woordt doen/ dat zijn vrienden/
Soo ick las in een ander bladt/

Elders ſtondt van de heylige Stadt/
Die de Engel met der maten mat/
Maer dees woorden verſtondt ick niet plat.
8 Wat Stadt mach dit noch weſen/
Dacht ick menighmael in mijn gemoet:
Het is Godts gemeynte gepreſen/
Dit leerde my de Geeſt Godts goet/
Maer ſy is overdeckt met bloedt/
door het lijden dat men haer doet/
Om 't getuygenis van Chriſto ſoet.
Pauſe.
9 O ghy ſchoonſte onder den wijven/
Hoe ſtaet ghy hier dus mismaeckt?
Waerom wilt men u dus verdrijven/
daer ghy altijdt nae vrede haeckt?
Weten ſy niet dat die u gemaeckt/
dat hy den oogh-appel geraeckt/
Van den Heere/ die u heeft genaeckt?
10 Ick heb/ ſprack ſy/ die ſchoone/
Voor de werelt getoont de rechte leer/
Maer de wachters van Babels Throone
Vonden my/ en ſloegen my ſeer/
Nochtans zwijgh ick nimmermeer/
Te verkondigen den lof end' eer/
Van mijnen Bruydegom/ Godt ende Heer.
11 O ghy ſchoonſte onder den vrouwen/
Hoedanigh is doch uwen Vriendt?
Och mocht ick hem eens aenſchouwen/
die mijn Ziele ſoo ſeer bemindt!

doen ſpꝛack ſy : o liebe kindt/
Van den Hemel hemelſch geſint/
Een ſoodanigen is mijnen Vꝛindt.
12 O ghy ſchoonſte onder den Vꝛienden/
die my u liefde hebt gejont/
Mocht ick u daer buyten vinden/
End' kuſſen aen uwen mondt/
O Heer / maeckt mijn ziel geſont/
En verlaet my tot geener ſtondt/
Want ick begeer u van 's herten grondt.
13 Doen ick hem hadde gebonden/
den Heer der geloovigen fijn/
doen begeerd' ick te weſen ontbonden/
Van alle den valſchen ſchijn/
Al wat menſchen leeringen zijn/
die ſchoude ick gelijck fenijn/
End' hielt my aen den rechten wijn.
14 Hoe wonderlijck ſijn uwe wercken/
O Heer / almachtige Godt !
Wilt my en uwer waerheyt ſtercken/
Wapent my dooꝛ u gebodt/
Weeſt my een vaſte boꝛght end' ſlot/
Tegen al der wereldt ſpot/
Want ſy achten u kinderen ſot.
15 Godts edel volck gepꝛeſen/
Is ter wereldt een groot geween/
Verbolght / ter doodt verweſen/
Gelijck den verwoꝛgen ſteen/
Myn leven dat moet woꝛden gemeen/

Met deſe lieden een/
Want het is Godts volck en anders geen.
16 Nu doet na Paulus rade/
Hy doet ons een ſchoon vermaen)
Dat wy des Heeren genade
Niet te vergeefs ſouden ontfaen/
Lieve Broeders en wilt u niet verſlaen/
Als u alle menſchen verſmaen/
Want ſoo hebben ſy altijdt gedaen.
17 Het moet doch alſoo weſen
Hier op dees wereldts termijn/
Dat de quade worden gepreſen/
Ende Godts kinders vervolght moeten zijn
Maer / o alle geloovigen fijn/
Vreeſt u niet voor druck ende pijn/
Want het ſal noch eens beter zijn.
18 Looft den Heer der heyrſcharen
Van ſijn groote barmhertigheyt/
Godt die quam in 't vleeſch hem openbaren/
Dats een groote verholentheyt/
Sijn Schapen heeft hy ſelve geweyt/
Soo hy hadde toegeſeyt/
Looft den Heer in der eeuwigheyt.

Aen die Jeught op Teſſel.

Nae de wijſe:

Wat vindt men nu al blinde lien.

NA u begeer Maeghden ſiet
Moet ick nu eens gaen dichten/
Neemt doch in danck dit ſimpel Liedt/
Uyt liefden het aen u geſchiedt/
Oft u oft my mocht ſtichten.
Vreeſt doch den Heer / van herten ſeer
van jonghs op doch te degen/
Neemt geen af-keer / van ſijne leer/
Maer wilt in deught toe-nemen meer/
Al ſtrijdt het vleyſch daer tegen.
Want die Jonckheyt ſoo Moſes ſeyt/
van jonghs op is genegen
Tot den quaden / hoort dit beſcheyt
Na 's werelts luſt en ydelheydt/
Hoe iſt met u gelegen ?
Beſiet of ghy / al gantſch zijt vry/
O Maeghdekens gepreſen/
van 's werelts luſt en hoverdy/
Jocken / boerten / en ſpottery/
Beproeft u wel in deſen.
Want ſulcx ſiet / behaeght Godt niet
Men vindt het klaer beſchreven/
Hierom de luſt der jonckheyt vliet/
want wie de ſchrift te recht inſiet/
Mach wel ſchricken en beven.
Dus jonge lien / wilt wel toe-ſien
En neerſtigh ſorge dragen/
En ydel reen / na Schrifts bedien
En ſal niet te vergeefs geſchien/

Och of wy wel toe ſagen/
En met voordacht / wel hadden acht
op ons woorden en wercken/
Waer wy gaen/ ſtaen / by daegh en nacht/
och of ons tijdt ſoo wert doorbracht/
dat men 't mocht ſien en mercken.
Op dat die noch in 't duyſter zijn
daer door mochten opwaecken/
Laet u licht alſoo branden fijn
In daet / waerheyt / en niet uyt ſchijn/
o Ieught wilt hier na haecken.
En weeſt bereyt / als Petrus ſeyt/
Met een geeſt ſtil en ſachte/
Niet met eenen uytwendigh kleydt/
ofte hayrvlechtinge planteyt/
daer moet men hem voor wachten.
Laet ons dit ſaen / zijn tot vermaen/
En het niet licht gaen achten/
Gelijck het dickwils wordt gedaen/
En dencken 't ſal ſoo nau niet ſtaen/
Wilt Syrachs woordt betrachten.
Wie kleyne dingen gaet verſmaen/
Soo Syrach gaet verklaren/
die valt allenghskens van die baen/
Laet ons die wel na dencken ſaen /
dat wy niet in 't bezwaren.
Komen al in der eeuwigheyt/
In 't vyer dat daer ſal branden/
och daer men altijdt huylt en ſchreyt/

En nimmermeer trooſt en verbeyt/
Noch geen hoop is voorhanden.
  Och mocht men dan met duyſent jaer
Bevrijdt zijn van het lijden/
Te gaen op hekel-tanden ſ'waer/
En gloeyende panſiers 't is waer/
om daer na te verblijden.
  Maer ſulcx en magh dan niet geſchien/
Ons tijdt is dan verſcheenen/
Hierom / o Jeught / wilt wel toe-ſien/
Wat Godt verbiet wilt neerſtigh vlien/
dan baet ſuchten noch weenen.
  Maer wie hier ſchreyt / Soo die Schrift ſeyt/
Sal hier namaels verblijden/
In grooter vreught in heerlijckheyt/
dus Jeught hier neerſtigh om arbeydt/
Wilt doch vromelijck ſtrijden.
  Dat ghy in vreught / ende geneught
Meught eeuwigh triumpheren/
dus lieve Jeught / ſchickt u tot deught/
dat ghy dit rijck be-erven meught/
Men magh 't doch niet ontbeeren.
  Want ſoo wy 't nu verſuymen hier
om 't vleyſch luſten te boeten/
Sal men 't namaels met groot getier/
In een onuytbluſſchelijck vyer
Eeuwigh beklagen moeten.
  O Jeught waer ghy gaet / ſtaet of ſit/
Houdt dit in u gedachten/

Op dat ghy wandelt onbeſmit/
want dat wy recht betrachten dit
't waer wonder dat wy lachten.
Vreeſen en beven mach men wel/
Als men 't recht gaet deurgronden/
Den ſchrickelijcken toorn fel/
Die den genen voorkomen ſel
Die niet reyn wert bevonden.
Dus houdt goe wacht / dagh ende naght/
wilt u gantſch bereydt maken/
wandelt voorſichtigh wel bedaght/
En bidt den Heer hier toe om kraght/
't Zijn noodelijcke ſaken.
Hier mede eynde ick mijn Liedt/
wilt het ten beſten keeren/
uyt liefden is 't aen u geſchiet/
Ick kond' het qualijck laten ſiet/
door u groote begeeren.

Nae de wijſe:

Te Mey als alle vogelen ſingen.

ONtwaeckt ghy menſchen over al/
Siet wat u Chriſtus geven ſal/
Rijſt uyt den ſlaep der ſonden.
op dat wy mogen groot en ſmal
vroom' kampers zijn bevonden.
2 Bekeert u al uyt liefde ſoet/

En bidt altijdt met groot ootmoet/
En wilt langhmoedigh weſen/
Hoort oock na Christi woorden ſoet/
Soo werdt u Ziel geneſen.
3 Ghy zijt ons trooſt ons toeverlaet/
Dus willen wy doen na uwen raedt/
En ons van u niet keeren/
Dat wy niet bekennen te laet
Ons dwaesheyt in 't verſeeren.
4 Hy roept ons alle groot en kleyn/
Komt tot 't levende water reyn/
Om niet ſal ick 't u geven/
Ghy zijt verſoent door my alleyn/
Waer voor ſoo wilt ghy beven?
5 Van hem komt alle ſaligheydt/
Hy is de wegh end' de waerheydt/
Die daer leydt tot den leven/
Komt al tot my /ſoo Christus ſeydt/
Ghy wert ontlaſt van ſneven.
6 Fondeert u al op Christi woordt/
End' wandelt in ſijn liefde voort/
En wilt daer niet affſcheyden/
Hout altijdt eendrachtigh ackoort/
En laet u niet verleyden.
7 Hy roept ons al tot een lichaem/
Als kinders tot ſijn dienſt bequaem/
Soo Paulus ſchrijft waerachtigh/
Tot den Epheſien vindt men ſtaen/
Zijt dit alle gedachtigh.

8 Een Geloof / een Doopſel / een Heer/
Wacht u wel van verkeerde leer/
Alle die niet en kommen
Met Chriſti woorden over een/
Want Godt ſalſe verdommen.
9 Men moetſe ſchouwen als fenijn/
Willen wy van Chriſti ſchaepen zijn/
En hooren ſijn ſtemme krachtigh/
Dus volght hem na / verſtaet wel mijn/
Sijn wegen zijn waerachtigh.
10 Sijn jock is ſoet / ſijn laſt is licht/
Siet dat ghy uwen naeſten ſticht/
En wilt Godts woort vermonden/
op dat ghy niet en wort verplicht
onder het jock der ſonden.
11 Chriſtus heeft ons ſoo ſeer bemint/
Meer dan een Moeder doet haer kindt/
Alſoo men magh aenſchouwen/
Hy verlaet niet / dit wel verſint/
Al die op hem betrouwen.
12 Looft den Prinslijcken Heere jent/
Die ons de waerheyt maeckt bekent/
door ſijnen Geeſt van boven /
die ons Chriſtus nu heeft geſent
En wilt hem altijdt loven.

Nae de wijſe:

Hoort al te ſamen bidt end' waeckt.

O Heer aenſiet al mijn lijden groot/
Geeft my nu ſterckheyt in deſen noot/
op dat ick niet en beſ wijcke/
Maeckt my volſtandigh tot in der doodt/
dat ick van u waerheyt niet en wijcke.
2 O Godt ſterckt mijn betrouwen kleyn/
Maeckt my van alle mijn ſonden reyn/
Wilt mijn geloove vermeeren.
Van u komt al mijn hulpe gemeyn/
o Almachtigh Heere der Heeren.
3 Vader vergeeft alle mijn ſchult.
Ick weet dat ghy my niet verlaten ſult/
Maeckt my doch los van mijne ſonden/
Ghy hebt my met uwen Geeſt vervult/
Wie kan uwe goetheyt door-gronden.
4 O Heer van u komt mijn ſaligheyt/
Wilt my verloſſen niet lange en beyt/
Mijn ſterckte / mijn ſteen verheven.
Mijn toevlucht heb ick op u geleyt/
Ghy ſult my nimmermeer begeven.
5 O Godt mijn ziel is in my bedroeft/
V Goddelijcke hulpe ſy behoeft.
Mijn ſteen waerom hebdy my verlaten/
Helpt my o Heer niet en vertoeft/
Want veele zijnder die my haten.
6 Wat bedroeft ghy u o ziele mijn/
Waerom wilt ghy ſoo treurigh zijn;
Stelt u betrouwen op den Heere.
Ghy ſult noch aenſchouwen ſijn klaer aenſchijn/

druck ſal u in blijdtſchap verkeeren.
7 Ghy geloovige weeſt nu verblijdt/
Al is 't dat ghy kleyn van getale zijt.
Wie kan u deeren of letten?
Is 't dat de Heere voor ons ſtrijdt/
Wie ſal hem tegen ons dan ſetten?
8 Die Heer is ſtercker dan Kaſteel of Slot.
o Heer weeſt my een beſchermende Godt/
Tegen al mijn booſe vyanden/
Ghy zijt / o Heer / mijn deel en lot/
verloſt my van der Leeuwen tanden.
9 O Heere machtigh in den ſtrijdt/
o Hooftman Iſraëls die ons bevrijdt /
o Godt / na u heb ick verlangen/
u Dienaer die hier vervolginge lijdt/
wilt dogh in u Rijck ontfangen.

Nae de wijſe:

Babel is nu ghevallen.

O Zyon uytgeleſen/
V Bruydegoms ſtem neemt waer.
Ghy zijt ſijn Bruydt gepreſen/
En hebt doch geenen vaer/
Hoewel ghy reyn // nu zijt certeyn/
Reynight u noch vry meer/
Op dat ghy mooght behagen
V Bruydegom Godt en Heer.

2 Wilt oock aentrecken mede/
't Kleedt der gerechtigheydt/
En verciert uwe leden
Met de kettingh der vroomheydt/
Gordt u alleyn // met 't gordel reyn/
Der broederlijcker liefden ſeer/
Op dat ghy meught behagen
V Bruydegom Godt en Heer,
3 Doet aen den ringh verheven/
Des waren geloofs jent/
Dat ghy meught eeuwigh leven/
By Chriſtum in 's Hemels tent/
Met de reyne vloet// der genaden ſoet
Waſt u na Godts begeer/
op dat ghy meught behagen/
V Bruydegom Godt en Heer.
4 Zijt verguldt t'allen tijden
Met 't goudt van 't Godlijck woort/
Verciert aen allen zijden/
Met die peerlen der deughden/hoort/
Met olye goedt // des Geeſtes ſoet/
Salft u na Godes leer/
op dat ghy meught behagen/
V Bruydegom Godt en Heer.
5 Staet op en wilt u ſpoeden/
Verciert u ghy edel Bruydt/
Met die Hemelſche goeden/
V Bruydegom komt uyt/
V Lamp bereyt// ſoo Chriſtus ſeydt/

V luyheyt leght ter neer/
op dat ghy meught behagen/
V Bruydegom Godt en Heer.
6 Staet op ghy Bruydt gepreſen/
Volght uwen Bruydegom naer/
Wilt oock gehoorſaem weſen/
Al iſt u vleeſch wat ſwaer/
Wordt ghy verjaeght // en ſeer geplaeght/
En doet doch geenen weer/
op dat ghy meught behagen/
V Bruydegom Godt en Heer.
7 Vreeſt niet ghy teere leden/
Voor druck / anghſt of torment/
Al ſchijnt ghy nu vertreden/
Het ſal haeſt nemen endt/
Wort ghy gequelt // in druck geſtelt/
Tot Chriſtum neemt uw' keer/
op dat ghy meught behagen/
V Bruydegom Godt en Heer.
8 Wilt Chriſtum helpen dragen/
Sijn ſmaetheyt ſy is groot/
Zijt bereydt t' allen dagen/
Te ſtrijden om de waerheyt bloot/
Soo ghy verwint // dit wel verſint/
o Blinckende Zyon teer/
Soo ſult ghy wel behagen/
V Bruydegom Godt en Heer.
9 Lof zy den Heer der Heeren
De winter is vergaen /

De waerheydt is in eeren/
De Mey-tijdt komt nu aen/
't Geloove groeyt / / de liefde bloeyt/
Geeft Godt lof pꝛijs end' eer/
Soo ſult ghy wel behagen/
V Bꝛuydegom Godt en Heer.

Nae de wijſe:

Ick ſal u met vreughden openbaren.

O Zyon wilt u vergaren/
Doet blinckende kleederen aen/
Verbeyt den Heer der Heyꝛſcharen/
Siet / hy ſal komen ſaen/
Dat eynde van alle dingen
Is nu gekomen na by/
Ontwaeckt/ wilt uyt den ſlaep ontſpꝛingen/
Soo maeckt u Chꝛiſtus vꝛy.
2 Hooꝛt ghy ſijn ſtemme heden/
En verhart u herte niet/
Soo ſy in de woeſtijne deden/
Waerom datſe de Heere verliet/
Sy en quamen niet in der ruſten/
Dits geſchꝛeven tot onſen vermaen/
Op dat ons geen quaet en ſoude luſten/
Alſoo 't Iſraël heeft gedaen.
3 En wilt niet murmureren/
Tegen den Heere uwen Godt/

En wilt oock Chriſtum niet temteren/
Maer onderdanigh weſen ſijn gebodt/
Wy zijn geworden deelachtigh
Chriſtum in des Vaders ſchoot/
Houden wy ſijn weſen waerachtigh/
volſtandigh tot in der doodt.
4 Weeſt danckbaer vroegh end' ſpade/
Doet den bandt der liefden aen/
En verſuymt niet de groote genade/
Die Chriſtus ons heeft gedaen/
De werelt ſal haer verblijden/
Ghy ſult treuren ende droevigh zijn/
Sy moeten al vervolginge lijden/
Die in Chriſtum grlooven ſijn.
5 Broeders / wilt weſen langhmoedigh/
Staet in 't geloove / bidt ende waeckt/
Al raſen u vyanden verwoedigh/
De toekomſte des Heeren naeckt/
Siet hy komt in de wolcken/
Alle oogen ſullen hem ſien/
Dan ſal daer onder alle volcken
Groot weenen end' huylen geſchien.
Pauſe.
6 Nu maeckt een bitter klagen/
Ghy vervolgers over al/
Wat ſult ghy doen in deſe dagen/
Als u Godt beſoecken ſal ?
Ghy meynt ons te bezwaren/
Maer u ſtraffinge naecket ſchier/

Onſen Godt ſal hem openbaren/
voor hem gaet een verſlindende vyer.
7 Hy ſal ſijn vyanden leggen
Tot ſijner voeten banck/
Dan ſullen de gerechtige ſeggen/
Dit is de man die 't al bedwanck/
Dan ſullen de rechtveerdige ſijn/
In grooter volſtandigheyt ſtaen/
Tegen die daer ongerechtigh zijn/
End' haer druck aen hebben gedaen.
8 Dan ſullen de quade ſuchten/
Groot beklagen ſal daer geſchien/
dit zijnſe die wy deden vluchten/
Ende nu in glorien ſien/
Och wy ontſinnige dwaſen/
Hebben gemiſt den rechten padt/
Wy ſeyden / deſe lieden raſen/
Maer ſy hebben recht voor gehadt.
9 Dus ſal haer de moedt ontſincken/
Als ſy ſullen ſien der ſonden loon/
Maer de gerechtige die ſullen blincken/
Gelijck de Son in haers Vaders troon/
O ghy verſtroyde Iſraëlijten/
Weeſt vrymoedigh tot in den endt/
Al wil u dat beeſt verbijten/
uwe Godt is een eeuwigh Regent/
10 Hy ſalſe rechten allegader/
Als Chriſtus u Bruydegom ſeydt/
Komt beminde van mijnen Vader/

Dat rijcke dat is u bereydt.
Maer tot der ſlincker zijde
Sal hy ſpreecken met wreeden moet:
Gaet van my ghy vermaledijde/
In de eeuwige helſche gloet.
11 Siet / daer worden ſy al verdreven/
Die ter wereldt waren ſeer groot/
Maer de oprechten ſullen eeuwigh leven/
Want ſy lijden ter werelt noodt/
Na der Goddelooſer gedachten
Sullen ſy haer oordeel ontfaen/
Die den rechtveerdigen verachten
End' zijn van den Heere wegh-gegaen.
12 O Heer wilt u niet van ons keeren/
Merckt ons lijden om uwen naem/
o Chriſte / weert al ons verſeeren/
Maeckt ons door uwen wil bequaem/
o Vader Godt ende Heere/
o Princelijcke Majeſteyt/
V zy alleen lof / prijs / end' eere/
Van nu tot in der eeuwigheyt.

Nae de wijſe:

Haer Borſtkens in haren boeſem.

OCh vrienden al te ſamen/
Ghy die daer vreeſt den Heer/
Laet ons doch Chriſtum niet ſchamen/

Of hy ſoude ons ſchamen weer.
2 En laet ons doch niet vreeſen/
Die 't lichaem dooden hier/
Maer hem die ziele gepreſen/
Magh werpen in 't eeuwige vyer.
3 's Menſchen handen mogen wy ontvlien/
Maer Godts handt niet ontgaen/
Dus laet ons hem alleen ontſien/
En doen dat hy wil hebben gedaen.
4 Al die Godtſaligh willen leven/
In Chriſto Jeſu / het is waer/
Die moeten worden verdreven/
Verbolght / ſeyt Paulus openbaer.
5 Eſaias ſeydt daer-en-boven :
Wie van ſijn quade wegen af-keert
Die moeten zijn alle mans rooven/
Godts volck moet hier zijn geperſequeert,
6 De rechtveerdige moet veel lijden/
Soo die Schrifture vermelt/
Het komt van alle zijden/
Dat die Chriſtenen worden gequelt.
7 Verbeydt met lijdtſaemheden/
des Heeren dagh komt aen/
dan ſullen de rechtveerdige / hoort reden/
In grooter volſtandigheyt ſtaen.
8 Laet ons doch daer op hopen/
En verwachten met lijdtſaemheyt/
den kamp volherdighlijck loopen.
die ons hier is voorgeleydt.

9 Och vꝛienden / liefſte gepꝛeſen/
De vꝛede Godes moet ons blijven by.
My dunckt het moet geſcheyden weſen/
Och lieve / bidt doch hertelijck vooꝛ my.

Een ander.

O Heere ghy ſtaet altijdt in mijnen ſinne/
Mijn ziele verlanget om by u te zijn/
Mijn hert is ontbꝛoocken dooꝛ uwe minne/
Och wanneer ſal ick komen vooꝛ u aenſchijn.
2 Ghy kleyne vergaderingh wilt niet vꝛeeſen/
Wie verwint ſal de kroone.
Ick kome tot u / ick en laet u geen weeſen/
o Mijn uytverkoren en wilt u niet verſlaen.
3 Ghy ſchoonſte onder de kinderen der menſchen/
Mijn ziele verlanget om by u te zijn/
Nae u ſaligheyt moet ick altijdt wenſchen/
Och wanneer ſal ick komen vooꝛ u aenſchijn?
4 Staet mijn vꝛienden / wilt nader komen/
Wie verwint ſal de kroone ontfaen/
Mijn Bꝛuydt / ghy hebt my dat herte ontnomen/
o Mijn uytverkoren en wilt u niet verſlaen.
5 O Heere komt doch tot mijner baten/
Mijn ziele verlanget om by u te zijn/
Ghy zijt mijn ſterckheyt / en wilt my niet verlaten/
och wanneer ſal ick komen vooꝛ u aenſchijn?
6 Ick ben uwen trooſter / en wilt u niet verbaren:
Wie verwint / ſal de kroone ontfaen.

Ick ſal u in 't vyer en water bewaren/
Mijn uytverkoren / en wilt u niet verſlaen.
7 O Heer / hoe ſal ick u ten vollen gedancken/
Mijn ziele verlanget om by u te zijn :
Edele Wijnſtock labet doch u rancken/
Och wanneer ſal ick komen voor u aenſchijn !

Nae de wijſe :

Venus ick moet u klagen, fortuyn
is my geſchiedt, &c.

O Bruydegom verheven
Aen 's Vaders rechterhant/
Mijn welvaert / trooſt en leven/
U moet ick loven / want
Hadt ghy my geen bijſtandt
In mijnen noodt gedaen/
Als kranck gebouw op 't zandt
Waer ick lange vergaen.
2 Ick lagh in zwaer gebreken/
In 's doodts banden verſtrickt/
En van Belials hoken
Benouwt en ſeer verſchrickt/
Maer ghy hebt my verquickt/
En levende gemaeckt/
Schoon kleyders aen beſchickt/
Daer ick lagh doodt en naeckt.
3 Ghy hebt my laten ſmaecken

V vriendelijckheydt ſoet/
Hierom ſonder verſaecken
Ick verkondigen moet
Al uwe deughden goedt/
En belijden u woordt/
Voor de wereldt onvroedt/
Die op my is verſtoort.
4 Ick Zyon u vriendinne/
Ben in 's wereldts verwaet/
Om dat ick u beminne/
Draeght ſy my grooten haet:
Een ſpijtigh ſpreeck-woordt quaedt
Ben ick in haren mondt/
Maer ghy mijn toeverlaet/
Zijt mijnen vaſten grondt.
5 Al is 't dat ick uytwendigh
Al 's wereldts vreught aenſie/
Mijn herte ſucht ellendigh/
Als van haer vreught partye/
Maer daer ick in verblye/
Dat dunckt haer groot abuys/
Want ſy een ſotternye
Acht te weſen u kruys.
6 Sy houdt my voor een ſecte/
Als of mijn weſen haer
Tot een verderven ſtreckte/
Nochtans en gae ick maer
Sonder eenigh misbaer/
Peyſelijck uwen ganck/

Om eens te komen daer
By u is mijn verlanck;
7 By u te zijn in vreden/
Dat wenſch ick boven al/
Wat maeck ick hier beneden/
In dit ellendigh dal/
Vol druck en ongeval/
Och my verlanght wanneer
Dat ick eens mogen ſal
U aenſchijn ſien / o Heer!
8 U toekomſte vóórſproken/
Die ſal my weſen lief/
Maer ick houde beloocken
Vaſt in mijns herten brief/
Hoe dat gelijck een dief/
Sal komen uwen dagh/
En om ontvlieden grief
Waerlijck ſonder verdragh.
9 Prince van grooter waerde/
Ghy hebt my toegeſeyt/
Nieuwen hemel end' Aerde/
Een ſchoone Majeſteyt/
Daerom ick neerſtigheydt
Moet doen in 't aerdtſche pleyn/
Dat ghy my vindt bereydt/
Onſtraffelijck en reyn.

Een is noodigh.

Nae de wijſe van den xlij. Pſalm.

Als ons de winter gaet ,&c.

O Bꝛoeders laet ons met vꝛolijckheydt
Verheugen en zijn verblijdt/
Laet ons tot ſtrijden weſen bereydt
In deſer wereldt wijdt/
Niet alleen tegen vleeſch end' bloedt/
Maer tegen des wereldts Regenten/
Hierom Godts harnaſch aen-doet.
2 Als vꝛome Chꝛiſten knechten/
Stelt u hier in den ſtrijdt/
Gewapent als de oprechten/
Wilt nemen waer uwen tijdt/
Neemt dat geloof tot eenen ſchildt/
Godts woozt tot eenen zwaerde/
Tegen den vyandt wildt.
3 Die hem aldus ſet in de weer/
ie ſal verwinnen ſeer wel/
Al quamen ſijn vyanden noch ſoo ſeer/
Ja de poozten al van der hel/
Wy ſullenſe verſlinden gelijck als bꝛoodt/
Dat volck van deſe landen/
Vꝛeeſt niet al zijnſe groot.
4 Schickt u / ſchickt u end maeckt u vooꝛt
Te gaen na 't beloofde landt/
Wilt dꝛingen dooꝛ de enge pooꝛt/

Den ſtrijdt komt u te handt/
Vyer end' water is u voorgeſteldt/
Maer de ſtadt die is ſeer ſchoone/
Die neemt in met geweldt.
5 En waer 't ons niet te voren geſeydt/
Wy mochten verwondert zijn/
Hoe Godt door ſijn genadigheydt
Sijnen uytverkoren fijn
Beproeft als gondt in een fornuys/
Hierom ſoo laet ons afleggen
En haten den rock des vleys.
6 Gedenckt / o Boeders / allegaer
Op uwe beloften ſeer ſchoon/
En laet u hert niet zijn ſwaer/
Verlieſt niet uwe kroon/
Blijft in de wegh des Heeren vaſt/
V Koningh ſal haeſt verſchijnen/
Siet dat ghy daer op paſt.
7 Des Heeren dagh ſal komen aen/
Als een dief in der nacht/
In welcken de Hemelen ſullen vergaen
Met geluydt / ende grooter kracht:
d'Elementen ſullen verſmelten fier/
De aerde en al haer wercken
Vergaen ſal met den vyer.
8 Als nu den dagh ſnel als een ſtrick
Sal komen op 't heel Aerdtrijck/
Seer ſnel in eenen oogenblick/
Siet Broeders alle gelijck/

Hoe moeſten wy als dan vooꝛ alle dingh
Geſchickt zijn / na Petrus wooꝛden/
Met een goede wandelingh.
9 Hy ſal ſijn uytverkoren geſlacht
Verſtropt hier ende daer
By een vergaren / hier wel op acht/
Al met de baſuynen vooꝛwaer/
Och welcken vꝛeught is haer ontrent/
Jae wat een kroone der eeren/
Die Chꝛiſtum hier bekendt.
10 Ghy Heyligen ſinght lof den Heer/
Ende ſijnen Naem hier pꝛijſt/
Komt laet ons bidden en vallen neer/
Hem alle deught bewyſt/
Zijt getrooſt end' onvertſaeght/
Gedenckt de grooter lief den/
Die Chꝛiſtus tot u dꝛaeght.
11 O Pꝛince Godt aller Pꝛincen goedt/
O Godt getrouwe Heylandt/
V arme Schaepkens doch wel behoedt/
Bewaert ons in uwer handt/
O Godt ghy alleen ons toeverſicht/
Geeft ons een geeſt ſeer yverigh/
Want ghy zijt ons een eeuwige licht.

Nae de wijſe:

Een Venus Dierken heb ick uytverkoren.

Ontwaeckt / o Iſraël / doet op u ooren/
Wilt hooren na der Propheten ſtem/
Die ons langen tijdt is belooft te voren/
Die is geboren te Bethlehem/
Gelijck als de Schriftuer getuyght van hem/
Soo ſal hy zijn ons Middelaer/
Wilt vreught bedrijven // mannen en wijven/
Al in dit ſoete nieuwe Iaer.
2 Een ſterr' uyt Iacob is gereſen/
Als ons Bileam heeft geprophetéert/
Abrahams belofte aen deſen/
ons Salighmaker is gedeſcendeert/
De dagh die Simeon heeft begeert/
Die is gekomen / noyt blijder maer/
Wilt vreughde rapen // ghy Chriſten Schapen/
Al in dit aengename Iaer.
3 Ieruſalem wilt u verblijden/
o Dochter van Zyon laet droefheyt ſtaen/
ons Salighmaecker is nu ten tijden
Geboren na der Schriftuers vermaen/
De Herderkens hebben de boodtſchap ontfaen/
Het licht ſchijnt in de wereldt klaer/
Wilt Chriſtum loven // die hier was verſchoben
Al in dat Saligh nieuwe Iaer.
4 Hoort ghy volcken en wilt gelooven/
Het Woordt is vleeſch geworden rechte voort/
Dus laet den ouden Adam verdoven/
Het Woordt is Godt / en Godt is 't Woordt/
Alleen ſoo komt van hem confoort/

Dat anders niemandt toe en koomt voorwaer
Wilt Chriſtus na treden // met vrolijckheden/
Al in dat aengename Jaer.
5 Princen eender kopen / dit 's u geſchoncken
door uws Broeders liefde is 't fondamant/
Laet Godes woordt in u herte ontfoncken/
't Welck van den Vader neder is geſendt/
Gekomen is 't ons uyt des Hemels tent/
Om ons te verloſſen allegaer/
Wilt vlijt aenkeeren//om Gods lof vermeeren/
Al in dat ſaligh nieuwe Jaer.

Na de wijſe:

Verſtroyde Pelgrims uyt veele ſteden.

O Chriſti Godt / Heere van grooter waerden/
Suyver Lammeken ſoet/
Ghy zijt in 't vleeſch verſchenen op der aerden/
Met al ſoo groot ootmoet
Ghy hebt dat eeuwigh goet/
u Heerlijckheydt verlaten/
V volck ſelve beſocht/
Die in 's doodts ſchaduw ſaten
uyt liefde boven maten
Den menſche dier gekocht.
2 Ghy waert geboren/o Koning/groot van machte
In Bethlehem Juda/
van eender Maeght ootmoedigh van gedachte/

die voor Godt vandt gena/
Geheten Maria/
Al in een Stal van Beeſten/
In armoede aldaer/
O Godt Vader der Geeſten/
Men maeckt niet veel feeſten/
Met uwen Soon eerbaer.
3 Want daer en was geen plaets in de Herberge/
Om den Heere te ontfaen/
Ootmoedigh Lam / ſachtmoedigh vry van erge/
Hoe zijt ghy voorgegaen/
die boodtſchap wert gedaen/
Niet aen ſeer groote Heeren/
Maer aen Herderen ſlecht/
O menſchen wilt u keeren
Tot Chriſtum / ende leeren
Ootmoedigh zijn oprecht.
4 Simpel end' ſlecht quam oock uwen voorbode/
Niet in kleederen ſacht/
Coningh ghy / die gelijck te zijne Gode
Geen roof en hebt geacht/
Tot Nazareth volbracht/
In u heyligh Lichame/
Hebt ghy menigen dagh/
u Ouders gehoorſame/
daer doch in uwen Name
Al haer ſaligheydt lagh.
5 Geen hooge / wijſe / noch edel geboren
van der wereldt ge-eert/

En hebt ghy tot Apoſtelen verkoren/
Maer menſchen ongeleert/
Al daer ghy hebt verkeert/
Hebt ghy Viſſchers gevonden
Ter Galileetſcher Zee/
Die u ten ſelven ſtonden
Volghden na dijn vermonden/
En lieten haer gheree.
6 V wandelinge was vry onverbolgen/
Al in vernedertheyt/
Al waer ghy gaet (ſprack een) wil ick u volgen/
Maer ghy hebt hem geſeyt/
Voſſen hebben planteyt/
Hoolen/ die vogelen neſten/
o Koningh goedertier/
In dees aerdtſche geweſten/
En hadt ghy niet ten beſten
om 't hooft te ruſten hier.
7 Sathan gingh u al ſijn rijcken vertoonen/
Maer ghy en achtes niet/
Als u de menſchen Koningh wilden kroonen
Ghy zijt gevloden / ſiet:
En alſt oock is geſchiet/
Dat u Jongeren keven/
om de meeſte te zijn/
Ghy hebt hen lien gegeven
Aen u ootmoedigh leven/
Een goedt exempel fijn.

Pauſe.

8 De wereltlijcke Koningen heerſchappen/
Heeren zijn ſy genaemt/
Maer al die willen volgen u voetſtappen;
Al ſulcks niet en betaemt/
Want ghy om dienen quaemt/
Niet om gedient te weſen.
Noch is dit u vermaen/
Wordt niet om hoogh gereſen/
De Heydenen na deſen
Seer in de werelt ſtaen.

9 Ghy loofdet den Vader dat hy liet weten
Kleynen / die ghy bemint/
Van 't Hemelrijcke die hooge ſecreten.
Ghy ſeght wie als een kindt/
ootmoedigh is geſint/
In 't Hemelrijck de meeſte
Is deſen excellent/
Die arm zijn van geeſte
In de Hemelſche feeſte
Zijn erfgenamen bekent.

10 Koningh van Zyon/ ootmoedigh van zeden
En ſachtmoedigh vermaert/
Ghy quaemt op een Ezelinne gereden/
Te Jeruſalem waert.
Uyt ootmoediger aert
d'Apoſtelen haer voeten
Gewaſſchen boven dien/
Daer doch in uwen ſoeten

Heyligen name moeten
Haer buygen alle knyen.
11 Doe u wel breught hadde mogen gebeuren/
Hebt ghy verdragen ſmaet/
Geeſſelen / ſlagen / ſmerten en doleuren/
Al voor onſe miſdaet/
de krijghſlien opſtinaet
u Een kroone opſtelden
van doornen ſeer fel/
u Beſchimpten en quelden/
Haer laſteren en ſchelden/
Hebt gy ghedragen wel.
12 Ja tot de doot / de doot des Cruycees ſchandigh
Ghy u ootmoet bewecſt
O Heer der heerlijckheyt ſeer goederhandigh/
Ghy ſtorſt ende verreeſt/
daer door / alſoo men leeſt/
Sit ghy bry van verſeere
Nu aen Godts Rechterhant
Gekroont met prijs end'eere/
Ghy hebt met ſulcken keere
Verwonnen triumphant.
13 Prince gront-ſteen van den heyligen Tempel/
Vaſt in den geeſt geplant/
Ghy zijt in ootmoet / ons een recht exempel/
Maer ghy doet wederſtant
den hoovaerdigen / want
Ghy haet alſulcke quade/
Maer die ootmoedigh blijft/

Die geeft ghy u genade/
Dat zijn ziele geſtade
Vol ruſten wel beklijft.

Een is noodigh.

Nae de wijſe:

Geeft my te drincken na mijnen dorſt.

O Eeuwigh Godt van machte groot/
ghy zijt een Koningh wijs van rade/
Ghy kondt verloſſen uyt den noodt/
Onmetelijck is u genade/
u goetheyt duert vroegh ende ſpaede/
Sy rijckt tot aen des Hemels eyndt/
Wilt doch Zyon bevryen voor ſchade/
Dat ſy mach blijven ongeſcheyndt.
2 Door uwen geeſt wilt doch by ſtaen/
u Alderliefſte Bruydt verkoren/
Want ſy is met lijden bevaen/
Gelijck een roos onder de doornen/
Want Sathan komt met grooten tooren/
uwen vriendinne hy benijdt/
O Heere wilt mijn klagen hooren/
Helpt haer verwinnen in den ſtrijdt.
3 Strijdt vroom mijn alderliefſte Bruydt/
Grijpt moet / en wilt u niet vertſagen/
Grijpt moet ('t is waer) ter poorten uyt
om mijn verſmaetheyt te helpen dragen/

Wilt kloeckelijck u leven wagen/
Vreeſt niet de menſchen die 't lichaem doon/
Loopt een loop ſonder vertragen/
Ghy ſult ontfangen des levens kroon.
4 Des levens kroon in 's Hemels troon
Sal ick u ſchencken uyt lief den reyne/
En dienen aen mijn tafel ſchoon/
Mijn goeden werden u gemeyne/
o Bruydt! mijn jonſt' en is niet kleyne
Die ick u draegh in 't herte mijn/
Ghy ſult drincken uyt 's levens fonteyne/
En wert bevrijdt van 's doodts gepijn.
5 U beloften Bruydegom ſoet/
Sijn my een trooſt in druck en lijden/
Waer door ick my verblijden moet/
Berept zijnde met u te ſtrijden/
Maer 't vleeſch is kranck tot allen tijden/
Den geeſt gewilligh om voort te gaen/
Weeſt my Heere ter rechter zijden/
Dat mijn leven noch doodt mach ſchaen.
6 't Leven in deſen quaden tijdt
Is vol verdriet / ſwack ende teere/
Hierom / o Heere gebenedijdt/
Sterckt ons in u oprechte leere/
och en verlatet nimmermeere
U duyveken reyn gemaniert/
Geeft dat haer ſtem u altijdt eere/
Ende noch dagh noch nacht en viert.
7 O Zyon teer vreeſt niet een hayr

Merckt wel op de tijden voorleden/
Waren ſy opt verlaten ſwaer/
Die betrouden en hielden mijn reden/
Met die hebb' ick altijdt geſtreden/
End' als mijn oogh-appel bewaert/
Den duyvel wil ick onder u treden/
En niet laten weſen bezwaert/
8 Mijn trouwe groot/ o Bruyt eerſaem/
Sal ick u houden ſonder wincken
Voor Godt belijden uwen naem/
Dat eeuwigh rijck ſal ick u ſchincken/
Dan ſult ghy als de Sonne blincken/
In 't Rijck mijns Vaders excellent/
En als de Sterren / wilt dit bedincken/
Blincken aen 's Hemels firmament.

Pauſe.

9 Hooghweerdigh Bruydegom expeert/
Voor u moet buyghen hier beneven/
Alle knyen / in uwen name weert/
In u alleen vinden wy 't leven/
d'Engelen ſtaen voor u met beven/
Ghy zijt reyn / heyligh onbevleckt/
Maer wy hebben veel quaets bedreven/
End' zijn bevonden onperfeckt.
10 Thien-duyſent pont is onſe ſchult/
Wy en hebben niet om te betalen/
O Heere hebt doch met ons gedult/
Met u genade wilt ons doorſtralen/
Daer om met Heſter wy nederdalen/

Voor

Door uwe groote Majeſteyt/
Neemt wegh/ o Heer / ſonder falen/
ons ſonden door u genadigheyt.
11 Iſt dat ghy my van herten vreeſt/
En lief hebt uyt all' u vermogen/
Ick ſal u ſonden minſt en meeſt/
Wegh-nemen ende doen verdrogen/
En u aenſien met genadige oogen/
Al zijn u ſonden bloet-root onreyn/
uyt lief den wil ick u verhoogen/
dat ſy werden ſnee-wit certeyn.
12 Zyon aenſchout de genade bloot/
die ick u doe / mijn vriendinne/
Om u verloſſen van der doot/
Was ick gedoodt t'uwen gewinne/
Want ick was kranck uyt reyner minne.
uwe liefde heeft my doorſtraelt/
Dat ghy nu zijt mijn Koninginne/
Daerom hebb' ick u ſchult betaelt.
13 Lof / eer en danck / moet u geſchien/
Prijs-weerdigh Koningh vol genaden/
Dat ghy my uyt 's duyvels beſpien/
Hebt bevrijdt van ſonden ontladen/
Der Hellen poorten mogen niet ſchaden/
duyvel noch doot/noch 't helſch tempeeſt/
Sy zijn verwonnen door uwe daden/
dus kom ick tot u vreughden Feeſt.
14 Ter eeren van u Majeſteyt/
Wil ick vertellen uwe deughden/

Want door uwe genadigheydt/
Zijn wy vervult met grooter vreughden/
o Bloeyends roede vol jeughden/
Vruchtbarigh vol barmhertigheyt/
Die heyligen in u verheughden/
Als ſy dijn lof hebben verbreyt.
15 Soo ghy altijdt na 't goede ſlaet/
Verciert met deughden t'mijnder eeren/
Soo ſal ick u Bruydt delicaet/
Vercieren met blinckende kleeren/
Dan ſult ghy eeuwigh domineren/
En triumpheren op mijnen ſtoel/
Maer u vyanden ſal ick verneren/
En werpen in den vyerigen poel.
16 Dan ſult ghy ſtaen met grooter vreught /
vrymoedigh tegen u vyanden/
Dewelcke dan om haer ondeught/
Werden geſtraft met grooter noot/
Suchtende / wringende haer handen
Knerſſen der tanden/met grooter ſchanden
Want ſy ſullen dan eeuwigh branden/
Haer quale wert de tweede doot.
17 O Godt u Bruydt altijdt bewaert
Datſ' onbeſwaert / blijft in u ſede /
Neemt op u hoopken goet regaert /
Kroontſe met u genadighede/
Schenckt haer dat erf deel in u ſtede/
die vol is van goeden playſant/
Geeſt haer den rechten leyder mede/

Na het heerlijck beloof de landt :
18 O Pꝛince Godt ons Hooftman vꝛoom/
Wilt u gemeynte nu op bouwen/
Waeckt altijdt vooꝛ u eygendom/
Wilt haer met uwen geeſt bedouwen/
Dat ſy u loven in 't benouwen/
Want ghy alleen lof weerdigh zijt/
Looft Godt alle die op hem betrouwen
Verbꝛeyt ſijn eere t'aller tijdt

Nae de wijſe:

Siet dat ghy u wel beraedt.

OCh Bꝛoeders weeſt doch niet bedꝛoeft
Ghy die hier moet beſuyren/
In de wereldt is ons dꝛuck beloeft/
Maer ten ſal niet eeuwigh dueren/
Een weynigh tijdts duert ons ellent/
Maer de eeuwige vꝛeught neemt geen ent/
Och Bꝛoeders ende Suſters weeſt dit bekent
2 Al dit lijden van deſer wereldt is kleyn/
Doen Paulus wooꝛden blijcken/
Hy achtet by de vꝛeughde certeyn
Niet weerdigh te gelijcken/
Och Bꝛoeders wilt hier acht op ſlaen/
Ontſiet u niet den nauwen wegh te gaen/
Die daer leyt tot den leven /als wy verſtaen :
3 Den ruymen leyt tot der verdoemenis/

Welck Chriſtus niet en heelde/
de vreught die hier ter werelt is/
Het is een kleyne weelde/
Oft wy hadden getriumpheert/
Oft dat wy worden geperſequeert.
Wat is het / als 't is gepaſſeert ?
4 Als wy dan in de glorie zijn/
die daer is ſonder ende/
Niet ſal ons letten druck oft pijn/
Noch de voorleden ellende/
Saligh zijt ghy die hier ſchreyt/
Ende dorſtet nae de gerechtigheyt/
Want ghy ſult lachen/ ſoo Chriſtus ſeydt.
5 Gedenckt wat daer geſchreven ſtaet/
Hier mede wilt u ſtillen/
Soo wie (ſpreeckt Chriſtus) om my verlaet/
Oft om des Evangelijs wille/
Huys / Hof / Acker / hebt geen getreur/
ghy ſult hondert fout ontfangen daer veur
Hier naer dat eeuwigh leven/ten is geen leur.
6 Het is altijdt wat hier blijckt/
dat men nu ſiet met oogen/
O Chriſten / daer niet op en kijckt/
Maer wilt u laten genoegen.
Als Godt u voedtſel end' deckſel geeft/
Want daer niemant af en leeft
Van dat hy overvloedigh heeft.
7 Waer wy zijn in 't aerdtſche dal/
In Steden oft in Dorpen/

Soecken wy dat Rijcke Godts voor al/
Soo wil hy ons nootdruft toe worpen/
Sijn beloften en faelgeren nimmermeer.
och vrienden blijft by Chriſtus leer/
En werpt u betrouwen niet van den Heer.
Pauſe.

8 De Heere heeft alſulcke treck
Tot allen die hem vreeſen/
Sy en hebben geen gebreck
Aen eenigh goet/ ſoo wy leſen/
Arbeyt met uwen handen als 't behoort/
Beveelt den Heere de ſorge voort/
Hy ſorght voor u/ gelooft het woordt.

9 Trooſt u met Chriſtus woorden ſchoon/
Sijn woorden en zijn geen glooſen/
En vreeſt haer niet die 't lichaem doo'n/
Maer wilt ſorghvuldigh looſen/
In Godts handen u altijdt ſteldt/
want hy heeft onſe hayren geteldt/
Sijn Macht is boven Babels geweldt.

10 Der rechtveerdiger zielen ſijn in Godts handt/
En laet u niet vervoeren/
de pijn des doodts/ nae mijn verſtandt/
En ſalſe niet aenroeren/
Godts volck wordt vaſt uyt-geroot/
Gekaſtijdt/ maer niet gedoodt/
Soo Paulus ſeydt/ wy leſen 't bloot.

11 Of wy leefden nae den vleys/
End' wandelden nae onſen luſten/

Soo moeſten wy noch ſterven / ſmaeckt dit een reys
Nu verhopen wy te ruſten/
Want wy door 't geloof gerechtveerdight zijn/
Der ſonden geſtorven / verſtaet wel mijn/
Begraven is dat Doopſel fijn.
12 Nu wy ſtaen op ſulcken voet /
Dat wy Gode leven /
Soo laet ons blijven by Godts woorden goet/
Gelijck als de Apoſtelen dreven/
Slecht ende recht in ſijnen graedt/
End' achten op geen vernuften praet/
En laet u niemandt ontrecken de mact.
13 Oorlof Broeders waer ghy zijt/
Ick groet u al te ſamen /
Blijft volſtandigh in den ſtrijdt/
Wilt op geen Menſchen ramen/
Behoudt d'Apoſtelſche leeringe net/
Op dat u niemandt en belet/
Laet ons waecken in 't Gebedt.

Nae de wijſe :

Aenhoort geklag , ô bloeyende Jeught.

OCh wereldt/ ghy ſinght / ſpeelt ende lacht/
Maer ghy ſoudt weenen dagh ende nacht/
Dat ghy den graedt// daer ghy in ſtaet/
wel overdacht.
't Licht des levens was geopenbaert/

Maer liever ghy in duyſterheyt waert :
Want ghy altoos // met wercken boos/
Volght uwen aerdt.
Dit is de verdoemeniſſe : want
Daer was geleert in het gantſche landt
Godts wille klaer // maer ghy leeft naer
Uws vleeſchs verſtandt.
Chriſtus de Heere / 't onnooſel Lam/
Die hier om u verloſſinge quam/
U Overheydt // met onbeſcheydt/
Hem 't leven nam.
Godts goetheyt noch u tot boete lockt/
Maer u herte blijft altijdt verſtockt/
Godts tooren ſeer // ghy meer en meer/
Op u berockt.
Gy roemt wel veele van Chriſtum / maer
ghy en kent noch hem / noch ſijnen Vaer
Daerom benijdt // ghy / en beſtrijdt
Sijn kleyne ſchaer.
Noch meent ghy mingen onder een
U Rijck met 't zijne / maer laey neen/
Duyſter en licht // heeft / hoe men 't ſticht/
gemeynſchap geen.
't Geloove koſtelijck ſonderlingh/
Dat en is niet yegelijcks dingh/
Want men ſiet heel // het tegendeel/
In 's werelts ringh.
Och menſchen al / keert u ter boet/
En blijft niet quaet / al is Godt goet/

Neemt geen verdragh // om vlien den dagh
Sijns toorns gloedt.
Want daer ſal komen over de quae/
Droefheyt / anghſt / tooren en ongenae/
Noyt druck ſoo groot // noyt zwaerder noodt/
Noyt meerder ſchae.
Yegelijck ſiet toe niet te ſlane mis/
Noch oock te loopen op 't ongewis/
Maer dat ghy elck // een treffet / welck
Meeſt noodigh is.

Een is noodigh.

Nae de wijſe:
Rooskens in de Mey.

O Godt / ghy woont daer boven in 't licht
En u aengeſicht
En heeft noyt menſche hier mogen aenſien/
Maer u wercken getuygen
V heerlijckheyt / daer alle knien
Voren buygen.
Hoe hooge wy u prijſen / o Heer/
ghy zijt noch al meer
Na u ſchoon lieflijck aenſchijn klaer
Hebben alle Propheten
Verlanght / en hebben haer ſelven daer
Door vergeten.
Abraham / Iſaac / en Iacob mee/

Op u eeuwige ſtee/
Met verlangen ſiend'/hier op 't Aertrijck
Woonend' in hutten / gingen/
Seer licht te vreden / henen / gelijck
Vreemdelingen.
Moyſes verkoos u verſmaetheyts laſt/
En hy hieldt hem ſoo vaſt
Aen u / dien hy doch niet en ſagh
Dan door geloovigh poogen/
Al hadt hy geſien u nacht en dagh
Aen met oogen.
Ick weet dat mijn Verloſſer leeft/
Iob geſproocken heeft/
Ick ſal met deſe mijn oogen vry
Godt mijnen Heer aenſchouwen/
Hy bleef in alle zijn lijden by
Dit betrouwen.
Davids ziele na u krijſſchende / wert
Gelijck eenen Hert/
U wonderlijck ſchoon aenſchijn doch
Hy ſoo yverigh begeerde/
Hy en vraeghde na den Hemel noch
Na de eerde
Och met wat trooſt oock Simeon ſanck
Heer / is 't uwen danck/
Laet nu in vreden gaen uwen knecht/
Want met een welbehagen
Mijn oogen den Salighmaker recht
Nu aenſagen.

D'Apoſtels verlieten al haer gerec/
Schip en Net in de Zee/
om u te volgen o Heere ſoet/
Met een yverigh verlangen/
ontſteecken in uwer lief den gloedt/
En bevangen.
Wilt ghy oock ſcheyden als deſe van my
Alſoo vraeghdet ghy/
O Heere / waer ſouden wy henen gaen/
waer ſouden wy gaen dolen ?
op ſulcken voet ſprack Petrus ſaen
onverholen.
Wy Pharizeen noch Sadduceen
En willen wy treen/
In u is doch de waerheyt alleen/
V woorden zijn onlieghlijck/
Maer werelt en menſchen in 't gemeen/
Zijn bedrieghlijck.
Ghy hebt de woorden des levens geſont
In uwen mondt
Is geen bedrogh noch lichten klap/
o Levenden Godts Sone/
Chriſte wy zijn u geſelſchap
Nu gewoone.
Het ſoude ons nu doch vallen ſeer vremt
Met dat ongetemt
Verkeerde geſlachte te loopen meer/
En u by zijn te derven/
wy willen met u leven / o Heer/

Ende ſterven.
Maer Paulus dijn uytverkoren vat/
Wat een yver / en wat
Een liefde in hem geweeſt oock is
Als wy maer overleggen/
Dat hy dat woordt / ick ben gewis/
Dorſte ſeggen.
Dat doot / noch leven / noch Engelen ſiet
Noch Vorſtendom niet/
geweldt / wat is / of worden kan:
Hooght' / diept' / of creature/
ons ſal mogen geſcheyden van
De liefde pure.
Vande liefde Godts die daer is nu
In Chriſto Jeſu/
o Heer ons uwe genade doet/
Dat oock ſoo vaſt mach blijcken/
V liefd' oprecht in ons gemoedt/
Sonder wijcken.

Een is noodigh.

Op de wijſe:

Lief uytverkoren, Lief triumphant.

O Jonckheydt groene/
Bloeyende Jeught/
In dit ſayſoene/
Schickt u tot deught/

Wilt u begeven // tot zedigheydt/
Alle u leven daer toe bereydt/
Met zout doch menght
Wat ghy voort-brenght/
Spreeckt ofte ſinght / alſoo ons Paulus ſeydt.
2 Laet u doch raden // o Jonckheydt fier/
Teder van bladen // ſoet van manier/
Wilt u doch keeren // van 's werelts vreught
Vreest doch den Heere // terwijle ghy meught/
Want ſiet die doodt // ſpaert kleyn noch groot/
Hoe jongh/ hoe oudt / 't wordt al tot hem gevreught.
3 Exempelaren van Iſraël
Mach men verklaren // want ſy rebel/
Sy zijn geſtorven // groot ende ſmal/
En ſijn bedorven // door haer ſonden al
Hier doch op acht // dagh ende nacht/
Want des doodts nacht
U oock niet ſparen ſal.
4 En wilt niet treden // om wat nieuws te ſien
Als Dina dede // ten ouden tien/
Als ſy aenſchouwde // des Landes Heer/
Quam ſy in rouwe // en zwaer verſeer/
Haer ſchoonheyt jent // heeft hy geſchendt :
U hier van wendt // ghy jonge dochters teer.
5 Maer wilt aenſchouwen/
Het vroom gemoedt
Van de getrouwe // dochter Jephtha ſoet/
Die gingh verſmaden // al's werelts eer/
En liet verbraden // haer lichaem teer/

Op den Outaer // van haren Vaer/
Spiegelt u klaer // en houdt dit voor een leer.
6 Dit differenti // wilt doch aenſien/
En maeckt doch menti // al van dees twien/
Hoe d'een bedorven // ende beſchaemt/
d'Ander geſtorven // heel gehoorſaemt/
Dus wilt doch fijn // de ouders dijn
gehoorſaem zijn // ſedigh en bequaem.
7 Op dat ghy princelijcke Dochters fijn/
Mocht mede van de wijſe Maeghden zijn/
Die met den Heere // wert ingeleyt/
Want tot d'oneere // ſal worden geſeydt/
Dit droevigh Liedt // ick ken u niet/
gaet in 't verdriet // dat voor u is bereydt.
8 Daer ſal geſchieden // ſoo groot dangier/
Na Schrifts bedieden // in 't Helſche vyer.
Wringen der handen // druck ende pijn/
Knerſſen der tanden // t'eeuwigen tijn/
Hierom o Ieught // ſchickt u tot deught/
op dat ghy meught // hier van bevrijdet zijn.
9 En dan meught hooren // het ſoet geluydt/
Mijn uytverkooren // mijn lieve Bruydt/
wilt tot my treden // ontfanght de Kroon/
En gaet in vreden // in 's Hemels Troon/
Blincken hoort mijn // als der Sonnen ſchijn/
Dat ſal dan zijn // der uytverkoren loon/
10 Dus wilt vercieren // u Lampen ſubijt/
Met goe manieren // waer dat ghy zijt/
Laet u licht rijſen // wilt lief de ſchoon

Altijdt bewijſen // ſoo ſal Godts Soon/
V blijde ontfaen // en voor u ſtaen/
En dienen ſaen // al in ſijns Vaders Throon.
11 Orlof hier mede // o Ieught eerbaer/
Godts eeuw'ge vrede // wenſch ick u klaer/
Dat by ons blijve // tot 't eynde goet/
En ons verſtijve // in een vroom gemoet/
En nae deſen tijdt // te zijn verblijdt/
Wenſch ick met vlijt // de Ieught tot eenen groet.

Na de wijſe:

Lief uytverkoren, Lief triumphant.

O Soete jeughde // hoe haeſt zijt ghy/
Met u geneughde // ontloopen my/
O mijn ſpeelinne // waer is den tijdt
Die wy met minne // nu al zijn quijt?
't Is al verſmacht/
Dient bet bedacht/
Eer ons met klacht
Toekoom eeuwigh gekrijt.
2 Waer is gebleven // 't jeughdelijck ſpel/
waer is het leven // hoe wildt rebel/
Dat ſy oock waren // in ons tournoy/
Zy zijn meeſt varen // daer heen als hoy/
Dat kort op-gaet/
En haeſt neer-ſlaet/
Als een bloems daedt/

Die ſeer lieflijck en moy.
3 Toont in ſijn bloeyen // een Rijp met kracht
Kan hem af·ſnoeyen // in eender nacht/
Sijn ſchoone kleure // ſiet men geen meer/
Den tijdt vlieght deure // daer leydt ſijn eer/
Die men niet vindt/
Hoe ſeer bemindt/
En wel geſint/
Hy leefd' na 't vleeſch begeer.
4 Als ick uſere // den tijdt voorheen:
Ick weet voorwere // niet hoe met een
Al ons wel-leven // ſoo is vergaen.
Wat is 't verheven // op 's werelts baen?
Een ſtruyck / een ſtomp/
Een roock / een domp/
'tIs al te plomp/
Soo te leven voortaen.
5 Daer is niet g' wonnen // met al mijn tijdt/
Dan d'handt vol ſonnen // wat is jolijt?
Een ſchilderacy // die lieflijck toont/
Een korte ſpacy // die bitter loont/
Een ſchaduw / en ſchijn/
In 't aenſien wijn/
Onder fenijn/
Dus de wereldt ons kroont.
6 Adieu welluſten // verhult / vermomt
Met u onruſten // vermot / verkromt/
Eer my toekomen // over den hals/
V deel met ſchroomen // dien ick u vals/

't Is beter weer keert/
Dan heel onteert/
V loon onweert
Is bitter gelijck Als.

Na beter.

Na de wijſe van den 50. Pſalm.

Godt die der Goden Heer is, ſpreecken ſal.

O Groote Godt / die woonſt in 's Hemels throon
Vw' Majeſteyt de gulde ſonne ſchoon/
De ſilv're Maen / en 't tinteld' geſtert
Eer geeft en prijs: d'ondanckbaer menſch van hert
Staet als verbaeſt / denckt niet om u te loven/
Wiens milde handt ons alles ſendt van boven.
Niet meer/ o menſch / niet meer ondanckbaer zijt
Dewijl 't den Heer doch alles looft verblijdt:
Om dat ons nu (o wonderbare kracht!)
Dat van een Maeght ter wereldt is gebracht
Chriſtus / d'Heylandt / Verloſſer / en Meſſias/
Dien men al langh gehoopt hadt dat na by was.
Dees Helt ſijn dagh heeft Abram ſeer verheught:
Dees Vrede vorſt was David al ſijn vreught/
Veel mannen Godts in het oude Verbondt/
Hebben gehoopt / gejuycht / ſijn lof verkondt/
Gewenſt gejankt / ſijn heerlijckheyt t'ſien blincken/
Sijn Vrede ſtem op d'aerd te hooren klincken.
Singht vrolijck/ſinght nu met d'Hemelſche ſchaer
Eere

Eere zy Godt in d'opperſte ſeer klaer/
Vreed' op Aerd' / den menſch een goede wil/
Om dienen Godt geruſtelijck en ſtil.
Gaet na Bethlem/gaet heen met d'Herders ſpoedig
Met Zimeon omhelſt dit Kindt ootmoedigh.
Dit is de waer' Iſac en Salomon/
't Evenbeelt Godts / der gerechtigheyts Son/
Godts Soon/Geſalfd'/Coning/ Prieſter/Prophect/
Een groot' Herder/ Hertoogh/ een Prins hy heet:
Looft/prijs/maekt groot/dankt ſijnen heyl'gen nams
Nu en altoos in het nieuwe Iaer / Amen.

Nae de wijſe:

Iek roep u s' Hemelſche Vader aen.

Paulus doet ons een goet vermaen/
Tot Titum / daer wy mercken/
Dat alle die genomen aen
Hebben 't geloove ſaen/
Moeten neerſtigh voort gaen/
In alle goede wercken.
2 Al hadt ghy een geloove ſoo groot/
Dat ghy bergen verſteldet/
End' waert ſonder de liefde bloot/
Ten baet u niet ter noodt/
't Geloof is ſonder wercken doodt/
Hierom het niet en geldet.
3 Maer dat daer geldt in Chriſto klaer/

Is 't geloove geſtadigh/
d'Welck niet en is verſtoꝛven ſwaer
Still ende ledigh / maer
Dat neerſtigh is eenpaer
Dooꝛ de liefde weldadigh.
4 't Geloove / dadigh dagh ende nacht/
Dooꝛ lief d'in Godts geboden/
Hebt ghy dat vaſt in u gedacht/
ghy zijt van Godts geſlacht/
Indien ghy zijt met kracht/
Des werelts luſt ontvloden.
5 Soo ghy die luſt der werelt dient
Ontvloden nu miſpꝛijſet/
Dooꝛ dat ghy Chꝛiſtum kent/
Al u neerſtigheyt went/
Dat ghy deught diligent
In u geloof bewijſet.
6 Bewijſen oock in der deught men moet/
Wetenſchap / end' in deſen
Soberheyt oft matigheyt vꝛoet/
End' in matigheyt goet/
En verduldigheyt ſoet/
Met een Godtſaligh weſen.
7 In der Godtſaligh weſen.
De bꝛoederlijcke liefde/
Daer toe gemeene liefde / bꝛy/
Elck mach nu ſien of hy
Al dit rijckelijck by
Heeft / gelijck Petrus bꝛiefde.

8 Petrus brief de / wien in 't getal
Dit rijckelijck is beneven/
In 's Heeren kenniſſe niet ſmal/
Hy vruchtbaer weſen ſal/
Maer die niet en heeft al
By hem / is blindt beſeven.
9 Blindt is hy en taſt metter handt/
Van ſijn voorleden ſonden
De reynige ſchoon en playſant/
Gaet al uyt ſijn verſtandt/
Hierom broeders vailiant/
Wilt neerſtigh zijn bevonden.
10 Weeſt neerſtigh dan om uwen roep ſoet /
Ende verkieſingh blijde/
Te beveſtigen met wercken goedt/
Want als ghy dit al doet/
Niet ſondigen onbroet
Sult ghy te geenen tijden.
11 Dit doende mijn vrienden autentijck/
Soo ſal u-lieden
Werden bereydt overvloedelijck
Den in-gangh in dat Rijck
Des Heeren magnifijck.
Amen dat moet geſchieden.

Na de wijſe van den 68 Pſalm.

Staet op Heer toont u onvertſaeght.

RYſt upt den ſlaep ghy 's Heeren knecht/
U rekeninge overleght/
Wilt neerſtigh overſommen/
Oft alle u ſaecken ſtaen recht/
Maer in u herte niet en ſeght/
Mijn Heer vertreckt te kommen/
Wilt ſoo niet roemen als verſteent/
Sijn komſte / als ment niet en meent/
Sal haſtelijck geſchieden/
Neemt waer den tijdt u hier verleent/
Op dat ghy namaels niet en weent/
Maer weerdigh zijt t'ontvlieden.
2 Die Heere komt die eeuwigh leeft/
Daer 't alles voor verſchrickt en beeft/
Om te oordeelen krachtigh/
Elck ſie dat hy goe reden geeft/
Van elcken woorde dat hy heeft
Geſproken / onvoordachtigh/
Bidt eendrachtigh na ſijn vermaen/
Dat ghy dan voor hem meught beſtaen
Als hy elcken ſal loonen/
Na dat hy ſal hebben gedaen/
't Zy goedt of quaedt ende niet aen-
Sien eenige perſoonen.
3 Siet oft ghy hebt gedaen profijt
Met 't pont dijns Heeren nu ter tijdt/
End' of ghy als gepreſen
Vruchtbaer in Godts kenniſſe zijt/
En of ghy hebt met al u vlijt/

In 't geloof deught beweſen/
In deſen beſcheydenheyt broedt/
Matigheydt end' lijdtſaemheydt goedt/
Godtſaligheydt eerſame/
En broederlijcke liefde ſoet/
Met der gemeener liefden gloedt/
Overvloedigh bequame.
4 Is 't ſoo / u werdt ſeer autentijck
Ontſloten overvloedelijck/
Den inganck ſonder falen/
Tot des Heeren ſchoon luſtigh Rijck/
Daer niet beſmeurt met ſondigh ſlijck
In komt / na Schrifts verhalen/
En wilt niet dwalen broeders / want
In dat eeuwigh beloof de landt/
En komt geen onbeſneden/
Welck beſnijden in reyn verſtant/
geſchiedt door Godts Geeſt ſonder handt
Aen d'inwendige leden.
5 Anders 't beſnijden niet en geldt/
Daer moet zijn / ſoo de Schrift verteldt/
Een nieuwe Creatuere/
Dus ſtrijdt dat ghy behoudt het veldt/
En 't Rijck innemet met geweldt/
Als Chriſtum in figuere ;
Sijn puere voetſtappen eerbaer/
Cruys-liefdigh geſint / volget naer/
In woorden en in wercken/
Door veel verdriet en lijden zwaer/

Gaetmen in 't Hemelrijcke klaer/
Soo wy aen Chriſtum mercken.
6 Princelijck knecht weeſt wel bedacht/
Houdt t' aller uyre goede wacht/
Want uwen Heer ydoone/
Sal komen met al ſijn Heyrkracht/
Gelijck eenen dief in der nacht/
Waeckt ghy / tot uwen loone/
de Kroone ſal weſen u deel/
En onverganckelijck Juweel/
dat eeuwigh leven jeughdigh/
Volkomen blijdtſchap al geheel/
Al in dat luſtigh ſchoon Prieel/
Werdt u gegeven vreughdigh.

Een is noodigh,

Nae de wijſe:
Al die in Zyon zijt.

Reyn Maeghdelijck pilaer/
des Lams Bruydt en Huysvrouwe/
Sedigh eerbaer/
den Bruydegom bekendt/
Blijft tot der doodt getrouwe/
In voorſpoedt en in rouwe/
Al ſchijnt ge-endt
Vervolgh / lijdens torment/
't Liſtigh Serpent

Toont u ſeer delicaet
Alle rijcken der werelt // klaer/
Schoon end' heerlijck bepeerelt // maer
De wereldt die vergaet/
Met al haer luſten quaedt.
2 D'eerſte wereldt eylaes
Die hadde vreught in dingen
Ydel end' dwaes/
Die van Cains geſlacht
Den ruymen wegh in gingen/
Eten / ſpeelen en ſingen
Dach ende nacht/
Was hier haer levens pracht/
Maer als men acht
Op ſulck een weſen ſlaet/
Men ſiet hoe ſy gevaren // zijn/
Al die wellustigh waren // fijn.
Die wereldt die vergaet/
Met al haer luſten quaet.
3 Het Landtſchap Sodoma
Was water-rijck gepreſen/
Seer luſtigh / ja
Gelijck een Paradijs/
Maer om haer Godtloos weſen
Is geworden mits deſen
Eenen poel afgrijs/
Roockende nach propijs/
Tot een bewijs
Der boosheydt obſtinaet/

Aldus men 's wereldts rijcken // ſiet
Ongeſtadigh gelijck ee n// riet :
die wereldt die vergaet/
Met al haer luſten quaedt.
4 D' alderſchoonſte Babel
door ſondige abuyſen
Is worden ſnel
Een woonſtede ſeer vuyl/
Door Draecken ende Struyſen/
In paleyſen en huyſen
daer ſinght den Uyl/
't Is eenen woeſten kuyl/
Vreeſlijck gehuyl
Is daer ſonder verlaet/
den toorne Godts verdroogen // doet
den opgeblaſen hoogen // moet.
de wereldt die vergaet
Met al haer luſten quaet.
5 Waer is Tyrus die ſtadt/
Met al haer ſchoon' kanteylen/
Rijckdom en ſchat/
Koopmanſchaps-haven groot ?
Op haer Marckten te veylen/
die voer met ſijden zeylen/
door wederſtoot
Werdt eenen ſteenhoop bloot/
Al waer ter noodt
Den viſſcher met der daedt
Om droogen ſijne netten // ſpant.

Hier is wel op te letten // want
die wereldt die vergaet/
Met al haer luſten quaedt.
Pauſe.

6 Hierom / o Zyon / wilt
Neerſtigh zijn om verwinnen
Met zweerdt en ſchildt
Den Vorſt der wereldt loos/
En wilt oock niet beminnen
die wereldt / noch daer binnen
Haer dingen boos/
Maer ſoo u Godt verkoos/
Neemt waer altoos
der beroepingen graedt/
Wilt door 't geloove wercken // deught/
Want ſo ghy wel aenmercken// meught/
de wereldt die vergaet/
Met al haer luſten quaedt.

7 Recht op die handen ſlap.
die loſſe knien wilt ſtijven/
V Borgerſchap
Is in den Hemel ſoet/
Ghy en hebt hier geen blijven/
dus ſoeckt door des geeſts drijven
Een ſtadt / daer goedt
Van als is overvloedt.
Ja wat ghy doet/
Na 't eeuwigh leven ſtaet/
Want die Godts Rijcke derven // ſal/

Wat baet hem hier te erven // al/
die wereldt die vergaet/
Met al haer luſten quaedt.
8 Der booſer heerlijckheydt
Is dreck en eenen worme/
dus ſtaet bereydt
Met reyn liefde begordt/
Na Christi forme/
Want met haeſtigen ſtorme
Werdt op een kort
't Groot Babel uytgeſtort/
Als dan en wordt
Vreught/ ſpel / dierbaer cieraedt
In haer niet meer gebonden // ſchoon/
Veroordeelt tot der ſonden// loon.
De wereldt die vergaet/
Met al haer luſten quaedt.
9 Die appelen van haer
Zielen luſtigh begeeren
Sullen eenpaer
Van haer nemen de vlucht/
Sy ſal moeten ontbeeren/
Al haer ydel geneeren
Werdt ſonder vrucht/
Als Chriſtus in der lucht
Met groot gerucht
Alle der Slangen zaedt
Van hem ſijner onweerdigh//drijft
want om dat onboetveerdig//blijft

De wereldt die vergaet/
Met al haer luſten quaedt.
10 O Princelijcke Maeght/
Wilt uwen Heer aenkleven/
In all's u draeght
Nae ſijnen wille ghy/
Soo werdt u gegeven
Met hem eeuwigh te leven/
Gelijck als hy
Geheel volkomen vry/
die wereldt / zy
die u droegh grooten haet/
die ſal dan weſen moeten // ſchier
Aſſchen onder u voeten // hier.
De wereldt die vergaet/
Met al haer luſten quaedt.

Den 133. Pſalm. Nae de wijſe: Hy mach wel vrolijck weſen.

SIet hoe fijn en hoe lieflijck mede/
Ende hoe genoeghlijck iſt/
dat broederen in vrede/
Woonen met eendrachtighede
By malkanderen ſonder twiſt.
2 't Is gelijck als de vermaerde
Balſem / koſtelijck en goet/
die vloeyt als d'ongeſpaerde

Van den hoofde in den baerde/
Jae den baerdt van Aaron ſoet.
3 Die daer van boven verheven/
Tot in ſijn kleedt af-vloeyt/
Gelijck den dauw bekleven
Die van Hermon daelt gedꝛeven
Ende de bergen Zyons beſpꝛoeyt.
4 Want die Heere onverzwegen
Die belooft te geven aldaer
Sijnen trooſtelijcken zegen/
End' het leven al te degen
In der eeuwigheyt eenpaer.

Een is noodig.

Op de wijſe:

De luſtelijcke Mey, is nu in den tijdt.

STerckt my / o Godt / mijn toeverlaet;
Een ſtrijdt heb ick van binnen/
De vyandt my als een leeuw om gaet/
Soeckt mijn ziel te verſlinnen/
Hy heeft ſijn ſchut op my geſteldt/
om my te dooden met geweldt/
o Heer / helpt my nu ſtrijden
In deſe quade tijden.
2 Mijn vleeſch geluſt tegen den geeſt/
o Heer / ick moet u klagen/
Want het altijdt vooꝛ lijden vꝛeeſt/

En wilt u kruys niet dragen/
Want het bemint den doodt veel meer
dan 't leven by u / o Heer/
dat doet mijn hert doorſnijden
In deſe quade tijden.
3 Och wie ſal my ellendigh menſch
Van deſen vleeſch ontladen?
Het wil altijdt na ſijn eygen wenſch/
Met my in kromme paden/
O Heer wijſt my u rechte baen/
Mijn vleeſch wil ick te buyten gaen/
En ſtellen zijn raedt bezijden/
In deſe quade tijden.
4 O vleeſch / oft ick volghd' uwen raet/
Mijn ziel ſoud' moeten ſterven/
Veel liever kies ick te zijn verſmaet/
En met Godts volck te zwerven/
Want haer droef heyt ſal verandert zijn
In vreughde / maer d'ander in pijn/
die haer met de werelt verblijden/
In deſe quade tijden.
5 O vleeſch oft g'eens op Eſau docht/
die ſijn eerſte geboort' verkochte/
Hoe wel hyſe na met tranen ſocht/
Geen plaets hy vinden mochte.
O vleeſch / ghy en ſult niet volgtn hem/
Ick wil nae 't Nieuwe Jeruſalem/
Al ſoudt ghy daerom lijden
In deſe quade tijden.

6 O Heer/

6 O Heer/ wilt doch mijn leytſman zijn
Na deſe ſtadt van vrede/
de wegh is ſeer ſmal dat duncket mijn/
Gelijck eens menſchen trede/
Aen beyde zijden water end' vyer/
Bezwaert haer die hem wandelen hier/
datſ' u voor de wereldt belijden/
In deſe quade tijden.

Pauſe.

7 O valſche wereldt ſchoon in 't oogh/
Adieu /ick wil u derven/
O appel der weelden verheven hoogh/
die van u eet moet ſterven/
Hierom /o Eva weder gebaert/
Wacht u doch voor der Slangen aerdt/
Sy is bevaen met nijden
In deſe quade tijden.
8 't Serpent hem als een Leeu nu ſproeyt/
O Heer / om u tuyn te breecken/
Want hy ſoo lieff'lijck ſtondt / en bloeyt
Als aen de water-beecken/
Maer de wilde verckens onvroet/
die hebben hem omme gewroet/
dat hem zijn ſpruytkens ontglijden/
In deſe quade tijden.
9 O Heer / ons klagen doch verhoort/
Na vrede wy ſeer verlangen/
t' Jeruſalem daer pleegh te zijn u woort/
daer woonen / nu / draecken en ſlangen/

Daer zijn oock Heydens in gegaen/
Die uwen Tempel in ſtucken ſlaen/
En ſijn heylighdom ontwijden/
In deſe quaede tijden.
10 O Heere / ſeyndt getrouwe Arbeydts lien/
Die u Thuyn recht weder bouwen/
Die hem bemueren met levende ſtien/
Die hem ſaeyen met Godlijcke rouwe/
Ende die kleyne Voſkens vaen/
En het knaegende vee verſlaen/
Die hem bijt aen alle zijden
In deſe quaede tijden.
11 O Prince Godt een rechte Wijngaerdenier/
Wy bidden u ootmoedigh/
Plant doch uwen Wijnbergh aen een Rivier/
Dat ſy vrucht brenght overvloedigh/
En maeckt daer om een ſtercke muer/
Getrouwe Dienaers tot u huer/
En geeftſe u Sweert aen haer zijden/
In deſe quade tijden.
12 Oorlof aen alle Kancrkens teer/
Ick groet u alle hier mede/
Die ſtaen op den grondt des Apoſtels Leer/
Vruchtbaer nae Chriſtus zede/
V handen tot den Heer oprecht/
En bidt voor uwen zwacken knecht/
Dat hy valſche leer mach mijden/
In deſe quaede tijden.

Na de wijſe van den 3. Pſalm.

Hoe veel is des Volcks Heer. Ofte:

Met ſes regels van de Lofſanck Marie.

Mijn ziel maeckt groot den Heer.

STerckt my / o Godt / mijn Heer/
Want ick ben zwack en teer/
Vol ellenden bevonden/
Daer toe Sathan met nijdt/
Dach ende nacht altijdt:
Soeckt my ſtorten te gronde.
Mijn vleyſch ruſt hem oock ſeer/
End' wil my drucken neer/
Dies my werdt dickwils bange/
Daer ick minſt op vermoe/
Doet oock neerſtigheyt toe/
om my daer mee te vangen.
2 Maer / o Heer / ſtaet my by/
dat ick altijdt op dy
Hopen magh met betrouwen/
Zijt my altijdt ontrent/
Uwen Geeſt in my ſendt/
die my kan recht op-bouwen.
Stuert / o Heer / mijnen voet/
dat hy niet treden moet
Na het eeuwigh verderven/

Mijn oogen hoedt daer van/
O Heer / hoort mijn vermaen/
Bewaert mijn ziel van ſterven.
3 Mijn hert al met den toom/
Houdt in u Heylighdom/
Maer gierigheydt / hoort deſen/
Met allen valſchen ſchijn/
Laet verre van my zijn/
Oock alle quaedt miſpreſen.
Van ydelheydt oock noch/
End' der ſonden bedrogh
Mijn oogen wilt doch ſparen/
Maer liever / ſoo 't behoort/
Op u trooſtelijck Woordt/
Laetſe eeuwelijck ſtaren.
4 Vergeeft al mijn misdaedt/
Voort ſtoutheyt / hooghmoet quaet
Wilt verre van my weeren/
Oock een onkuyſch gemoedt/
Dat des vleyſchs luſten voet/
Laet nimmermeer regeeren.
Neemt wegh gedachten boos/
Die my quellen altoos/
Oock all' onnutte praten/
Ja al dat ghy verbiedt/
Laet my beminnen niet/
Maer van herten oock haten.
5 Och ick ben aerd' end' aſch/
Die als een bloeme raſch

Verſtuyv' / o Heer / wilt hooren/
Ten zy dat onverſtandt
My doe u goede handt/
Soo is 't met my verlooren.
Hierom bid' ick met ſpoedt/
V vallende te voet/
Ootmoedigh met veel klagen/
Smeeckend' u Majeſteydt/
Of ick in mijn ſwackheydt/
O Heer / u mocht behagen.

j. Pauſe.

6 O Heer / wilt ſwijgen niet/
Als mijn hert in verdriet
V roept / ende krijt ſeer bange/
op dat ick niet gelijck
Worde / die na u Rijck
Hoop hebben / noch verlangen,
Maer uwen rechterhandt/
Doe my altijdt bystandt/
Soo langh' als ick hier leve/
oft ick noch onverhoet/
Slibberd' met mijnen voet/
Dat ſy my dan op-heve.

7 Seer weſentlijcke goedt
Zijt ghy / met groot lanckmoedt/
ontſteecken over alle/
Die treurighlijck belaen/
Gebroocken nedrigh gaen/
ootmoedigh voor u vallen,

Haer nimmermeer in noodt/
Geeſt ghy ſteenen voor broodt/
Maer doetſe allegader
Roepen door uwen Geeſt/
Ootmoedigh onbevreeſt:
O Abba lieve Vader.
8 Soo bid'ick Vader goedt/
Midts u genade doet:
Dat ick van u begeere
Voor mijnen laetſten dagh/
Als ick niet langer magh
Te recht my gaen bekeeren/
Op als ghy my aen taſt/
My dan niet en verraſt/
Dat ick als dan ſou loopen
Met de vijf/ die te laet
Meenden tot haerder baet.
Olye te gaen koopen.
9 Wijſt my u wegen goedt/
Leert my u paden ſoet/
Die ghy u hebt verkoren/
Leyt my in u waerheydt/
Yverigh met neerſtigheydt/
Soo gae ick niet verloren.
Want ghy zijt doch alleen/
Mijn Godt en anders geen/
Op wien ick wil betrouwen/
End' weet oock vaſtelijck
Soo ick van u niet wijck/

Dat het my niet ſal rouwen.

ij. Pauſe.

10 Hoe komt het liebe Heer/
Dat ick altijdt veel meer/
Treurighlijck gae dan blijde?
End' mijn hert hem gelijck
Houdt / oft ghy eenen wijck
Wout nemen van mijn zijde.
O Heer wilt my voortaen/
Als een trouw vriendt by ſtaen/
Voort immers dat gewagen/
Weeſt my niet meer een gaſt/
Die hem tot reyſen haeſt/
Van een / twee / oft drie dagen.
11 Slecht ende recht / o Heer/
Behoedt my t'elcken keer/
Dat ick u ſteedts beminne/
Laet doch hooveerdigheydt/
Ende Godlooſigheydt
Mijn jonckheydt niet verwinnen.
Soud' het niet deerlijck zijn/
Dat ick noch / Heere mijn/
Sou moeten hooren ſeggen:
Ey liebe ſiet hoe ras/
Die eerſtmael yverigh was/
Heeft het gantſch laten leggen.
12 Mijn borgh / mijn deel / mijn lot/
Mijn trooſt zijt ghy / o Godt/
De vreught mijns jongen jaren/

Te recht leert my voortaen/
op uwe wegen gaen/
Vrymoedigh ſonder varen/
Uwen wille met blijt/
Leert my volgen altijdt/
U woort ſy mijns weghs lichte/
Leyt my op uwen padt/
Al na de ſchoone ſtadt/
Verklaert doch mijn geſichte.
13 O Heer my wel geneught.
End' hebbe groote vreught/
Aen u heyl'gen van weerde/
Ick vraegh (als ghy 't gemoet/
Met u vyer branden doet)
Na Hemel noch na eerde/
Dus begeer ick in 't ſlot/
op u o Heer mijn Godt/
En wilt my niet beſchamen/
Laet my in uwen Hof/
Daer men hantiert u lof/
Eeuwelijck blijven/ Amen.

Nae de wijſe:

Als de eyckelen rijpen ſoo meſt den Boer.

STaet op mijn ſchoone vriendinne
Aenhoort uws Bruydegoms ſtem/
Ghy zijt die ick beminne/

Deur my ſuldy inwinne
Dat Hemelſche Jeruſalem.
2 Mijn kelck moet ghy hier ſmaken/
V licht laet ſchijnen ſnel/
Wilt den ſlaper wacker maken/
En houdt hem altijdts waken/
Want ick ten ooꝛdeel komen ſel.
3 Den winter is geweken/
Den regen is wegh-gegaen/
Wilt nu de waerheydt pꝛeken
Het is nu tijdt te ſpꝛeken/
Want ſiet hoe ſchoon die bloemkens ſtaen.
4 't Getal moet verbult werden/
Van die liggen onder d' Outaer/
die haer leven niet en ſpaerden/
Want ſy mijn wooꝛdt verklaerden/
En my beleden openbaer.
5 Dus gaet uyt pꝛopheteren/
Leert haer de waerheyt bloot/
En wilt niet ſimuleeren/
Maer wilt haer te recht bekeeren/
op dat ſy wijcken van den doodt,
6 Ick wil na Johels leeren
op alle vleys ſtoꝛten mijn geeſt/
Sy ſullen pꝛopheteren/
Ja dꝛoomen ſullen de Heeren/
Het ſal verbult zijn / als men leeſt.
7 Seght dat ſy my ſoecken klachtigh
dewijl ick te binden bin/

Daer ſy my bidden krachtigh/
Mijn woorden zijn gedachtigh/
En haer nu ſtellen na mijn ſin.
8 Gelijck regen en ſneede/
Niet weder tot my en keert/
Soo en ſal mijn woordt oock mede
Niet ledigh van haer ſcheeden/
Maer 't ſal vrught doen na mijn begeert.
9 Dus wilt mijn woordt verbreeden/
Mijn lief / mijn ſoete Bruydt/
Deur landen en deur ſteden/
Weeſt met mijn woordt te vreden/
En haer de ſchrift te recht ontſluyt.
10 Want Amos doet oock weten/
Datter honger en dorſt ſal zijn/
Geen honger om broodt te eten/
Noch dorſt na water-reten/
Maer ſlechts na 't woort des levens fijn.
11 Komt hier mijn Bruydt verheven
Toont my u gedachte ſoet/
Al wordt ghy hier verdreven/
Wilt my altijdt aenkleven/
Ick ſal u geven al mijn goet.
12 V ſtem / mijn Bruydt verkoren
Komt in mijn ooren gaen/
Ick wil u druck verhoren/
Want ſy willen verſtooren/
En achten niet op mijn vermaen.
13 Komt mijn vriendinne reyne/

Ghy zijt ſoo ſchoonen prieel/
Ick bemin u lief alleyne/
Ghy zijt mijn Bruydt certeyne/
Ick hoor 't geluyt van uwe keel.
14 Ghy hebt twee duyven oogen/
V tanden ſijn ſnee wit/
Twee lippen ongeloogen
Met rooſen verwe deurtogen/
uwen hals vol ſchilden/aenhoort doch dit.
15 V wangen als granaten/
V borſtkens die zijn ſeer ſoet/
V hayr ſchoon uyter maten/
Ghy gaet boven alle ſtraten/
Komt en ontfanght u kroone goet.
16 Geen verbolgh alſoo wreede
Te gelijcken by de glorie ſijn/
Al hebt ghy hier ſmaet geleden
Weeſt doch nu wel te vreden/
Eeuwigh ſuldy in vreughden zijn.
17 Komt Princelijcke nacy
Komt / eet / ende wert verſaet/
Ghy ſtaet wel in mijn gracy/
Ghy zijt mijn generacy/
Komt drinckt nu droncken ſonder maet.

Nae de wijſe:

De Winter is vergangen.

TErecht mach hy zijn blijde
Die 't vleeſch verwonnen heeft/
End' is bevrijdt van nijde/
Die 't fenijnigh ſerpent geeft/
Die de boosheyt kan haten/
End' 't goedt toeſtaen/
Den ouden Adam heeft verlaten/
End' den nieuwen aengedaen.

2 Die hem bevint van binnen/
Te ſijne wel geruſt/
Ende met hert ende ſinnen
Om weldoen heeft goeden luſt/
Als hem booſe gedachten
Oock komen an/
Dat hy die door Godts hulp' en krachten
Weerſtaen end' verwinnen kan.

3 Die hem oock kan vervreughden
In lijden en verdriet/
Ende loonen met deughden
't Quaet en 't leet dat hem geſchiet/
Noch en begeert geen wraecke/
Van ſijn partijen/
Maer beveelt Godt geheel de ſaecken/
End' bidt voor die hem benijen.

4 Die 't hem niet laet verdrieten/
Als hy wordt gekaſtijt/
Maer wil dat wel genieten/
denckt op den voorleden tijdt
dat hy 't door ſijne ſonden/

Wel heeft verdient/
Ende danckt Godt in allen ſtonden/
die 't hem ſeynt als een goedt vꝛient.
5 Ende ſtelt oock vooꝛ oogen
Het lijden Chꝛiſti bloot/
't Welck hy wilde gedoogen/
Vooꝛ ons arme ſondaers groot/
dat hy oock uyt genaden
Belooft heeft klaer/
dat hy / die 't kruys hebben geladen/
Trooſten ſal / end' zijn by haer.
6 En dat hy haer wil geven/
daer toe ſijn eeuwigh rijck/
End' bevꝛijden van ſneven
Af-vagen ſonder beſwijck
de tranen van haer wangen
Bꝛeedt ende wijdt.
die ſulcken trooſt al heeft ontfangen/
Mach te recht wel zijn verblijdt.

Nae de wijſe :

Wilt ghy weſen een Oorloghsman.

TEr eeren van Godts hooge Naem/
om zijnen lof te verſtercken
Wil ick ſingen van ſijn hooge faem/
Ende van ſijn groote wonder wercken.
Veel groote dingen heeft hy bereyt/

Die niet en zijn te gronderen/
En veel diverſche wonderlijckheyt/
die niemant en kan ſommeren.
  Ten is niet in der menſchen macht/
Vyt te ſpreken metter keele/
Noch oock te vol loven Godts kracht
Sijn wonderdaden zijn te vele.
  Sijn heylige Name wort vertelt
Wonderbaerlijcken raet behendigh/
Een Vorſt des vredes een ſtercke Helt
Eeuwigh Vader / Koningh onendigh.
  Deur ſijn wijsheyt woort ende geeſt
Heeft hy t'ſijnder eeren geſchapen
Veel duyſent Engels in ſijn foreeſt/
Geeſten der ſchoonheydt tot ſijn knapen.
  Alle knien moet voor hem buygen ſaen/
Want hy iſt hooft der Vorſtendommen /
Alle dinck moet hem ten dienſte ſtaen/
Geeſten / winden en water ſtroomen.
  Den machtigen hoogen Hemel ront/
En 't klaer Firmamentſche weſen
Doen van zijn mogentheden kont/
Dat elck Godt kenne deur deſen.
  De Walviſch ende Leviathan fel/
Met Ceders en Bergen verheven/
Als Tabor / Hermon ende Carmel
Godts machtigheyt te kennen geven.
  Die Son met eenen klaren glants/
En die Mane met haren lichte

Loopen ſnel rontom de werelt gants/
Een groote Godt iſt dieſe ſtichte.
In den Hemel / die geſpannen ſtaet/
Met een ordinantie goede/
Sijn de ſterren 's nachts als cieraet/
En ſy en waken haer niet noode.

Pauſe.

Uyt die Sceberſteenen water ſpruyt/
Ende Fonteynen uyt ſteen-ſpleten/
Vyer brenght men van die aerde uyt/
Daer ſpijs op waſt goet om te eten.
Uyter aerden waſſen deur Godts woort
Wel-rieckende kruyden ydoone/
Wy ſien in den ſomer komen voort
Diverſche fraeye bloemen ſchoone.
's Winter-tijden / gelijck voormael/
Sien wy veel wonders met allen/
't Water verandert gelijck kriſtael/
Seer witte ſnee ſiet men oock vallen.
Deur Godts woort valter hagel kout/
En Blixem ten ſelven ſtonden/
Den donder verſchrickt de aerde ſtout/
Met burgen / bergen en afgronden.
Sijn woort beſet de Zee met ſant/
Op dat 't water 't lant niet en deere
En heeft daer Eylanden in geplant/
Al de werelt vreeſe dien Heere.
Alle gewelt is in zijn bedwanck/
Wat hy doet dat mach niemandt keeren/

Sijn ordinantie heeft al voorganck/
Sijn raetſlagen ſijn niet om leeren.
Wat wy hier ſien heeft hy gewracht/
Alle dingh is in ſijn vermogen/
De doode hy levende maken mach.
O vrienden wilt hem verhoogen.
Dit is geſongen by conſent
Van den Raet in 't rijck des vrede/
Ter eere dien Koningh excellent/
Hem zy prijs in eeuwighede.

Onderſcheydt van den ruymen ende nauwen wegh.

Nae de wijſe:
Orpheus droef van ſinnen. Oft: Jona
Propheet des Heeren.

VOOR alle menſchen kinders
En is maer eenderley
Ingangh / end' uytgangh ſchier/
In dees Wereldt vol hinders/
Geboorte met geſchrey
Geſchiet / ſoo wel Princier
Als arme menſche hier:
Wy zijn al bloot verſcheenen/
Ja naeckt / gelijck hy ſtier/
En naeckt moet ghy oock henen/
o Menſchen ellendigh dier.

Aldus dan de kindtſche Jaren
Door-by zijn tot in 't velt
Van redelijck verſtandt/
Twee wegen openbaren
In deſen keur geſtelt/
Al heel verſcheyden / want
Den wegh ten rechten kant/
Hooren wy 't leven noemen:
Maer die ter ſlinckerhandt/
Die doodt is / of 't verdoemen/
Al ſchijnt hy ſeer playſant.
Elck doolt meeſt in 't verkieſen/
Want 's vleeſch verblinden ſin/
En 's werelts loop gemeen/
Goet oordeeldoen verlieſen/
Dies weynigh gaender in
's Levens wegh nauw en kleen/
Ja van duyſent nauw een/
Men moeter klimmen ſteyligh/
En ſelden tijdt oft geen
Is hy van verbolgh veyligh/
Maer veel tijdt vol geween.
Lucas beſchrijft na deſen/
Dat men door veel verdriet
Moet in Godts Rijcke gaen/
Maer in haer ydel weſen
De werelt vreught geſchiet
Hier in dees ruyme baen/
Dan 't is ſoo haeſt gedaen/

By dat eeuwigh ſal dueren/
Al leven onbelaen
De ſondaers ſonder trueren/
Te niet worden ſy ſaen.
't Heeft voormaels den Propheten
Verwondert menighfout/
Hoe die Godtlooſ' onvroet/
Die haer van Godt vermeten/
End' hem temteeren ſtout/
Hebben ſoo veel voorſpoet/
Met pijp en harpen ſoet/
Haer kinderen die ſpringen/
Zy hebben overvloet/
Zy vreeſen voor geen dingen/
Gelijck den vromen doet.
Godts roede / noch 't kaſtijden
Sijnder handt / en is niet
Ter Werelt over haer/
't Volck loopt aen allen zijden
Haer toe / gelijck een vliet
Van vloeyend' water klaer/
Doch wat ſy ſpreken maer/
Moet gelden op der Aerden/
Als oft geſproken waer
Van den Hemel van waerden/
Sy laſteren eenpaer
Een licht-teecken verſmadigh
Is in haer ſtout geacht/
Den vromen 't is zijn lot/

Dat hy ter werelt ſtadigh
Veracht is / en belacht/
En gereeckent voor ſot:
Sy ſeggen / wat ſou Godt
Na ſulcke lieden vragen/
Wat baet ons zijn gebodt
Te houden met verſagen/
En drijven haren ſpot.
Nu trooſten onderlingen
In den Heere gesterckt
Haer die Godt vreeſen ſnel/
Hoe dat Godt ſonderlingen
Alles aenſiet en merckt/
Dat een gedenck-cedel
Voor hem geſchreven wel
Is / die voor 's Heeren Name
Vreeſen en zijn bevel/
En die op hem bequame
Dencken met goet opſtel.

Pauſe.

Vrienden / Godt ſal verthoonen
Ten laetſten dage dan/
Wat voor een onderſcheydt
Dat ſal zijn in 't beloonen/
Tuſſchen den vromen Man/
En Godtlooſen bereydt/
Ja ſoo de Heere ſeydt/
Tuſſchen die hier ſeer milde
Godt dient met neerſtigheyt/

En tuſſchen die niet wilde
Dienen ſijn Majeſteyt.
  Ick wil den vromen ſparen
In mijnen dagh ſeer groot/
Maken mijn eygendom/
Als oft mijn ſonen waren/
En van de tweede doodt
Haer vrijden ſonder ſchroom/
Ick als de Bruydegom
Sal haer als Bruydt ontfangen
Mijn uytverkoren kom/
Na u ſtaet mijn verlangen/
Ghy zijt al mijnen rom.
  Niet ſoo / niet ſoo / ghy booſe
't Wert niet met u alſoo/
Ten zy dat ghy ſtaet af/
Verachters en Godtlooſe
Ghy ſult worden als ſtroo /
En buyten ſchuyr als kaf /
Verbrant / met vyere ſtraf/
En tot een eeuwigh ſterven
Geweckt werden uyt 't graf/
En al gemaeckt tot ſcherven
Met een yſeren ſtaf.
  Coud' om te knerſſen tanden
Met lijden fel en wreedt/
Sal haer komen aenboort/
Een vyer / een eeuwigh banden /
Tooren / verdriet en leedt/

Ja druck ſonder confoort
En dat men noode hoort/
Eeuwigh geween en huylen/
Valt bergen / werdt het woordt/
Bedeckt ons / om te ſchuylen
Voor 's Lams aenſchijn verſtoort.
  Eer / onverganckelijckhede/
Sal terwijlen in vreught
Den oprechten geſchien/
In grooter eer en vrede/
Lacchende ſeer verheught
Want Godts aenſchijn te ſien/
Werdt hem een ſulck verblien/
Geen hert en mach 't bedincken/
Noch tongh en kan 't belien/
Hy ſal klaer ſonnigh blincken/
Godts Naem gebenedien.
  Nu ſal terwijlen moeten
Den booſen hopeloos/
En oock ſonder quytſcheldt/
Eeuwigh zijn ſonden boeten/
En met d'Engelen boos
Seer grouwelijck verſelt/
In duyſterheyt gequelt/
Van Godts aenſchijn verdreven/
Gelijck hy hem geſtelt
Hadt in een duyſter leven/
Alſoo werdt zijn vergelt.
  'T Werdt in aller manieren

Seer ongelijck een dingh/
In 't beloonen der daedt/
Tuſſchen die hier nu vieren
Godts wille ſonderlingh/
En die daer buyten gaet/
Soo van Lazaro ſtaet/
Hy werdt getrooſt ten fijne/
Al was zijn deel hier quaet/
Daer tegen quam in pyne
Den vrecken / delicaet.
Siet / aldus ſalt een werden
Gewiſſelt al geheel/
Och vrienden laet ons dan
In 's Heeren Wet volherden.
Al mach hier zijn ons deel/
Doodt / noodt / vervolgh / oft ban/
Want wie volheerden kan/
Door die macht Godts / wert ſaligh
Daer tegen den Tyran
Werdt Godt genade ſaligh/
Als ongeluckigh Man.
Docht'er den menſch geſtadigh
Wel op met vlijt / o Heer/
Het waer hem goet gewis :
Geeft / o Prince grootdadigh/
Dat wy in uwe Leer
Volherden mogen fris/
Keert van ons al wat mis
de waerheyt komt beſtrijden/

En ſonder ergernis/
Bewaert ons t'allen tijden
In een dat noodigh is.

Een is noodig.

Voor de vermaninghe.

Na de wijſe: Van den 9. Pſalm.

Vrienden die hier nu zijn vergaert/
In des Heeren Name vermaert/
Om te aenhooren de geboden/
Wat ons ten leven is van nooden.
2 Want Godt die ſpreeckt door Davids mondt/
Mijn heylige die mijn verbont
Meer houden dan de offerhanden/
Vergadert die in alle landen.
3 Hierom ſoo ſpreeckt oock Chriſtum fijn/
Waer twee of drie vergadert zijn
In mijnen naem om te aenbidden/
Daer ſal ick altijdt zijn in 't midden.
4 Daerom waſt oock dat Paulus riet/
De vergad'ringh te laten niet/
Maer des te meer daer na te poogen/
Als des Heeren dagh is voor oogen.
5 O Heer wy zijn nu al by een/
Om te aenhooren groot en kleen/
Wat tot ons ſal worden geſproocken/
Door den mont die ghy hebt ontloken.

6 Dus geeft doch nu ons herten ſoet/
Dat hondertfout brenght in de maet/
Wilt open doen ons hert end' ooren/
Dat wy met Lidia vrucht oorbooren.
7 Den Dienaer die ghy hebt geſtelt/
Waer door u woort ſal zijn vertelt/
Aenroert ſijn lippen hier beneven/
Wilt u woort in ſijnen mont geven.
8 Dit is o Heer noch ons begeer/
Sterckt hem doch altijdt meer en meer/
Dat hy u Gemeynt' recht mach leyden/
Dat ſy nimmermeer van u ſcheyden.
9 Hierom mijn Broeders met accoort/
Laet ons in deught altijdts gaen voort/
Beneven ons dienaers met ruſten/
op datſe mogen dienen met luſten.
10 In 't laetſte broeders verſtaet dit liet/
Der heyl'gen nootdruft en vergeet niet/
Laet ons geven ſonder verdrieten/
Tot ſijnder tijdt ſullen wy 't genieten.
11 De brede Godts / die boven de maet
Alle verſtant te boven gaet/
In heylighmakinge wilt houwen/
Sonder dat ſal niemant God aenſchouwen.

Nae de wijſe :

Van een Dans-liedeken. De Nachtegael
die ſanck een liedt dat leerde ick

WEl ſaligh ſijnſe opter aerden levende/
Al die de vreeſe Godts hier zijn aenklevende/
Die gaen in al ſijn wegen / ter degen/
Al na ſijn woort / ſoo dat behoort/
Dat ſy hier hebben verkregen.
Den arbeyt uwer handen ghy hier eten ſult
Al-ſulcke gaven daer die Heer u mee vervult/
En ghy zijt dan mits deſen / gepreſen:
Saligh altijdt / u dies verblijdt/
Seer wel ſal u dan weſen. (ſoet/
O Wijf ghelijck een wijngaert ranck vol druyven
Die overvloedigh brengt haer vruchten metter ſpoet
Is ſy / ghy moget weten / geſeten/
Aen uwen wandt / ſeer vaſt geplandt/
Dit heeft die Heer gegeten.
O kinderen die Godt u is toevoegende/
Daer in ghy mooght u weſen wel benoegende/
Als planten van olyven / beklijven/
Aen uwen diſch / ſy ſtaen gewiſch/
Dus wil u Godt gerijven.
Dus ſiet hoe dat de menſch hier wort gebenedijdt
Hoe dat die Heer hier boven hem altijde verblijdt/
Die kan den Heer der Heeren / ſoo eeren/
Dat hy altoos / hoort ſijnen voos/
Sijn vreeſe wil hanteeren.
O moet gebenedijen Godt met zijnder ſtem
Dat ghy moeght ſien die goeden van Jeruſalem
Uyt Zyon uytverkoren / wilt hooren/
Die Heere geeft / ſoo lange ghy leeft

Dees gracy u te voren.
En ghy met uwen oogen meeſt beſchouwende
Die kinder dijnre kinderen menighfouwende/
Dat ſy alhier by namen / verſamen
In Iſraël / verſtaget wel
Altijdt met vreden / Amen.

Na de wijſe:

Het had een Meysken een Ruyter lief.

WEl hem die in Godts vreeſe ſtaet/
En recht op ſijne wegen gaet/
Die mach hem wel verblijden/
Nu end' tot allen tijden.
Hoe mach hy zijn verblijt te recht/
Die van den duyvel gevangen leght?
Hoe mach hy vrolijck weſen/
Zijn ziel is ongeneſen.
De gantſche werelt raſet ſeer/
Sy houden aen de valſche leer/
Godts woort ſy niet gelooven/
Maer ſy laten haer verdooven.
Haer oogen zijn ſoo ſeer verblent/
De waerheyt is haer onbekent/
Sy raſen ende weeren/
Om de Schaepkens te verkeeren.
O lieve Heer ſiet doch op mijn/
En kent de arme Schaepkens dijn/

Wilt onſen trooſter weſen/
onſe kranckheyt wilt geneſen.
Wy waren al verloren ſiet/
Leeraer noch Herder hadden wy niet/
De werelt ſchoon voor oogen/
Die heeft ons al bedrogen.
Myn eygen vleeſch verleydet mijn/
Mijn booſe ſonden doen my pijn/
Mijn gepeys is vol ſonden/
Van Sathan lach ick gebonden.
't Strick is ontween / en wy zijn vry/
O Heer der Heeren ſtaet ons by/
En wilt ons Leytſman weſen/
Wilt u Schaepkens al geneſen.

Pauſe.

De waerheyt geeft ons ſchoon vermaen
Die hier vroom ſtrijdt / ſal haer ontfaen/
Die verwint / wordt gegeven
De Kroon van 't eeuwigh leven.
Gelyck als daer geſchreven ſtaet/
Vyer en water voor oogen laet/
Kieſt / u ſal zijn gegeven
De doodt / of d'eeuwigh leven.
Wacht u wel voor die u verleyt/
Gelijck ons Chriſtus klaerlijck ſeyt/
En laet u niet verleyden/
Van Godts woort en wilt niet ſcheyden
Het zijn dieven en moorders plaen/
Die anders dan door Chriſtum gaen/

Na Joannes ontſluyten/
Godts woort ſluyten ſy buyten.
  Hebt algelijck een hert en ſin/
En daer vyerige liefde in/
Als Petrus heeft beſchreven/
So meugt ghy eeuwiglijck leven.
  Want den bant der volkomentheyt
Is liefde / ſoo Paulus klaer ſeyt/
Sy moet aen ons beklijven/
Ende eeuwigh by ons blijven.
  Weeſt vrolijck in u wederſpoet/
Daer toe doet uwen vyant goet/
Weeſt vroom in uwe dagen/
So meught ghy Godt wel-behagen.
  Geeft God den Vader prijs en dank
Hy kan ſtercken / al die zijn kranck/
Looft Godt tot allen tijden/
Die ons eeuwigh doet verblijden.
  Hy is een barmhertige Heer/
Daer in verblijde ick my ſeer/
Van hem wil ick niet ſcheyden/
Hy ſal my altijts geleyden.
  Waer ick my wende ofte keer/
Geen trooſt vind' ick dan aen u Heer/
Houdt my op goede weyden/
De werelt die wil my verleyden.
  Frans van Bolſweert die ſanck dit Liedt/
In ſijn gevanckenis iſt geſchiet/
De Keyſer deed' hem lijden/

Met Godt ſal hy hem verblijden.

Nae de wijſe:

Een Ridder ende een Maeghdeken jongh.

WIlt ghy weſen een Oorloghs-man/
Een Camper een Ridder des Heeren/
Laet u teeckenen doet 't wapen an/
Strijden end' vechten moet ghy leeren.
2 Want wy en hebben hier geenen ſtrijdt
Tegen ons vleeſch en bloedt alleene/
Tegens de hooghheyt des wereldts wijt/
Moeten wy vechten in 't gemeene.
3 Tegen Keyſer / Koningh / Vorſten groot/
Al die de duyſterheyt regieren/
Moeten wy kampen tot in den doodt/
oprechten vroom Chriſtus banieren.
4 De ſchalckheyt / veel arger dan ſenijn/
Der geeſten die in de locht wercken/
Moeten wy oock bevechtende zijn/
Haer loosheyt end' bedrogh aenmercken.
4 Sy konnen teeckens end' wonder doen/
En door een ſchijn der waerheyt liegen/
Die haer niet vaſt aen Chriſtum hoen/
Die ſullen ſy alle bedriegen.
6 Dus laet ons hopen met goet verdragh/
Verlatende ons quaey manieren/
op dat ons Godt in den quaden dagh/

Door zijnen geeſt mach wel beſtieren.
7 In een lichaem der ſonden ſubjeckt
Woont niet Godts Geeſt vry van geſchille/
Noch in geen ziele hy in en treckt
ongehoorſaem en quaet van wille.
8 Maer die Chriſtum ſoecken vroegh en ſpa/
om dienen ſonder te ceſſeren/
Sal hy ontfangen en vryen van ſcha/
Indien ſy hem niet temteeren.
9 Aendoen ſal hy haer ſÿn wapen ſterck/
Daer mede hy 't al heeft verwonnen/
Ende moet geven/ want 't is ſÿn werck/
Victorie ſal hy haer jonnen.

Pauſe.

10 Dus ſtaet / weeſt vroom in al u gevecht/
omgort u lenden met der waerheyt/
Doet aen dat panſier goet end' oprecht/
De gerechtigheyt ſonder ſwackheyt.
11 Weeſt geſchoept aen uwe voeten wel/
Met d'Euangelium des vreden/
om te loopen als een bode ſnel
Bootſchappen Godts genadigheden.
12 Neemt aen 't geloove tot een ſchilt
Tegen den duyvel onmanierigh/
Waer mee gebluſt worden en geſtilt/
Alle ſÿn ſcherpe pÿlen vyerigh.
13 Den Helm der ſaligheyt wilt noch voort
Klocckelijck op u hooft oock ſtellen/
Grÿpt dat ſweert des Geeſt/d'welck is Gods woort

Om u vyanden mee te vellen.
14 Draeght Chriſtus teecken dat roode kruys/
Treckt willigh uyt met hem te velde/
Lijdt ſmaet/druck/noot/ anghſt/ doodt met confuys/
Neemt ſoo ſijn Rijck in met gewelde.
15 Wilt loopen kloeck met verduldigheyt/
Lijdtſaem ſonder eenigh verlangen/
In den ſtrijdt die u Godt voren leydt/
Danckt / looft / prijſt hem met blijde ſangen.
16 Wilt roepen/ ſmeecken/ bidt in den geeſt/
End' houdt goey waecke t'allen ſtonden/
Vlucht niet om druck / lijden of tempeeſt/
Een oprecht Ridder wert ghy bevonden.
17 Want die uyt dit ſtrijden wijcken al/
Die en ſullen Godt niet behagen/
Maer die volſtandelijck vechten ſal/
Tot in den doodt ſonder vertſagen/
18 Af waſſchen ſal men ſijn tranen zwaer
Sijn lijden dat wert al geneſen/
Blinckende kleederen wit ende klaer/
Sal hy aen doen / end' blijde weſen.
19 Een kroone met grooter melody
Sal Chriſtus op ſijn hooft oock geven/
Dat wert ſijn loon en ſoudy/
Hier boven in dat eeuwigh Leven.

Na de wijſe:

O Venus Godinne.

Wilt verjubileren/
Chriſtelijcke ſchaer/
't Is de Feeſt des Heeren/
't Aengename jaer/
't Zijn bequame tijden/
't Is den dagh der ſalighеyt/
Wilt u nu verblijden
Siet het is nu al bereydt.
2 't Is nu al geſlagen
't Vee kleyn ende groot/
Hier wert voor-gedragen/
't Geen ons is van noodt/
Wilt nu niet vertoeven/
Laet ons tot der Feeſte gaen/
Wilt hongerigh proeven/
Hy roept al die zijn belaen.
3 Al die zijn beladen
Met haer ſonden meeſt/
Gaet 't is u geraden/
Tot dees Bruylofts Feeſt/
Hy ſal u vermaecken/
Deſen Bruydegom bemint/
Wilt ghy u verſaecken/
En omkeeren als een kindt.
4 Wilt ghy u omkeeren
Doet oprechte boet/
Wilt van Chriſto leeren
Liefde en ootmoet/
Ruſte ſult ghy vinden

Wen u ziele ſeer bequaem/
Hy die u beminden/
Sal u leyden in ſijn Naem.
5 Dus wilt u vercieren
om ter Feeſt te gaen/
Leert Chriſtus manieren/
Hy iſt hooft ſeer ſaen/
Sonden quade wercken
Moeten gantſch zijn afgeleyt
Deughden moet men mercken/
Anders blijft men onbereyt.
6 't Vrye jaer des Heeren
Is geopenbaert/
Elck mach nu wel keeren/
Vry en onbeſwaert/
Tot Zyons beminden/
Hy ſal ons wel maecken vry/
Ghy ſult oock bevinden/
Wie dat u Regeerder zy.
7 Hy regeert wel geeren/
Daer hy plaetſe vindt/
Hy wil wel logeeren/
Waer hy wert bemindt/
Dus opent hem trouwen/
op dat hy ſijn Avontmael
By u hier mach houwen/
En ghy hebt generael.
8 Houdt nu Lover-feeſte/
Met vrolijck jolijt/

Yeg'lijck

Jeg'lijck zy de meeſte
In der deught altijdt/
Soeckt nu te behagen
Hem die uwe ziel bemindt/
Wilt u Cruyce dragen/
En als Chriſtus zijt geſindt.
9 Chriſtelijcke Tempel/
Geeſtelijck verciert/
Volget zijn Exempel/
Hem die u regeert/
Hy wil in u woonen/
Daerom ſcheydt u uyt van haer/
Sijn dochters en ſoonen
Sult ghy werden openbaer.
10 Wilt den Sabboth ruſten/
Wandelt onbeſmet/
Hebt al uwe luſten
In des Heeren Wet/
Sticht altijdt malkander/
Want in deſen Sabboth fijn/
Komt d'een Feeſt aen d'ander/
Ghy moet altijdt verciert zijn.
11 Wilt doch niet beſmetten
Uwes Bruylofts-kleedt/
Al wat u mach letten
Om te werden reedt.
Wilt dat van u weeren/
Op dat ghy hem niet en ſlacht/
Dis geen Bruylofts-kleeren

Aen en hadde / hier op acht.
12 Wilt geen onſchuldt bieden
weygert niet te gaen/
wat baet het de lieden
Die weygerden ſaen/
wat baet onſchult maecken/
Geen van dien zijn Avondtmael
Namaels mochte ſmaecken/
Vyenden 't is Chriſtus verhael
13 Chriſtus wil u ſparen
Mijn vrienden bekendt/
In 't geloof bewaren
Tot des levens endt/
Dat wy by den Heere
En ſijn uytverkoren goet/
Eeuwigh triumpheren/
In des Hemels Feeſte ſoet.

Hiobs deughdelijcke vromigheydt/

Uyt het 31. Capittel Hiobs, na S. Caſtellionis Latijnſche Overſettinge.

Na de wijſe:

Si tanto gratioſa. Of: O ſchoonſte Perſonagie.

1.

HOort Menſchen al-te ſamen
Van wat geſlacht of Godts-dienſt ghy meught weſen/
Hoort wat ons ſal betamen/
Soo wy van Godt oock willen ſijn gepreſen/
Gelijck Godts Knecht / ſlecht ende recht
Die vrome Hiob eertijden
Was in ſijn handel / voorſpoet ende wandel/
oock in lijden.

2.

Ick heb (ſprack hy vrymoedigh)
Een ſterck verbont gemaeckt met mijne oogen/
Dat ſy niet onverhoedigh
op een ſchoon Maeght met luſt acht hebben mogen.
Wat ſoude Godt my geven tot
Een loon / als het verderven?
Der Goddeloosen / ongeluck / en booſen
Moſt ick erven.

3.

Hy ſiet doch mijne wegen/
En telt mijn gangen / die ick ſonder liegen/
of ydelheyt te plegen/
Gewandelt heb / of yemant te bedriegen
Met eenigh vlijdt / tot deſer tijdt/
'k Begeer dat men my wege
op eender wage / mijn vromigheyt ſal behagen

Godt te degen.

4.

Mijn ganck is niet geweecken
Uyt Godes wegh ter recht of ſlincker zijden.
Dat mijn oogen aenkeecken/
Derwaerts heb ick mijn ſin niet laten glijden,
Soo 't onrecht pandt kleeft aen mijn handt/
Soo moeten al mijn goeden
And'ren verteeren / oock mijn geſlacht verneeren
En uytroeden.

5.

Hebben my booſe luſten
Mijn hert verweckt tot mijns naeſten Huys-vrouwe?
Heb ick door 's vleys onruſten
Haer deur beloert om overſpel te brouwen?
Soo moet mijn vrouw / tot mijnen rouw
Van and'ren ſijn geſchonden/
En ſijn beſlapen van die haer vreughde rapen
In de ſonden.

6.

Dat is een laſter ſnoode
En een miſdaedt voor die Rechters ſtraf-waerdigh/
Een vyer dat gantſch uytroode
Mijn haef en goet / om ſulcken daedt onaerdigh.
Heb ick dat recht van mijnen knecht
of maerten acht ſeer lichte/
Als ſy haer klachten tegen my aenbrachten

En verrichten.

7.

Ick dorſt haer niet verdrucken
Als ick wel kond' / wat ſoud ick tegen Gode ?
Het ſoud' my niet gelucken/
Als hy voor haer ſtreed / en haer hulpe bode.
Godt heeft haer bry // ſoo wel als my
Geſchapen een bereyder
In haren Moeder is hy / oock een Behoeder
Van ons beyder.

j. Pauſe.

8.

'k Heb niet der armen bede
Ontſeydt / noch oock der Weduwen verwachten
Op mijn hulp / die ick dede/
Door langhſaemheyt haer oogen doen verſmachten.
Als ick had yet // ſonderlinghs ſiet/
Dat at ick niet alleene/
Maer deeldet reede // uyt reyne liefde mede
't Weeſken kleene.

9.

Want ick heb als een Vader
My ſoo gehadt van mijne jonge jaren/
Barmhertigheydt te gader
Bracht ick ook mee/doe my mijn Moe'r gink baren
Ick mocht niet ſien // den naeckten lie'n
Vergaen / 'k moet oock vertellen/
Haer naeckte leden // die deed' ick wel dekleeden

Met Lams-vellen.

10.

Soo 'k heb geweldt gedane
Den Weeſ' / al was ick een groot Raedts-perſone/
Mijne ſchouder moet vergane
Van 't ſchouder-been / tot mijnder ſtraf en loone ;
Godt moet ſeer ſtraf / / gaen breecken af
Mijn armen van der pijpen.
Ick vreeſ'd' en dochte // dat Godes toorne mochte
My begrijpen.

11.

Al had ick goudt by klompen/
Nochtans heb ick my noyt daer op verlaten/
Mijn voorſpoedt onbekrompen
Heeft niet verblijdt mijn hert in grooten ſtate :
Des welvaerts licht // onvaſt geſticht /
Schoon als den volle Mane
'k Niet groot en achte/het kan ſeer haeſt (ick dachte)
weer vergane.

12.

Ick liet oock niet ontruſten
Mijn hert in 't heymelijck van quae gedachten/
Dat mijn mondt mijn handt kuſten/
En ſoo toeſchreef my ſelfs mijn rijckdoms machten
't welck een misdaedt // ſou weſen quaedt
Voor Rechters t'overwegen :
want ick daer mede // verſaecket had alrede
Godes zegen.

13.

'k Heb my oock niet begeven
Tot vreughd' / als het mijn vyandt qualijck ginge/
Noch my daerom verheven/
Dat hem veel rampen ongeluck ombinge
Want ick en liet // een volckjen niet
Mijn mondt mijn vyandt wenſchen/
Hoe wel mijn knechten//voor my wilden vechten/
Als quae menſchen.

14.

Jae die van bitterheden
Mijns vyandts vleys wel ſouden hebben eten.
Ick heb oock niet geleden
Den armen gaſt buyten mijn huys vergeten
Den wandelaer // vermoeyt te gaer
ontſloot ick mijne deure.
Aldus door liefden // ick yder een gerief den/
Sonder treuren.

15.

Ick heb door ſchalcke liſten
Mijn misdaet niet als Adam gaen verbergen/
Al was 't dat 't veel wiſten.
En mijnder Magen ſmaetheyt my quam tergen/
Ick hieldt my ſtil // ſonder geſchil
Binnen mijn eygen deure.
Miſdaedt belijden // wil ſonder tegenſtrijden
Selden beuren.

16.

Och ! had ick een verhoorder !
d'Almachtigh en alwetend' Godt moet 't weſen/
die laet oock mijn verſtoorder
Maecken een Boeck van mijnder ſaecken weſen/
'k Soudſ' niet verſma'en // maer nemen aen
op mijn ſchouders te dragen/
Als mijnen ſchoone // en loffelijcke kroone/
Met behagen.

17.

Ick woud' tot mijnder eeren
Mijn deughden veel elck een te kennen geven/
Als een Vorſt triumpheren
over mijn booſheyt / die ick nam het leven.
Mijn landt ſal niet // yemandts verdriet
Tegen my oock beweenen/
Ick at geen vruchten // met arrebeyders ſuchten
En verkleenen.

18.

Seer ruſtigh in 't betalen
Heb ick der Acker-lieden arbeydt zware
Verlicht ſoo 'k hier in fale/
of haer gemaeckt heb 't leven ſuer en nare/
Soo waſſen my // diſtelen vry
Voor Tarwe uytgeleſen/
den ſcherpen doornen / moet voor het goede kooren
Mijn deel weſen.

19.

Hier meed' heeft hy doen zwijgen

Zijn vrienden fel / die hem van een quaedt leven
Stoutelijck gingen betuygen/
Recht of God Job daerom oock bracht in ſneven/
Maer ſiet in 't ſlot // zijn ſy door ſot
Geoordeelt door Godts reden/
Job blijft gepreſen // en van ſijn druck geneſen
Veel met vreden.

Mijdt uw' ſchade.

FINIS.

Regi-

Regiſter

Der Pſalmen, Lofſangen, ende Liedekens.

A.

Pag.

AEnhoort een Liedt ghy Adams zaedt. 100
Aenhoort een Liedt ick ſal 't / &c. 106
Aenhoort uwen roep al t'ſamen. 102
Aen u mijn Suſters in den Heer. 108
Al die daer zijn beladen. 95
Als een Hert gejaeght / o Heere. 29
Als men vergaert. 114
Al ſtaen wy nu als bloemen. 110

B.

Broeders Vrienden generale. 116

C.

CHriſten Broeders verkoren. 122
Chriſtus Godts Soon ſeer / &c. 124
Chriſtus zijnde verreſen. 118
Comt laet ons blijd' zijn in den Heer. 57

D.

DAer was een Herder wijs vermaerdt. 127
Dat doch de Heer zy gemaeckt groot. 71
De Aerd' is onſes Godts voorwaer. 16
De Jonckheyt wenſch ick Godts vrees / &c. 140
Den lof en prijs gantſch over al. 61
Den ſchoonen lichten morgen. 131
Des booſdoenders wille ſeer quaedt. 20
De wereldt is geheel in roere. 143
Dewijl de tijdt voorhanden is. 146
De winter is vergangen. 134
Die in Godts bewaringh ſterck. 54
Die niet en gaet in der Godtlooſen raedt. 5
Die wil na dat nieuwe Jeruſalem. 138

E.

EEn Cananeetſche Vrouwe minjoot. 154
Een goet nieuw Liedt heb ick bedacht. 167
Een heerlijcke Kroon is nu te winnen. 159
Een yeg'lijck boom die geen goede vrucht / &c. 150
Een Liedt wil ick beginnen. 156
Een Oorlof-liedt aenhoort. 165
Een vaſt geloove met ootmoet. 152
Emanuel die is uytgetogen. 148
En wilt my niet beſchamen. 161

F.

FYn Godt vreeſende helden 172
Fonteyne ſoet // alleyne goedt. 175
Fraey en geſondt by maten. 169

G.

GAbriel was van Godt geſonden. 177
Gebenedijdt / o mijn ziel / altijdt den Heere 82
Genade / vrede t' ſamen. 179
Genade / vrede wenſch ick u. 197
Ghy Chriſten hoort dit kleyn vermaen. 185
Ghy die Chriſtum hebt aengedaen. 190
Ghy die den ouden Adam fel. 201
Ghy kleyne Chriſten hoopken (och) 82
Ghy Memelijckers met namen. 123
Ghy volckeren des Aerdtrijckx al. 58
Godts kinderen ghy meught wel zijn / &c. 86
Godt die der Goden Heer is / ſpreecken ſal. 31
Godt onſen Heer u loven wy. 81
Godt proeft ſijn uytverkoren. 203

H.

HAd ick een vloedt van tranen. 206
Heer ick wil u uyt 's herten grondt. 12
Heft op u hert / opent u ooren. 69

Het Paeſſchen-feeſt in Iſraël. 210
Het ſcheyden is na by. 231
Hoe langh hebt ghy beſloten / Heer. 15
Hoe ſeer dat mijn ziel is gequeldt. 36
Hoe ſoud' ick ſ wijgen ſiet. 214
Hoort Menſchen al te ſamen. 398
Hoort Menſchen een nieuwe Liedt. 228
Hoort toe ghy menſchen op der Aerden. 219
Hoort Vriendekens gepreſen. 221
Hoort Vrienden al te ſamen. 224

I.

ICk bid' u Heere / laet my dichten. 286
Ick bid' u Hemelſche Vader mijn. 252
Ick dancke Godt almachtigh. 255
Ick heb den Heer lief / want hy heeft / Ec. 63
Ick heb een uytgeleſen. 259
Ick hoorde der Baſuynen geluydt. 280
Ick moet u / liebe jonge Ieught. 268
Ick roep u met hertelijck verlangen. 240
Ick roep tot u / o Schepper mijn. 266
Ick roep tot u uyt dieper noodt. 270
Ick roep u o Hemelſche Vader / aen. 249
Ick ſal u een Liedt verbreyden. 244
Ick wil den Heere gebenedijdt. 235
In bitterheydt der zielen. 224
In blijdtſchap boven maten. 263
In mijnen geeſt moet ick verjubileren. 232

In mijnen noodt roep ick tot u / o Heere. 238
Johannes ſprack met woorden. 246
Jonckheyt den tijdt is hier. 277
Jonckheyt wilt 't Hemelſch ſoecken. 283

K.

Komt / komt o driemael Heyl'ge Geeſt. 80

L.

Laet ons al t'ſaem / wy die hier zijn by een 85
Laet ons den Heere loven. 87
Leert my o Heer bedincken. 289
Leert my / o Heer / u wegen kennen. 291
Lieve Vrienden eenpare. 294

M.

Men looft nu Heer / met ſtemmen reyne. 38
Mijn Godt voet my / als mijn / &c. 16
Mijn Godt / waer ſal ick henen gaen? 295
Mijn hert hef ick tot u / Heere. 18
Mijn hert is / Heer / in groot eenvoudt. 67
Mijn ziele looft den Heere. 298
Mijn ziele looft den Heer met / &c. 59
Mijn ziel maeckt groot den Heer. 73

N.

Na dat ick langen tijdt hebbe verwacht. 26

Na u begeer Maeghdekens ſiet. 303
Nu laet ghy Heer oprecht. 74

O.

O Broeders laet ons met vrolijckheyt 322
O Bruydegom verheven. 319
Och Broeders weeſt doch niet bedroeft. 336
O Chriſte Godt/Heere van grooter waerden. 326
O vrienden al-te ſamen. 316
Och werelt ghy ſinght / ſpeelt / ende lacht. 339
O eeuwigh Godt van machten groot. 331
O Godt / ghy woont daer boven 't licht. 341
O Godt / wy dancken dijner goedt. 94
O Groote Godt / die woonſt in 's Hemels / &c. 349
O Heer aenſiet al mijn lijden groot. 300
O Heere / ghy ſtaet altijdt in mijne ſinnen. 318
O Jonckheyt groene / bloeyende jeught. 344
O mijn Godt / wilt my nu bevrijden. 67
Onſe Vader in Hemelrijck. 75
Ontfermt u over my arme Sondaer. 33
Ontwaeckt ghy menſchen over al. 306
Ontwaeckt / o Iſraël / doet op uw' ooren. 325
O onſen Godt en Heer ſeer hoogh gepreſen. 10
O ſoete Jeughde hoe haeſt zijt ghy. 347
O Zyon uytgeleſen. 310
O Zyon wilt u vergaren. 313

P.

Paulus doet ons een goet vermaeck. 350

Q.

Quelt u daer met niet ſoo ghy in dit leven. 22

R.

REyn Maeghdelijck pilaer. 355
Rijſt op mijn ziel met al u kracht. 77
Rijſt uyt den ſlaep ghy 's Heeren knecht. 353

S.

SAligh is hy gebonden. 64
Siet hoe fijn en hoe lieflijck mede. 360
Singht den Heere bly. 50
Singht den Heer in den gantſchen lande. 40
Staet op Heer toont u onvertſaeght. 45
Staet op mijn ſchoon Vriendinne. 370
Sterckt my / o Godt mijn Heer. 365
Sterckt my / o Godt mijn toeverlaet. 361

T.

TE rechte mach hy zijn blijde. 374
Ter eeren van Godts hooge Naem. 375

V.

Vader ons in Hemelrijck. 90
Verblijdt u t'ſaem en juyght ghy / &c. 79
Verhoort / o Godt / mijn woorden / &c. 6
Voor alle menſchen kinders. 378
Vrienden die hier nu zijn vergaerdt. 385

W.

Wel hem die in Godts vreeſe ſtaet. 388
Wel ſaligh zijnſe op der / &c. 387
Wy dancken u / o Godt den Heer. 93
Wilt ghy weſen een Oorloghs-man. 391
Wilt my niet ſtraffen / Heere. 8
Wilt verjubileren. 394
Wt de diepten / o Heere. 65

Tafel der Geſangen, die op een Wijſe konnen geſongen werden.

Verhoort / o Godt / mijn woorden klachtigh. 6
Christus Godts Soon ſeer hoogh / &c. 124

Wilt my niet ſtraffen Heere. 8
Leert my / o Heere / bedincken. 289

O! onſen

O ! onſen Godt / en Heer ſeer hoogh / &c 10
Verblijdt u te ſaem / en juycht ghy / &c. 79
In mijnen noodt roep ick tot u / o Heere. 138

Heer ick wil u uyt 's herten grondt. 12
Vrienden die hier nu zijn vergaerdt. 385

Mijn Godt voedt my / als mijn / etc. 16
In mijnen geeſt moet ick verjubileren. 232

De Aerd' is onſes Godts voorwaer. 16
Hoe ſeer dat mijn ziel is gequeldt/ 36
Comt laet ons blijd' zijn in den Heer.' 57
Den lof en prijs gantſch over al. 61
Rijſt op mijn ziel / met al u kracht. 77
Het Paeſſchen-feeſt in Iſraël. 210

Des booſdoenders wille ſeer quaedt. 30
Staet op / Heer / toont u onverſaeght. 43
Rijſt uyt den ſlaep ghy 's Heeren knecht. 353

Godt die der Goden Heer is / &c. 31
O groote Godt / die woonſt in / &c. 349

Ghy volckeren des Aerdtrijcks al. 58
Mijn hert is / Heer / in groot eenvoudt. 67
Komt / komt o driemael Heyl'ge Geeſt. 80
Godt onſen Heer u loben wy. 81
Wy dancken u / o Godt en Heer. 93

Ick heb den Heer lief / want hy heeft / &c. 63
Laet ons al t'ſaem wy die hier zijn by een. 85

Saligh is hy bevonden. 64
Uyt de diepten / o Heere. 65
De winter is vergangen. 134
Te recht magh hy zijn blijde. 374

O mijn Godt wilt my nu bevrijden. 67
Heft op u hert / opent uw' ooren. 69
Gabriel was van Godt geſonden. 177

Mijn ziel maeckt groot den Heer. 73
Nu laet ghy Heer oprecht. 74
Sterckt my / o Godt mijn Heer. 365

Onſe Vader in Hemelrijck. 75
Vader ons in Hemelrijck. 90

O Godt wy dancken dijner goedt. 94
Ick dancke Godt almachtigh. 255

Al die daer zijn beladen. 95
Voor alle menſchen kinders. 378

Aenhoort een Liedt ghy Adams zaedt. 100
Ontwaeckt ghy menſchen over al. 306

Al ſtaen wy nu als bloemen. 110

O Bruy-

O Bruydegom verheven. 319

Chriſtus zijnde verreſen. 118
Had ick een vloedt van tranen. 206

Chriſten Broeders verkoren. 322
Jonckheyt wilt 't Hemelſch ſoecken. 283

De wereldt is geheel in roere. 143
Ick bid u Heere / laet my dichten. 286

Dewijl de tijdt voor handen is. 146
Ick moet u lieve jonge Jeught. 268

Een yeg'lijck boom die geen goede / &c. 150
Wel ſaligh zijnſe op der Aerden levende. 387

Fraey en geſondt by maten. 169
In bitterheydt der zielen. 274

Johannes ſprack met woorden ſoet. 246
O eeuwigh Godt van machten groot. 331

Ick roep u / o Hemelſche Vader aen. 249
Ick bid u Hemelſche Vader mijn. 252
Paulus doet ons een goet vermaen. 350

Jonckheydt den tijdt is hier, 277
Keyn Maeghdelijck pilaer. 355

O Jonck-

TAFEL.

O Jonckheyt groene / bloeyende Jeught 344
O ſoete Jeught / hoe haeſt zijt ghy. 347

Ter eeren van Godts hooge Naem. 375
Wilt ghy weſen een Oorloghs-man. 391

EYNDE.